

www.burmeseclassic.com

မာယာညွတ်ကွင်း

မာယာညွတ်ကွင်း

BURMESE
CLASSIC
.com

CARTER
BROWN
MURDER
IN THE
HAREM CLUB

*Mark
Sullivan*

www.burmeseclassic.com

ဒို့ တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြို ကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြို ကွဲရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

အခန်း (တစ်)

နိယုန်း မီးစိမ်း ထွန်းညှိထားသော သေသပ်သော စာတမ်း၊
အ 'ဆောင်ကြားနန်းကလပ်' ဟု ဆိုညွှန်ပြုထားသည်။ ထိုအမည်
စာတမ်းအောက်တွင်မူ ဝူလတန် မဂ္ဂဇင်း၏ အမှတ်အသားကို
တွေ့ရသည်။

ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းထားပြီး ကြိုက်ပုံစံ မှတ်ဆိတ်ရှိသော
လူလေး တစ်ဦးက တစ်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေသည်ပုံပင် ဖြစ်သည်။
လျှပ်စစ်မီး တစ်ထားပုံကြောင့် သူ၏ မျက်လုံးစိမ်းများက
အလင်း တဖြုတ်ဖြုတ်ခတ်နေသည်။ တစ်နည်း မျက်စိမှိတ်ပြနေ
ခဲ့သည်။

ကလပ်ထဲတွင်မူ ထန်းပင်တုများသာ ရှိသည်။ မီးဆောင်က
မိုန်မိုန် ဧည့်ကြိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကား အရက်များပြီး ဟောင်းဖွားဟောင်း
ပွား လုပ်နေသူများမှသည် လူတစ်ထောင်မျှ တက်ဆောက်သော

နှစ်ပတ်လည် ပွဲအထိ ကိစ္စရပ် မှန်သမျှကို နိုင်နင်းစွာ ကိုင်တွယ်နိုင်သူပုံ ထွက်နေသည်။

သို့တိုင်အောင် တစ်ခန်းလုံးမှာ အချယ်အသ ကောင်း၍ ခမ်းနားထည်ဝါပုံပေါက်နေပြီး မရင့်ကျက်သော ဖောက်သည်များ အကြိုက်လောက်တော့ ဖြစ်နေသည်။

‘ဆရာ သော့လေး ကြည့်ပါရစေခင်ဗျာ၊ ဒါ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်ပါ’

ညွှန်ကြိုက် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြုံး၍ ကလပ်အဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ကြောင်း အမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်သော သော့တံကို တောင်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်မှာ ဘာသော့မှ မရှိဘူး၊ ကျုပ် မစွတာ စတန်တွန်နဲ့ ချိန်းထားလို့ လာတာ ကျုပ်နာမည် ရစ်ဟိုလ်မန်း’

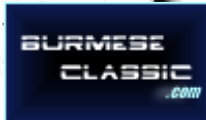
ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာ... မစွတာ ဟိုလ်မန်း ဟုတ်တာပေါ့’

ညွှန်ကြိုက် ပုံစံက ပို၍ ဝပ်ဝပ်ကျိုးကျိုး ရှိသွားသည်။

‘မစွတာ စတန်တွန်က သူ့ နည်းနည်းနောက်ကျလိမ့်မယ်လို့ ဖုန်းဆက်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူမရောက်ခင် ဆရာ့ကို ကောင်းကောင်း ပြုစုထားလိုက်ဖို့ မှာလိုက်ပါတယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် နောက်က လိုက်ခဲ့မှာပါ’

ကျွန်တော်သည် သူ့ နောက်မှ နေ၍ အားခန်းတွင်းသို့ လိုက်သွားသည်။ တစ်ခန်းလုံးကို စီးမိုးမြင်နေရသော်လည်း သီးသန့်ကျသော စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်သည်

စီးကရက် တစ်လိပ် မီးညှိပြီးချိန်လောက်တွင် ညွှန်ကြို ငတီ နေရာတွင် အတော် လှပသော မိန်းမပျိုတစ်ဦးက အစားထိုး ခရုကရံနေချေပြီ။

‘ဆောင်ကြာနန်းကလပ်က လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုပါတယ် ရှင်၊ ကျွန်မ နာမည် မယ်ပေါလ်လာပါ ဒီညနေအတွက် လူကြီးမင်းရဲ့ ဧည့်မယ်ပါပဲ’

တာသံ သံ့ သံ့ ပါသော မိန်းမပျိုသံ နုနုလေး ပေါ်လာသည်။

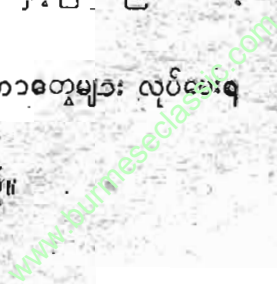
ကျွန်တော် မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ဆံပင်နက်နှင့် အရပ်မြင့်မြင့် မိန်းမချော တစ်ဦး ကျွန်တော် အား ပွဲနားတွင် ရပ်၍ တာဝန်ကျေ အပြုံးဆန်နေသော အေးတီအေးစက် မျက်လုံးများနှင့် ကျွန်တော့ကို ကြည့်နေသည်။

သူမသည် အလွန် ဟိုက်သော အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသောကြောင့် ပြည့်ဖြိုးသောရပ်သာက မို့ မို့ ပြုနေသည်။ အောက်စီစီးတွင်မူ ရှေးခေတ် အာရပ်ဆူလတန်တို့၏ ဆောင်နန်းအပျိုတော်များ ဝတ်ဆင်သော ဘောင်းဘီပွပွကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ စီးထားသောဖိနပ်သည်ပင် ထိပ်ကွေးလေးနှင့် ဖြစ်သည်။ တကယ်နန်းတွင်းသူ ပုံစံ သက်သက်...

‘ကျုပ် ဧည့်မယ်က ကျုပ်အတွက် ဘာတွေများ လုပ်ခေးရပါသလဲ’

ကျွန်တော်က သူမကို မေးလိုက်သည်။

သူမ တံတွေး မြို့ချလိုက်ပြီး နောက်သို့ ခြေနှစ်လှမ်းလောက် ဆုတ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့ကို စိတ်မှ မှန်ရဲ့လားဟု ကြည့်သည့် ပုံစံဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ရှင် အရက် သောက်ချင်ရင် အရက် ယူပေးပါတယ်၊ တစ် ခြား ဘာလိုချင်လို့လဲ

သူမက အေးတိအေးစက် အသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။
ဟ...အဲဒါဆို ကောင်းတာပေါ့၊ ငါက ဘယ်လို ဘယ် လောက်အထိ ညှော်ဝတ်ပြုကြတတ်မှန်း မသိလို့ မေးတာ၊ ကံ ကော့ဘုန်းတစ်ခွက် ရေခဲမထည့်နဲ့ ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်သည်။

သူမ အားနောင်တာသို့ လျှောက်သွားသည်။ သူမ၏ နောက်ပိုင်းများက လွန်ကဲသော လှုပ်ရှားမှုကို ပြသွားသည်။ ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။ စားနောင်သောက်ဖွယ် တစ်ခုကိုပင် အရသာ မခံရသေးခင် မည်သည့် အတွက်ကြောင့် နောင်တစ်မျိုးကို အတင်း မက်လုံးပေးနေကြသည် မသိ။ သို့သော် ဆိုင်တို့၏ ကျင့်ထုံးက ထိုအတိုင်းပင်။

နောက်တပ် အရက်နှစ်ခွက် သောက်ပြီးသော အခါဘုတ် တစ်စားပဲ့မှ တစ်စားပဲ့သို့ ကူးခတ်သွားနေသော ညှော်မယ်များ ကိုကြည့်ရှုရသည်ကို ငြီးငွေ့ စပြုလာသော အချိန်တွင် ခရစ်ပင် စတန်တို့နဲ့ ရောက်လာသည်။

ညှော်ကြိတ်တိုက တကယ် စုလတန် ဘုရင်ကြီးကို ကြိုဆို ခေါ်ဆောင်လာသကဲ့သို့ သူ့ကို ခေါ်ဆောင် လာခဲ့သည်။

တစ်နည်းပြောရလျှင် တကယ်လည်း သူသည် ဘုရင် တစ်ပါးဟု ဆိုရမည်။ သူ့ ဥပတိရွပ်က စုလတန်ဘုရင်တစ်ပါး၏ ဥပတိရွပ် နှင့် မတူသည်က တစ်ဘာသာ။

သူ့အရပ်အမောင်းက မနိမ့်မမြင့် ဖြစ်သည်။ ကြုံခိုင်မှု ကင်းမဲ့သော ခန္ဓာကိုယ် ၀၀ဖြိုးဖြိုးသာ ပိုင်ဆိုင်သည်။ ဆံပင်က အဝါရောင် ထူထူထဲထဲ ရှုပ်ရှုပ်လှပ။

သူ့အသွင်က မောင်ခိုလက်နက်များ ရောင်းသူဟု ယူဆ လောက်သော အသွင်မျိုး ဖြစ်သည်။ မိမိရောင်းချလိုက်သော မော့ဒ်ခိုလက်နက် မစမ်းသပ်မီ ပစ်ကွမ်းမှ လွတ်အောင် ဒရော သောပေါ် ပြေးလာခဲ့သော ဇက်နက်ပုံစားနှင့် တူသည်။

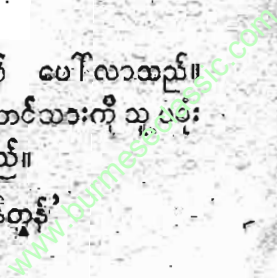
‘ဟိုလ်မန်း’

သူက ကျွန်တော့ဇက်ကို အားရပေါ့ရ ဆွဲရမ်းနှုတ်ဆက် လိုက်ပြီး ကျွန်တော့အားရှိ ဆိုဖာတစ်ခုံတွင် အားရပေါ့ရထိုင်ချ လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဟိုအနေခက်ကမ်းရိုးတန်းကနေထောင်အထောက် လာခဲ့တဲ့ အတွက် သိပ် ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျား၊ သိပ်ကျေးဇူး တင်တယ်’

ကျွန်တော့ ညှော်မယ်က ခပ်သွက်သွက် မော်လာသည်။ စတန်တို့အား မခိုတရို့ ပြုံးပြပြီး သူမ တင်သားကို သူ့ပိုး နှင့် တိုက်လောက်အောင် အနီး ရပ်လာသည်။

‘ကျွန်မ ဘာမှသာမေးရမလဲ မစွတာ စတန်တို့နဲ့’

ယူမက ခြင်ထောင်သံဘက် နွယ်နေသော အသံဖြင့် ညှုတုတု မေးလိုက်သည်။

စတန်တုန်က သူမပေါင်ကို အသာ ညှစ်လိုက်သည်။

‘ဗောကာ ယူခဲကွာ၊ ပေါလိလာ အသည်းလေး’

စတန်တုန်က ဆိုလိုက်သည်။ လှည့်ထွက်သွားသော ပေါလိလာ၏ တင်ပါးကို ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ရိုက်လိုက်သည်။

‘ချစ်စရာလေးနော်’

များများစားစားကြီး ယမ်းခါသွားသော တင်သားကို များများစားစားကြီး လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်း စတန်တုန်က ဆိုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

‘အခုမှ ၁၉-နှစ် ရှိသေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် တစ်ပတ် ကို ပုံမှန် စင်ငွေ ၈၅၀ လာ ၂၀၀-ရှိတယ်’

‘ခင်ဗျားလိုပဲ လစာများများ ခပေးလေ့ ရှိလား’

ကျွန်တော်က သူ့ကို မေးလိုက်သည်။

သူ၏ အပြုံးက မိန့် ဝင်းထိန်သွားသည်။

‘ကျုပ် သူ့ကို တစ်ပြားမှ ပေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ခြား ဧည့်မယ်တွေကိုလည်း တစ်ပြားမှ ပေးတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဖောက်သည်တွေဆီက ရတဲ့ တစ်တေ့သက်သက်ကအဲဒီလောက်ရှိတယ်’

ဖော်လိလာက အရက်ခွက်တစ်ခွက်ကိုင်၍ ပြန်လာသည်။

စတန်တုန်၏ရှေ့သို့ကိုင်ကိုင်၊ ညှစ်ညှစ်တင်လိုက်သည်။ စတန်တုန်ကို ရိုသေလှန်းလှသည်မဟုတ်။ ရှုတင်သောမြင်ကွင်းကိုစီးမိုးမြင်သာစေရန် ကိုဝင်းညှစ်လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

စတန်တုန်၏မျက်လုံးပြာများက ရမက်ရောဂံတောက်သွားသောကြောင့် သူမပြချက် အလကားမဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသွားသည်။ သူမ အားကောင်းတာသို့ ပြန်လျှောက်သွားသော အခါတွင် စတန်တုန်၏အကြည့်က သူမ နောက်ပိုင်းကို ကပ်၍ ပါသွားပြန်သည်။

ဆူလတန်ပီသသော စတန်တုန်ပင်တည်း။ အမြဲတစေအကြံကြီး ကြံနေတတ်သည်။

‘ဟုတ်ပါ၊ ဟုတ်ပါ၊ တစ်ကယ်ကို ချစ်စရာချာတိတ်မကြီးဘဲ ပေါ်လိလာကလေး၊ တကယ်ကို ဟင်း... ဟင်း’

စတန်တုန်က ရေရွတ်လိုက်သည်။

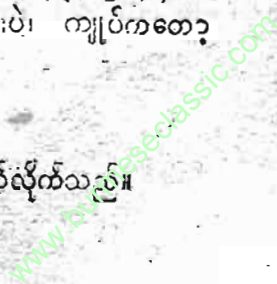
သူသည် အရက်ခွက်ကို အတန်ကြွာကိုင်ကစားနေပြီးမှပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားကိုကျုပ်တာလို့ ဒီလောက် အလောတကြီး ဆင်ခေါ်လိုက်တာလဲလို့ ခင်ဗျားတွေ့နေလိမ့်မယ်မှတ်တယ်၊ ဟုတ်လား၊ ဟိုလဲမန်း’

‘တေးတော့တေးမိသားဗျ၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကအခပေးထားတာပဲ၊ အဲဒီတော့ မပြောသေးဘဲ အချိန်ဆွဲနေရင်လဲ ခင်ဗျား သဘောပဲ၊ အေးအေးဆေးဆေးပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ အလျင်မလိုပါဘူး’

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တုန်က သဘောကျစွာ ကြိုတိရယ်လိုက်သည်။

စတယ်လာ ရုပ်ရှင် ထုတ်လုပ်ရေး ဌာနက အေဂျနီစ်က
ခပ်ဗျားကိုဘယ်လိုခေါ်ခဲ့လဲ၊ ဘာလဲ အိုင်ကိုနီးကလပ်တဲ့၊ တိတ္ထိ
တော့မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ပါးသူတွေအထင်တကြီးရှိတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို နှိမ်နင်းသူလိုဆိုရမယ်၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့
တစ်လောကလုံးကို သောက်ရေးမထားတဲ့လူလိုအဓိပ္ပာယ်ရတဲ့
စကားကို ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးဆိုလိုက်တာပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ
ရုပ်ရှင်လောကမှာ ပြေလည်အောင်ညှိပေးနိုင်တဲ့သူအဖြစ် ခပ်
ဗျား နာမည်ရထားတာပဲ၊ အဲဒီလိုဂုဏ်ရှိနေမှတော့ တလော
ကလုံးပေါ် ရှင်းချင်လဲရိုင်းနိုင်တာပေါ့။

ခပ်ဗျားကျုပ်ကိုခေါ်ရင်းကိုကို အနှေးနဲ့အမြန် ပြောပြ
ရမှာပဲ၊ အဲဒီတော့ အခုပဲ ပြောလိုက်ပါတော့လား။

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။
သူရယ်ထိုက်ပြန်သည်။ သို့သော် ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူရယ်
သံက အသက်မပါလှချေ။

‘တကယ် လက်မြန် ခြေမြန် လှုပ်ရှားချင်တဲ့ သူပါလား။
ကောင်းပြီ ဟိုလဲမုန်း၊ ဒါပေမယ့်ခပ်ဗျားကိုအကျိုးအကြောင်း
မပြောခင် ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးဟာ သိုသိုသိပ်သိပ်လျှိုလျှိုဝှက်ဝှက်
နှုတ်လုံရမယ့်ကိစ္စဆိုတာ သတိပေးပါရစေ၊ ဟုတ်ပြီလား။’

‘ကျုပ်ကို မစွတာနှုတ်လုံလို့လဲ ခေါ်လေ့ ရှိကြပါတယ်။
အမှူသည် နဲ့ပတ်သက်လာရင် ကျုပ်က ကမာကောင်လို့ နှုတ်လုံ
မှလုံ’

ကျွန်တော်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ခပ်ဗျား ရွဲဂုဏ်သတင်းလိုကျုပ်သိပါတယ်
ခပ်ဗျား ရွဲဟောလီရိုင်းအသက်အသွယ်တွေနဲ့ တီးခေါက်ကြည့်ခဲ့
ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်ခပ်ဗျားကိုငှားခဲ့တာ၊ ခပ်ဗျား အခက်
ဆုံးပါပဲ ဟိုလဲမုန်း’

စတန်ဘွန်က ထက်ကက်သန်သန် ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။
သူသည် သူ့အရက်ခွက်ကို လှုပ်ကစားရှင်း ရှုတ်တရက်
မေးလိုက်သည်။

‘ဆိုစမ်းပါဦး၊ ကျုပ်အကြောင်းအာသိသ်
ကျုပ်သိတာတွေ မသိဘာတွေက အရေးပါလား၊’

ကျွန်တော်က မွန်ကုပ်ကုပ်နှင့် မေးလိုက်သည်။

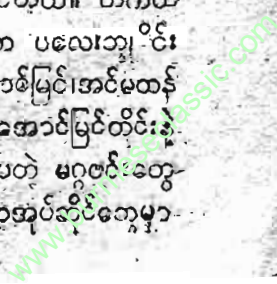
‘အရေးပါတယ်မေးဗျာ၊ ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး’

သူသည် အတန်ကြာ ကျွန်တော်ကို ခပ်တည်တည်ကြည့်၍
ပြောလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီလေ’

ကျွန်တော်က ပံခုံးတုန်၍ ဆိုလိုက်သည်။

‘အစကနဦးကလေးမှာ ဟက်နာဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိခဲ့
တယ်၊ သူ့ကို မြှော်မြင်မှုရှိတဲ့သူလို ဆိုရမယ်ထင်တယ်။ တကယ်
ပါရမီညက်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ချင်လဲဖြစ်မယ်၊ သူက ပလေးသျှိုင်း
ဆိုတဲ့မဂ္ဂဇင်းကို စတင်ခဲ့တယ်။ အင်မတန်အောင်မြင်၊ အင်မတန်
အောင်မြင်နေတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ပေါ့၊ အောင်မြင်တိုင်းနဲ့
လိပ်ပေါ့၊ အဲဒီလိုအောင်မြင်တဲ့မဂ္ဂဇင်းကို တုပတဲ့ မဂ္ဂဇင်းတွေ
အများအပြား ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်၊ စာအုပ်ဆိုင်တွေမှာ

အဲဒီလိုက်တုတ် စာစောင်မဂ္ဂဇင်း ခပ်ညံ့ညံ့တွေ ပူနေတာပဲ
ပလေးဘျောင်းကိုမို့တဲမဂ္ဂဇင်း တစ်စောင်မှမပေါ်ပေါက်ဘူး၊ ဒါ
ပေမယ့် အဲဒီခပ်ညံ့ညံ့ အတုတွေထဲမှာ ဆူလတန် မဂ္ဂဇင်းက
အကောင်းဆုံးမဂ္ဂဇင်းအဖြစ် ထွန်းဖောက်ထွက်လာနိုင်ခဲ့တယ်။
ကျွန်တော်က သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ဆက်ပြောလိုက်
သည်။

ခင်ဗျားရဲ့မဂ္ဂဇင်းထဲက အမျိုးသမီးတွေကပလေးဘျောင်း
မဂ္ဂဇင်းက အမျိုးသမီးတွေလောက် မထယ်ဝါကြဘူး၊ ခင်ဗျား
မဂ္ဂဇင်းက ဝတ္ထုတွေ၊ ဆောင်းပါးတွေကလဲ အဆင့်မြင့်မြင့်
မဟုတ်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီကဲ့ပြားမှုကို သတိပြုမိစွမ်းလောက်
အောင် အသိဉာဏ်မရင့်တဲ့ ပရိသတ်ငါးသိန်းတော့ ခင်ဗျား
လာနိုင်စွမ်းခဲ့တယ်၊ ပလေးဘျောင်းကလပ်တွေ မှီလိုပေါက်နေတဲ့
ကြားထဲမှာ ခင်ဗျားက ပထမဦးဆုံး ဆူလတန်ကလပ်ကို ဖွင့်ရ
လောက်အောင်သတ္တိရှိခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားက အတုတစ်ယောက်
ဖြစ်ပေမယ့်ခင်ဗျားမှာ သတ္တိမရှိပေမယ့်၊ ခင်ဗျားရဲ့ ခေါင်းမာ
မာ ဆောင်ရွက်မှုကိုတော့ ချီးကျူးလောက်ပါတယ်။

စတန်တန် သူ့ကို အေးတိအေးစက်ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်
လုံးပြာများက အရက်ခွက်ထဲမှအမြှုပ်ထက်ဒေါသမြှုပ်မှအမြှုပ်
ဘက်နေပုံရသည်။

ခင်ဗျားရဲ့အမှုသည်တွေကို စီလိုပဲ ဇော်ကားလေ့ ရှိလား
စတန်တန်က အသိအက်အက်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

အမြဲတန်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့အမြင် ကျုပ်ရဲ့ သဘော
ထားကို သူတို့မေးမြန်းတဲ့အခါကျမှပါ။

ကျွန်တော်က မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောလိုက်သည်။
စတန်တန်သည် သူ၏ အရက်ခွက်ကို လက်စသပ်လိုက်ပြီး
ပေါ်လီလာအား လက်ညှိုးကွေး ခေါ်လိုက်သည်။ ပေါ်လီ
လာသည် ဘားကောင်တာမှနေ၍ အပြေးအလွှား ရောက်လာ
သည်။

မစ္စတာဟိုလ်မန်းကိုအရက်ထစ်တည့်ပေးလိုက်ပါဦး၊ အချစ်
ရဲ့ပမာမခန့်စိတ်ကို အရက်တော်တော်ထိုးပေးရတယ် ထင်
တယ်။

စတန်တန်က ဆိုလိုက်သည်။
ပေါ်လီလာက မရဲတရဲပြုံး၍ အရက်ခွက်လွတ်များကို ယူ
သွားသည်။

ကျွန်တော်စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိလိုက်သည်။ နာရီကို
ကြည့်လိုက်သည်။ ကိုးနာရီ တစ်ဆယ့်ငါးမိနစ်ဟု ဖော်ပြနေ
သည်။ ကျွန်တော် အနေနှင့် အတော်ရှည်ကြာသည့် ညနေကို
ရင်ဆိုင်ရမည့်ကိန်းဆိုင်နေပုံရသည်။

ကျုပ်ကို တစ်ယောက်ယောက်က သတ်ချင်နေတယ်လို့
ကျုပ်ပြောရင် ခင်ဗျားဘယ်လိုနေမလဲ။

စတန်တန်က ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

'အင်း...ကျုပ်အံ့ဩမယ်တော့မဟုတ်ဘူး၊ ဒီညွှန်မယ်တွေမှာ အပေတွေ၊ အစိကိုတွေ၊ မောင်တွေ၊ ရည်းစားတွေတော့ ရှိမှာပေါ့'

ကျွန်တော်က ခပ်ပေါ့ပေါ့ ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ် အကယ် ပြောနေတာ ကျုပ်ကို ခြိမ်းခြောက်တဲ့ စာ နှစ်စောင် ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က ရခဲ့တယ်၊ ပထမ တစ်စောင်ကို ကျုပ်ရဲ့ အိပ်ခန်း ဗီဒီယိုအံ့ဆွဲထဲက ရတယ်၊ နောက်တစ်စောင်ကို ကျုပ်ရဲ့ ရုံးခန်း စားပွဲပေါ်က ရတယ်၊ ကျုပ်ဆိုလိုတာကို ခင်ဗျား သဘောပေါက်တယ် မဟုတ်လား၊ ဟိုလ်မန်း အဲဒီ နေရာ နှစ်ခုကို ဘယ်တစ်စိမ်းကမှ ဝင်လို့ မရဘူး၊ ဝင်ရပ် သိမှာပဲ၊ အဲဒီတော့ ကျုပ်အသက်ကို ခြိမ်းခြောက်နေတဲ့ သူက ကျုပ်ကို ကောင်းကောင်း သိတဲ့လူ ကျုပ် ယုံကြည်တဲ့ အတွင်းလူပဲ ဖြစ်ရမယ်'

'စာထဲမှာ ဘာရေးထားလဲ'

'ကျုပ် သေထိုက်တယ်ပေါ့၊ ဒီလအတွင်းမှာ သေကို သေမယ်လို့ပေါ့၊ ဘာလို့ ဘာကြောင့်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်တောင် မပါဘူး'

စတန်တုန်က အတော် ခံပြုံးဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားတ အဲဒါတွေကို အလေးအနက် ထားထံလား၊ နောက်နောင်ရှုတ်ရှုတ် သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်ရဲ့ လှုပ်ရပ်လို့ မထင်မိဘူးလား'

ကျွန်တော်က မေးမြန်းကြည့်လိုက်မိသည်။

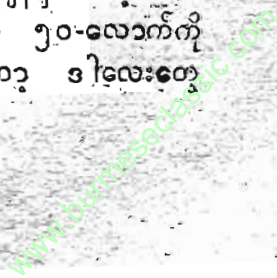
'ကျုပ် အလေးအနက် မထားခဲ့ရင် ခင်ဗျားကို လှမ်းခေါ်ပါမလား၊ အထူးသဖြင့် မနေ့ညက အဖြီးမျိုး ကြုံပြီးတော့ စတန်တုန်က ဟောက်ထည့်လိုက်သည်။

ပေါ်လဲသက အရက်ခွက်များကို ရှေ့တွင်ချပေးပြန်သည်။ သို့သော် စတန်တုန်က ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူ့ အာရုံနှင့်သူ ဖြစ်နေသောကြောင့် သူမ၏ အလှပြကွက်ကိုပင် ဂရုမထားမိချေ။ သူမနှုတ်ခမ်း စူလျက် ထွက်သွားသည်။

'ကျုပ် အတော် ညဉ့်နက်အောင် အလုပ် လုပ်နေခဲ့တာ၊ ကျုပ် ညဉ့်နက်အောင် အလုပ်လုပ်တာ များတယ်'

စတန်တုန်က အရက်ခွက်ကို လှည့်ကစားရင်း ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ် သန်းခေါင်ဝန်းကျင်လောက်ကျမှ ရုံးက ထွက်ခဲ့တယ်၊ ကားမောင်းပြန်ခဲ့တယ်၊ အိမ်ရှေ့ရောက်လို့ ကားပေါ်က အဆင်းမှာပဲ နောက်ကား တစ်စီးက ဖြည်းဖြည်း မောင်းသွားတယ်၊ ကျုပ် ပစ်ခံ...ပစ်ခံဆိုတဲ့ အသံပျံ့ပေးတော့ ကြားလိုက်ရပြီး ကျုပ် နောက်ကျောကို ခပ်ဖေ့ဖေ့ ထိတာ ခံလိုက်ရတယ်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျုပ်ကျောကို လက်ညှိုးနှိုးထိုးနေသလိုပေါ့၊ ကျုပ် လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာတော့ အဲဒီကားက အချိန်မြင့် မောင်းသွားနေပြီ၊ ကိုက် ၅၀-လောက်ကို ရောက်နေပြီ၊ လမ်းပေါ် ငိုကြည့်လိုက်တော့ ဒါလေးတွေ တွေ့တယ်'

စတန်တန်သည် သူ့အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်ပြီး။ ကျန်တော့ရှေ့ စားပွဲပေါ်သို့ အဖြူရောင် ခေါင်းပွဲ ပလပ် စဘယ် ဆလင်ဒါလေးများ ပစ်ချလိုက်သည်။ ကျန်တော်သည် ထိုဆလင်ဒါတစ်ခုကို ကောက်ယူ၍ စေ့စေ့ ကြည့်လိုက် ပြီး နောက် မျက်ခုံးပင့်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ပလပ်စဘယ် ကျည်ဆန်တွေလား’

‘ကလေး ကစားစရာပါ ဘယ်စတိုးဆိုင်မှာ ဝယ်ဝယ်၊ ဝယ် လို့ရတယ်၊ တစ်ခေါင်းလားပဲ ကျတယ်၊ ပလပ်စဘယ် ကျည်တောင့် တွေ ပစ်နိုင်တဲ့ ပလပ်စဘယ် ဒဿမ ၄၅-ကိုးလိပ်စတိုးလေးတွေ ဘာအန္တရာယ်မှ မဖြစ်ကြောင်း အာမခံထားတယ်၊ ယင်ကောင် တစ်ကောင်ကို အနီးကပ် ပစ်တောင် ယင်ကောင် ဖပ်ထောင် သွားမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ အာမခံထားတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီ ဘေနတ် ကျည်ဆန်နဲ့ ပစ်ချလိုက်ရတော့ ကျုပ် တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်သွားတယ်၊ ဖိုလ်မန်း’

စတန်တန်က ဆိုလိုက်သည်။

‘တကယ် ကျည်ဆန်နဲ့များ ပစ်လိုက်ခဲ့ရင် ဘယ်လောက် လွယ်သလဲ ဆိုပြီး သွေးခဲသွားတယ်ပေါ့’

ကျန်တော်က သဘောတူစွာ ခေါင်းဆတ်လိုက်ပြီး ဆက် ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါပေမယ့် အဲဒါကလည်း အနောက်သား ဆန်ထဲ လူတစ် ယောက်ရဲ့ ယုတ္တိရှိရှိ ဆင့်ပွားလုပ်ရပ် ဖြစ်နိုင်တာပဲ’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဒါပေမယ့် အဲဒါကို ကျုပ် အလေးသာ မပေးနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်တွက်ကိန်းများရင် ကျုပ်သေမှာ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားကို ငှားတာ ဖိုလ်မန်း၊ ကျုပ်ကို ဘယ်သူက ဒီလောက် ထက်ထက်သန်သန် သတ်ချင်တယ် ဆိုတာကို ခင်ဗျားဖော်ထုတ် ပေးရမယ်၊ နောက်တစ်ခါ တကယ် ကျည်ဆန်တွေနဲ့ လက်တည့် မစမ်းခင် သူတို့ကို တားရမယ်’

စတန်တန်က အသွန်းအသန် ဆိုလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ ကျုပ် ကြိုးစားကြည့်ပါမယ်၊ ယုန်ထင် ကြောင်ထင် ထင်ရော ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ငါလား’

ကျန်တော်က စိတ်မပေါ့မပါ ဆိုလိုက်သည်။

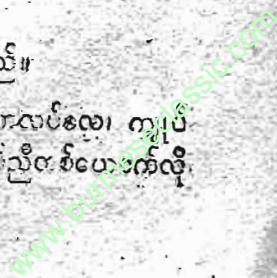
‘ကျုပ်လို့ အနေအထားမှာ ရောက်နေတဲ့သူဟာ ရန်သူ ပိုင်းနေတတ်တယ်၊ ကျုပ် ခက်ခက်ခဲခဲ တက်လာရတာပါ ဖိုလ်မန်း၊ လူတွေရဲ့ ပကတိ ခံစားချက်ကို ဘယ်သူ့သိမလဲ ကျုပ် အသက်ပေးယုံကြည်တဲ့သူ ကျုပ်နဲ့ အင်မတန် နီးစပ်တဲ့သူ၊ လီယုန်လူလိုလူက လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေတာ ဖြစ်နိုင်တာပဲ’

စတန်တန်က အစောင့် မကျေမနပ် ဖြစ်သည့်ပုံဖြင့် ဆိုလိုက် သည်။

‘လီယုန် ဖုတ်လား’

‘ကျန်တော်က စိတ်ရှည်စွာ မေးလိုက်သည်။’

‘ကျုပ်ရဲ့ စားစည်းချုပ် လီယုန် ဒေါက်ကလပ်လေး၊ ကျုပ် တို့နဲ့ လက်တွဲလာတာ ငါးနှစ်ရှိပြီ၊ ကျုပ်ညီစစ်ယောက်လို့ သူ့ကို ယုံကြည်အေးထားတယ်’

‘ညီတစ်ယောက်အပေါ်ထားတဲ့ မေတ္တာထက်တောင်ပိုမယ်’
‘တခြား ဘယ်သူရှိသေးလဲ’

‘အင်း...ကျုပ်ရဲ့အချစ်စဖွယ် မယားဟောင်းကြီး မိလစ်ဆာ
ကိုလဲ တည့်တက်နိပ်တာပဲ။ သူက ကျုပ်ဆီက တစ်နှစ်ကို မယား
ဆိုင်နဲ့ နှစ်သောင်းငါးထောင်ရနေတယ်’

စတန်တန်က ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်မောရင်း ပြောလိုက်
သည်။

‘ဒါဆို သူ့ အနေနဲ့ ခပ်ဗျားကို အသက်ရှင်နေစေချင်စရာ
အကြောင်းသာရှိတယ်။ သေစေချင်တဲ့ဆန္ဒ ဘယ်ရှိမလဲ’

ကျွန်တော်က ထောက်ပြလိုက်သည်။

‘ကျုပ် အသက်အာမခံကြေးလဲ သူ့ စံစားခွင့်ရှိတယ်ဗျ...။
အသက်အာမခံကြေးက တစ်သိန်းလောက်ရှိမယ်။ သူ့ နောက်
ထပ် အိမ်ထောင်ပြုချင်စိတ်ဝင်နေပြီး မင်္ဂလာကြေးလဲ လိုချင်
တာ ဖြစ်နိုင်တာပဲ’

စတန်တန်က စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဟန် ဆိုလိုက်သည်။

‘တခြားဧရာ ဘယ်သူရှိလဲ’

‘ဒီကလပ်က ရှယ်ယာဝင်ရှိသေးတယ်’

စတန်တန်က သူ့ အသံကို တိုးချလိုက်သည်။ လည်ပြန်ကြည့်
လိုက်ပြီးမှ လေသံဖြင့် မြောလိုက်သည်။

‘ဂျီနီမေယာ’

‘မေယာ’

ကျွန်တော်က အထိတ်တလန့် ဆိုလိုက်သည်။

‘တိုးတိုးပြောစမ်းပါ။ တစ်လကလုံး သိအောင် မောင်း
ခတ်သလို အော်နေရသလား’

စတန်တန်က ကျိတ်မနိုင်ခဲမရ ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင် ဂိုဏ်းဝင်ပေပါ။ ဂိုဏ်းဝင်လောက်ဆို စော်သေး
တယ်။ မေယာရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ငွေဖြစ်နေရင် ပိုဆိုးသေး’

ကျွန်တော်က သူ့ အလိုကျ အသံနိမ့်ချပြီး ပြောလိုက်သည်။

‘သူက နောက်တန်းမှာ နေပါတယ်။ ဘာမှ ဝင်လုပ်တာ
မဟုတ်ဘူး။ လိုအပ်တဲ့ငွေထုတ်ပေး မတည်ပေးတာပဲရှိတယ်’

စတန်တန်က ညှိညှိနှိုင်းနှိုင်းဆိုနေသည့်ပုံ ပြောလိုက်သည်။

‘တစ်ပတ်မှာ သုံးရက်လောက် စာရင်းစစ်တာပဲရှိလား’

ကျွန်တော်က ဝေါ့ထော့ထော့ ပြောလိုက်သည်။

စတန်တန်က မျက်နှာရှုံ့ မဲ လိုက်သည်။

‘တစ်ခါတစ်ခါတော့ အဲဒီလိုပေါ့ ကျုပ်တို့ မြီးမြီးမျက်မျက်
ရတဲ့အချိန်ကစပြီးတော့ ကျုပ်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ငါးဆယ်တစ် ရာခိုင်
နှုန်းကို ရောင်းချဖို့ တွင်တင်တောင်းဆိုလာခဲ့တယ်။ သူ့စိတ်မရှည်
ဖြစ်လာပြီလား မဆိုတတ်ဘူး’

‘ကျုပ်ကတော့ မေယာဖြစ်ဖြစ်၊ သူ့ငှားတဲ့လူဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ
လူတွေဟာ ပလပ်စတစ်ကျည်ထောင်တွေနဲ့ ကစားမဲ လူစား
မျိုး ဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆတယ်’

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

‘ခပ်ဗျားစကားက စိတ်သက်သာစရာ တစ်ကွက်မှ မရှိပါ
လား’

စတန်တန်က အရက်ခွက်ကို အသံမြည်မြည် မော့ချလိုက်ပြီး အကုံးပြုလိုက်သည်။

‘က...ခင်ဗျားရွေးချယ်ရာလူတွေ အများကြီးဆိုတာ တွေ့လား’

‘မေယာပါ ထည့်တွက်လိုက်ရင် စာရင်းပြည့်စေလား’

ကျွန်းတော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

မျက်လုံးပြာများက ကျွန်တော် မျက်နှာကို အတန်ကြာ လေ့လာလိုက်သည်။ ထိုနောက် အကြည့်လွှဲသွားသည်။

‘ထိုစာရင်းပေးသောကိစ္စအတွက် အထောက်အကူပြုပေးပါ။ စတန်တန်က အသက်မပါသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ထရန်မက်မုတ်တဲ့သူ’

‘ဟုတ်တယ်...သူ့ပါ အခုတောင် အပေါ်ထပ် နန်းဆောင် နန်းမထဲမှာ တီးမှုတ်နေတယ်။ ကျုပ်တို့ ဒီကလပ် ဖွင့်ကာစက သူ့ညီမ ရှယ်လီက ပထမညွှန်မယ်တစ်ဦးပေါ့။ တစ်လလောက် ကြာတော့ သူ့မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲနေမှန်း ကျုပ် သိခဲ့တယ်... အကြောင်းကို ဘန်းဖြူတိုးသွင်းတဲ့အခါ ဆိုရောက်နေခဲ့တယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့ကို အပူထုတ်ပစ်လိုက်ရတယ်။ နှစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ သူ့ကိုယ်သူ သက်သေလိုက်တယ်။ ရေချိုး ယေးထဲထိုင်ပြီး သူ့လက်ကောက်ဝတ်ကို သူဖြုတ်လိုက်တယ်။ သူ့အစ်ကိုပက်က သူ့အလောင်းကို အရင်ဆုံးတွေ့လိုက်တာပဲ။ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်တော့ မသိဘူး။ ဒီကောင်စိတ်သိပ်

‘နိပိမရဘူး၊ အဲဒီကိစ္စ ကျုပ်ကို အပြစ်ဖို့လိုက်တယ်။ ရှယ်လီက မူးယစ်ဆေးဝါးစွဲနေတာ ကျုပ်ရဲ့အပြစ်လိုလိ...’

‘ဒါပေမယ့် အခု သူ ခင်ဗျားဆီမှာ အလုပ်လုပ်နေတယ် ဟုတ်လား’

‘သူနဲ့ သူ့သုံးယောက်တီးဝိုင်းအဖွဲ့ကို သုံးပတ်လောက် ငှား လိုက်တယ်။ အမြင်မှားနေတာလေးတွေ ကင်းသွားအောင်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပေါ့’

စတန်တန်က ညီးညီးတွားတွား ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

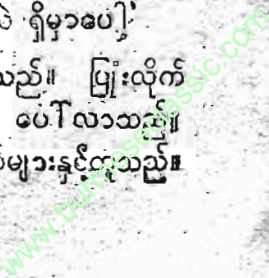
‘ပေးရတဲ့ ကြေးကလဲ ထိပ်ဆန်းကြေးပဲ...။ အဲဒီကောင် စကယ်ကြေးကြီးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် သူ့ ဆီက သာတဲ့ ပြန် မှုရသလဲ။ ကျုပ်ကို မြေကြည့်ကြည့်တာပဲ ခံရတယ်။ လူတွေ တကယ်ပဲ ဟိုလိုမန်း၊ ကျေးဇူးသိမိမိတတ်တာဟုတ်တုန်း ကျေးဇူး တွက်ကို ကိုက်ရုံမကဘူး၊ ပါးတွားနဲ့ပါ တွေးလိုက်သေးတယ်’

‘ခင်ဗျားရဲ့အယ်ဒီတာ ခင်ဗျားရဲ့မယား၊ ခင်ဗျားရဲ့ လုပ် ငန်းပါကနား၊ ခင်ဗျားရဲ့ ထရန်ပက်သမား၊ တခြားသံသယ ဖြစ်စရာ ဘယ်သူရှိပါသေးသလဲ’

ကျွန်းတော်က မေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်တွေ့မိသလောက်ကတော့ အဲဒါပဲ။ ကျုပ်မသိတဲ့ ကျုပ်ကိုသတ်ချင်တဲ့သူ နှစ်ရာလောက်ရှိရင်လဲ ရှိမှာပေါ့’

စတန်တန်က သွားပြီးပြီး၍ ပြောလိုက်သည်။ ပြီးလိုက် သောအခါတွင် သူ့သွားများက ထမ်းခနဲ ပေါ်လာသည်။ သို့သော်ပုလဲသွယ်ကဲ့သို့မဟုတ် စနုရားလှေကားများနှင့်တူသည်။

ခလုတ်လေးခုကလည်း စုပြုံနေသည်။ ထစ်နည်း သွားလေး
ချောင်းက ထပ်နေသည်။

အေးလေး...ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်က အတော်ဆုံးလူကို
ရထားပြီလို့ ယူဆတယ်ဟိုလ်မန်း။ တော်လားမတော်လားတော့
မသိဘူး။ ခင်ဗျားကကြေးအကြီးဆုံးဆိုတာအဘေချာပဲ

စတန်တူန့်ကလက်ပတ်နာရီကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး မျက်မှောင်
ကုပ်လိုက်သည်။

ကျုပ်ရုံးကိုပြန်ရောက်သင့်နေပြီ။ မနက်ဖြန်မနက် ဆယ်နာ
ရီခလောက်မှာ ရုံးကိုအရောက်လာခဲ့အဲဒီကစပြီး ခြေရာကောက်
မယ် ဟုတ်ပြီလား။

‘စိတ်ချ။ ကျုပ်ဟိုတယ်ကိုပြန်သွားမယ်၊ ပြီးတော့’

ကျွန်တော်ခေါင်းဆတ်၍ပြောလိုက်သော်လည်းကျွန်တော်
စကားမဆုံးလိုက်ရချေ။

ဘယ်ဟိုတယ်ပြန်မှာလဲ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်အိမ်မှာနေရမယ်
ဟိုလ်မန်း။ ခင်ဗျားကိုငှားတဲ့အကြောင်းမှာ အဲဒါလဲ ပါဝင်
တယ်။ ကျုပ်ညဘက် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်အိပ်နိုင်အောင် ခင်ဗျား
ကိုငှားထားတာ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ခလေ ကျုပ်အိမ်က မြို့ထဲက
ဘယ်ဟိုတယ်ထက်ဖြစ်ဖြစ် သာတယ်’

စတန်တူန့်က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

‘ဒါပေမယ့်...ကျုပ်’

စတန်တူန့်က ဇာတ်ဟန်ပြည့်ပြည့် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘အဲဒီအသေးစိတ်အချက်အလက်တွေအားလုံးကျုပ်တာဝန်
ထားစမ်းပါ။ ခင်ဗျားအတွက် လိုလေသေးမရှိအောင် ကျုပ်
ဆောင်ရွက်ကြည့်မယ်။ ဒီမြို့မှာ စတန်တူန့်က ထိပ်တန်းအကျိုး
ဆောင်ပဲ’

စတန်တူန့်က ပြောပြောဆိုဆို မျက်စိတစ်ဘက် မှိတ်ပြု၍
မေးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ပေါ်လ်လာလေးကို ဘယ်လိုသဘောရလဲ’

‘ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားက ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ပါးစပ်ဟတိုင်း ပါးစပ်ကအသံပဲ့ထွက်လာတယ်’
ကျွန်တော်က အေးစက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

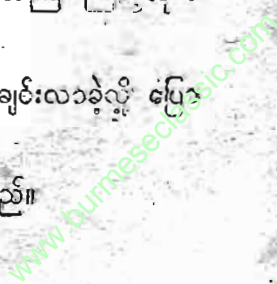
‘ဪ...ခင်ဗျားက ပညာတတ်မမျိုးမှ ကြိုက်ဘယ်ပေါ့၊
သဘောပေါက်တယ်။ သဘောပေါက်တယ်။ အဲဒါလဲ မခံယူ
ပါဘူး’

စတန်တူန့်က သွက်လက်စွာ ခေါင်းညိတ်ပြောလိုက်သည်။
သူ့လက်ညှိုး အကွေးမပြုည့်ခင်မှာပင် ပေါ်လ်လာ ဇားပဲ့
သို့ ရောက်လာသည်ဟု ဆိုရလောက်အောင်ပင် ပေါ်လ်လာ
သွက်လက်စွာ ရောက်လာသည်။ မျှော်လင့်တကြီး ကြည့်လိုက်
သည်။

‘နီနာကိုအဝတ်အစားလဲပြီး ဒီကိုချက်ချင်းလာခဲ့လို့ ပြော
လိုက်စမ်း’

စတန်တူန့်က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ မစွတာစတန်တူန့်’

ပေါ်လဲလာက စိတ်ပျက်သွားသံသယ ဖြင့်ဆိုလိုက်သည်။
ဆယ်မိနစ်လောက်အကြာတွင်မူ ရွှေအိုးရောင်ဆံပင်နှင့်အရပ်
ရှည်ရှည် ခိန့်မချောတစ်ဦး ရောက်လာသည်။

သူမသည် အပြာရောင်လည်ဟိုက်ဂါဝန်ကို ဝတ်ဆင်ထား
ပြီး ဂါဝန်သားကအသားနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကပ်နေသော
ကြောင့် ဘူး၏လှုပ်ရှားမှုတိုင်းက စိတ်လှုပ်ရှားစဖွယ် ဖြစ်နေခဲ့
သည်။

သူမသည် စတန်တွန်နှင့် ကျွန်တော် ကို မျက်လုံးညှို့ ကြီး
များနှင့်တစ်ချက်အကဲခတ် ခိုက်ပြီး စားပွဲတွင်ထိုင်လိုက်သည်။

‘ဂွတ်ဆီးဗနင်း မစ္စတာစတန်တွန်’
သူမသည် ညုညှို့လေးက ကျွန်တော် ကျောရိုး တနုလျက်
ကို ဆားတစ်ခုနှင့်ထိုးလိုက်သကဲ့သို့ ရင်ဖိုသွားစေသည်။

‘နီနာအချစ်၊ ငါ့ရဲမိတ် ဆူ အရင် ကြီး ရစ်ဟိုလ် မန်းနဲ့
မင်းကိုမိတ်ဆက်ပေးချစ်ဖို့ ခေါ်တာ’
စတန်တွန်က သူမကိုရှင်ပျူစွာပြု၍ ပြောလိုက်သည်။

‘ဟယ်လီ... မစ္စတာဟိုလ်မန်း’
မျက်လုံးညှို့ကြီးများက တဝက်ကျန်တော် ကို မျက်လုံးချင်း
ဆိုင်ကြည့်လိုက်ပြီး စတန်တွန်ကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

‘မစ္စတာဟိုလ်မန်းက အခုပဲ ကာလီဖိုးနီးယားက ရောက်
လာတာ၊ သဘောပေါက်ဟယ်မဟုတ်လား’

‘စတန်တွန်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။
‘ဟုတ်ကဲ့၊ ဝမ်းခြောက်ဝမ်းသာပါပဲ မစ္စတာစတန်တွန်၊
ကျွန်မတို့ညှို့မယ်တွေ့ရဲ့တာဝန်က ဒီပဲ မဟုတ်လား’

သူမ ပြုံးလိုက်သည်။ သို့သော်နှုတ်ခမ်းထောင်များ ကွေး
နေသောကြောင့် အပြုံးက လှောင်ပြုံးမှန်း ထင်ရှားလှ၏။
‘အမှန်ကနီနာ၊ အချစ် အမှန်ဘဲ’
စတန်တွန်က သူမလက်ကိုအမှတ်တမဲ့ ပုတ်လိုက်ပြီး ခုန်ထ
လိုက်သည်။

‘ကဲ... ကျုပ်ရုံးမှာကိစ္စရှိသေးတယ်၊ ဟိုလ်မန်းက ခင်ဗျား
အတွက် လိုလေသေးမရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါလိမ့်မယ်၊
မနက်စာစားဖို့အချိန်မှာ ပြန်တွေ့တာပေါ့’

စတန်တွန်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် မှန်တိုင်းအသေးစား
တစ်ခုကဲ့သို့ အခန်းထဲမှ တဟုန်ထိုးထွက်သွားသည်။

နီနာကကျွန်တော် ကို အကဲခတ်ဟန်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။
နှုတ်ခမ်းထက်တွင် လှောင်ပြုံးလေးက ပြိုင်နေဆဲ။

‘ကဲ... စုလတန်ကတော့ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးအထင်ကို
လမ်းကြောင်းပြောသွားခဲ့ပြီ၊ ဒီတော့ ပြောပါသခင်၊ အသင်
မည်သို့သောဆန္ဒများ ရှိပါသနည်း
သူမက ငေါ့တော့တော့ဆိုလိုက်သည်။

x x x

အခန်း (၅၆)

အိမ်တော်စိုးက တကယ့်အိမ်တော်စိုးနှင့်တူနေသည်။ ငှားဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများနှင့် အနေကြပ်နေသော ဗဟိုသရုပ်ဆောင် ရှားဖွေဝရားဌာနမှ ဇာတ်ရံတစ်ဦးနှင့် တူမနေခဲ့ချေ။

အိမ်တော်စိုးက အရပ်ရှည်ရည်၊ ခန္ဓာကိုယ်တုတ်ခိုင်ခိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ဝတ်ထားသော အဝတ်အစားများကလည်း ပုံစံကျနေသေးသလိုလှသည်။ အသက် ၄၀ ဝန်းကျင်ရှိသည်။ ဆံပင်ကနက်နက်၊ မျက်နှာကတင်းတင်းပင်။ သူ၏အသွင်မှာ ကပ်မုညွှန်ကြိုနှင့် တသွင်တည်းပင်။ မည်သည့်အခြေအနေမျိုးကြုံကြုံကျွမ်းကျင်စွာ ဖြေရှင်းနိုင်သူပုံပေါက်နေသည်။

‘ဂွတ်အီးမနင်းဆရာ’ ခုလို တစ်ခေါက်ပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်’

အိမ်တော်စိုးက နီနာကို ယဉ်ကျေးစွာပြုံး၍ သိမ်မွေ့စွာ ပြောလိုက်သည်။

မာယာညွတ်ကွင်း

‘မေး... အယ်လ်ဘတ်၊ သူကတော့ ရှင်ရှင် ညွှန်ညွှန်တော်သစ် မစ္စတာဟိုလီမန်းဘဲ’

သူမက ခပ်ငေါ့ငေါ့လှသဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဂွတ်အီးမနင်းဆရာ’

အယ်လ်ဘတ်က ကျွန်တော် လက်ယိုအိတ်ကို လှမ်းယူလိုက်ရင်း ဓာတ်ပြောလိုက်သည်။

ဆရာသာမယ်အကြောင်းကို မစ္စတာစတန်တွန်က ဖုန်းဆက်အကြောင်းကြားခဲ့ပါတယ်။ ပီဒါနုနုရိုက်စိတ်ချမ်းသာမယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဆရာလိုချင်တာရှိရင် ကျွန်တော်ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါ။ -သာမယ့်ပေါ့ဆရာ’

‘အဲဒါ အယ်လ်ဘတ် အစွမ်းပဲ၊ ရှင် တာပဲလိုချင်လိုချင်သူကို လှမ်းခေါ်လိုက်၊ အခုလိုပေါ့၊ တစ်ခုခု သောက်ချင်တဲ့ အာသီသပြင်းခနရင်’

နီနာစကားအဆုံးအထိ ပြောရန် မလိုအပ်ခဲ့ချေ။ အယ်လ်ဘတ်က ဖြတ်မေးလိုက်သည်။

‘ညွှန်ခန်းထဲမှာ ပြင်ဆင်ပေးရမလား မစ္စနီနာ၊ ဆရာအတွက် တွန်အင်လျင်ရီလား’

‘ဘာတွန်ရေခဲနဲ့ပဲလုပ်ပါ’

ကျွန်တော်က သူ့ကိုပြောလိုက်သည်။

အိမ်တော်စိုးပျောက်သွားသည်။ နီနာသည် ကျွန်တော်ကို မြေညီထပ်အခန်းများကို လိုက်ပြသည်။ ဝတ်ပေါက်ခန်းမကြီးထဲမှနေ၍ စာကြည့်ခန်းနှင့် ဘားခန်းတွဲနေသော အခန်းထဲသို့

ထိုမှနေ၍ လူသုံးဆယ်မျှ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ညွှန်ခံနိုင်သော စားသောက်ခန်း။

စားလောက်ခန်းမှနေ၍ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဧည့်ခန်းထဲတွင် ဆိုဖာ ၁၂ လုံးလောက်ချထားသည်။ နောက်ဆုံး ရွှေလှောင် အိမ်ကဲ့သို့ တည်ဆောက်ထားသော ဓာတ်လှေကားဖြင့် မြေအောက်ခန်းသို့ဆင်းသက်ခဲ့သည်။

မိုးလုံးလလုံစေ့စေ့ ရေကန်ကြီးသည် မီးရောင်မျှားအောက်တွင် ပြိုပြိုပျက်ပျက်လက်နေသည်။ ရေကန်ကြီး၏ တစ်ဖက်စွန်းတွင် ကျန်းပုံသဏ္ဍာန်ပြုလုပ်ထားသည့် ထန်းပင် အုန်းပင်တမျှားဖြင့် ဝေဝေသာသာပင်၊ ယင်းတစ်စိုက်တွင် တောညိုညိုအသွင် ပီပြင်စွာ မှောင်ရိပ်ပင်ကဲ နေသည်။

နီနာသည် ကျွန်တော် အကြံချွန်သွားရာကို လိုက်ကြည့်ပြီး နားလည်ရိပ်ကဲစွာဖြင့် မြန်ကြည့်လိုက်သည်။

အဲဒီနေ့ကုန် အိုအေစစ်လို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ပါတီတိုင်းမှာ တော့ အဲဒီလိုပဲ စတုတ္ထမာတီနီဝင်သွားပြီဆိုရင် အဲဒီနေရာလေးက သိပ်လှလို့ အယူအဆဝင် သွားတတ်တယ်၊ တခါထဲအံ့သည်း အသန်ကူးသွားကြတယ်။

သူမက လေအေးအေးလေးဖြင့် ရှမ်းပြလိုက်သည်။

‘အဲဒီလိုအကူမှာ ဘယ်နှစ်ယောက် ရေနစ်လေ့ ရှိလဲ’ ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်စားစွာ မေးလိုက်သည်။

သူမ ပြုံးလိုက်သည်။

‘အဲဒီမေးခွန်းတော့ အယ်လ်ဘတ်ကိုပဲ မေးရလိမ့်မယ်။ ဈေးကုန်သန့်ရှင်းရေးကို သူ့ကိုယ်တိုင် မလုပ်ရင်လဲ လုပ်တဲ့သူကို တော့ သူ့သိမှာပဲ ဆေးချာတယ်’ သူမက စိတ်ပရူညံဟန် ပခုံးတစ်ချက် တွန့်လိုက်ပြီး အက်ပြာလိုက်သည်။

‘က...အခု ရှင်နှစ်ပြားတန်အလည်အပတ်ခ... ခေါ် ခရီးကျန်ပြီ၊ ဒီတော့ အယ်လ်ဘတ်က သူ့နာမည်ကောင်းကို မယုံယွင်းအောင်ထိန်းပြီး ဆောက်စရာလေးတွေ တည်ခင်းသွားလားဆိုတာ သွားကြည့်ရအောင်’

ကျွန်တော်ညွှန်ခန်းထဲသို့ပြန်ရောက်သောအခါတွင် အယ်လ်ဘတ်ရှော့ သူမ၏ဖျော်ရည်ခွက်များပါ အသင့်စောင့်နေသည့် တွေ့ရသည်။

နီနာသည် အနီးဆုံးဆိုဖာတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်တော်က သူမဘေးတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ အယ်လ်ဘတ်က ခွက်ဝါထဲသို့ ယမကာနောက်ရည်မျှားလောင်းထည့်လိုက်သည်။

နီနာက ထောပတ်သကြားနှင့် ပောဘွန်းရေစပ်လားတော့ ပျော်ရည်ကိုတစ်ခဲသောက်လိုက်ပြီး ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။

‘ကောင်းမှကောင်းပဲအယ်ဘတ်၊ ကျေးဇူးပဲ သူမက ရှင်ပျံစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပါပဲမစ္စနီနာ၊ တစ်ခြားဘာကိုအလိုရှိပါသေးလဲ’ ကျွန်တော်က အဲဒီခြားဘာမှမလိုအပ်ပါဘူး နီနာက ပြောလိုက်သည်။

အလိဘတ်စက္ကန့်ပိုင်းမျှ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းဖြစ်သွားပြီးမှ ပြောလိုက်သည်။

‘အပြာရောင်ခန်းမဆောင်ကို အသင့်ပြင်ထားပါတယ် မစ္စနီနာ၊ လတ်တလောတော့ တစ်ခြားသည့်တစ်ယောက်မှမရှိပါဘူး’

‘ကောင်းပါတယ်’

နီနာက အရေးမထားသဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။ အလိဘတ်အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော် ဗောဘွန်ခွက်ကို ကိုင်လိုက်ပြီး အနည်းငယ် သောက်လိုက်သည်။ ဈေးကွက်တွင် ဈေးအကြီးဆုံး ဗောဘွန်မှန်းသဘောပေါက်လိုက်သည်။

နီနာသည် ဆိုဖာကိုနောက်မှီထိုင်လိုက်ပြီး ဒူးတစ်လုံးပေါ် ဒူးတစ်လုံး ချိတ်တင်လိုက်သည်။

‘တကယ့်သက်ရှိထင်ရှား စူလတန်တစ်ပါးနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်ရတာကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ မစ္စတာဟိုလ်မန်း’

သမက ကျွန်တော် ကိုစေ့ စေ့ ကြည့်လျက်မေးလိုက်သည်။ သူမ၏မျက်လုံးညိုထဲတွင် လှောင်ရိပ်သံ သံ မြင်ရသည်။

‘ဟ...ဆောင်ကြာနန်းမှာထက် ဒီမှာကပိုလို့တောင်ကောင်းသေး၊ ဒီမှာကြတော့ ဆောင်ကြာနန်းကလို့ ညွှန်ပြမှုကို ရတဲ့လပြင် အရက်ဖိုးလဲ ပေးမနေရဘူး’

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

‘အခုလိုရှင်ကို ဘုရင်ကေထုင် ညွှန်ပြမှုနည်း ပြုနေတာတော့ ရှင်အတွက် အင်မတန်ကြီးကျယ်တဲ့ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးနေကြပဲဖြစ်မယ်’

သူမက အလွှာဘသလွှာဘပုံစံ ပြောလိုက်သည်။

‘ဪ...ကျုပ်ကိုတွေ့ဆုံသိကျမ်းရတဲ့သူတိုင်း ကျုပ် သိပ်ပြီး ပြုစုချင်တဲ့စိတ် ပေါက်လာတတ်တယ်၊ ကျုပ်ဆွဲဆောင်မှုကြောင့်လို့ မှတ်တာဘဲလေ၊ လူတိုင်း ကျလောက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ဖြစ်နေတာ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ’

ကျွန်တော်က ခြေခံလိုက်သည်။

‘လိပ်ပြာမလုံတဲ့စိတ်မျိုး မဝင်ဘူးလား၊ မစ္စစ်ဟိုလ်မန်းနဲ့ ဟိုလ်မန်းလေးတွေက ဖေဖေကြီးအိမ်ပြန်လာဖို့စောင့်နေတယ် ဆိုတဲ့အချက်ကရှင်ရင်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှမဖြစ်စေဘူးလား’

သူမက ခပ်ထေ့ထေ့ မေးလိုက်သည်။

‘ဘယ်မစ္စစ်ဟိုလ်မန်း ဘယ်ဟိုလ်မန်းလေးတွေ ဘယ်အိမ်မှာမှ ဘယ်သူမှ စောင့်မနေဘူး’

ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်သည်။

‘အင်း...ကျွန်မတွေ့လိုက်တဲ့တစ်နယ်တစ်ရပ်က အမျိုးသားအမျိုးသားတိုင်း အိမ်ထောင် မရှိတာကတော့ တိုက်ဆိုင်မှုသက်သက်ပဲဖြစ်မယ်ထင်တယ်’

နီနာက သက်ပြင်းတစ်ချက် အသာမှုတ်ထုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျား အက်ဖ်ဘီဒိုင်ကို လမ်းမေးကြည့်ချင် မေးကြည့်လိုက်လေ၊ ရတယ်... ခင်ဗျား ဝှက်နီကလေးနဲ့ ဆက်ပြီး အိမ်ပြန်လို့ ပြန်ခေလ ရတယ်

ကျွန်တော်က ခပ်အေးအေးပင် ပြောလိုက်သည်။

သူမ စုတ်သပ်သပ် ပြုလိုက်သည်။

မစ္စတာ ဟိုလ်မန်း... ကျွန်မတို့ညှော်မယ်တော့ ကိုယ့်တာဝန်ကို ကိုယ်ဆီတယ်၊ အင်း... ကိုယ် တာဝန်ကို မဆုတ်မနတ် ဆောင်ရွက်တယ်လို့ ဆိုရမယ်ဆပ်တယ်။ မိုးရွာရွာ၊ နေပူပူ၊ နှင်းကျကျ၊ မြူဆိုးဆိုး၊ ကျွန်မတို့နဲ့ စာပို့လုပ်ငန်းက တာဝန်ကြေးကြေတာဝန်ထမ်းဆောင်စပြုပါ။

ကျွန်တော် ထစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။ သို့သော် သူ့ကို ခေါ်ဝေါ်သော နှစ်စားကိုပြောင်း၍ ခမ်းလို့က်သည်။

မင်း နည်းမယ်တစ်ဦးလုပ်နေတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ

ကျွန်မ မဂ္ဂဇင်းက လထွက်တာ ညည်းမယ်ဆပြစ် အစပြုခဲ့တယ်၊ ရှိတ်စပီးယားရဲ့ရုပ်ထုကို ထွေးပွေ ထားတဲ့ပုံနဲ့ပေါ့၊ မဂ္ဂဇင်းရဲ့ အလယ်မျက်နှာမှာ ကျွန်မကို ပညာတတ်အတန်းစားလို့ ဗန်းစင်ရေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် စာနဲ့ရုပ်က အာမမဆိုင်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီနေ့ကတော့ စတန်တွန် ကလပ်တစ်ခုဖွင့်ဖို့ စိုင်းပြင်းနေတယ်။ မိန်းမပျိုလေးတွေ အလိုရှိနေတယ်လို့ ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ သျှောက်လိုက်တယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရှစ်လ ကလပ်စဖွင့်တဲ့ညကတည်းက ကျွန်မရှိခဲ့တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်ပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကို ပညာတတ်မိန်းကလေးက ဒီအလုပ်လုပ်နေတယ်လို့ မေးစရာရှိတမ်း

အဲဒါကလဲ ရှင်းပါတယ်၊ ဒီမှာက တစ်ပတ်ကို ဒေါ်လာနှစ်ရာ ငါးဆယ်ရတယ်၊ ကျွန်မ ကျောင်းဆရာမလစာထက် နှစ်ဆပိုရတယ်

သူမသည် သူမ၏ ဖျော်ရည်ခွက်ကို ငိုသောက်လိုက်ပြန်သည်။ ကျွန်တော် ကို ကြည့်လိုက်ပြန်သည်။

အဲဒါကတော့ ကျွန်မရဲ့ဘဝ ဇာတ်လမ်းပါပဲ... မစ္စတာ ဟိုလ်မန်း၊ ရှင်ဘဝ ဇာတ်လမ်းကထော ရှင်ဘယ်လိုပဲ အသက်မေးဝမ်းကြောင်းပါသလဲ

ကျုပ်က စက်မှုအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးပါပဲ

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

ဟုတ်လား... သိမ်စိတ်စင်စားဖို့ကျောင်းမလုပ်အလုပ် ဟုတ်ပဲ မရဘူး

သူမက ကျွန်တော် ကို အကဲခတ်ရင်း ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

ရှင်ပုံစံက အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်နဲ့မတူဘူး၊ လက်တွေ့ကိုင်ဆောင်မယ် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးနဲ့ တူနေတယ်၊ လူတစ်ကျယ်လိုလို၊ အရက်ဆိုင်တံခါးစောင့်လိုလို

အင်း... အဲဒါကတော့ ငါ့ဘဝအနေမတတ်လို့ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ မင်းက ကလပ်စဖွင့်ကတည်းက ဝင်လုပ်နေခဲ့တယ်ဆိုရင် ရှယ်လီဆီအလင်စတိန်းကို သိခဲ့မှာပေါ့

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

သူမမျက်လုံးများ အနည်းငယ်မိုဝ်းသွားသည်။ ကျွန်တော် ထံမှ မျက်နှာလှဲလိုက်ပြီး အသက်မပါသော အသံဖြင့် ဖြော့လိုက်သည်။

ကျွန်မ သူ့ကို သိပ်မမှတ်မီဘူး၊ ကလပ်မှာ တစ်လလောက်ပဲ အလုပ်လုပ်ပြီး အဖြုတ်ခံလိုက်ရတယ်

အလုပ်ဖြုတ်ခံရပြီး သိပ်မကြာခင်မှာ သူ့ကိုယ်သူ သတ်ပေးလိုက်တယ်

ကျွန်တော်က စကားထောက်လိုက်သည်။

သိပ်ဆိုးတဲ့အဖြစ်ပဲ၊ ကျွန်မ သတင်းစာထဲမှာ ဖတ်ခဲ့ရတယ်

နိနာက အဆံ့တိုးတိုးဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ဆေးသမားဖြစ်နေလို့ အလုပ်ဖြုတ်ခံလိုက်ရတယ်လို့ ကြားတယ်

ကျွန်တော်က မျှော်လင့်တကြီး စကားအစ်လိုက်သည်။

ဟုတ်လား... ကျွန်မတော့မသိဘူး၊ သူ ကလပ်မှာအလုပ်လုပ်နေတုန်းက သူ့နဲ့ သိပ်တွေ့ရတယ်မရှိခဲ့ပါဘူး။ ကလပ်မှာအလုပ်က သိပ်များတယ်၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဟဲ့လို့လို့ နှုတ်မဆက်နိုင်လောက်အောင် အလုပ်များနေတဲ့ညက များတယ်

ထိုအကြောင်းကို ဆက်အစ်နေလျှင် အကျိုးလူးမည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်သောကြောင့် ကျွန်တော် နှုတ်ပိတ်လိုက်တော့သည်။

ကျွန်တော် ဗော့ကွန်ကို လက်စသပ်ပြီး ချိန်တွင် နီနာလည်း သူမ၏ တွန်နှင့်ဂျာရီကို ခွက်ကုန်မော့ပြီး ဖြစ်သည်။

ကဲ... ဘာလုပ်ကြမလဲ

သူမက ရှင်ပျဟန်ဖြင့် ကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်မ တာဝန်တွေကို ကျွန်မ မေ့သလိုတောင် ဖြစ်သွားတယ်၊ မည်သည့်အရာကို အလိုရှိပါသနည်းသခင်၊ နောက်အရက်တစ်ခွက်လား၊ ဂီတသံများ၊ ကြားလိုပါသလား၊ လိုအင်ဆန္ဒရှိသည့်အရာကိုသာ ဆိုပါသခင်

မင်းအတွက် ဘယ်လိုမှအပန်းမကြီးဘူးဆိုရင် ငါအိပ်ရာဝင်ချင်တယ်

ကျွန်တော် ယဉ်ကျေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

ဪ... ရှင်အိပ်ရာဝင်ချင်မှာပေါ့၊ ကျွန်မ သဘောပေါက်ပါတယ်ရှင်၊ ရှင်က တခြား အလျှဉ်းညှိုးယောက်ျားသားကြီးတွေထက် တစ်ဘာသာခြားမယ်လို့ ဘယ်လိုကြောင့်များ ကျွန်မ ထင်မိသွားခဲ့လဲ မသိဘူး

သူမက ပေါ့ပါးစွာ ထလိုက်သည်။

ကောင်းပါပြီ မစ္စတာဟိုလ်မန်း၊ ရှင့် ဧည့်မယ်က လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားပါမယ်

ကျွန်တော် သူမနောက်မှ လိုက်ခဲ့သည်။ အဝင်ခန်းမကို ဖြတ်သန်းခဲ့သည်။ ကြီးမားလှသော လှေကားထပ်ကို တက်ခဲ့သည်။ အပြာရောင်ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ရောက်သွားသည်။

ခန်းဆီးအပြာ၊ မေ့ရာအပြာ၊ အိပ်ရာခင်းအပြာ၊ အခန်းနံရံက အပြာဖြစ်နေသောကြောင့် ခန်းဆောင်ပြာဟု အမည်တွင်သတည်းဟူသောအချက်ကို အခန်းထဲဝင်ဝင်ချင်းမှာပင် ထင်းထင်း မြင်တွေ့လိုက်မိသည်။

သို့သော် မျက်နှာကျက်ပေါ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော ကြိုး
မားလှသော ကြယ်ပုံစံ မှန်ကြိုးက စိတ်ကို မချိုးမရွံ့ဖြစ်သွားစေ
သည်။

ခရစ်ပစ်စတန်တို့က ဤအိမ်ထဲက အခန်းတိုင်းကို တစ်မျိုး
တစ်ဘာသာစီ မွန်းမိထားတယ်။ ဒီအခန်းစတိုင်ကို ဘယ်လိုခေါ်
လဲတော့ မသိဘူး။ တော်ဝင်ဆောင်နန်းလို့ ခေါ်မလားမသိ
ဘူး....

နိနာက ဆိုလိုက်သည်။

‘ဂိုသပ်ခေတ်ပြာလို့ ခေါ်ရင် ပိုသင့်တော်မယ်ထင်တယ်’

ကျွန်တော်က နှာခေါင်းရှု ရှု ဆိုလိုက်သည်။

သူမတင့်ချွန်ပြုံး လိုက်သည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော် ကို ခပ်
အေးအေး ကျော့ခိုင်းရပ်လိုက်သည်။

ကျွန်မအင်္ကျီဖော်ဖြတ်ပေးပါရင်၊ ချစ်ချိန်စပြုံး ရှင်ကို မစွတာ
ဟိုလ်မန်းလို့ လဲ မခေါ်နိုင်တော့ပါဘူး။ စက်မှုအကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်
တွေမှာ ခရစ်ယာန်နာမည်တော့ ရှိမယ် မှတ်တယ်’

‘ရစ်ခဲလို့ ခေါ်ပါ’

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူမ၏ အင်္ကျီဖော်ကို ခါး
လယ်ကျော်သည်အထိ ဖွင့်ချလိုက်သည်။

ကျွန်တော် စီးကရုတ်တစ်လိပ် မီးညှိနေခိုက်တွင် သူမ ဂါဝန်
လွှာထဲမှ ထွက်လိုက်သည်။ ဂါဝန်အောက်တွင် လိုက်ဖက်ညီ
သော ဘရာဇီယာနှင့် အတွင်းခံတောင်းဘီသာ စတင်ဆင်ထား
သည်။

သူမသည် သူမ၏ ဂါဝန်ကို အင်္ကျီချိတ်ပေါ်တွင် အသေ
အချာ ချိတ်လိုက်ပြီးနောက် ဗီရိုထဲတွင် ချိတ်လိုက်သည်။ ထို
နောက် ချာခနဲလှည့်၍ ကျွန်တော်ထံသို့ ဖြည်းလေးစွာ ပြန်
လျှောက်လာသည်။

သူမသည် ကျွန်တော်နှင့် နှစ်ပေအကွာတွင် ရပ်တန့် လိုက်
သည်။ မျက်လုံးထဲတွင် လျှောင်ရိပ်က ကဲနေသည်။

‘အလှကုန်ထဲ မိပြီး စကားလေးတောင် မဆိုစမ်းတော့ဘူး
လား ရစ်ကလေး၊ ရှင် တွေ့နေတာ ဘာမှ မဟုတ်သေးဘူး’

ကျွန်တော်သည် စီးကရုတ်ကို တအား ရှိုက်လိုက်သည်။
သူမကို မျက်လုံးချင်း ဆိုင်ကြည့်လိုက်သည်။

‘ငါ စဉ်းစားမိတယ် သိလား၊ စတန်တို့က ဒီညနေ မင်းကို
ကလပ်က ခေါ်ခဲ့တော့ နောက်ထပ်ရမဲ့ အစီအစဉ်တွေ မင်းနစ်နာ
တာပေါ့၊ ဒါ ပမယ့် အဲဒီအတွက် သူနစ်နာကြေး ပေးမယ်
မှတ်တယ်’

‘အမှန်ပဲ’

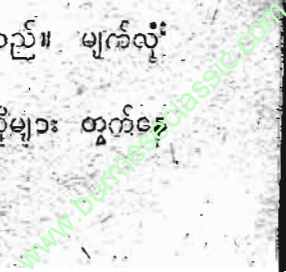
သူမက မာရေကြောရေ ဖြေလိုက်သည်။

‘ဘယ်လောက်လဲ’

‘အဲဒါ အရေးလား’

သူမက မကျေနပ်အန် ကိုယ်ကို မတ်လိုက်သည်။ မျက်လုံး
အကြည့်က စူးရှလာသည်။

‘ဒါမှမဟုတ် ကျွန်မကို အရများနေတယ်လို့များ တွက်နေ
လဲလား၊ ရစ်ခဲဘီ’

‘ငွေတစ်ရာလောက် ပေးမှာပေါ့’
ကျွန်တော်က သူမ စကားကို ဥပက္ခာပြု၍ ဆက်မေးလိုက်
သည်။

‘အတိအကျ သိချင်ရင် ပြောလိုက်ပါမယ် နှစ်ဆ’
သူမက ခပ်ပြတ်ဖြတ် ပြောလိုက်သည်။

‘ဆီချင်လို့ မေးကြည့်တာသက်သက်ပါ၊ ငါဟာ အခပေးပြီး
ရမက်ဖြေလေ့ မရှိဘူး၊ သူ့များ စရိတ်နဲ့လည်း မဖြေဘူး၊ ဒါ
ကြောင့် ဒီကိစ္စ တစ်ခုလုံးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့နှာခေါင်းကို အပုတ်
နဲ့ တက်သလို ခံစားနေရတယ်’

ကျွန်တော်က သူမကို ရှင်းပြလိုက်သည်။
အခန်းတစ်ဘက်စွန်းရှိ ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ကျွန်
တော့ အိတ်ကို တင်ထား၏။

ကျွန်တော် အခန်းထောင့်သို့ လျှောက်သွားသည်။ အိတ်ကို
ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ တံခါးဝသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။

‘တစ်ခြား ဧည့်သည်တွေ မရှိတော့ အခန်းလွတ်တွေအများ
ကြီး ရှိမယ် မှတ်တယ်၊ မနက်စာ စားချိန်မှာ တွေ့တာပေါ့’

ကျွန်တော်က လေအေးအေးဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

သူမ မျက်နှာ ရဲသွားသည်။ မျက်လုံးထဲတွင် လူသတ်တော့
မည့်အလား ဒေါသရိပ်များ ဝေ့လှသည်။ သူမသည် ကျွန်
တော်နှင့် တံခါးပေါက်ကြားသို့ သွက်လက်စွာ လျှောက်သွား
သည်။ ကျွန်တော့ကို ဟန့်တားလိုက်သည်။

‘ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ ရစ်ခဲင်ဘီ ကျွန်မကို နှစ်ပြားတန်
အပျက်မနဲ့ တူအောင် ဇာတ်တာလား’

သူမက လေသံမာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘မင်း ဘာမှ ပူစရာ မရှိဘူး မနက်ကျရင် စတန်တွန်ကို ဒေါ်
လာ နှစ်ရာ ပြင်ရထိုက်တယ်လို့ အတိုအထောင် မလုပ်ပါဘူး
စိတ်ချပါ’

ကျွန်တော်က သူမကို ဖောက်ထည့်လိုက်သည်။
သူမ လက်တစ်ဘက် မြောက်တက်လာသည်။ ကျွန်တော့
ပါးကို ဖြန်းခနဲ ရိုက်ထည့်လိုက်သည်။

‘ရှင် ကျွန်မကို ဒီလို လုပ်လို့ မရဘူး’
ကျွန်ပါးတစ်ဘက် ပေါ်သို့ လက်ဝါးခံ ကျလာပြန်
သည်။

‘ရှင် သောက်သုံး မကျတဲ့’
သူမ နောက်တစ်ချက် ထပ်ချိန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

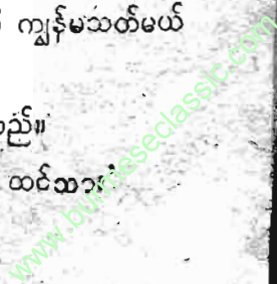
ကျွန်တော် ရုတ်တရက် ဒူးကွေးချလိုက်သည်။

သူမသည် ကျွန်တော့ ကျောပြင်ကို ဟဖုံးဖုံးထုရင်း ရုန်းကန်
သည်။

‘ကျွန်မကို အောက်ချ ဝက်ပုတ်ကြီး ရှင်ကို ကျွန်မသတ်မယ်
ဆတ်မယ်—သတ်မယ်’

သူမက အသည်းအသန် ခော့ဟစ်လိုက်သည်။

‘မင်း အဲဒီလို လုပ်ဖို့ ရှည်ရှည်တယ်လို့ ငါ ထင်သား’

ကျွန်တော်က ခပ်အေးအေး ပြော၍ လျှောက်ထွက် လာခဲ့သည်။

သူမက ကျွန်တော့ ပခုံးထက်မှ တွန့်ရှင်းလိမ်ရင်း ရုန်းရှင်းစာရင်း အော်ရင်းဟစ်ရင်း ကျွန်တော့ နောက်ကျောကို တစ်ဖုန်းဖုန်းထုရင်း ပါလာသည်။

ကျွန်တော် လှေကားအတိုင်းဆင်းသက်ခဲ့သည်။ ခန်းမကြီးကို ဖြတ်ခဲ့သည်။

ရွှေထောင် လှောင်အိမ် ဓာတ်လှေကားက မြေအောက်ခန်းတွင် ရပ်သွားပြီး ကျွန်တော် လှမ်းထွက်လိုက်ချိန်ကျမှ သူမ အထုအရိုက်၊ အဆဲအဆို တန်သွားသည်။

‘ရှင် ဘာလုပ်မလို့ လဲ ကျွန်မကို အောက်ချ မချရင်’ သူမ အသည်းအသန် ပြောလိုက်သည်။

‘နီနာ အချစ် မင်း-သွေးဆူနေတာကို ဖြေဖို့လိုတယ်’ ကျွန်တော်က ကြစ်ကြင်နာနာ ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော် နောက်သို့ ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းလိုက်သည်။ ရေကပ်စပ်သို့ ရောက်သွားသည်။

‘ရှင်...မလုပ်...ရှင် မလုပ်’

သူမ သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။ သို့သော် သူမ စကားတစ်ပိုင်း တစ်စနှင့် ရပ်သွားသည်။ ငယ်သံသာ ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်တော် သူမခါးကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ကိုင်လျက် ရေထဲသို့ မြောက်ပစ်ထည့်လိုက်သည်။

သူမသည် ဗွမ်းဟူသော အသံနှင့်အတူ မြုပ်သွားသည်။ နှစ်စက္ကန့်ခလောက် အကြာတွင် ရေထက်သို့ ခေါင်းပေါ် လာသည်။ ကျွန်တော့ကို သတ်တော့ ဖြစ်တော့မည့်ပုံစံ သူ စူးစူးမိမိ ကြည့်လိုက်သည်။

‘မင်းဟို အိုအေစစ်ကို ကူးသွားပါလား၊ နီနာ အချစ် ဒီကနေ လှမ်းကြည့်ရတာတော့ နေချင်စဖွယ် နေရာလေးပဲ’

ကျွန်တော်က ဖော်ဖော်ရွေရွေ လေသံဖြင့်ပင် ပြောလိုက်သည်။

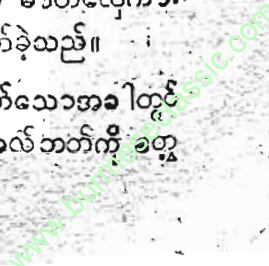
ကျွန်မ ရှင့်ကို ကျေးဇူးတင်သင့်တယ် မစွတာဟိုလ်မန်း၊ ရှင် ကျွန်မကို အသက်ရှင် နေထိုင်စရာ အကြောင်းတရား တစ်ခုကို ဖန်တီးပေးခဲ့ပြီး ရှင့်ကို ကလံ့ စားခချနိုင်အောင် ကျွန်မ မသေမခြင်း ကြိုးစားသွားမယ်’

သူမ အံ့ကြိတ်၍ ဆိုလိုက်သည်။

သူမသည် စကားပြောရင်းဖြင့် ရေကန်စပ်သို့ ကူးလာမိသည့် အများကို ကျူးလွန်လိုက် မိသည်။ ကျွန်တော်သည် သူမ ခေါင်းပေါ်သို့ အဘာ ခြေထောက် တင်၍ ဖိချလိုက်သည်။ သူမ ရေထဲ မြုပ်သွားပြန်သည်။

သူမ နောက်တစ်ခါ ရေပေါ် ပြန်ပေါ်လာသည်အထိ ကျွန်တော် စောင့်မနေခဲ့တော့ချေ။ ရွှေထောင်အိမ် ဓာတ်လှေကားသို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့သည်။ ညွှန်ခန်းသို့ ပြန်တက်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော် ဓာတ်လှေကားမှ ထွက်လိုက်သောအခါတွင် ကျွန်တော် ကို အသင့်စောင့်ဆိုင်းနေသော အလံဘတ်ကို ခတူ

လိုက်ရသည်။ လက်ထဲတွင် လင်ဗန်းတစ်ချပ်ကိုင်ထားပြီး လင်ဗန်းပေါ်တွင် ဗောက္ခနတ်တစ်ဆူကိုင်ထားသည်။

‘ဆရာ ပြုံးပြင်းထန်ထန်ချုပ်ရှားလိုက်ပြီးနောက် ဒါလေး တော့လို့မယ်မှတ်တယ်’

သူက အေးခဲဆေးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည်အရက်ခွက်ကိုကောက်ယူပြီး သူ့ကို အေးဆေးစွာ မေးကြည့်လိုက်ပြီ...

‘မင်းဟာ သတ္တမမြောက်သာရှေ့ သတ္တမမြောက် သားများ ဖြစ်နေလို့ အကြားအမြင်ပေါက်နေတာလား၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ကြမ်းပြင်တွေကို ဖောက်မြင်နိုင်တဲ့ စက္ခုအာရုံများ ရနေလား’

ကျွန်တော်က အေးစက်စွာ မေးလိုက်သည်။

‘ဆရာပြောတဲ့ဒုတိယအချက်က ပိုလို့ နီးစပ်တယ်’

အလံဘတ်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် ရုတ်တရက် ကိုင်းလိုက်သည်။ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ခင်းထားသော စက်ဝိုင်းကို ဆွဲမလိုက်သည်။ ကြမ်းပြင်တွင်ဖောက်ထားသော မှန်ပေါက်ကြီးကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်ငုံ့ ကြည့်လိုက်သည်။ ရေကန်ပေါ် သို့စီးမိုးမြင်နေရသည်။ ပါးစပ်မှတုတ်တုတ်ရေရွတ်ရင်း ရေကန်ဘောင်ကို တွယ်စက်နေသော နီနာကိုမြင်လိုက်ရသည်။ သူမ ဆိုရွတ်သံများ မကြားနိုင်၍ တော်ပေသေးတော့သည်။

အလံဘတ်က စက်ဝိုင်းကိုပြန်ခင်းလိုက်ပြီး မှတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော်စပ်စပ်စုစုကြည့်မိတာကို ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ် ထင်မိတယ်ဆရာ၊ ဆူဆူညူညူတွေကြားလို့ ကျွန်တော်လိုက်ကြည့်မိတာပါ။ မည့်သူ့သူတစ်ယောက်တည်းအိမ်ပေါ်မှာအဆတ်ခံရတာမျိုးဖြစ်ရင် မစွတာစတန်တုန် သဘောကျမယ် မှထင်ဘူး’

‘အဲဒီကြမ်းပြင်က ချောင်းကြည့်ပေါက်အမိပဲ၊ ပါတီတွေ ကျင်းပတဲ့အချိန်တွေမှာ တကယ်ပုံကြည့်ခင်ကြီး ဖြစ်နေမှပဲ ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။’

‘အင်း...ညွှန်သည်အတော်များများအတွက် သဘောကျစရာ ရှုခမ်းတွေ ဧပးစွမ်းနိုင်တဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တာကတော့ အခါခါပဲပေါ့ဆရာ’

အလံဘတ်က ထေခက်ခံစကား ဆိုလိုက်သည်။

‘ဟိုတစ်ခုကဧရာ ဘယ်လိုလဲ၊ အိုအေစစ်အပေါ်တည့်တည့်က ချောင်းကြည့်ပေါက်၊ အဲဒီနေရာကိုတော့ စတန်တုန် သိုသိုဝှက်ဝှက်ထားမယ်မှတ်တယ်၊ သူ့အတွက် သီးသန့် အရသာခံပေါက်ဖြစ်မယ် ထင်တယ်’

အလံဘတ် နှုတ်ခမ်းထောင်များ အပြုံးဖက်နှယ် ကွေးလှကွေးခင် ဖြစ်သွားသည်။

‘ဆရာက အင်မတန် မျှော်တွေးဉာဏ်ရင့်တဲ့သူပဲ’

ကျွန်တော် ဗော့တုန်းအရက် အနည်းငယ် ငုံ့လိုက်သည်။

‘စတန်တုန်က ငါ့အကြောင်းရော ပြောထားသေးသလား’

‘ဆရာ ဘာလို့ ဒီထောက်နေမှန်း ကျွန်တော် သိပါတယ်... မစွတာ စတန်တုန်နဲ့ မနေညက အိမ်ပြန်ထောက်တော့ လမ်းပေါ်’

ကအဖြစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အတော် စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေခဲ့
တယ်ဆရာ၊ ဘာလိုလားမယ်ဆိုတာကို သူပြောခဲ့ပါတယ်။ ဒါ
ပေမယ့် ဆရာ့နာမည်ကို ဟိုကတည်းက ကျွန်တော်သိခဲ့တယ်။
ကျွန်တော်က ဟောလိဂ်ဒီဇေသမှာ သုံးနှစ် အလုပ်လုပ်ခဲ့တယ်။
ရုပ်ရှင်လောက လူကြီးတစ်ဦးရဲ့ အိမ်မှာပါ။

အလဲဘတ်က အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

‘အေး... မင်းစကားပြောဆိုပုံ အမူအရာ၊ လေဗူလေမီး
ကိုကြည့်ရင်း မင်း အယ်ဗာလီဟီးလ်မှာ ပုံစံသွင်းခံလာရတဲ့သူ
မှန်း သိသားဘယ်၊ ဒါနဲ့ မင်းဆရာကို သတ်ချင်မယ် လူတစ်ဦးဦး
ကိုများ မသိဘူးလား။’

ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘မသိပါဘူးဆရာ... မစ္စတာ မေယာနဲ့ သူ အပေါင်းအသင်း
တွေ ရောက်လာရင်ခဏာ ကျွန်တော် စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်မိပါတယ်။
ဒါပေမယ့် သူတို့နဲ့ ပတ်သက်လာရင် ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုပဲ
ခံစားရမယ်လို့ မှတ်တယ်’

အလဲဘတ်က တွေးတွေးဆဆ ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းကိုယ်တိုင်အနေနဲ့ရော စတန်တန်ကို သတ်ဖြတ်ချင်စရာ
အကြောင်းရှိလား။’

ကျွန်တော်က စကားတောက်လိုက်သည်။

အလဲဘတ်က ခေါင်းကို ဖြေးလေးစွာ ခါလိုက်သည်။

‘မရှိပါဘူး... သူက အပေးအကမ်းရက်ရောတဲ့ အလုပ်ရှင်
တစ်ဦးပါပဲ။ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးခဏာ နည်းနည်းစိတ်ပျက်စရာ

ကောင်းတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခုခေတ်မှာ အယ်သူမှ စင်းလုံးချော
မဖြစ်ပါဘူး။’

ကျွန်တော်က လေးစားစွာ ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘မင်းရဲ့ အရည်အသွေးကို အိမ်တော်စိုးအဖြစ် လာပြီး မြန်း
နေတာလဲ့ အလဲဘတ်၊ သံတမန်ရေးရာခန့်ထမ်းဖြစ်သင့်တယ်’

‘ကျေးပါပဲ ဆရာ’

ရှယ်လီဆစ်အက်စတိုင်း ကလပ်မှာ အလုပ်လုပ်နေတုန်းက
ဒီကိုလာလည်ဘူးလား။’

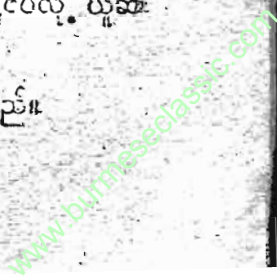
ကျွန်တော်က ရုတ်တရက်မေးလိုက်သည်။

အလဲဘတ်၏ မျက်နှာက ရုတ်တရက် ဟင်းလင်းဖြစ်သား
သည်။ ခံစားချက်ကို သံမဏိတံခါးဖြင့် ညှက်ညောစွာ မိတ်
လိုက်သည့်ပုံ ခံစားချက် လုံးဝ ရှင်းလင်းကင်းစင်သွားသည်။

‘ရှယ်လီဆစ်အက်စတိုင်း ဟုတ်လား ဆရာ၊ ကျုပ် ဒီနားချည်
နဲ့ လူတစ်ယောက်မှ မသိဘူး...။ ဒါပေမယ့် လေ ကျွန်တော်
မစ္စတာ စတန်တန်ဆိုမှာ အလုပ်ဝင်ရောက်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ
ဒီကိုလာလာတည်းတဲ့ အမျိုးသမီးညွှန် တော်တော်များများ
တွေပူးပါတယ်။ အဲဒီလို လာလည်တဲ့ ညွှန်မယ် အရေအတွက်ကို
ကျွန်တော် စာရင်းကောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်
မစ္စတာ စတန်တန်က ခေတ်ပေါ် ဆော်လမန်ဘုရင်ပဲလို့ ယူဆ
မိတယ်’

အလဲဘတ်က အပြုံးသဲသဲဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒါတော့ အမှန်ပဲ’

ကျွန်တော်က ထောက်ခံစကား ဆိုလိုက်သည်။

အသံမြည်သံလေး ပျံပျံပေါ်လာပြီး နောက် ရွှေထောင်အိမ်
ခတ်လှေကား မြင်ကွင်းမှ ပျောက်သွားသည်။ ဗိနပ်စ်အလှ
နတ်သမီးသည် အချိန်မရွေးပင် ရေလှိုင်းထဲမှ တက်လာပေတော့
မည်။ အတိအကျဆိုရလျှင် နီနာ မြေအောက်ရေကူးကန်မှ တက်
လာတော့မည်။

ကျွန်တော်သည် မကြာပဲ ဆက်နွဲ့ရန် ဆန္ဒမရှိသောကြောင့်
အရှက်ခွက်ကို လျှင်မြန်စွာ လက်စသတ်လိုက်ပြီး လင်ဗန်းပေါ်
သို့ နေခွက်ပြန်တင်လိုက်သည်။

‘ငါ ဘယ်မှာအိပ်လို့ရမလဲ’

ကျွန်တော် လျင်မြန်စွာ မေးလိုက်သည်။

‘တစ်ခန်းရှိပါတယ် ဆရာ၊ လှေကားထိပ်မှာ ဘယ်ဘက်ချိုး
စကြိုလမ်းအဆုံးမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့တဲ့အခန်းပဲ၊ အခန်း
ကအေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် အင်မတန် သက်တောင့် သက်သာ
ရှိပါတယ်၊ ဘာမှန်မှ မရှိဘူးဆရာ’

အလံဘတ်က လေအေးဖြင့်ပင် ဆိုလိုက်သည်။

‘နီနာကို သဘက်တစ်ထည် ယူပေးလိုက်၊ ခုလောက်ဆို သူ
သူချမ်းနေလိမ့်မယ်’

ကျွန်တော် ညှော်ခန်းဆောင်ဘက်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်
ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘မ...ပါနဲ့ဆရာ ကျွန်တော် အားထုံး...အားလုံး ကြည့်ရှုထား
လိုက်ပါမယ်’
အလံဘတ်က အင်မတန် စွမ်းရည် ပြည့်စုံသော ထံသံဖြင့်
ရဲရဲကြီး အာမခံလိုက်သည်။

‘ဂွတ်မော့နင်း မစွတာ ဟိုလ်မန်းကျွန်မ ဂျူဒီပါ မစွတာ ဟိုလ်မန်းရဲမောင်းမမိသံတစ်ဦးအပြစ်မှတ်ရင် ရပါတယ်’

သူမသည် မနက်စောစောနှင့် မလိုက်ညီလောက်အောင် ရှင်ဖြူးလှသော အသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တုန်က ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူး သွားသည်ကို တွေ့၍ ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်သည်။

‘သူ ပြောတာ အမှန်ပဲ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတယ်လိုတဲ့ ပြန်မယ် ဆိုတာ သိချင်လို့ ပါခင်ဗျား မျက်နှာကတော့ ဗျာမှတ်မှတ် သားသား အသွင်ပဲ’

‘မနက်စာ မစားရသေးခင် နောက်ရှက်နေတာကိုး ခင်ဗျား အတော် စိတ်ရှောင်လန်း နေတယ် မှတ်တယ်’

ကျွန်တော်က သူ့ကို ဘုကြည့်ကြည့် ပြောလိုက်သည်။

‘မစွတာ ဟိုလ်မန်း ဘာများ သုံးဆောင်မလဲရှင်’
ဂျူဒီက မေးလိုက်သည်။

‘ကော်ဖီ ပေါင်မုန့်ကင်နဲ့ မာမာလိခ’
ကျွန်တော်က သူမကို ပြောလိုက်သည်။
‘အဲဒါပဲလား’

သူမက အကယ်ပင် အံ့ဩသွားပုံပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော်က ဘုပြော ပြောလိုက်သည်။

သူမသည် စိတ်ရှုတ်ထူးသော ဟန်ဖြင့် ခပ်ကြောက်ကြောက် လှည့်သွားသည်။

အခန်း (သုံး)

နောက်တစ်နေ့ မနက် ကိုးနာရီ အချိန်တွင် ကျွန်တော် စားသောက်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါတွင် ကြီးမားလှသော စားပွဲကြီးထိပ်တွင် ထိုင်၍ တစ်ယောက်တည်း မနက်စာ စားသောက်နေသော ခရစ်ပင် စတန်တုန်ကို တွေ့မိလိုက်သည်။

စတန်တုန် ငေါင်းမော့ကြည့်၍ ခေါ်ဝံးညိတ် လိုက်သည်။

‘မော့နင်း ဟိုလ်မန် လာလေ ကောင်မလေး မနိုးစေးဘူး မှတ်တယ်၊ သိပ် နှမ်းသွားတယ် ထင်တယ်’

စတန်တုန်က လှောင်ရိပ်သံ သံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ကုလားထိုင် တစ်လုံး ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ စားပွဲတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် အိမ်ဖော် အမျိုးသမီးလေး တစ်ဦး ဝင်လာသည်။ အိမ်ဖော်ဆိုသည့် အမည်သာ ပြောင်းနေသည်။ ညော်မယ်နှင့် မခြားနားလှသော ဝတ်ဆင်မှုနှင့် လှပမှုတို့ ပြည့်စုံနေသည်။

ကျွန်တော်စီးကရက်တစ်လိပ်ကိုမီးညှိလိုက်သည်။ စတန်တုန်က သူ၏နောက်ဆုံးကိတ်မုန့်ကို မေ့ပဲလိ အချိုရည်နှင့် ထို့စားလိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို အပြုံးဖြင့်ဖြင့်ဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်လေသည်။

ခင်ဗျားဟာ လောကကြီးကို အမြဲတစေ ထွက်လျော်ကန်လန်မြင်နေတဲ့ဖြစ်ပုံရတယ်၊ ဟိုလိမ္မန်း ဟုတ်သလား။

စတန်တုန်က ရှင်မြူးစွာဆိုလိုက်သည်။

ဂျူးဒီသည် ကျွန်တော် မှာလိုက်သော အစားအသောက်များဖြင့် ဖြန်လှသည်။ ကျွန်တော် ကိုကူးစက်ရောဂါသင့်စေနိုင်သည့်ရောဂါသည်ဟု ယူဆပုံဖြင့် မျက်နှာလွဲ၍ အစားသောက် တည်ခင်းလေသည်။ သူမပြန်ထွက်သွားသော အခါတွင် ကျွန်တော်ကော်ဖီသောက်ရန် ကော်ဖီခွက်ကိုကောက်၍ မော့သောက်လိုက်သည်။ နေသာထိုင်သာ အနည်းငယ်ရှိသွားသည်။

မနက်စောစောမှာ ရှင်ပျဲနေတဲ့သူကိုပြုစမ်းပါ။ အဲဒီလူဟာ လောကကြီးကိုနှစ်ပေါက်တစ်ပေါက်ရှိက်တတ်တဲ့သူပဲဆိုတာကို ကျုပ်ပြုမယ်။

စတန်တုန်က ကျွန်တော် ကိုပြုံးပြပြီး ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျားပဲဖြစ်နေလိမ့်မယ်ထင်တယ်။

ကျွန်တော်က ခပ်အေးအေးပပ် ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျားက ကျေးဇူးကန်းလှပါလား။ ကျုပ် ခင်ဗျားကို မိုးပျံ့နေတဲ့ကြေး ပေးတားတယ်၊ ကျုပ်အိမ်ကိုဖိတ်တယ်၊ ပညာ

တတ်ကောင်မနဲ့ ဖက်ပေးတယ်။ အဲဒါကိုကျေးဇူးတင်သလား ဟိုလိမ္မင်း။

စတန်တုန်က နားမလည်ဟန်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ခင်ဗျားခုလောက်ထိ အသက်ရှည်ရှည်နေနိုင်စွမ်းခဲ့တာကို ကျုပ်အံ့ဩမိတယ်။

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

အင်း...ကျွန်ုပ်ကိုမနေ့ညကတော့ ဘယ်သူမှသတ်ဖို့ မကြံခဲ့ပါဘူး။ ခင်ဗျားရောက်နေပြီဆိုတာကြားလို့လားမသိဘူး။ နောက်ရှုတ်ရှုတ်ပြောနေခဲ့သောစတန်တုန်၏မျက်နှာ ရုတ်ချည်းတည်သွားသည်။

တကယ်ပါဟိုလိမ္မင်း၊ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားဘာလုပ်ဖို့စိတ်ကူးထားသလဲ။

ကျုပ်လတ်တလောလုပ်နိုင်တာကတော့ အရစ်ပစ်စတန်တုန်ကို သတ်ချင်ကောင်းမယ့်သူတွေကို သွားတွေ့ဆုံပြီးအကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းဖို့ပဲ။ သူတို့လိပ်စာတွေ လိုပယ်၊ ခင်ဗျားရုံးခန်းရောက်ရင် ရနိုင်ကောင်းပါတယ်ခန့်၊ ဟိုခြိမ်းခြောက်စပ်တွေကိုလဲ ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်။

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

သူတို့ကိုစကားပြောလို့ ထူးမယ်ထင်လား။

စတန်တုန်က မေးလိုက်သည်။

ထူးရစ်လဲထူးမှာပေါ့၊ ခင်ဗျားပေးတဲ့ စာရင်းထဲက တစ်ယောက်ယောက်ကဗျား ဒီစာတွေကို ရေးနေခဲ့ရင် လန့်သွား

၅၂

ဘေထက် (ပြန်မာပြန်)

မှာပေါ့။ ဆက်ပြန်မှာမဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်ဆီက သဲလွန်စ ရရင်လဲရမယ်။ ကျုပ်ကျိုးစားကြည့်ပြီးမှသိမှာပေါ့။

‘အင်း... ခင်ဗျားပြောတာမှန်တယ်’

စတန်တန်က သူ့နှုတ်ခမ်းကိုလက်ကိုင်ပဝါဖြင့်တို့လိုက်ပြီး လှမ်းဟစ်လိုက်သည်။

‘ဂျီဒီ’

ဂျီဒီသည် အမြောက်ထဲမှ ပစ်ထုတ်ခံလိုက်ရသကဲ့သို့ ရုတ်ခြည်းရောက်လာသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာစတန်တန်’

အပန်းတကြီးအသက်ရှူရင်း မေးလိုက်သည်။

‘ငါ့မစ္စတာဟိုလ်မန်းနဲ့အတူ ရုံးသွားမယ်။ ခဏကြာရင် အပြာရောင်ခန်းမထဲမှာအိပ်နေတဲ့ မစ္စစ်နီနာကိုသွားကြည့်လိုက်ဦး။ သူမနက်စာဟောဘာတွေ လိုချင်လားကြည့်’

စတန်တန်က ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

သူမက ရာဇာနွယ်များကို ဦးညွတ် နောက်ရှိုသွားသည့် ပုံဖြင့် ဦးညွတ်နောက်ရှိုသွားသည်။

အလိဘတ်မရှိရင် အဲဒါကပြသနာပဲ။ ချေးရောသေးစေ့ကိုယ်ပဲစဉ်းစားနေရတယ်’

စတန်တန်က ဒေဂါပူဟန်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

‘အလိဘတ်ကဘာဖြစ်လို့လဲ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

သူမက မှန်းတည့်ချိန်မတိုင်ခင်အိပ်ရာကထလေ့မရှိဘူး။ သူက ညဉ့်နက်က မနက်ထိလောက် တာဝန်ပေးထားလေ့ ရှိတာ အဲဒီကိစ္စကို ဟန်တားလို့မဖြစ်ဘူး’

စတန်တန်က ခက်ထန်ထန်ဆိုလိုက်သည်။

‘အလိဘတ်ကတော့ တကယ်အထင်ကြီးစရာပဲ။ ခင်ဗျား သူ့ကိုဘယ်လိုလာခဲ့တာလဲ’

ကျွန်တော်က ရိုးရိုးသားသားမေးလိုက်သည်။

‘သူက ဟောလိဂ်ဒီက ကျုပ်မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်နေခဲ့တယ်လေ။ အဲဒီမိတ်ဆွေက မင်းသမီးပေါက်စ တစ်ယောက်နဲ့ အဲ...စိမ်းပြေးတမ်းကစားရမ်း နှလုံးထောင့်နဲ့ သေသွားတယ်။ ကျုပ်က အလိဘတ်ကို အတော်ကြာကြာ ကတည်းက မျက်စေ့ကျနေခဲ့တာ။ အဲဒါနဲ့ သူ အလုပ်လက်မ ဖြစ်သွားတာနဲ့ တစ်ခါတည်း ဖမ်းခေါ် ခန့်တားလိုက်တယ်’

စတန်တန်က ပြောလိုက်သည်။

‘မင်းသမီးပေါက်စဆိုတာ သေချာရဲ့လား။ ခင်ဗျား မိတ်ဆွေ သေသွားအောင် တမင်ရွှေ့ပို့လိုက်တဲ့ အင်မတန်မြို့တဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ညွှန်မယ်တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်’

ကျွန်တော်က ရိုးရိုးအာပုံစံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

စတန်တန်က သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

‘အေးဗျ၊ တိုက်ဆိုင်တယ်လို့ပဲပြောရမလားမသိဘူး။ ကလပ်ဖွင့်တုန်းက အဲဒီကောင်မလေး အလုပ်လာလျှောက်သေးတယ်’

‘ခင်ဗျားက အလုပ်ခန့်လိုက်တယ်ပေါ့’

မခန့်ရပါဘူးဗျာ၊ ဒီလောက်မြန်မြန်ပြေးနိုင်တဲ့ မိန်းမကို ဘယ်လိုလုပ်အသုံးတည့်မလဲဗျာ။

စတန်တုန်က ခေါင်းတယမ်းယမ်းဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

တစ်နာရီလောက်အကြာတွင် ကျွန်တော်တို့သည် စုလတန် မဂ္ဂဇင်းရုံးခန်းသို့ ရောက်ရှိသည်။ ရုံးခန်းမှာ မြို့လယ်ခေါင် အထပ်သုံးဆယ်အထောက်အဦး၏အပေါ်ဆုံးထပ်တွင် တည်ရှိ သည်။

စုလတန်မဂ္ဂဇင်း၏ အမှတ်သင်္ကေတ ဖြစ်သော ခေါင်း ပေါင်း ပေါင်းထားပြီး တင်ပျည်ခွေထိုင်နေသော လူဝလေး ပုံကို မှန်တံခါးပေါ်တွင် ရေးဆွဲထားသည်။

ရုံးခန်းသည် ခေတ်မီ သားနားသပ်ယပ်မှု အဖြည့်ရှိပြီး တစ်ခြားတစ်ပါးသောရုံးခန်းမျိုးတို့နှင့်အသွင် ကွဲပြားမှုလုံးဝမရှိ ခဲ့ချေ။ ဧည့်မယ် တစ်ဦးတစ်ယောက်၏ အရိပ်အယောင်ကိုမျှ မမြင်ရချေ။

စတန်တုန်၏ အတုင်းရေးမှူးမသည်ပင် အသက် ၅၀-အရွယ် အသွင် ရှိသည်။ စတန်တုန်သည်ကျွန်တော့မျက်နှာပေါ်မှ အံ့ဩရိပ်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း သူ့ရုံးခန်း တုင်းသို့ ရောက်ရှိပြီး တံခါးပိတ်လိုက်ပြီးမှ စကား စလိုက် သည်။

‘ဒီနေရာက ကျုပ် အလုပ် လုပ်တဲ့ နေရာပဲ ဟိုလိမ့်နား၊ ကျုပ် ကစားချင်တဲ့အခါ ကလပ် ရှိတယ်၊ အိမ်ရှိတယ်၊ အလုပ်နဲ့ အပျော်ကို သီးခြား ခွဲထားမှု မှန်တယ်’

စတန်တုန်က စားပွဲနောက်တွင် ဝပ်ထိုင်ရင်း ဆိုလိုက် သည်။

‘ကျုပ်ကတော့ အလုပ်မှန်းမသိ အပျော်မှန်းမသိတဲ့ အဖြစ် တွေ အခါခါ ကြုံမိတယ်’

ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

သူသည် ညှော်ခန်း အနံ့ခွေထဲတွင် မွှေနှောက်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန်တော့ထံသို့ စာအိတ်နှစ်အိတ် ပစ်ပေးလိုက်သည်။

‘ကျုပ် ခင်ဗျားအတွက် လိပ်စာတွေ ရေးပေးတုန်း အဲဒီ စာတွေ ဖတ်ကြည့်လိုက်’

စာနှစ်စောင် စလုံးမှာ ရှင်းရှင်းပင် နှစ်စောင် စလုံးကို လက် နှိပ်စက် ရိုက်ထားသည်။ လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း မရှိချေ။

ပထမ စာတွင် ‘ခင်ဗျား သေသင့်တယ် စတန်တုန်၊ ငါ့လ မကုန်ခင် ခင်ဗျား သေမှာပါ’ ဟု ရေးသားထားသည်။ ဒုတိယ စာတွင်မူ ‘လကုန်ဖို့ ၅-ရက်ပဲ လိုတော့တယ် စတန်တုန်ခင်ဗျား၊ ဘယ်လို ခံစားရသလဲ ဟု ရေးသားထား၏။

ဇာအိတ် နှစ်အိတ်စလုံးတွင် ကိုယ်ရေးဟု ရေးသားထားပြီး ခရစ်ပင် စတန်တုန် သစ္စာဖောက်ဟု လိပ်မူထားသည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်လို ထင်သလဲ တာသဲလွန်စေမေ့တော့ ရရော မရှိဘူး’

စတန်တုန်က မော့ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာလို့ သစ္စာဖောက်လို့ ဆိုတာလဲ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

စတန်တုန်က ပခုံးတွန့်ပြလိုက်သည်။
'အဲ့ဒါလည်းကျုပ်မသိဘူး။ ကျုပ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး
ဘယ်သူ့ကိုမှ သစ္စာ မပေးဖူးဘူး'

ယင်းစကားကားလူ့ လောကတွင်း မျက်နှာပြောင် အကျ
ဆုံးသော မုသားစကားပင် ဖြစ်သည်။ သို့ကြောင့် ယင်းကို
စောဒကဘက်ရန် ကျွန်တော် မကြီးပန်းမိတော့ချေ။

စတန်တုန်က ကျွန်တော့ဘက်သို့ စာရွက်တစ်ရွက် တွန်းပို့
လိုက်သည်။

'ကျုပ် မလိမ္မာရုံ လိင်စာကို နှေးပေးလိုက်တယ်၊ ခင်ဗျား
သို့ ဆီ မရောက်ခင် သူ့ ဓာတ်လျှောက်ပေါက်ကား ပြုတ်ကျပါ
စေလို့ ကျုပ် ဆုတောင်းပါတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျား မေယာ
ကို ရှာတွေ့နိုင်မယ့် နေရာပေါ် ရှေးထားတယ်။ တစ်ဘက်စီတိုင်း
ကံတော့ ကလပ်မှာပဲပေါ့၊ နေ့ခင်းနေ့လယ်ကျရင် အဲဒီမှာ
အတီးအမှုတ် လေ့ကျင့်ကြတယ်၊ ခင်ဗျား ကလပ်ထဲကို လွယ်
လွယ်ကူကူဝင်လို့ ရမှာပေါ့ ကျုပ် အဲဒီကိုစွဲ စိစဉ်ပြီးပြီ တစ်ခြား
ဘာလိုသေးလဲ'

ကျုပ်တော့ တစ်ခြား ဘာမှ စဉ်းစားမရဘူး'

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် ပိုက်ဆံအိတ်ထဲသို့ ထိုစာ
ရွက်ကို ခေါက်ထည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား မသွားခင် လီယွန်နဲ့ တွေ့သွားရင် ကောင်းမယ်
ထင်တယ်၊ ခင်ဗျားအကြောင်းကျုပ် မပြောပြထားတယ်၊ နောက်
ပြီး စာတွေ အကြောင်းရော'

စတန်တုန်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် ရုံးတွင်း စကားပြောစက်
ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ အသံစူးစူးလေး ပေါ်လာသည်။

'ဒီမှာ ဟိုလ်မန်း ရောက်နေတယ်၊ လီယွန် မင်း၊ အားရင်
မင်းဆီ သူ့ ခဏသာမလို့'

စတန်တုန်က ဆိုလိုက်သည်။

'လွတ်လိုက်လေ၊ အခုပဲ လွတ်လိုက်ပါ'
တစ်ဘက်မှ ပျူပျူငှာငှာ ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တုန်က စကား ပြောခွက် ခလုတ်ကို ပိတ်လိုက်သည်။

'လီယွန်နဲ့ ရုံးခန်းက ညာဘက်ဘေး ကပ်ရက် အခန်းပဲ၊
ဒီညဉှစာ စားချိန် အိမ်မှာ ပြန်ဆုံတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား'

စတန်တုန်က ဆိုလိုက်သည်။

'ဒါပဲပေါ့'

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော် တံခါးဝသို့ ရောက်သွားချိန်တွင် စတန်တုန်က
လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'ဟိုလ်မန်း'

ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏ မျက်လုံးပြာများထဲတွင် လှောင်ရိပ် တွေ့ရသည်။

'ခင်ဗျား ဘာကို ကြောက်စာလဲ၊ မျက်နှာကျက်က မှန်
ပေါက်တော့ကိလား'

သူက စပ်မြဲမြဲ မျက်နှာပေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

အဲဒါရော တစ်ခန်းလုံး ပြင်ဆင်ထားပုံကိုပါ သဘောမတွေ့လို့ပါ။ ကျုပ်ကို အရှုံးတစ်ပိုင်း စိတ်ကျ စိတ်ဝင်သွားစေတယ်။

ကျွန်တော်က နှစ်ကိုယ်ကြားတိုးတိုး တိတ်တိတ် ပြောနေဟန်အသံကို နှိမ့်ချလိုက်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်သည်။

စတန်တန်က အားရပဲ၊ ငါ့ ဟားတိုက် လိုက်သည်။ ကျွန်တော့ကို လှမ်းဆဲလိုက်သည်။

‘ခွေးမသား’

အယ်ဒီတာချုပ်၏ အခန်းသည် ထုတ်ဝေသူ၏ ရုံးခန်းထက် နည်းနည်းလေးသာငယ်သည်။ လီယွန် ဧဒါက ကလပ်ကထိုင်နေရာမှ ထ၍ ကျွန်တော့ကို လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက် လိုက်သည်။ ကျွန်တော့ကို ကုလားထိုင်တစ်လုံးသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

သူသည် အရပ်ရှည်ရှည် ခပ်သွယ်သွယ် ဖြစ်သည်။ အသက် ၃၀-အရွယ်ခန့် ရှိမည်။ ဆံပင်ကို တိုတိုညှပ်ထားပြီး လေးထောင့်ကိုးစုံတပ် မျက်မှန် ဖပ်ဆင်ထားသည်။

‘ကျုပ် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီဖို့ အသင့်ပါပဲ မစ္စတာ ဟိုလ်မန်း ခရစ်က ကျုပ်ကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြထားပါတယ်။ သူ့ကို သနားမိပါတယ်။ ကျုပ်တို့သာ တစ်ယောက်ယောက်က လူ့အကုန်မှာ သတ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်ထားခဲ့ရင် ကျုပ် မျောက်မီးခဲ ထိုင်မိသလို ဖြစ်နေမှာပဲ’

‘ခင်ဗျား သူနဲ့ တွဲတာ ကြာပြီလား’

‘ငါ့နှစ်ရုံပြီ’

‘ဒါဆို ခင်ဗျား စတန်တန် အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိမှာပေါ့၊ တစ်ခြားသူတွေထက်စာရင် ပိုလို့ သိမှာပေါ့’

‘အဲဒီလို အတိအကျကြီး ပြောလို့ မရဘူး၊ ကျုပ် စတန်တန် လို လူမျိုး ပြင်ပမှာ သိပ်တွေ့တာ မဟုတ်ဘူး’

လီယွန်က တွေးတွေးဆဆ ပြောလိုက်သည်။

‘သူ့ကို သတ်ချင်တဲ့ သူ တစ်ယောက်ယောက်ကိုမျှား သိသလား’

‘တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ထောင်လောက် ရှိနိုင်တယ်။ လူ့ ဆိုရှယ် ထင်တယ်။ စတန်တန်ကို တဟုန်ထိုး အောင်မြင်တဲ့ သူကို မနာလိုတဲ့ သူကို မနာလိုဘတ်တဲ့ သူများပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို သတ်လောက်အောင် အလေးအနက်ကြီး အညှိုးအမျက် ထားခဲ့သူတော့ ကျုပ် မသိဘူးလို့ ဆိုရမယ်’

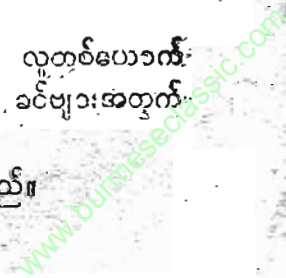
‘ခင်ဗျားရော’

လေးထောင့် မျက်မှန် နောက်မှ မီးခိုးရောင် မျက်လုံးများ အေးစက်သွားသည်။

‘ခင်ဗျား စကားက သိပ် နားဝင် မချိုလှဘူး၊ မစ္စတာဟိုလ်မန်း’

‘ကိုယ်ရေး အနေနဲ့ မတွက်ပါနဲ့၊ တတိယ လူတစ်ယောက် အနေနဲ့ ကြည့်စမ်းပါ။ စတန်တန်ကို သတ်ရင် ခင်ဗျားအတွက် ဘယ်လို အကျိုး ရှိမလဲ’

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ မေးလိုက်သည်။

လီယွန်၏ နှုတ်ခမ်းပါးများပေါ်တွင် အပြုံးထဲသို့ ပြန်
သွားသည်။

ခင်ဗျားရှဲ့ ရှုံးပုံကအတော်ကို ထူးထူးထူးထူးပဲ။ မစ္စတာ အိပ်ချ်ကို
သတ်လို့ ကျုပ် ဘယ်လို အကျိုးရှိမလဲ ခင်ဗျားရှဲ့ပုံ ခေတ်မစား
သွားပါစေနဲ့လို့ ကျုပ် ဆုတောင်းပါတယ်။ ခေတ်စားသွားလို့
ကတော့ တစ်ပတ်တစ်ပတ် နှိပ်စက်အန္တ ဖြစ်ပွားလိုက်မယ်လို့ ဆက်
မို့ ထောင်သောင်းတွေ ပေါ်များလာမှာ သေချာတယ်

လီယွန်က ခဏ တွေးလိုက်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်သည်။

ကဲ...လီယွန် မရှိတော့ရင် ဒီမဂ္ဂဇင်း အမေ့ ဆက်ခံတဲ့သူ
စိက ကျုပ် ရှယ်ယာ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်း မြှင့်တောင်းလို့ ရကောင်း
မယ် ထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို သတ်တဲ့ စွန့်စားမှုမျိုး
အထိတော့ စွန့်စားရကျိုး နှိပ်မယ် မထင်ဘူး

ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှုဘက်ကရော စတန်တန်ယာ ပေါင်း
လို့ သင်းလို့ ကောင်းမယ် လူတစ်ယောက်လို့ မှတ်တယ်။
ပေါင်းရကြပ်ကြပ် သူ့နဲ့အမြဲတစေ လက်တွဲလုပ်ကိုင်နေရတော့
စိတ်ကွက်စရာတွေ ရှိနိုင်တယ်

ကျွန်တော်က အစမ်းလိုက်သည်။

မခင်ပြုလည်တဲ့ အချိန်တွေ ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အယ်ဒီ
တာနဲ့ ထုတ်ခေသူ အခန့်မသင့်တာကတော့ မဂ္ဂဇင်းလောကရဲ့
သဘာဝပါပဲ။ ဝမ်းနည်းပါ မစ္စတာတိုယ်မန်း၊ လီယွန် ဒေါက်
ကလပ်ကို ထိခိုက်စေလောက်တဲ့ စွဲချက်ကို ကျုပ် ထင်လို့ မရ
ပါဘူး

အာယာညွတ်ကွင်း

‘ခင်ဗျား ရှယ်လီဆစ်ဘက်စစ်တိန်းကို မှတ်မိလား’
ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ အစ်လိုက်သည်။

‘မှတ်မိတာပေါ့ စတန်တန် ကလပ်က အလုပ် ထုတ်ပစ်
လိုက်တဲ့ ဆေးသမားလေ။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားတော့
ကျုပ်တို့ပါ ရင်ထိတ်ခဲ့ရတယ်။ သူ့ဘာသာသူ လုပ်တဲ့ကိစ္စက
မဂ္ဂဇင်းပေါ် အရှိန်ထိုး နှိပ်တာကို ဒါပေမယ့် ကံကောင်း
ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ လန့်သလို ဖြစ်မသွားပါဘူး’

လီယွန်က ချက်ချင်း ဖြေလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားနဲ့သူ တွေ့ဆုံဘူးလား’

လီယွန် ခေါင်းခါလိုက်သည်။

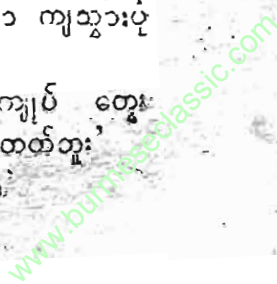
‘ကလပ် ဖွင့်ကတည်းက ကျုပ်ကလပ်ထဲကို တစ်ခေါက်မှ
ရောက်ဖူးပါဘူး။ မစ္စတာယိုလ်မန်း ကလပ်ကိစ္စက စတန်တန်
ကိစ္စ မဂ္ဂဇင်းက ကျုပ်ကိစ္စ’

‘ခင်ဗျား အိမ်ထောင် ရှိသလား’

ကျွန်တော်က အသာအယာ မေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော့စကားကို သူအတော် သဘော ကျသွားပုံ
မရှိဘူး။

‘မရှိဘူးဗျာ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်ပြုဖို့တော့ ကျုပ် တွေး
လယ်။ မကြာမတင် ကာလမှာ ဖြစ်မလား မဆိုတတ်ဘူး’
ဒါဆိုရင်လည်း ကျွန်ုပ်ရက်ကျူးလေးရှမ်းပါပဲ။
ကျွန်တော်က ယဉ်ကျေးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

ကျေးဇူးပါပဲ ဒါပေမယ့် အများရဲ့ ကျွန်ုပ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့ လေး
ရွှင်းက စောနေတယ်။ ကျုပ်တို့ ရှင်းစရာကိစ္စလေးတွေ ရှိနေ
သေးတယ်

လီယွန်က ခပ်တွေ့တွေ့ ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော် မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ လီယွန် ကျွန်တော့ကို
တဝန်မျှ ကြည့်လိုက်သည်။ တုံ့ဆိုင်းဆိုင်း မျက်နှာရိပ်ပေါ်
လာသည်။

‘မစ္စတာ ဟိုလီမန်း ဒါကတော့ နှစ်ကိုယ်ကြား အကြံပြု
ချက်ပါ။ စတန်တို့ဟာ ကလပ်ကို ဖွင့်ကတည်းက မိန်းမ
ပတ်သက်လာရင် ဘောင်စည်းလွတ်သွားပုံ ငှက်တယ်။ လူ့စည်း
ဘိလူးစည်း မထားတော့ပုံ ရှတယ်။ အဲဒီတော့ လတ်တလော
ညွှန်မယ်တွေထဲမှာ သူ့ ဘယ်သူ့ကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်
ဆိုတာကို ကြည့်။ အဲဒီ မိန်းကလေး တစ်ဦးဦးရဲ့ နောက်မ
သဝန်တို့နေတဲ့ ရိုးစား၊ မကျေမနပ် ပြစ်နေတဲ့မောင်၊ ဒါ
မဟုတ် အစ်ကို ရှိနေ၊ သိပ် အံ့ဩစရာ ဟုတ်မယ် မထင်ဘူး’

ကျေးဇူးပါပဲ လီယွန် ကျေးဇူး အများကြီး တစ်ပါတယ်
ကျွန်တော်က စိတ်ပျက် ဟန် သက်ပြင်းတစ်ချက် မှတ်ထု
ပြီး ဖြေလိုက်သည်။

x x x

မလိလစ်သာစတန်တို့၏ အခန်းသည် အထက်တန်းလူ
ရပ်လက်ရှိ မိုးမျော်တိုက်ကြီးတစ်တိုက်၏ အပေါ်ဆုံး ထပ်တူ
ရှိသည်။ မြို့တစ်မြို့လုံးကို ပီပီပြင်ပြင် စီးမိုးမြှုပ်နေရသည်။

သူမတံခါးဖွင့်လိုက်သော်လည်း သံကြိုးချိတ်မဖြုတ်ချေ။
သို့ကြောင့် သုံးလက်မ တံခါး အပွင့်ကြားမှ နေ၍ ကျွန်တော့ကို
သံသယဖြင့် ချောင်းကြည့်နေသော အေးစက်သည့် မျက်ဝန်း
ပြာတစ်လုံးကိုသာ ပထမဦးဆုံး မြစ်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော် မည်သူဖြစ်ကြောင်း၊ လာရင်း
ကိစ္စမှာ အရေးကြီး အတွင်းရေးကျသော ကိစ္စ ဖြစ်ပြီ၊ သူမ၏
လင်သည်နှင့် ပတ်သက်နေကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။ ထိုအ
ခါကျမှ သူမက ကျွန်တော့ကို အခန်းထဲသို့ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။
သို့သော် ဖိတ်ခေါ်မှုက အသက်မပါ တာဝန်ကျေမာသာ ဖြစ်
သည်။

ညွှန်မန်းထဲသို့ ရောက်ပါမှ သူမ အသွင်ကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်
လိုက်ရသည်။ ခရစ်ဖင် စတန်တို့သာလျှင် တစ်လင် တစ်မယား
နှစ် ကျင့်သုံးသူ ဖြစ်ပါလျှင် ဤမိန်းမမျှနှင့် အတော်ပင် ကျေ
ပီခိုလိမ့်မည်။

သူမသည် အရပ်ရှည်၏။ လှပခန့်ညား၏။ ဆံပင်က အနီ၊
ကလုံးက အပြာရင့် ဖြစ်သည်။ နှုတ်ခမ်းထူထူ စူစူက ရမက်
ကွဲကွဲများကို ပီပီပြင်ပြင် ဖော်ပြနေသည်။

သူမဝတ်ဆင်ထားသော လိမ္မော်ရောင် ပိုးဂါဝန်နှင့် လိုက်
ကပ်သော အသားကပ် ခံတောင်းဘိသည် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ်အစားကို ပီပီပြင်ပြင် ဖော်ကျူးထားသည်။
အနှစ်ချုပ် ဆိုရပါလျှင် မက်လိသာ စတန်တို့သည် စိတ်
သော မိန်းမ ဖြစ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ တွင်စိတ်လှက်

www.burmeseclassic.com

သွားတတ်သည့် သဘာဝ ရှိသည်ဟု ကျွန်တော် ကောက်ချက် ချမိသည်။ ထိုသို့ စိတ်လွတ်သွားသော အခါတွင် အနားတူစွာ ရှိရလျှင် အတော်ကောင်းပေမည်ဟု စိတ်ထဲမှ ရော်ရမ်း ယူဆ လိုက်မိသည်။

သူမ စီးကရက် တစ်လိပ် မီးညှိလိုက်သည်။ ကျွန်တော့ကို စိတ်မရှည်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

ပြောစရာရှိရင် မြန်မြန်ထတ်ထက် တိုတိုသာ ပြောပါ။ မစ္စတာ ဟိုလုံမန်း ကျွန်မ လင်ဟောင်းအကြောင်း ကျွန်မ ပြောဆိုဖို့ နေနေသောထာ တွေးတော့ဖို့ မတောင်းချင်ဘူး။

သူမက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

'ကောင်းပါပြီ တိုတိုပဲ ပြောပါမယ် သူ့ကို တစ်ယော့ ယောက်က သတ်မယ်လို့ ခြိမ်းခြောက်နေတယ်၊ အဲဒီ ခြိမ်းခြောက်တဲ့ သူဟာ ခင်ဗျား ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ သူက ယူဆတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

သူမ မျက်လုံး ပြူးသွားသည်။

'ရှင်တကယ် ပြောနေတာလား'

'ကျုပ်ကို အခကြေးငွေပေးပြီး စုံစမ်း ခိုင်းလောက်ဖော့ သူက အလေးအနက် ထားနေတာပဲ၊ ကဲ ခင်ဗျားခြိမ်းခြောက် နေတာလား'

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ မေးလိုက်သည်။

'အဓိပ္ပာယ် မရှိတာ'

သူမက အတော်ပင် စိတ်ကုန်ခန်းဟန်ဖြင့် ရေရှုတ်လိုက် သည်။ သို့သော် စိတ်ထဲတွင် ဈေးတက် တွက်နေမှုန်း မျက်လုံး များပေါ်တွင် ပေါ်လွင်နေခဲ့သည်။

'ကျွန်မ ရိုင်းတယ်လို့လဲ မထင်စေချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် စိတ် မှန်နေတဲ့ သူကကိုယ် ထမင်းစားလက်မှတ်ကို ဆုတ်ဖြဲပါ့မလား' 'မင်းရဲ့ မယားစရိတ် ဆုံးရှုံးမှာကို ဆိုလိုတာလား' 'ဒါပေါ့'

'ကိုယ် ထမင်းစား လက်မှတ်ကို အဆုံးရှုံးခံ ဆုတ်ဖြဲမယ် သူကတော့ နောက်ဆိမ်းထောင် ပြုဖို့ ကြံနေတဲ့ မယားဟောင်းပဲ ထမင်းစားလက်မှတ် ဆုံးရှုံးပေမယ့် လင်စောင်းက သေသွား ဆုံးသွား ခဲ့ရင် သူ့ အနေနဲ့ အသက်အာမခံ ဝေ့သိန်းချီပြီး ချဖို့ ရှိတာကိုး၊ လင်အသစ်နဲ့ ဘာသစ်ကို ကောင်းကောင်းကြီး ထူထောင်နိုင်မှာပေါ့'

ကျွန်တော်က တစ်လုံးခြင်း ပြောပြလိုက်သည်။ သူမ မျက်နှာပေါ်မှ သွေးရောင် ပြယ်သွားသည်။ ကျွန် တော့ကို တဒဂ် ပြူးကြည့်လိုက်သည်။

'လီယုန် ဒေါက်ကလပ်က ချွန်ကို အာပေါက်ကရတေ့ ပြော လွတ်လိုက်လဲ သူ့ကို ကျွန်မ လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်လို့ ဆိုရင် သူဟာ လူညာသက်သက်ပဲ၊ ကျွန်မအနေနဲ့တော့ သူနဲ့ ကျွန်ဟော့မိတ်ဆွေသက်သက်ပဲ အဲဒါက'

သူမ တွက်ကိန်း လွဲသွားသည်ကို ရုတ်ချင်း သဘောပေါက် လိုက်သောကြောင့် သူမ အသံ တဖြည်းဖြည်း တိုးသွားသည်။

ရှင် ကျွန်မကို ဘာလုပ်ဖို့ ကြံနေတာလဲ

သူမက လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မိဖွားစရိတ် မပေးရဘဲအောင် စတန်တို့နှင့် နှစ်ပေါက် တစ်ပေါက်ရှိကံတုံ အကွက်တစ်ကွက်လား၊ သူက ငွေကို အရေးထားတာ မဟုတ်ဘူး။ အခု ပေးနေတာထက်နှစ်ဆလောက်ကိ အေးအေးဆေးဆေး ပေးနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီ အယုတ်တမာကောင်က ကျွန်မ သူ့ကို လှည့်ခဲ့တယ်လို့ ယူဆတယ်။ အဲဒါကို အဲဒီ ဘဝဝိညာဉ်က မခံမရပ်နိုင် ဖြစ်နေတယ်။

သူမ ရန်လိုသော အကြံညှိက ရိုက်ချက်တမျှ ပြင်းထန်စွာ သက်ရောက်လာသည်။

စတန်တို့လို အယုတ်တမာ ကောင်ရွဲ့ လက်ရွဲ့ ဖြစ်ရတာ ဘယ်လို အရသာ ရှိပဲ သလဲမစွတာဟု လိမ္မန်း တကယ်ပဲလက်မထောင်စရာလို့ ထင်စရာလား။

ကျွမ်းကျင်တော့ သူ့ကို တကယ် ကို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သူလို့ မှတ်တယ်။ တကယ် ဆူလတန်ပဲဒါကြောင့် နန္ဒရွယ်ရွယ် ဒီအချိန်မှာ သေသွားမှာကို နှမြောမိတယ်။ အကယ်၍ ခင်ဗျားဟာ လိယုန် ဒေါက်ကလပ်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဖြစ်ပေစေ အကူအညီမပဲ ဖြစ်ပေစေ၊ စတန်တို့ကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေရင် မကြိုးစားပါနဲ့လို့ ပြောပါရအော်။ မစွမ်းစတန်တို့ ခင်ဗျားရဲ့ အနေအထားနဲ့ဆိုရင် အလိဘိပ် ခိုင်ခိုင် ရှိတောင်မှ မလွယ်ဘူး။ နောက်ပြီး သဘာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင် မစွမ်း စတန်တို့ လိယုန်ကမူ ခင်ဗျား သက် သိုသိုသိပ်သိပ် ရှိသေးတယ်။ ခင်ဗျားက စိတ်လှုပ်ရှားနေတဲ့ အချိန်မှာ နှုတ်စည်းမဲ သွားတတ်တယ်။

ကျွန်တော်က စိတ်မကောင်းဟန် ခေါင်းတွင်တွင် ခါယမ်း၍ ပြောလိုက်သည်။

သူမသည် စီးကရက်တို့အား အနီးဆုံး ဆေးလိပ်ပြာခွက်ထဲတွင် ဒေါသထကြီး ထိုးချေလိုက်ပြီးနောက် ပြတင်းပေါက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ မြို့တစ်ခွင်လုံးကို အတန်ကြာ စီးမိုးကြည်နေပြီးမှ ကျွန်တော့ထံ ပြန်လျှောက်လာသည်။

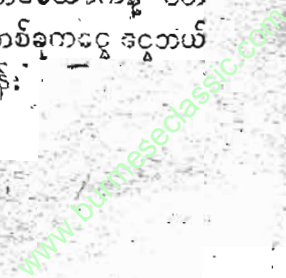
လိယုန်ကတော့ ကျွန်မတို့အကြောင်း ဘာမှ မပြောလိုက်ဘူးလား။

သူမက အစိတစ်တစ် အသိနှင့် မေးလိုက်သည်။
'တစ်ခွန်းမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျား လင်ဟောင်းကို အသိပေးလိုစိတ် သိပ် ရှိပုံ မရပါဘူး။'

ကျွန်တော်က ရှစ်မြို့စွာ ဆိုလိုက်သည်။
'ရှင် အခုတော့ သူ့ကို ပြောမှာပေါ့'
'ပြောဖို့ လိုတယ်လို့ မထင်ပါဘူး။'
ကျွန်မတော်က သတိသား၍ ဆိုလိုက်သည်။
သူမ ကျွန်တော့ကို စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။ ပိုးဂါဝန် စ ရုတ်ဘဏ် တင်းသွားသောကြောင့် သူမ၏ ရင်သားပုံစံ ပီပီပြင်ပြင် ထင်းလာသည်။

နှုတ်ပိတ်ကြွေးတော့ ရှိမှာပေါ့၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်သာရင် နှုတ်ပိတ်ခ နှစ်မျိုး ပဲရှိတယ်။ တစ်ခုက ငွေ ငွေတယ် လောက် လိုချင်ပါသလဲ မစွတာ ဟု လိမ္မန်း

သူမက ဒေါသဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ကျွင် စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊
 နှုတ်ခမ်းများက လှောင်ပြုံးဖြင့် ကျေးသွားသည်။
 ကျွန်မကို ငွေထက်ခိုက်တယ်မို့ အဝင်မြင့်ရမလား မတွေ့တာ
 ဟဲ့လိမန်း ဘယ်လိုများ အကြံပြုလိုပါသလား၊ နေ့ခင်း နေ့
 လယ် ပုံမှန်ပွဲလေးလား၊ ဒါမှမဟုတ် စနေ၊ တနင်္ဂနွေမှာတော့
 ရုပ်အလံ အပန်းဖြေခရီး ထွက်ရင်းလား၊
 ခင်ဗျားရဲ့ ကမ်းလှမ်းချက်က မက်လောက်စရာပဲ၊ ဒါပေ
 မယ် တတိယ တစ်မျိုး ရှိသေးတယ်၊
 ကျွန်တော်က ရိုးသားစွာ ပြောလိုက်သည်။
 'ဟုတ်လား ကျွန်မက နည်းလမ်းပုံကို ကျွန်မ သိနေတယ်
 မှတ်တယ်၊ တစ်နေရာရာမှာ ကျွန်မ လွတ်သွားတယ်မှတ်တယ်'
 သူမက ခပ်လှောင်လှောင် မျက်ခုံးမြှင့်၍ ပြောလိုက်သည်။
 'တကယ်လို့ ခင်ဗျားက ခင်ဗျားလင်ဟောင်းကို လုပ်ကြံ
 နေမှု ရပ်တန့်ကရပ်ရင် ဒါမှမဟုတ် အစမပျိုးသေးရင်ကျုပ်တို့
 အပေးအယူ တစ်ခု လုပ်လို့ ရမယ်'
 ကျွန်တော်က အကြံပြုလိုက်သည်။
 'သုဏ္ဍား...ရှင်ဟာ ကျွန်မ လုပ်ငန်း မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ဖတ်ရတဲ့
 ဒဏ္ဍာရီ သစ္စာဝန်ထမ်းနဲ့ တူပါတယ်'
 သူမက အံ့ဩရိပ်ရော၊ လှောင်ပြောင်ရိပ်ပါ သင့်သော
 စကားကို ဆိုလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆက်ခမ်းလိုက်သည်။
 'ရှင်တကယ် ပြောနေတာလား၊
 'တကယ် ပြောနေတာ' တို့အပေးအယူ လုပ်လို့ ရမလား။'

မက်လိသာ စတန်တုန်က ပခုံးတုန်လိုက်သည်။
 'အပေးအယူလုပ်လို့ သိပ်ရပေါ့ရှင်၊ အဲဒီစတန်တုန်ငယ်တို
 ကိုသတ်ဖို့ ကျွန်မဘယ်တုန်းကမှ လေးလေးနက်နက်မစဉ်းစား
 ခဲ့ဘူးသလို ဘယ်ဘေးမှလဲဦးနှောက်ခြောက်ခံ လေးလေးနက်
 နက် ကြံစည်ဖို့မရည်ရွယ်ပါဘူး'
 'ကောင်းပါ၊ အခုလိုအချိန်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါ
 တယ်မစ္စစ် စတန်တုန်'
 'အခုလိုတွေ့ရတာ အများကြီးဝမ်းသာသွားပါပြီရှင်၊ ရှင်
 လိုလူစားကို စတန်တုန်ဘယ်လိုများ ရှာနိုင်ခဲ့တာလဲ'
 သူမက ဘေးတေးဆဆ ပြောလိုက်သည်။
 ကျွန်တော်က ပြုံးလိုက်သည်။
 'သူကအတော်ဆိုးတစ်ယောက်လိုချင်နေတုန်းမှာကျွန်တော်
 အသင့်ရှိနေခဲ့တာပဲ'
 သူမ ကျွန်တော်နား ကပ်လာသည်။ ကျွန်တော် ပခုံး
 ပေါ် လက်တစ်ဘက် အသာအယာတင်လိုက်သည်။
 'ကျွန်မ ပြောစရာတစ်ခုရှိသေးတယ်၊ ကျွန်မတို့ သဘောတူ
 ညီချက်မှာ လီယွန်လဲပါဝင်တယ် မှတ်တယ်၊ ကျွန်မနှုတ်က
 ပြောလိုက်မိတဲ့အကြောင်းသူ့ ကိုပြန်မပြောပြဘူး မဟုတ်လား'
 'ပြောစရာအကြောင်းတော့ လတ်တလော ကျုပ်စဉ်းစား
 လို့ မရဘူး'
 သူမက ကျွန်တော် လက်မောင်းကို ဖျစ်ညှစ်လိုက်သည်။
 'ရှင်နဲ့ ပေါင်းရသင်းရ သိပ်လွယ်တာပဲ မစ္စတာ ဟဲ့လိမန်း'

သူမက ကျွန်တော်ကိုဆိုတာဘက်သို့ အသာအယာဆွဲသွားသည်။

ရှင် ဝိမ္မာသိင်္ဂပြီး အရက်တစ်ခွက်လောက် သောက်လိုက်ပါဦးလား။ ရှင်မသွားခင် ကျွန်မစော့ အရက်သောက်ချင်စိတ်ပေါ်လာတယ်။

သိပ်ကောင်းတဲ့အကြံပေါ့ဟောဘုန်းဝဲ လုပ်ပါ။

ကျွန်တော်က သုမစကားကို ရှိခဿလိုက်နာစွာပင် ဆိုဖွယ်ပေါ် ထိုင်ချလိုက်သည်။

ရမယ်

သူမက ဆိုလိုက်သည်။ သူမမျက်လုံးထဲ ဘုင်ဗူးတစ်လုံး၏ နောက်တမ်းစွဲနေသည့် အရိပ်အယောင်မျိုး တွေ့ရသည်။

ကျွန်မတို့ဘဝိမ်းဒီလောက်ဆန်နေကြဖို့ မလိုဘူးထင်တယ်။ ကျွန်မကို ဂိုမလိဆာလိပ်ခေါ်ပါ။ အဲဒီမစ္စစ်စတန်ကွန်ဆိုတဲ့ နာမဝိသေသနကြီးကို ကျွန်မသိပ်မုန်းတာတဲ့။ အဲဒီနာမည်နဲ့တဲ့ နေ့တဲ့ မာယာယာတဲ့အိပ်မက်တွေကို ပြန်သတိရမိတယ်။

ရမ်းလို့ခေါ်ပါ။ ကျုပ်မိတ်ဆွေတွေက ရစ်လှိပ် ခေါ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်က ရှိခဿလိုက်နာစွာပင် ဆက်ပြောမိသည်။

မက်လိဆာသည် အရက်စင်သို့လျှောက်သွားပြီး အရက်စပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက်ဆိုဖွယ် ပြန်လျှောက်လာသည်။ ထိုင်လိုက်သည်။ မောင်တစ်လုံးက ကျွန်တော်ပေါ်နှင့် ထိထိကပ်ကပ် ပူးပူး။

ကဲ...ကျွန်မမိတ်ဆွေသစ် ရစ်အတွက် ဒီခင်မင်မူဟာ လေးလေးနက်နက် နက်ရှိုင်းလာပြီး တရင်းတနှိုးဖြစ်လာပါစေ။

သူမက ဟန်ပါပါခွက်ကိုမြှောက် ဆုတောင်းလိုက်သည်။

သူမ၏မျက်လုံးပြာများဖြင့် ကျွန်တော်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ မလှမ်းမကမ်း မနူးမယူပါပဲနဲ့ ကျွန်တော်ထံသို့ အတင်းကြီး ညွတ်နှုံးနေသော အရိပ်တစ်ခုခုကို တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်သည် ခရစ်တန်စတုန်ကို တွေ့စမှသည် ယခုတစ်ကြိမ်လျှင် ကရုဏာသက်မိသည်။ စာနာအမြင် ဝင်လာသည်။

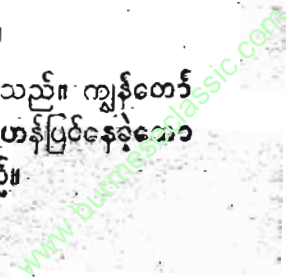
ယောကျ်ားတိုင်းယောကျ်ားတိုင်းသည် ယောကျ်ားတကာ ခိုက်လောက်သော မိန်းမနှင့်ရလိုသောဆန္ဒ ရှိတတ်ကြသည်။ ယင်းသို့သောဆန္ဒပြည့်ခွင့်ရသူမျိုး ရှားပါသည်။ စတန်တုန်သည် ထိုဆန္ဒပြည့်ခွင့်ရခဲ့သော်လည်း လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွားရသူ ဖြစ်နေပုံရသည်။

သို့သော် မလိဆာက ကျွန်တော်ကိုတကယ်ခိုက်ဖွဲ့ပွတ်သီးပွတ်သပ်လုပ်နေခြင်းတော့ဟုတ်တန်မတူချေ။ သူမနှင့်လိယွန်ကိစ္စ နှုတ်ပိတ်နေမည်ဆိုသော ကတိစကား အာစေးမြဲစေရန် ကြိုးပမ်းနေခြင်းဖြစ်နိုင်သည်။

လိယွန်ဒေါက်ကလပ်ဟာ ဘယ်လိုလူစားလဲ။

ကျွန်တော်ကအမှတ်တမဲ့မေးလိုက်သည်။

ယင်းစကားက သူမကိုဟန်ပျက်သွားစေသည်။ ကျွန်တော်မတောင်းဆိုသောအရှုံးကိုပေးရန် အသင်ဟန်ပြင်နေခဲ့သော သူမလက်တဲမူ အရက်ခွက် လှုပ်ခါသွားသည်။

လီယုန်လား၊ အခုလတ်တလောအချိန်မှာ ဘာလို့ သူ့
 အကြောင်းပြောဆိုချင်ရတာလဲ ရစ် အချစ်
 သူမကမျက်တောင်တစ်ဖျတ်ဖျတ်ခတ်ခတ်ရင်း မေးလိုက်သည်။
 ကျုပ်စိတ်ဝင်စားလိုပါ။ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ရကျိုး
 နပ်တယ်လို့ ယူဆရင် သက်မယ်လူစားမျိုးလား၊
 ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။
 'ကျွန်မ မသိဘူး၊ အဲဒီလိုကိစ္စတွေကို ဘယ်သူပြောနိုင်မလဲ'
 သူမက တဲ့ ဆိုင်းဆိုင်းပြောလိုက်သည်။
 'မ သဘာဝဗီဇစိတ်နှုတ်ရင် သိမှာပေါ့'
 ကျွန်တော်က ဝေ့ါဘုန်အရက်ကို သောက်ရင်း ပြောလိုက်
 သည်။ စတန်တူန်အရက်လောက်မကောင်းသော်လည်းမဆိုး
 လှချေ။
 'ရှိစေတော့ မလဲလီဆာ ခုလို အရက်တိုက်တဲ့အတွက်
 ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကဲ-အခုကျုပ်သွားတော့မယ်'
 ကျွန်တော်ဆိုဖာပေါ်မှ ထလိုက်သည်။ သူမ ကျွန်တော်
 ကို ပြူးကြည့်လိုက်သည်။ သူမကိုယောကျ်ားသားတစ်ယောက်
 က ငြင်းပယ်နေသည်ကို မယုံနိုင်သည့်အသွင်မျိုးနှင့်ဖြစ်သည်။
 သူမနှုတ်ခမ်းကို နှစ်ကြိမ်ဆုံးကြိမ်မျှလျှာနှင့် သပ်လိုက်သည်။
 ထို့နောက် ရှိကြိုးတောင်းပန်သောအသွင်ဖြင့် လက်တစ်ဘက်
 ထမ်းပေးရင်း ပြောလိုက်သည်။
 'ရစ်-ရှင်...ရှင်က ခုလို...ခုလို ပြန်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ'
 သူမအသံက - အနည်းငယ် တုန်နေသည်။

ကျုပ် မစစ်ဆေး မမေးမြန်းရသေးတဲ့ မသက်ဝင်ဖွယ် လူ
 တွေရှိသေးတယ်၊ ခုလိုအဖက်ဖက်က ပုံမှီးကူညီမှုပြုတဲ့အတွက်
 ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်မလဲ ဆာ
 ကျွန်တော်က ရှင်မြူးစွာဆိုလိုက်သည်။
 သူမ ညာလက်တွင် အရက်ခွက်ကို မြောက်ကိုင်ထားလျက်
 ပမ်း၊ ဘယ်လက်ကမူ ကျွန်တော့ကိုသက်ကမ်းလျက်ပင်၊ ကြက်
 သေ သေနေသည့်ဟန်။
 'ပစ်ပယ်မှု ရှင်...ကျွန်မကိုပစ်ပယ်မူဘဲ၊ ပေးစွမ်းသလား'
 သူမက နာနာကျည်းကျည်းအသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 လေသံသက်သက်မျှသာဖြစ်။
 'အာ...အခုလို သတိပေးတဲ့အတွက် အထူးကျေးဇူးတင်
 ပါတယ်'
 ကျွန်တော်က လေးလေးနက်နက်ပြောဆိုပြီး သူမ၏ ဘယ်
 သက်ထံသို့ အရက်ခွက်လွှတ် ထည့်ပေးလိုက်သည်။

x x x

သူ့အသံက ရွက်ကြွေစတယ် ဖြတ်ထိုက်သော လေပြေ
နယ် ရှုတတ သိသို့ခေါင်ခေါင်း ပေါ်လာသည်။

ဟို အနောက်ကမ်းရိုးတန်း ဒေသက လူတစ်ယောက်ကို
စောင့် လှမ်းခေါ် အကူကူညီတောင်းတယ်ဆိုတော့ သူ့အတော်
ကြောက်နေပုံရတယ်။ ခင်ဗျားအကြောင်း ကျုပ်ကြားဆူးပါ
တယ်။ ဟိုလိမန်း... ခင်ဗျားဈေးက သေးမှားမဟုတ်ဘူး။

ကျုပ်ကတော့ ရှိသမျှနဲ့ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရတာပါပဲ...
ခင်ဗျားလဲ ခင်မှာပေါ့။ ခုလိုကိစ္စမှာ အကြောင်းတရားလိုက်
ရှာရမိပဲ။

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။
ကျုပ်သူ့ကို သတ်စရာအကြောင်းရှိမယ်လို့ ခင်ဗျားက ယူ
ဆလိုလား။ သူက ယူဆလိုလား။ ကျုပ် သူ့ကို သတ်ချင်စရာ
အကြောင်းရှိနိုင်သလား။

မေယာက မေးလိုက်သည်။
ကလပ်မှာ ခင်ဗျားက ရှယ်ယာဝင် ပါတနာတစ်ဦးပဲ...
ကလင်က ဝင်ခဝုဒ်ကောင်းကောင်းနေတယ်။ အဲဒီတော့ ခင်
ဗျားရဲ့ ခုပိုင်ခွင့် ၄၉ ရာခိုင်နှုန်းကို ခင်ဗျား မကျေနပ်တော့လို့
လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒါ အကြောင်းတရားဖြစ်နိုင်တယ်။ ဟိုခေတ်
တုန်းကဆို အဲဒါ အကြောင်းတရားဖြစ်ခဲ့လိမ့်မယ်။

ကျွန်တော်က စကားလုံးကို ဂရုစိုက်ရွေးချယ်၍ ပြောလိုက်
သည်။

ဟိုခေတ် လူနဲ့ခဲတာကြာပြီဟိုလိမန်း... အခု ကျုပ်တို့က...
ကတစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ခြားနားနေပြီ။ တကယ်တမ်း ကောင်း

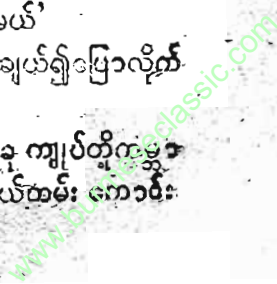
အခန်း (လေး)

ရုံနီမေယာသည် ကိုယ်ခန္ဓာဝဖြိုးပြီး ဆံပင်လုံးဝ ပြောင်
နေသောသူတစ်ဦးပင်ဖြစ်သည်။ သူ့ အသွင်ကလူထုကိုအလောင်း
ကောင်နှင့် ပိုတူနေသည်။ သူ့ မျက်ဝန်းများက ခံစားချက်ကင်း
သောရင်ကို ဖော်ပြနေသည်။

စတန်တုန်က သူ့ကို တစ်ယောက်ယောက်သတ်မှုကို တွေး
ကြောက်နေတယ်တဲ့လား။

သူမက တွေးတွေးဆဆပြောရင်း ငက်နှုတ်သီးနှယ် ချွန်
ကောက်နုသော နှာခေါင်းထိပ်ကို ကျုပ်လိုက်သည်။

အရင်ကတည်းက အဲဒီလို မပူခဲ့တာကို အံ့သြမိတယ်။ ဟို
တုန်းကတည်းက ကြောက်သင့်တယ်။

၇၆

ပ...ဆိုတဲ့ လှီးကွက်တွေကို တရားမဝင်လုပ်စရာမလိုတော့ဘူး။ အလစ်သမားလူကြမ်းတွေ မလိုတော့ဘူး။ ရှေ့နေတွေ၊ ဝတ်ထဲတွေ၊ စာရင်းကိုင်ကောင်းကောင်းပဲလိုတယ်။ ကျုပ်တရားဝင်လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေတာ နှစ်နှစ်ဆယ်ရှိပြီ။ အဲဒါကို ခင်ဗျားကောင်းကောင်းသိပါတယ် ဟိုလ်မန်း’

မေယာက ကျွန်တော်ကို စေ့စေ့ကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

အင်း...ကျုပ်ကတော့ ဒီကလပ်က တကယ် ရတနာတွင်ဖြစ်နေလို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ဖြစ် ခင်ဗျားစိတ် ပြောင်းခဲ့လားလို့ပါ’

ကျွန်တော်က အသာဆိုလိုက်သည်။

ခင်ဗျားကို ကျုပ်အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ မိတ်ဆက်မပေးရသေးဘူး

သူသည် ကျွန်တော် အခန်းထဲသို့ ဝင်လာကတည်းက တချိန်လုံး ကျွန်တော် ကို တိတ်ဆဲဆိတ် ကြည့်နေခဲ့သော လူနှစ်ဦးဘက်ကို လက်ငွေဖမ်းပြလိုက်သည်။

အသက်ကြီးလာတော့ သတိမေ့လေ့ရှိတယ်။ ကဲဒီတော့ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဟိုလ်မန်း’

သူသည် ပထမလူကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

သူကတော့ လယ်ရှိမူလာ

မေယာက လူကြမ်းများ မလိုတော့ဟု ဆိုလျှင် မည်သည့်

အတွက်ကြောင့် မူလာကို အနားတွင်ထားသနည်းဟု စောဒမ်က တက်စဖယ်ကောင်းသွားသည်။ မူလာမှာ လူငယ်တစ်ဦးမျှသာ

သော် စိတ်ပျက်မှုထက် သက်ငယ်ရင့်သည့်ပုံ ပိုရင့်ရိပ်ကဲနေသည်။ အသက် ၂၂ နှစ်ခန့်သာရှိမည်ဖြစ်သော်လည်း ပြုဆွတ်တာ မျက်နှာနှင့် နက်မှောင်သော မျက်လုံးများက လူမှန်သမျှ သရော်အမြင်ရှိနေပုံရသည်။

ယခင်ခေတ်ကာလက သူ့ကို ဂိုဏ်းချုပ်၏ သက်တော်စောင့်ပေးခဲ့ဖူးပါဆိုမည်။ ယခု ခေတ်ကာလတွင် သူ့ကို အရူးအဖြစ်သာ တွင်မှတ်မည်။ သို့သော် မည်သို့ ကြည့်ကြည့် အနှစ်ချုပ်ကပ်သာသာတည်းပင်။ သူသည် သေမင်းတမန်ပင်။ သူ့ကို ကြည့်မျှဖြင့် ကျွန်တော် ကြက်အိမ်မွေးညှင်း ထမိသည်။

မစ္စတာ ဟိုလ်မန်းကို ‘ဟယ်လီ’ လို့ နှုတ်ဆက်လိုက်မပါ... ဟယ်လီ’

မေယာက လေအေးဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

‘အေး...ဟိုလ်မန်း... ခင်ဗျားနာမည်ကို ကျုပ် တစ်ခါမှ မကြားဖူးဘူး’

လယ်ရိက သရော်ပြောပြောလိုက်သည်။

မေယာ လက်ညှိုး၏ညွှန်ရပ် ပြောင်းသွားသည်။

‘သူကတော့ ချာလီဆာဂါ’

ဆာဂါမှာ လူဝဝ ထွားထွားဖြစ်သည်။ ထိပ်ပြောင်းစပြုနေသူ။ ကိုင်းမပါသော မျက်မှန်ဝိုင်းကို တပ်ဆင်ထားသည်။

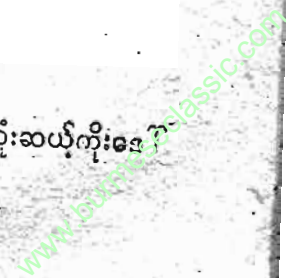
ကျွန်ပြည့် ချွေးထွက်နေပုံရသည်။

သူသည် သူ၏ နဖူးပြင်ကျယ်ကြီးကို လက်ကိုင်ပဝါကြီးဖြင့် ကြည့်၍ ကျွန်တော်ကို သဲ သဲ ပြုံးပြလိုက်သည်။

'ဒုက္ခရတာ ဝမ်းသာပါတယ် မစ္စတာ ဟိုလ်မန်း'
 အသံအစ်အစ်နှင့် ဆိုလိုက်သည်။
 'ချာလီကတော့ ကျုပ်ရဲ့ စာရင်းကိုင်ဖို့
 မေယာက အေးဆေးစွာ ဆိုလိုက်သည်။
 'ကောင်းပါ၊ ဒါပေမယ့် လယ်ရိုက ခင်ဗျားရဲ့ ဝတ်လုံးတ
 မဆိုလိုက်ပါနဲ့ဗျာ'
 'လယ်ရိုက ကျုပ်ရဲ့အသက်အာမခံ၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား
 လယ်ရို'
 မေယာက ခပ်တည်တည်ပင် ဆိုလိုက်သည်။
 'ဟုတ်ပါတယ် မစ္စတာ မေယာ'
 'ကျွန်တော်ကို ရေခဲဘူးလို့ ဆိုရမယ်ထင်တယ်၊ အားလုံး
 အေးဆေးနေအောင် ကျွန်တော်ကို အနားမှာ ထားထား
 တာပါ'
 လယ်ရိုက တလေးတစား ဆိုလိုက်သည်။
 'သူက အတော် စိတ်ကူးစိတ်သန်းကြောင်းတဲ့ ချွတ်တိတ်
 မေယာက ဆိုလိုက်သည်။
 စကားဆက်စရာမရှိတော့ဟန်ဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားကြသည့်
 မေယာက သူ့နှာခေါင်းကိုကုပ်ရမ်း ကျွန်တော် ကို မျက်နှာ
 မခတ် ကြည့်မြဲကြည့်နေခဲ့သည်။ သို့သော် သူသည် အလဟဿ
 အချိန်ဖြုန်းမည့်သူမဟုတ်ကြောင်း ကျွန်တော် သိခဲ့တာပေါ့
 လိုက်သည်။
 'တခြား ပြောစရာရှိသေးလား'

ကျွန်တော်က ဖြည်းလေးစွာ ခမ်းလိုက်သည်။
 'သူ့ကိုပြောပြလိုက်ပါ ချာလီ၊ ဒီကိစ္စကို သူ အတော်
 ဆတော့တော့လိမ့်မယ် မှတ်တယ်'
 မေယာက ဆိုလိုက်သည်။
 'ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာမေယာ...ကိစ္စက ဒီလိုပါ၊ ပထမနှစ်လမှာ
 ကလပ်က ပုံမှန်သုံးဆယ်ရာခိုင်နှုန်း အမြတ်ပြုခဲ့တယ်၊ နောက်
 တစ်လမှာတော့ အရှင်းပဲ၊ အခု နောက်ဆုံးလမှာတော့ တဖြည်း
 ပြည်း အရှုံးပြုသထက် ပြတ်တယ်၊ ပထမ ၁၂ ရာခိုင်နှုန်းခွဲက
 နေ ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၅ ရာခိုင်နှုန်းအထိ အရှုံးပြုသွားတယ်'
 'ချာလီက ချေးတသုတ်သုတ်ဖြင့် ရှင်းပြလိုက်သည်။
 'လုပ်ငန်းမကောင်းတာလား
 ကျွန်တော်က စကားထောက်လိုက်သည်။
 'လုပ်ငန်းသိပ်ကောင်းပါတယ် မစ္စတာဟိုလ်မန်း၊ မကောင်း
 တာက မစ္စတာ စတန်တန်ပါ၊ သူ စာရင်းလိမ်ပြုနေတယ်၊ စာ
 ရင်းလိမ်ပြုကလဲ ကြမ်းသလား မမေးနဲ့'
 'ချာလီက ခေါင်းတခါခါဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။
 'သူ ဘယ်လောက်လှည့်နေလဲ မေယာ'
 ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။
 'ပြောပြလိုက်ပါ ချာလီ'
 မေယာက ဆိုလိုက်သည်။
 'ဒေါ်လာ ငါးသောင်းတစ်ကောင်ရှစ်ရာ သုံးဆယ်ကိုးဒေ
 လာပဲ'

အဲဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ စတန်တွန်ကို သတ်လောက် စရာအကြောင်း မရှိသွားဘူးလား

ကျွန်တော်က သွေးတိုးစမ်းမေးလိုက်သည်။

မေယာ ရှေ့သို့ အသာကိုင်လိုက်သည်။

ကျုပ်ပြောခဲ့သလိုပဲပေါ့...တရားဝင်လှီးကွက်တွေ၊ အလုပ် ဖြစ်နေတဲ့ ကာလပဲ၊ ကျုပ် သူ့ကို တရားစွဲချင်စွဲလို့ရတယ်၊ သူ့ကို ဥပဒေနဲ့ပစ်ပေါက်လို့ရမှတော့ ကျည်ဆန်နဲ့ ဖစ်ခတ်နေဖို့ လိုသေးလား

မေယာက နလပိန်းတုံးတစ်ဦးကို ရှမ်းပြနေရပုံဖြင့် ရှမ်းပြ လိုက်သည်။

ခင်ဗျား အဲဒါလုပ်ဖို့ ခိုင်းပြင်းနေတယ်လား၊ သူ့ကို ရှေ့ နေတွေနဲ့ တေးပေးမလို့လား

ကျွန်တော်က မယုံကြည်နိုင်သော လေ့သံဖြင့် ဖြေလိုက် သည်။

ကျုပ်တို့ တွေဆုံးဆွေးနှေးခဲ့ပြီးပါပြီ၊ သူ့ကို ပြောပြလိုက် စမ်းလယ်ရီ

မေယာက ဆိုလိုက်သည်။

ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာ မေယာ...ကျုပ် ချာလီ သူနဲ့စကားပြော ဖို့ သူ့ကလပ်ကိုသွားခဲ့ပါတယ်၊ ချာလီက သူ့ကို ကိန်းဂဏန်း တွေထောက်ပြတော့ သူ့က စောဒကတက်ဖို့ ကြံပါတယ်၊ ဒါ ပေမယ် ပြင်းပြင်းထန်ထန်တော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ကိန်းဂဏန်း တွေက ကွက်ကွက်ကွမ်းကွမ်း သူ့ ရှေ့မှာပေါ်နေတာပဲ၊ မစ္စတာ

မေယာ မှာလိုက်တဲ့စကားကို ကျုပ်က ပြောပြလိုက်တယ်၊ ဒီလ မကုန်ခင် လိုငွေငါးသောင်းကို ဆယ်နိုင်ရင်ဆယ်၊ မဆယ်နိုင်ရင် သူ့ ရှယ်ယာကို မစ္စတာ မေယာဆီ ထောင်းရမယ်လို့

အဲဒါကို သူ့ဘယ်လို တုံ့ပြန်သလဲ

ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

ဟ...တကယ် ကို ဂျူးဂျူးခိုင်းခိုင်း ဖြစ်သွားတယ်၊ အတော့ ကို ရှိုင်းခဲ့တယ်

လယ်ရီက အသံသေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူ့ လယ်ရီကို မဆဲသင်္ဃီခဲ့ဘူး၊ ခင်ဗျားသိတယ် မဟုတ်လား မစ္စတာ ဟိုလဲမန်း...လယ်ရီက စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်တယ်၊ မစ္စတာ စတန်တွန် သတိရတဲ့အထိ စောင့်နေလို့ အပိုပါပဲလို့ သဘော ပေါက်ပြီး ကျုပ်တို့ ပြန်ခဲ့ကြတယ်

ချာလီက လယ်ရီအား သားချစ်တစ်ဦးကို ဖခင်က ကြည့် ပုံမျိုး မြတ်မြတ်နိုးနိုးကြည့်၍ ပြောလိုက်သည်။

ကိစ္စက အဲဒီလိုပေါ့ မေယာ ဟုတ်လား

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

အမှန်ပဲ... ကျုပ်ကိုလိမ်ထားတဲ့ ကျုပ်ရှယ်ယာ ကျုပ်ရ မယ်၊ နောက်နောင် စာရင်းဇယားတွေကို ချာလီ ကိုင်မယ်၊ အဲဒီလိုမှ မလိုချင်ရင် သူ့ ရှယ်ယာကို ကျုပ်ကြိုက်ဈေးနဲ့ ထောင်း ရမယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်မရှုံး၊ စတန်တွန်လိုအရေးမျိုးနဲ့ ဆို ကျုပ်ပိုလို့ မပူသေး၊ ကျုပ်လူတွေကို ယှဉ်လောက်အောင် သက်လုံကောင်းတဲ့လူ မဟုတ်ဘူး

မေယာက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

‘ခလို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောပြလိုက်တာကို ကျေးဇူး တင်ပါတယ် မေ့ယာ’

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်သည်။ ကျွန်တော် တံခါးဝသို့ ခြေနှစ်လှမ်းလောက် လှမ်းပြီးချိန် တွင် ဟန့်ထားသံ ပေါ်လာသည်။

‘နေဦး’
ကျွန်တော် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် မေ့ယာ သည် နှာခေါင်းကုပ်ဆဲ... မျက်နှာကျက်ကို ကြည့်နေသည်။

‘အဲဒီ သောက်ရှူး အခု ယက်ငင်းကြီး မစသစေချင်ဘူး၊ အဲဒီ လိုက်စွဲ ပေါ်လာရင် ကလပ်ပိတ်ချက်နိုး ဆိုက်သွားနိုင်တယ်၊ ကျုပ်က သူ့ကို သေစေချင်တာ မဟုတ်ရင် တစ်ခြားသူကို နေ့စေချင်တဲ့သူတွေ ဘယ်သူတွေ ရှိဘူး၊ မယ် ထင်သလဲ ဟိုလဲမန်း’
မေ့ယာက အေးစက်သော အသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘ကြာလေ... ကြာလေ ခုနိကျယ်လာမဲ့ ကိန်း ဆိုက်နေတယ် မေ့ယာ ကျုပ်သိတဲ့သူတွေ အကြောင်းကို ကျုပ် ပြောနေတာ ကျုပ်မသိတဲ့သူတွေ အယ်လောက် ရှိမယ် မဆီတတ်ဘူး’

ကျွန်တော်က တုံ့ပြန်လိုက်သည်။
‘တစ်ခါက မိန်းကလေး ဓာတ်ယောက် ချိခဲတယ်၊ သူ့ကိုသူ သတ်သေသွားတဲ့ ဓာတ်ယောက် ဘယ်သူလဲ လယ်ရီ’

မေ့ယာက တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေဟန်ဖြင့် ရွတ်လိုက်သည်။

‘ရွယ်လီဆင်ဘက်တိန်းပါ မစ္စတာ မေ့ယာ’
လယ်ရီက သွက်လက်စွာ ဖြေလိုက်သည်။

‘အဲဒီကိစ္စကို ကျုပ် ကြားမိတယ်၊ သူ့ ဓာတ်ကို ပက်ကလက်ရှိ လုပ်မှာ ထရန်းပက် မှတ်နေတယ်’

‘ခင်ဗျား သူ့ကို မေးမြန်းပြီး ပြီလား’
မေ့ယာက မေးလိုက်သည်။

ကျုပ် အခု သူ့ကို သွားတွေ့ မလိုပဲ’
‘လယ်ရီပါ ခင်ဗျားနဲ့ လိုက်ရင် တောင်းမယ် ထင်တယ်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ၊ ဒါပေမယ့် မလိုပါဘူး’
ကျွန်တော်က ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်သည်။
‘လယ်ရီက ဖျတ်ခနဲ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူ့မျက်လုံး က အေးစက် တောက်ပနေသည်။’

‘မစ္စတာ မေ့ယာက ကျုပ် လိုက်’
မေ့ယာ လက်ညှိုးဖော်ချောင်း ရမ်းလိုက် သောကြောင့် လယ်ရီ ပါးစပ်ပိတ် သွားသည်။

‘မစ္စတာ ဟိုလဲမန်း အနေနဲ့ ကိုယ်ပိုင် ဆုံးဖြတ်ခွင့် အပြည့် ဝယ် လယ်ရီ၊ နောက်ပြီး သို့သိုဝက်ဝက် အုပ်အုပ်ဆိပ်ဆိပ် ချိ ဖြုတ်တင်ပါတယ်၊ ငါတို့အားလုံး သို့သို့သိပ်သိပ် ဆောင် ရဲတဲ့ ကာလ ရှိပါတယ်။ အဲဒီကောင်မလေး သူ့ကိုယ်သူ မိတ်သေခင် တစ်လလောက်မှာ ကလပ်က ထုတ်ပစ်ခဲ့တဲ့ က ခသိုမသိပ်ခဲ့ဘူး၊ စတန်ဘွန်က အင်မတန် ထိတ်သန့် လှုပ်နေခဲ့လို့ ဘယ်လိုမှ သုံးမရခဲ့ဘူး၊ အဲဒီကိစ္စ ကျုပ်ကိုယ် ပြေရှင်းခဲ့ရတယ်’

မေ့ယာက အေးအေးစွာ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

လယ်ရီက မေယာကို ပျက်မော့စ်ကုပ် ကြည့်လိုက်သည်။ ပုံမှန်ထက် မြင့်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မစ္စတာ မေယာဒီဟိုလ်မန်းကိုဒီကိစ္စတွေပြောသင့်တယ်လို့ မေယာသည် သူ့ ကိုအသာလမ်းကြည့်လိုက်သည်။ အကြည့်က ချိုချိုသာသာပင်။ အသာအယာ ခေါ်လိုက်သည်။

‘ဒီကို လာစမ်းပါအုံး လယ်ရီ’
လယ်ရီက မေယာအနီးသို့ ယိုယို ကျိုးကျိုးပင် လျှောက်သွားသည်။

‘ကဲ...မင်း သေနတ် ပေးစမ်း’

လယ်ရီက သူ၏ ချိုင်းအိတ်ထဲမှ ဒဿမ ၃၅၇ ပစ္စတိုလ်ကို သက်မဲ မျက်နှာဖြင့်ပင် ကမ်းပေးလိုက်သည်။

မေယာသည် ပစ္စတို မောင်းဆိန်းခလုတ်ကို သေချာကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သေနတ်ပြောင်းကိုမြဲမြဲဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် သေနတ်ဒစ်ဖြင့် လယ်ရီ နဖူးကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထုပစ်လိုက်သည်။ လယ်ရီ ဒူးထောက်ကျသွားသည်။

‘လယ်ရီ ငါ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ဘယ်တော့မှ စောင့်မတက်ရဘူး ဆိုတာကို မြဲမြဲမှတ်ထားပါ’

မေယာက အသာအယာ ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာ မေယာ’

လယ်ရီသည် နဖူးကို လက်နှင့် အုပ်ကိုင်၍ နာကျင်စွာ နောက် ယိမ်းရင်း လေးတံ့စွာ ပြောလိုက်သည်။

မေယာသည် ကြားတွင် မည်သို့သော အပြစ်အပျက်မျှ ဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ် ကျွန်တော့ကို လှမ်းကြည့်၍ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘လယ်လီဆစ်ဘက်စ်တိန်းမှာ မိန်းကလေး သူငယ်ချင်း တစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ် လယ်ရီ သူ့ နာမည် ဘယ်သူလဲ’
‘ကိုပက်ခ် ဂျီနီကိုပက်ခ်’

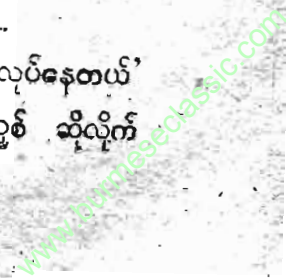
လယ်ရီက အသံအုပ်အုပ်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။
‘ဟုတ်တယ် ဂျီနီကိုပက်ခ် ခင်ဗျား သူနဲ့ မစ္စတာ ဆိုက်ကား ပြောသင့်တယ် မှတ်တယ်။ ဟိုလိမန်း သို့သို့သိပ်သိပ်လေးပေါ့။ ဂျီပီတို့ သူနဲ့ စကားပြောခဲ့ပုံမျိုး’

‘သူ့ ကို ဘယ်မှာ တွေ့နိုင်မလဲ’
ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်မိသည်။

‘လယ်ရီ’
လယ်ရီ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ သူ၏ နဖူးထိပ်တွင် အာလူးကြီး စုထွက်နေချေပြီ။ ကျွန်တော် ဘကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။

‘လယ်ရီ’
မေယာက စိတ်မရှည်နိုင် သဲ သဲ ရယ်လျက် ထပ်ဆို လိုက်သည်။

‘သူ့ လစ်မင်အင် စားတော်ဆက်မှာ အလုပ် လုပ်နေတယ်’
လယ်ရီက မကြည်မသာ အသံဖြင့် ဖြစ်ဖြစ်ညွှစ် ဆိုလိုက်သည်။

အဲဒီလို ပက်ခံ အမျိုးသမီးကို သွားတွေဆုံ စကားပြော
ချည်း။ ဟိုလဲမန်းခင်ဗျားကလယ်ရိမိတ်ဆွဲ တစ်ဦးဖြစ်ကြောင်
လယ်ရိက ညွှန်လိုက်တယ်လို့ ပြောရင် ပိုကောင်းမယ် ထင်
တယ်'

မေယာက ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

'အင်း...လယ်ရီလို မိတ်ဆွဲတစ်ဦး ရှိတယ်လို့ တစ်ကြိမ်
တစ်ခါတော့ ကျွန်တော် အထင်ခံလိုက်ပါမယ်'

ကျွန်တော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။ လယ်
ရိက ကျွန်တော့ကို အရုပ်လတ်လတ် အရည်ခွံ ချွတ်လိုသည့်
အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

x x x

အခန်း (လေး)

ကျွန်တော် ဆောင်ကြားနန်း ကလပ်သို့ ရောက်သောအခါ
တွင် လေးနု့ဒီထိုးရန် ၁၅ မိနစ် ရှိနေခဲ့သည်။ ကျွန်တော်
နာမည် ဟိုလဲမန်းဟု ဆိုလိုက်သည်နှင့် စတန်တန် ဆိုခဲ့သည့်
အတိုင်းပင် ကလပ်ထဲသို့ လွယ်လွယ်တူတူ ဝင်ခွင့်ရလိုက်သည်။

ဘားခန်းမှ ညနေ ၇ နာရီ အချိန်မှ ဖွင့်သည်။ သို့သော်
ခင်းကျင်းထားပြီးသား ဖြစ်သည်။ တစ်ခန်းလုံးတွင် လူသူ
ကင်းရှင်းနေသည်။ ခန်းထောင့် စင်မြင့် ထက်တစ်မူ လှည့်
ယောက် ရှိနေသည်။

ထရန်းပက် သမားသည် စန္ဒယားခုံကို မှီရင်း ထရန်းပက်
မူတ်နေသည်။ မျက်လုံးမျှဝေးကို မှိတ်ထားသည်။ ဂီတများဝင်
နေပုံပေါ်ထိသည်။

စန္ဒယားသမားကမူ သူ တီးခတ်လေ့ကျင့်မှုကိုလက်စသတ်၍
စတင်သမားနှင့်စကားပြောနေခဲ့သည်။ ယင်းတို့ တံခါးဝသို့
ဖြည်းစလေးစွာ လျှောက်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် ယင်းတို့
ကို ဖြတ်ကျော်၍ စင်မြင့် အစွန်းသို့ လျှောက်သွားသည်။ ဂျပင်
လောကတွင် ပက်ဆစ်ဘက်စ်တိန်းဟာ အတော်ဆုံး အဆင့်သို့
ဖြစ်စေ၊ လူအစွမ်းကို အသာနားစွင့်လိုက်မိသည်။

ပက်ဆစ်ဘက်စ်တိန်းက ခန္ဓာကိုယ် ထွားကြိုင်းလု၏။ အရပ်
က ၆-၃၀ ၄-လက်မလောက် ရှိမည်။ မျက်နှာထား ခက်ထန်
ကြမ်းတမ်းသည်။ ဆံပင် ကေခက်ကောက်လိမ်လိမ်က ပခုံးထိ
ဝဲကျနေသည်။ ဤသို့သော သူတစ်ဦး၏ အကြည့်မျှလောက်
ဖြင့်ပင် ခရစ်ပင် စတန်တန် ကြောက်သေးပန်းသလှ ဖြစ်သွားရ
သည်က မဆန်းမချ။

နောက်ဆုံး တေးသံစဉ်လေးက အေးအေးငြိမ့်ငြိမ့်ဆူတ်ဆူတ်
နုနုလေး တိုးတိတ်ပျောက်ကွယ်သွားသည်။
'တကယ်ကို ချိုမြတ် ဂီတသံပဲ'

ကျွန်တော်က တလေးတစား ဆိုလိုက်သည်။
ပက်က သူ၏ ထရန်ပက်ကို ချလိုက်သည်။ မျက်လုံးမရွှံ့
တဖြည်းဖြည်း ဖွင့်လိုက်သည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် အထင်မကြီး
ရိပ်ကို တွေ့ရသည်။

'ဘားခန်း မဖွင့်သေးဘူး ကိုယ့်လူ၊ ကျုပ် ဂီတကို ခင်ဗျား
တရားဝင် နားထောင်ခွင့် ရရှိဖို့သာ တစ်နည်းပဲ ရှိတယ်။ အဲဒါ
ကတော့ အဲဒီဘားက သောက်သုံးမကျတဲ့ အရက်ကို ပိုက်ဆံ
ပေး သောက်နေမှပဲ။ အဲဒီလိုကျမှ ကျုပ် တစ်ညလုံး ဒီပေါ်မှာ

ကျွန်းဖြိုင်ဖြိုင်ကျအောင် တီးမှုတ်နေတဲ့ အခါကို သူတို့ပေးနိုင်
တာ

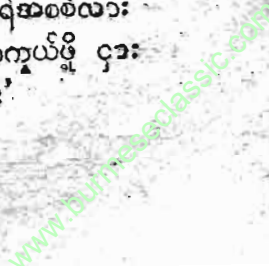
ပက်က လေးတဲ့သော အသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။
'မင်းရဲ့ တေးသီချင်းကို ငါ့ကြိုက်တယ် ပက် ဒါပေမယ့် ငါ
တာတာ သီချင်းနားထောင်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ စကားပြောဆိုဖို့
ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

'စကားပြောဆိုဖို့ ဆိုတာ နှစ်ယောက်ရှိမှ ဖြစ်တာကိုယ်လို့
ကျုပ်က ရေမိုးချိုးပြီး ခဏ အနားယူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။
ခင်ဗျား ဒီနားမှာ ရပ်ပြီး တစ်ယောက်တည်း စကား ပြောချင်
အထိဆိုရင်လည်း ကျုပ်အနေနဲ့ ကန့်ကွက်စရာ မရှိပါဘူး။
ပက်က စိတ်ပေါ့စွာ ပြောလိုက်သည်။

'ခရစ်ပင်စတန်တန်ကို တစ်ယောက်ယောက်က သတ်ဖို့
ခန်းခြောက်နေတယ်။ မင်းဖြစ်နိုင်တယ်လို့ သူ တွက်ဆမိတယ်။
မင်း ညီမသေတဲ့ ကိစ္စ မင်း သူ့ကို အပြစ်မြင်နေတယ်လို့ သူက
ယူဆတယ်'

ကျွန်တော်က ပက် စကားတစ်ခွန်းမျှ မဆိုခဲ့သေးဟန်ဖြင့်
အေးဆေးစွာ ဆက်ပြောလိုက်သည်။
ပက်က ထရန်ပက်ကို ပါးစပ်တွင် တေ လိုက်သည်။ သံစဉ်
စစ်ချက် မှုတ်လိုက်ပြီး ပြန်ချလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက ရဲလား၊ တံဆိပ်တွေ ကပ်တော့နဲ့ ရဲအစစ်လား'
'မဟုတ်ဘူး စတန်တန်က သူ့ အသက်ကို ကာကွယ်ဖို့ ငှား
ထားတဲ့သူပဲ ငါ့နာမည် ဟိုလ်မန်း...စစ်ဟိုလ်မန်း'
ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ကျုပ်နာမည်ကို သိနေတာပဲ'

ပက်က တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

သူသည် လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ရန် လက်ကမ်းပေးခြင်း မရှိချေ။ မပေးသည်ကပင် ကောင်းသေးသည်တု ယူဆလိုက်မိသည်။ လက်က ကြီးမား တုတ်ခိုင်လှသည်။

သူသည် သူ၏ထရုန်းပက်အား သားသည်တစ်ဦးကိုမိခင်က သိပ်နေသည့်ပုံစံအသွယ်အလာ သိမ်းဆည်း လိုက်သည်။ ထို့နောက် စီးကရက် တစ်လိပ် မီးညှိ၍ မျက်လုံးထောင့်မှ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် ရှိအုံးမည်ကို ဒို့တပွားမိသည့် ပုံစံဖြင့်....

သူ့ကို မင်း လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေတာ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မယ် ဒါပေမယ့် တယ်လီဖုန်းဖြင့် တို့ကား နည်းနည်းပြောကြရင် ကောင်းမယ် မှတ်တယ်'

ကျွန်တော်က ပုံမှန် လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ ဒါပေမယ့် ဒီထဲမှာတွေ့ မပြောချင်ဘူး ကျုပ်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်အချိန်ကို ဒီအမှုကပ်ပေးထဲ ပြုန်းလေ့ မရှိဘူး' ပက်က သက်ပြင်းတစ်ချက် မှတ်ထုတ်၍ ဆိုလိုက်သည်။

ကလပ်မှ နေ၍ လမ်းတစ်ဖြတ်လောက်အကွာတွင် သားဆိုင် တစ်ဆိုင် ရှိနေသည်။ ကျွန်တော်ထို့သည် ချောင့်ကျကျ အခန်းတစ်ခန်းထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ အရက်များ လာချသည်အထိ ထိုင်စောင့်လိုက်သည်။ ပက်က စီးကရက်တစ်ဘူး ထုတ်ယူ၍ စီးကရက် တစ်လိပ် မီးညှိလိုက်သည်။ အားရပါးရ ရှိုက်ပွာလိုက်သည်။

'မင်းညီမ ကလပ်မှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ ဆေးသမား ဖြစ်နေတာကို သိလာရတယ်လို့ စတန်တုန်က အိတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် သူ့ကို အလုပ် ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ နောက် တစ်လလောက်ကြာတော့ ကောင်မလေးက သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားတယ်တဲ့။ အဲဒါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းက သူ့ကို အပြစ်တင်သလိုပဲ စတန်တုန်က ယူဆတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာလို့ သူ့ကို အပြစ်မြင်မှန်း မသိဘူးတဲ့ ဟုတ်သား ပက်' ကျွန်တော် စကားစလိုက်သည်။

ပက်သည် သူ့အရက်ခွက်ကို အသံ ချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့်ကို စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။

'ခင်ဗျားက သူ့လုပ် အဲဒီတော့ သူက အဲဒီလိုပြောရင် အဲဒီလိုပဲ နေမှာပေါ့'

ပက်က တုတ်ခိုင်လှသော ပခုံးကို တွန့်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'အဲဒီလို မလိမ့်တမတ် စကားမဆိုပါနဲ့ ငါက သူ့ကို မသေစေချင်ဘူး။ သူက ငါ့လုပ်အားခ ပေးနေတော့ မသေစေချင်ဘူး။ အဲဒါ သူ့အခဲအားရဲ့ သူ့ကို မသေအောင် ကာကွယ်ပေးနေတာနဲ့ သူ့ကို မေတ္တာ ရှိမရှိ၊ သူ့ပြောတာ ယုံမယုံက မဆိုဘူး။ သူ့အတွက် လက်အမှု အသုဘ ကျွန်းပုဒ်အောင် ကြိုးစားနေတဲ့ သူ့ကို အချိန်မီ တွေ့ဆုံတာပဲ ရှိတယ်'

ကျွန်တော်က လေသံ ခပ်ဇာမာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

'ဟ...အဲဒီ အသံဘဝကိုတော့ ကျုပ် နဲ့လိုက်ချင်ပါ့တယ် ဗျာ။ ကျုပ်-အမေ-တရားပက် မှတ် ဖျော်ဖြေပေးပါ့မယ်။ အိမ်ကနေ သူ့သားအထိ အကအခန့် အတီးအမှုတ်နဲ့ လိုက်ပို့'

လိုက်မယ် တကယ် အဲဒီပွဲမှာ ရှေ့တန်းက တက်တက်ကြွကြွ ပါဝင်လိုက်မယ်

ပက်က ကားရပါးရကြီး ပြောလိုက်သည်။

ခက်စွန့်ပတ်သက်ပြီး မင်းအမြင်ကို ပြောပြချစ်လား၊ မပြော ပြချင်ဘူးလား

ကျွန်တော်က မှန်ကုပ်ကုပ် မေးလိုက်သည်။

ပက်က စက္ကန့်အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်သည်။

အင်း... ပြောပြချင်ပါတယ်၊ ပြောဆိုက်တယ်လို့ ထင်လို့ ရှယ်လီအတွက် ဝီလောက်တော့ ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ တာဝန်ရှိ ပါတယ်

ပက်က လေသံပျော့ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

သူသည် သူပြောမည့် စကားကို အရသာ မစ့စေ့သည့် ဟန်ဖြင့် ပါးစပ်ကို လက်ပြန်သတ်လိုက်သည်။

သူ့အလုပ်ပြုတ်ရတဲ့ အကြောင်းက စတန်တူန့် အလိုကို မလိုက်ခဲ့လို့ ပဲ

ဒါဖြင့် မူးယစ်ဆေးသမား မဟုတ်ခဲ့ဘူးပေါ့

ဆေးတစ်လိပ်နှစ်လိပ်သောက် သောက်ဖူးကောင်းသောက် ဖူးလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် စတန်တူန့် ပြောသလို အကြောင်း ထိန်းဖြဲစဉ်းသွင်းတဲ့ ကိစ္စကတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ မဖြစ်ရေးချ မဖြစ်ကိစ္စပဲ၊ ဘာလို့လဲ သိလား

ပက်က ဆိုလိုက်သည်။

ဘာလို့လဲ

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

သူသည် စားပွဲပေါ်တင်ထားသော ကျွန်တော် စီးကရက် ဘူးထဲမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ထုတ်ယူလိုက်သည်။ မီးညှို့လိုက်သည်။ ပြင်းပြင်းရှိက်ပွာလိုက်သည်။

ရှယ်လီဟာ နှလုံးထောင့်ပါသည်။ ဟိုငယ်ငယ်က လေးဘဝ ကတည်းက နှလုံးအားနည်းတဲ့ထောင့်ပါ။ ဒါကြောင့် ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်း ကစားခုန်စားမှုတွေ မပြုနိုင်ခဲ့ဘူး၊ စတန်တူန့် ပြောသလို သူတကယ်ပင် ဆေးစွဲနေတယ်ဆိုရင်တောင် သွေးကြောထဲဆေးသွင်းထည့်တဲ့အဆင့်မထောက်ခင်ကတည်းက နှလုံး ဒဏ်မခံနိုင်လို့ သေခဲ့မှာ

သူ့နှလုံးထောင့်အကြောင်း ရဲတွေက သိခဲ့လား

ကျုပ် ရဲတွေကိုပြောပြဖို့ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်ဗျာ၊ ပြင်းပြင်း ထန်ထန် ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရဲတွေက ကျုပ်စကား ကို အရေးမထားဘူး၊ ကျုပ်နာမည်ပျက်နဲ့လူကိုး၊ ထောင်ထွက် တစ်ယောက်ရဲ့စကားကို ဘယ်သူကယုံမလဲဗျာ

ပက်က နာကြည်းဟန်ဖြင့် ရယ်မောပြောလိုက်သည်။

ရှယ်လီ ကို ကုသပေးနေခဲ့တဲ့ ဆရာဝန်ဧရာ၊ မင်းတို့ မိဘ တွေဧရာ မင်းစကားကို မယုံရင်တောင် ဆရာဝန်စကားတော့ ယုံရမှာပေါ့

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

သူ့ဆရာဝန်နဲ့ နောက်ဆုံးပြုတဲ့အချိန်က သူ ကျောင်းက ထွက်တဲ့နှစ်မှာ အဖီတုန်းက သူ့အသက် ၁၄ နှစ်ပဲရှိသေးတယ်၊ နှလုံးထောင့်ဖြစ်နေလို့ ကျောင်းထွက်ခဲ့ရတာပဲ၊ ပြင်းပြင်းထန် ထန် စက်မခံနိုင်တော့ဘူး၊ တံခြားလူငယ်တွေ ပျော်ပါးသလို

www.burmeseclassic.com

ပျော်ပါးခွင့်မရခဲ့ဘူး။ ဒါကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမြင်တစ်မျိုးဝင်သွားတယ်။ ဒီရောဂါကို ဥပက္ခာပြုထားလိုက်ရင် ရောဂါကလေးနဲ့ သူ့ကို ဥပက္ခာပြုလာလိမ့်မယ်လို့ ယူဆလိုက်တယ်။ သူ့ကိုဆရာဝန်ဖြစ်ဖို့ ကျုပ်အကြိမ်ကြိမ်တွန်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံး သူ့စိတ်လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနဲ့ ကျုပ်ကို ရန်တွေ့တဲ့ကိန်းနဲ့ နိဂုံးချုပ်လာရတော့ ကျုပ်လဲ လန့်လာတယ်။ သူ့ကိုဆရာဝန်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနေသလို ဖြစ်နေခဲ့တယ်။

ပက်က တည်တည်ကြည်ကြည် ပြောလိုက်သည်။
သူသည် စားပွဲခင်းပေါ်တွင် တောင်ခြစ် မြောက်ခြစ်လုပ်နေခဲ့သည်။

ကျုပ်သိသလောက်တော့ သူ့နှလုံးကော့ပြစ်ပြစ်တန်ထန်ခံရတဲ့အချိန် သုံးကြိမ်ရှိခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်က ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်လောက်က ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ဖွင့်မပြောခဲ့ဘူး။ ကျုပ်ကိုထောင် မပြောခဲ့ဘူး။ ရှယ်လီလောက် ဖြစ်ပြစ်တန်ထန် အသက်ရှင်ချင်နေခဲ့တဲ့သူကို ကျုပ် မကြုံဖူးပါဘူး။ ဒါကြောင့် ရှယ်လီ သူ့ကိုယ်သူ သတ်ပေးတယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စကို အံ့ဩဖွယ်ရာ ကျုပ်...ကျုပ်ရဲ့ထရပ်ပက်ကို လှုပ်ပစ်လိုက်တဲ့ပုမျိုး... စတန်တို့က မိန်းမ မလိုက်စားတဲ့ပုံစံမျိုး အံ့ဩဖွယ် ဖြစ်နေတယ်။

မင်း ဒစာစောကပြောတော့ မင်းဟာ စတင်ထွက်ဆို၊ အဲဒါ ဖယ်တုန်းကလဲ

ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်ကပါ။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ် အခြေအနေ အတော်ခြားနားပါတယ်။ ကျုပ်နဲ့ နောက်အဖွဲ့ဝင် ငါးယောက်လောက်က အညှို့ဆုံး ကလပ်တွေမှာ တစ်ည တစ်ပဲလျှောက်ပျော်နေခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်တို့အားကန်ဆပ်စ် ပြည်နယ်တစ်ခုမှာ ခလျောက်ပျော်နေခဲ့တယ်။ အဲဒီ တောင်ပေါ်ခေါင်ကလပ်မှာ ပျော်နေတဲ့ညက ဖြစ်ပျက်သွားတာပဲ။

ပက်က ခဏတန်လိုက်သည်။ ဝမ်းပဲသို့ လို ကချင်ပြီးခါလိုက်သည်။ ထိုနောက် ပြန်ပြောင်းအမှတ်ရဟန်ဖြင့် ရုတ်တရက် ပြီး၍ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

အဲဒီညက ကျုပ် ကောင်းကောင်း လက်စွမ်းပြနေခဲ့တယ်။ ကျုပ် ထုံးစံအတိုင်းပေါ့။ စစ်ခြင်ပေါ်မှာ မိုးထောက်ပြီး အားရပါးရ မှတ်နေခဲ့တယ်။ ဇာတိကျန်ဝင်နေခဲ့တယ်ပေါ့။ မျက်စေ့မှတ်ထားမိတော့ အဲဒီ အရက်သမားထလာတာကို မမြင်လိုက်ဘူး။ သူ့က ပုခြစ်နေတဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ကျုပ် ထရပ်ပက်အိုးထဲကို သွန်ထည့်လိုက်တယ်။
ပက် ပခုံးတွန့်လိုက်သည်။

အဲ... နောက် ကျုပ် စိတ်ကြည်လစ်သိသွားတဲ့အချိန်မှာတော့ သေလောက်တဲ့ လက်နက်နဲ့ ရိုက်နှက်မှုနဲ့ အမှုဖွင့်ခံနေရတဲ့အဖြစ်ကြုံတယ်။ အဲဒီအရက်သမားက ပုံမှန်အားဖြင့် အဲဒီမြို့မျက်နှာဖုံးကြီးပေါ့။ သူရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်လောက် ဆေးရုံထက်ကိန်းဆိုက်သွားတာကိုး။ ကျန်တဲ့သူတွေက သိပ်လေးတာကျခဲ့ဘူး။ အဲဒီလို အရပ်ဒေသမှာ ဥပဒေက သူတို့လက်ထဲမှာ သူတို့လုပ်သလို ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ အဲဒါနဲ့ နောက် ရှစ်လလုံးလုံး

၉၆

ဇော်ထက် (မြန်မာပြန်)

ကျုပ် ကျောက်ထုရက်နိုးဆိုက်သွားတာ တော်သေးတာပေါ့
လျှာကျက်မတ်တံ ပူခဲ့ပေမယ့် ကျုပ်ပါးစပ် မထိခိုက်ခဲ့ဘူး
ပက်က စကားစသတ်လိုက်သည်။

‘သေလောက်တဲ့ လက်နက်နဲ့ တိုက်ခိုက်တယ်ဆိုတော့ မင်း
ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘ဘာလုပ်ရမလဲ... ထရမ်းပက်အိုးနဲ့ ကောက်ရိုက်ပစ်လိုက်
တာပေါ့၊ ကျုပ်အဆက်မပြတ်ရိုက်ဖို့ပဲ ဒါပေမယ့် အိုးမှာ သွေး
တွေပေလားလို့ ကျုပ်ရပ်လိုက်တယ်၊ ကျုပ် ထရမ်းပက်သွေးစွန့်
တာတော့ မလိုချင်ဘူး’

‘သူ့ဘယ်လောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဒဏ်ရာရသွားလဲ’

‘ဘယ်လောက်မှ မဟုတ်လောက်ခဲ့ပါဘူးဗျာ၊ အဲဒီကေ
က လူပျော့ဖြစ်နေခဲ့တာ’

ပက်က စိတ်ကုန်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ဘယ်လောက် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ထိခိုက်ခဲ့သလဲ’

ကျွန်တော်က ထပ်ဆင့်မေးလိုက်သည်။

‘ခေါင်း နှစ်နေရာ သုံးနေရာကွဲသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် နှစ်
လောက်နေတော့ ပြန်ကောင်းသွားပါတယ် ထင်တာပဲလေ
ကျုပ်ကိုထောင်ကလွှတ်ပေးလိုက်တော့ အဲဒီပြန်ပြီးသာကြောင်
မာကြောင်း မမေးမိပါဘူး၊ ကျုပ်အတွက် မသာကြောင်း မမာ
ကြောင်း ဖြစ်ကိန်းဆိုက်သွားနိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်
တယ်’

ကျွန်တော် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိလိုက်သည်။ သူ့ကို
စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။ သူ့ ခန္ဓာ၊ သူ့ ဗလနှင့် အရက်သမား
ကို အပြတ်သမမိ၍ လူ့သတ်မှုမရစ်ခိုင် ခဲ့ရသည်ကိုပင်ကံကောင်း
သေးတော့သည်ဟု ဆိုရမည်။

‘ဒီကိစ္စကို နည်းနည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဖြစ်အောင် ပြော
ရအောင် ပက်၊ မင်းညီမ ဆေးစွဲနေတယ်ဆိုတာကို စတန်တူန်
လိမ်နေခဲ့တယ်လို့ မင်းယူဆတယ်၊ နှလုံးရောဂါသည်ဖြစ်လို့
တယ်လို့နည်းနဲ့မှ ဒဏ်ခံနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးပေါ့ ဒါပေမယ့် သူ
မှာ နှလုံးရောဂါရှိမှန်း အထောက်အထားပြနိုင်တဲ့သူ တစ်ဦးမှ
မရှိဘူးပေါ့’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

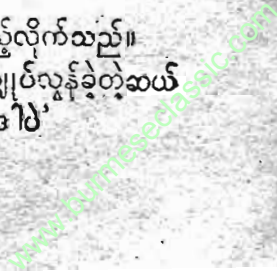
‘အမှန်ပဲ ကိုယ်လူ၊ ကျုပ် ငါးနှစ်သား အရွယ်လောက်
ကတည်းက ကျုပ်အဖိုးကြီးကို မတွေ့ခဲ့ရတော့ဘူး၊ တစ်နေ့
အိမ်ကနေထွက်သွားတယ်၊ မပြန်စတမ်း ဆက်လျှောက်သွားခဲ့
တယ်၊ ရှယ်လီ ကျောင်းထွက်ပြီး သုံးလအကြာမှာ ကျုပ်မေမေ
သေသွားတယ်၊ အဲဒါလွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်ကပေါ့’

ပက်က အေးစက်စွာ ခေါ်ဝဲ ညိတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘ရှယ်လီ ဟာ ဒီလောကကြီးမှာ အသက်ရှင်နေထိုင်ချင်စိတ်
သိပ်ကြီးခဲ့တဲ့သူ၊ ဒါကြောင့်သူ့ ကိုယ်သူ့သတ်သေမယ့်သူမဟုတ်
လို့ မင်းယုံကြည်တယ်’

ပက်က ကျွန်တော် ကို အေးစက်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားအတော်တတ်တဲ့သူပဲဟိုလိမန်း၊ ကျုပ်လွန်ခဲ့တဲ့ဆယ်
မိနစ်လုံးလုံး အညောင်းခံပြောနေခဲ့တာ အဲဒါပဲ’

‘ခါဖြင့် ရှယ်လီ တာဖြစ်သွားတယ်လို့ ထင်လဲ’
ပက် အောက်နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်လိုက်သည်။ အတန်ကြာ
ခေါင်းခါလိုက်သည်။

ကျုပ်မသိဘူး။ နှုတ်ခမ်းကို ကျုပ်စဉ်းစားလို့ မရဘူး
စကားတုန်းက ရှယ်လီ ကိုအလုပ်ထုတ်ပစ်လိုက်ရတဲ့ကိစ္စနောက်
တစ်လကြာ သေတဲ့ကိစ္စ သူ့အင်္ကျီကလေးအောင် သက်သက်
ရှယ်လီ အစွဲနဲ့ခဲတယ်လို့ မဟာဒဏ် ညွှန်ပြနေခဲ့တယ်။
ဒါပေမယ့် ကျုပ်လုံးပေမယ့်ဘူး။ ဒီကိစ္စဟာ ဒါထက်နက်တယ်။
အဲဒီနက်တဲအလယ်မှာ စောနိုး နဲ့ရှိနေတယ်’

မင်း သူ့ကိုဒီလောက်မုန်းရင် တာလို့ သူ့ ကလပ်မှာအလုပ်
လုပ်နေလဲ
ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။
ပက် မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးမြိန်မြိန်ကြီး ပေါ်လာသည်။
မလှပသောအပြုံး။

ကျုပ်တစ်နေ့နေ့နောက်လာပြီး သူ့ဦးနှောက် ပွင့်သွား
အောင်နရင်းအုပ်မှတ်ကို သိပ်ကြွက်နေတယ်။ ကျုပ်ကို ငြိမ်း
ချမ်းရေး ကမ်းလမ်းချက်မျိုးကမ်းလမ်းဖို့ စိတ်ကူးပုံ ရတယ်။
ကျုပ်နဲ့ခင်မင်ရင်းနီးသွားရင် မျက်လုံးတစ်ဘက်ဖွင့်အိပ်နေရတဲ့
ခနဲကလေးပဲမယ်ပေါ့။ ဒါနဲ့ကျုပ်ကို သူ့ ကလပ်မှာ သုံးပတ်
ပျော်ဖြေဖို့ ဝှားလိုက်တယ်။ ကျုပ်ကလဲ အပိုင်ပဲဆိုပြီး ကျုပ်ရဲ့
ပုံတိုယ်စားလှယ်ကို ပုံ မှန်ခွေးထက် တစ်ပတ် ထောင်ငါးဆ
ပိုကောင်းခံလိုက်ရတယ်။ တော်တူနီက မတုံ့မဆိုင်ထုတ်ပေး
ပီတယ်’

ပက် က ကြောနပ်စွာပြုံး၍ ကုလားထိုင်ကို နောက်မှီထိုင်
လိုက်သည်။

ကျုပ်အတွင်းညွှန်သွင်းလာတယ်။ ကျုပ်ကိုလှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ
ပြီး မြူးပြုပြီး အချလိုသူ့ ကလပ်မှာ လာဖျော်ပြေတဲ့ အ
ကွက် တယ်လောက်ကုန်ယူဝမ်းသာပါတယ်ဆိုတဲ့ လေတွေ ပစ်
တယ်။ အဲဒီအတွဲ ကျုပ်ကလဲ ခုလို ကလပ်မှာ ထီးမှတ်ရတဲ့
အတွက် ဝမ်းသာတဲ့အကြောင်း သူ့အချိန်ပြည့်နီနီ။ နီနီ
တပ်ကပ်ရိုနေတာကို ဝမ်းသာရပါကြောင်း ပြောလိုကမိတယ်။
ကျုပ်က ကောင်းကောင်းမွန်မွန်တဲ့ ပြောစကားပါတယ်။ အဲဒီ
ပြောတဲ့တစ်ချိန်လုံး သူ့ကိုကြည့်နေခဲ့တယ်။ ကျုပ်မျက်လုံး
ကအချိပ်ကို သူ့ကောင်းကောင်း တွေခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်
အခုထိ ဆယ်ရက်လုံးလုံးပေါ့ သူ့ကိုတစ်ကြိမ်မှ မဆံမိတော့
ဘူး’

ခါပဲပေါ့။ တစ်ခြားဘာများ ပြောစရာရှိသေးလဲ’
‘အချက်လေးတစ်ခုတော့ရှိတယ်။ အဲဒါ အရေးပါချင်မှ
မယ်ထင်တယ်။ ရှယ်လီမှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။
ကလေးသူငယ်ချင်းပေါ့။ ကောင်းမွန်လေးတစ်ယောက်နဲ့အညှစ်က
နီကိုပက်။ ရှယ်လီ သေပြီးနောက်တစ်နေ့မှာ ကျုပ်ပျိုနီကို
ဘေးရွာတယ်။ အဲဒီကိစ္စကို သူ့အနည်းအများသိမယ်လို့ ကျုပ်
ကမိတယ်။ ရှယ်လီ မသေခင် ရက်ပိုင်းမှာ ရှယ်လီ နဲ့သူ
ကောင်းကောင်းစကားပြောဖြစ်ခဲ့မှာပဲလို့ ယူဆမိတယ်။ သူ့ကို
အတော်ရွာခဲ့ရတယ်။ သုံးရက်လောက်ကြာမှ ပြန်တွေ့တယ်။
ဒီတော့လဲ အလကားပဲ။ သူ ပထမကျုပ်ကို စကားပြောဖို့

တောင် ငြင်းဆန်တယ်၊ နောက်တော့ ပြီးခဲ့တဲ့လက ရှယ်လီကို သိပ်မတွေ့ခဲ့ဘူး၊ ဘာမှမသိဘူးလို့ ဆိုတယ်၊ အဲဒီတစ်ချိန်လုံး သူတစ်ယောက်ကြောက်နေပုံရတယ်၊ သူ့တစ်ယောက် သိနေခဲ့သလိုပဲ၊ ဒါပေမယ့်တစ်ယောက်ယောက်က သူ့ဆီ လက်ဦးရောက်လာ ပြီး ပါးစပ်ပိတ်ထားအောင် ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သလိုပဲ

‘တယ်ပြောတတ်မလဲ၊ မင်းအနေနဲ့ကတော့ မင်းညီမကို မင်းယုံကြည်မှုနဲ့ယူဆတဲ့အချက်တွေပဲရှိတယ်၊ စတန်တန်ကိုစွပ်စွဲစရာ ခြေခြေပြစ်ပြစ်ဖြစ်တာ ဘာမှမရှိဘူး’

ကျွန်တော်က စိတ်မဝင်စားဟန် ပြောလိုက်သည်။

‘နေပါဦး၊ ရှယ်လီမူးယစ်ဆေးဝါး စွဲနေပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားမမှန်နိုင်ဘူးဗျာ၊ သူ့နုလုံးက ဒဏ်မခံနိုင်ပါဘူးလို့ ကျုပ်ပြောခဲ့သားပဲ’

ပက် က ဒေါသတကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ရှယ်လီနုလုံးရောဂါရှိခဲ့တယ်လို့ မင်းပြောခဲ့တာဟုတ်ပြီ ဒါပေမယ့် အဲဒီစကားကို ထောက်ခံအတည်ပြုဖို့ ဆရာဝန် မပြုနိုင်ဘူး၊ အဲ...နုလုံးရောဂါရှိနေခဲ့ရင်တောင် ဆေးဒဏ်ကို ခံနိုင်မခံနိုင် မင်းဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ၊ အဲဒါဆရာဝန်တွေရဲ့အမြင်လား၊ မင်းရဲ့သီးခြားအမြင်လားပက်၊ ရှယ်လီဆေးသမားဟုတ် ခဲ့ရင်ဧက သူ့အလိုလိုပွင့်ပြောမယ် ထင်လား’

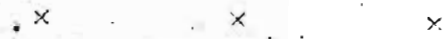
ကျွန်တော်က ခတ်ပြတ်ပြတ်မေးလိုက်သည်။

ပက် ၏မျက်နှာ မဲနက်သွားသည်။ ကြမ်းထမ်း ခက်ထန် သွားသည်။

‘ခပ်ဗျားအသံကို ကျုပ်ကြားပါတယ်ကိုယ့်လူ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ် အန်ချင်လောက်အောင်မုန်းတဲ့ ဝက်ပုတ်တစ်ကောင် ကျုပ်ရှေ့မှာထိုင်နေတာပဲဖြစ်တယ်’

သူသည် စားပွဲမှ ဟုတ်လိုက်သည်။ ‘တံခါးဝသို့ ခပ်သွက်သွက် လျှောက်သွားသည်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်၊ လက်ပြင် ကုန်းကုန်း နဲ့ပင်။ ဘားကောင်တာတွင် ထိုင်နေသည့် ခပ်ထွေးထွေး လူတစ် ယောက်နှင့် ပခုံးတိုက်မိသွားသည်။ ထိုသူ ခုံပေါ်မှနေ၍ ခွေးကျ ကျသွားသည်။

သို့သော် ပက် ဆက်လျှောက်သွားသည်။ ထိုသူကို တိုက်မိ ဆည်ကိုလည်းကောင်း၊ ထိုသူ ခုံပေါ်မှ ပြုတ်ကျသည်ကိုလည်း ကောင်း၊ ပက် အလျင်းသိပ္ပံ မရခဲ့ချေ။

အခန်း (၆)

ကျွန်တော်အိမ်ပြန်ချောက်သော အခါတွင် ညနေ ၇-နာရီ ထိုးနေချေပြီ။ အလံဘတ်တံခါးဖွင့်ပေးပြီး ပျူငှာစွာ ပြုံးပြဲသည်။

မင်း အလုပ် ပြန်ဝင်နေပြီကို အလံဘတ်

ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

‘ဇွတ်အီးဗန်းဆရာ မစ္စတာစတန်းတို့ စာကြည့်ခန်းထဲမှာ စောင့်နေပါတယ်။ သိပ် အရေးကြီးတယ်လို့ ဆိုပါတယ်’

ကျွန်တော် စာကြည့်ခန်းသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် အခန်းထဲတွင် ခေါက်တံ ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေခဲ့သော စတန်တို့ တန်ခိုး ရပ် လိုက်သည်။ ကျွန်တော့်ကို ဘုကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ- ဟိုလမ်းမန်း၊ ကျုပ် အသတ်မခံရအောင် ကျုပ်ကို ကာကွယ်ဖို့ ခင်ဗျားအချိန် ပြည့် အနားမှာ မရှိရင်ဘယ်လိုလုပ် လူသတ်သမားကို ဟန့်တား မလဲ’

စတန်တို့က အသည်းအသန် လှမ်းဟစ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ယုံထင်ကြောင်ထင် ထပ်နေတဲ့ သူတွေ ခင်ဗျားကို တကယ် သတ်စရာ အကြောင်း ရှိမရှိ ကျုပ် တစ်နေကုန် လိုက် စုံစမ်းနေရတာဗျ။ အဲဒီလို သွားစုံစမ်းဖို့က ခင်ဗျားအကြံ နာ မည်တော့ လိပ်စာတွေ ခင်ဗျားပဲ ပံ့ပိုးလိုက်တာကို မှတ်မိသေး ရှိလား’

ကျွန်တော်က တုံ့ပြန် အော်လိုက်သည်။

စတန်တို့က နှာခေါင်းရှုံ့ ရှုံ့ ခေါ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်လက်ထဲသို့ စာအိတ် တစ်အိတ်ထိုး ထည့်ပေးထား သည်။ ဤစာအိတ်ပေါ်တွင် ခရစ်ဖင် စတန်တို့၏ ဆရာမေ့ က ဟုပင် လိပ်မူထားသည်။

ကျွန်တော်သည် စာအိတ်ထဲမှ စာရွက်ကို ထုတ်၍ ဖတ်ရှု လိုက်သည်။

‘နောက်တစ်ကြိမ် ပလပ်စတစ် ကျည်တုတွေ မဟုတ်ဘူး စတန်တို့၊ ခဲပူစတဲ့ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ သိပ် မစောင့်ရတော့ပါဘူး၊ ဘယ်လို နေလဲ’

စတန်တို့ ဆွေ ဆွေ ခုန်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်စာကို ပြန် ပေးလိုက်သည်။

ကဲ တွေ့လား၊ ကျုပ်တွေ ကျုပ်အချိန်ကို ခင်ဗျားလျှောက်
ဖြုန်းနေတော့ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သောက်ခြိမ်းခြောက်စာ
တစ်စောင် ရောက်လာပြန်ရတယ်'

စတန်တုန်က ငိုညည်းတော့မည် အသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။
'ဒီစာကို ဘယ်က ရလဲ'

ကျုပ်ရဲ့ သီးသန့် ရေချိုးခန်းထဲက အိမ်သာအိုးပေါ်က
ရတာဟိုလဲမန်း၊ လူတစ်ယောက်ဟာ ကိုယ့်အိမ်သာထဲမှူခတောင်
လုံခြုံမှု မရှိရင်'

'ခင်ဗျား ဆိုလိုတာကို ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်၊
ခင်ဗျား ဒီညနေရုံးက ပြန်လာတော့ ဒီစာက အိမ်သာအိုး
ပေါ်မှာ ရှိနေခဲ့တယ်ပေါ့'

ကျွန်တော်က စာနာရိပ် အသင့်နှိုင်းဆုံး ဖြစ်အောင် လေသံ
ဖမ်း၍ မေးလိုက်သည်။

'အမှန်ပဲ ဒီစာကို ဘယ်သူ အဲဒီပေါ်တင်ခဲ့သလဲ၊ အဲဒါကို
ကျုပ် သိချင်တယ်'

စတန်တုန်က ကယောင်ချောက်ချားဟန်ဖြင့် သူ့ဆံပင်ကို
ဆုတ်ဖို့လိုက်သည်။

'ဒါ အတွင်းလူ လက်ချက်ဖြစ်မှာပေါ့ အိမ်ဖော်တစ်ဦးဦး
အလီဘတ်လား၊ ဂျူဒီလား၊ စားဖို့မှူးလား ဘယ်သူ ဖြစ်မလဲ'

ကျွန်တော်က နှိုင်းနှိုင်းဆဆ ပြောလိုက်သည်။

'ပေါက်ကရတွေ ပြောမနေနဲ့ဟိုလဲမန်း၊ အလီဘတ်တို့ဂျူဒီ
ထို့ ကျန်တဲ့လူတွေက ကျုပ်ကို ဘာလို့ သတ်ချင်ရမှာလဲ'

စတန်တုန်က ကျွန်တော့ကို အရှုံးကြည့်၊ ကြည့်၍ ပြော
လိုက်သည်။

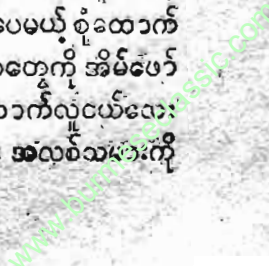
'အဲဒီ အဖြေကိုတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ထက် ပိုသိရမှာပေါ့၊
ဒါပေမယ့် အိမ်ဖော်တစ်ယောက်က စာတွေချနေတာနဲ့ခင်ဗျား
ကို လုပ်ကြံဖို့လူ ဖြစ်တယ်လို့ တပ်အပ်ပြောလို့ မရဘူး၊ အပြစ်က
လူတစ်ယောက်အတွက် လာဘ်စား အကျိုးဆောင်ပေးနေတာ
ဖြစ်နိုင်တာပဲ မဟုတ်လား'

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တုန်က ကျွန်တော့ကို မျက်မှောင်ကုပ်ကြည့်ရင်း တစ်
အောင့် ငြိမ်သွားသည်။ ထို့နောက် တုံ့ဆိုင်းဆိုင်းသဘောတူ
လိုက်သည်။

'ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ် သူတို့အားလုံးကို ဒီထဲ စုခေါ်
လိုက်မယ် ခင်ဗျားက အကြမ်းဖက်ပြီး သူတို့ဆီက ဝန်ခံစကား
မထွက်မချင်း စစ်တော့ဗျာ'

ကျုပ် ဒါထက် ကောင်းတဲ့ အကြံရထားတယ်၊ စတန်တုန်
ညှော်ခန်းထဲ သွားပြီး အရက် တစ်ခွက်လောက် အေးအေး
ဆေးဆေး သောက်လိုက်ကြရအောင် ခင်ဗျားဟာ စူလတန်
အခနနဲ့ အင်မတန်အစွမ်းထက် ကောင်းထက်ပေမယ့် စုံထောက်
အနေနဲ့တော့သောက်သုံးကို မကျဘူး၊ အဲဒီစာတွေကို အိမ်ဖော်
တစ်ယောက်ယောက်က ချနေခဲ့ရင် ကင်းထောက်လှူငွေလေး
တစ်ဦးကို မှားပါတယ်လို့ ဝန်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အလစ်သမားကို
ဖမ်းသလိုဖမ်းမှ ဖြစ်မှာ'

ကျွန်တော်က စတန်တုန်ကို အတော် စိတ်ကုန်ဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပါပဲ ပါမောက္ခကြီး ဟိုလိမ့်နား’

စတန်တုန်က ငေါတော့တော့ ဆိုလိုက်သည်။ ကျွန်တော့ကို လက်သီးစာ ကြွေးတော့မိခဲ့လားဟု တဖက် ထပ်မံလိုက်သည်။

‘တောက် ခင်ဗျားကို ခင်ကုန်ကြေးကျခံပြီး ဒီအထိအထောက် ခေါ်ပီတာကို ကျုပ် ရင်ထုမနာ ဖြစ်လာပြီ’

စတန်တုန်က မျက်ဝေစုံမှိတ်၍ ညည်းတွေးလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ကိုယ်ပိုင်ငွေတွေ ကုန်ကျခံပြီး ခေါ်တာရော ဆေးချာရုံလား၊ ခင်ဗျား ရဲ့ ရှယ်ယာဝင်ဆီက ရိတ်ထားတဲ့ ငွေငါးသောင်းထဲက ခေါ်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးနော်’

ကျွန်တော်က အေးစက်စွာ မေးလိုက်သည်။

စတန်တုန် မျက်လုံးများ ကျယ်သွားသည်။ ထက်ထက် သန်သန်အပြုံးကို ပြုံးလိုက်သည်။

‘တ... ခင်ဗျား ကျုပ်အကြောင်း မသားစကားတွေ ကြားလာပြီပေါ့ ဟုတ်လား’

သူသည် မြူးကြူကြူ ခြေလမ်းများဖြင့် တံခါးပေါက်သို့ လှမ်းသွားသည်။

ကျုပ်တို့ သော်လည်းကောင်း အရက်သောက်ရအောင် အရက်သောက်ရင်း အဲဒါလေးတွေကို ပြောပြပေးဗျာ ဟုတ်လားကိုယ်လို့

‘ကိုယ် လူ့ ဟုတ်လား၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားငွေတွေကို လိမ္မာယူထားတဲ့ သောက်သုံး မကျတဲ့စကား ဆိုတာ မေ့သွားပြီလား’

ကျွန်တော်က ခပ်တည်တည် မေးလိုက်သည်။

စတန်တုန်က ကျွန်တော့ပခုံးကို ဖက်လိုက်သည်။ ချိုရှင်သော မျက်နှာလေးနှင့် တံခါးဝဘက်သို့ ဆွဲခေါ်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် စိတ်လွှဲပိတ်ချားနေတုန်း ပြောတာတွေကို အလေးအနက် မထားဝမ်းပါနဲ့ဗျာ’

စတန်တုန်က သဘောကျစွာရယ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော်တို့ညှော်ခန်းထဲသို့ဝင်ရောက်သွားသည်။ ကျွန်တော်သည် အနီးဆုံးဆိုတာပေါ်ကပ် ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ချလိုက်လေသည်။ စတန်တုန်ကလည်း နံရံပေါ်မှ ခလုတ်ထစ်ခုကို ခိုလိုက်သည်။ အလံတတ်သည် စတန်တုန်ပိုင်းအတွင်းမှာပင် တံခါးဝတွင် ပေါ်လာသည်။

‘မေ့တာဟိုခါနီးအတုတ် ဗေဘာ့ဘွန်တစ်ခွက်၊ ဝါအတုတ် ဗေဘာ့ဘွန်တစ်ခွက်’

စတန်တုန်က ရှုပ်မြူစွာ ပြောလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

‘အား... ဒါနဲ့အလံတတ်’

ဟုတ်ကဲ့ဆရာ’

‘မင်း အဲ... ဝါအိမ်သာအိုးပုံးပေါ် သာမှမထင်ခဲ့ပါဘူးနော်’

၁၀၈

ဇော်ထက် (မြန်မာပြန်)

အလံဘတ်ဟ သူ့ကို ဆယ်စက္ကန့်နီးပါးမျှ ကြောင်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟိုဟာပေါ့၊ မင်းအိမ်သာဖုံးပေါ်မှာ မတော်တဆ ဘာမှ မထင်ခဲ့ဘူးဟုတ်လား။

စတန်တွန်က အနေကြပ်သွားပုံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဆရာ၊ နှင်းဆီနီတစ်ဆုပ်လား။

အလံဘတ်က အေးစက်သောအသံနှင့် မေးလိုက်သည်။

မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာမှမဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ငါ စိတ်ရှုတ်အထူးနေပုံရတယ်။

စတန်တွန်က ဗလုံးဗထွေးပြောလိုက်သည်။

အလံဘတ်အခန်းထဲမှထွက်သွားသည်နှင့် ကျွန်တော်ညည်းဆံ့ပြုလိုက်မိသည်။ စတန်တွန်က ကျွန်တော့ကို ခပ်တင်းတင်း ပြူးကြည့်လိုက်သည်။

ခင်ဗျားကို အခပေးထားတဲ့အလုပ်ကို ခင်ဗျားလုပ်ခဲ့ရင် ကျုပ် ခုလိုအောက်ရှူးဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ခင်ဗျားလို ဖြုတ်ဦးနှောက်နဲ့လူက ထုတ်ဝေသူလုပ်နေတာ နှမေ့မှာစရာပါ၊ တစ်ကယ်-တစ်ကယ်၊ ခင်ဗျားဘီဗီမှာတက်ပြီး လူပျက်လုပ်သင့်တယ်။

ကျွန်တော်ကရယ်သံကို မနည်းအုပ်ထားရသည်ပုံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အလံဘတ်က အရက်ခွက်များဖြင့် ပြန်ရောက်လာသောကြောင့်သူ့ကိုတုံ့ပြန်ခွင့်မရလိုက်ချေ။ အလံဘတ်ပြန်ထွက်သွား

သောအခါတွင်စတန်တွန်သည် ကျွန်တော့ဘက်သို့ပြန်လျှောက်လာပြီး ဆိုဖာပေါ်တွင် ယှဉ်ထိုင်လိုက်သည်။

ခင်ဗျားသူတို့အားလုံးကိုတွေ့ခဲ့ရဲ့လား၊ ကျုပ်အကြောင်းဘာပြောလိုက်ကြလဲ၊ မလီလီဆာရော ခင်ဗျား စံချိန်ချိုးပြစ်ခဲ့လား။

စတန်တွန်က ထက်ထက်သန်သန် မေးလိုက်သည်။

ဘာလိုဗျ စံချိန်

ကျွန်တော်ဆပ်ဆင်ခြင်ခြင် မေးလိုက်သည်။

ဗီရိတ်ခါးဖွင့်လိုက်ရင် ဘယ်သူများထွက်လာမယ်လို့ ဘစ်ထိတ်ထိတ်ဖြစ်နေရတယ်၊ ကျုပ်တို့ အိမ်ထောင်သက် ၆ လအကြာမှာတော့ အချိန်ပြည့်ကျုပ်ခြေဖျားထောက် လျှောက်နေရတဲ့ကိန်းဆိုက်ခဲ့တယ်၊ ပုန်းနေတဲ့သူတစ်ယောက်ယောက်ကို နင်းမိမှာစိုးလို့၊ ကျုပ်ကိုသတ်ဖို့ ကြံနေတဲ့သူက မလီလီဆာလား။

မလီလီဆာမဟုတ်ပါဘူး။

ကျွန်တော်က မှန်မှန်ကန်ကန်ပြောလိုက်သည်။

ဒါပေမယ့် သူ့နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ကြံနေတယ်မဟုတ်လား၊ သူ့နောက်လူကကျုပ်ထက်အသက်အာမခံကို မျက်စေ့ကျနေနိုင်တယ်။

စတန်တွန်က ဆိုလိုက်သည်။

မလီလီဆာက အခုလိုအနေအထားနဲ့ နောက်အိမ်ထောင်ပြုဖို့စဉ်းစားလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မထင်ဘူး။

ဒါပေမယ့် မိန်းမတွေနဲ့ပတ်သက်ရင် ပြောရ ခက်သား၊ မေယာရော မေယာကို တွေ့ခဲ့လား

စတန်တွန်က ဆက်မေးလိုက်သည်။

တွေ့ခဲ့ပါတယ်၊ သူ့ရော သူ့ စာရင်းထိန်းချာလီနော၊ သူ့ ထက်တော်စာရင်းလယ်ရီနော၊ ခင်ဗျားတွေငါးခသောင်းလောက် ရိပ်ထားဟာကို သူတို့သိရှိတဲ့ပုံနဲ့ အဲဒီစာရင်းရှင်းဖို့ ခင်ဗျားကို တယ်လီဆွဲခွင့်အရေးပေးထားတယ်ဆိုတာကို ပြောပြခဲ့တယ်

သူ့တော်တော် တော်တယ်၊ ဒါပေမယ့်သူ့ စကားကအလိမ် အညာတွေသက်သက်ပါ၊ ဝါဒနားပေးတဲ့သူက မေခက်ကမ ဖြစ်အောင် သူ့လူချာလီကလုပ်လိုက်တာ၊ တစ်ကယ့် စာရင်း စစ်ဝင်ရင် အဲဒါတွေပေါ်လာမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့်ကျုပ်အဲဒီလို တစ်ကယ့်စာရင်းစစ်ကိုခေါ်ရတဲ့လတ္တီမရှိဘူးလို့ မေယာကယူဆ တယ်၊ အစကတည်းကသူ့ ကံကြောက်တဲ့အပြင် သူ့ထက်တော် စောင့်အရှုလက်သံကို ကျုပ်ခံရမှာမဟုတ်ဘူးလို့ တွက်မိပုံ ရတယ်

စတန်တွန်က ခေါင်းတခါခါဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ခင်ဗျား မကြောက်ဘူးပေါ့

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

ဟ...အဲဒီ နှစ်ချီးလူးကို ဘာလို့ကြောက်ရမှာလဲ၊ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ခေတ်ကလေးက ဂျီနိုမေယာက တကယ် ထိပ်တန်းဂိုဏ်း ခဆောင်ကြီးဖြစ်နေတုန်းကဘော တစ်မျိုးပေါ့၊ အခုတော့ သူက ဘာလဲ၊ စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲမှာ အသက်ရှင်နေတဲ့ အိန်နာကျိုး

ကန်း၊ အဖိုးကြီးတစ်ယောက်ပဲ၊ အဲဒီ အိပ်မက်ကမ္ဘာထဲမှာသာ သူ့ဘာသာသူ ဟုတ်နေတာ

စတန်တွန်က နှာခေါင်းရှူး ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျား အဲဒီလို ယူဆနေရင်တော့ ခင်ဗျားဘဝရဲ့ အကြီး ဆုံး အမှားတစ်ခုကို ကျူးလွန်သူ့ဆရာကတောင်းမယ်၊ ဆူ ဩဇာ အများကြီးရှိသေးတယ်

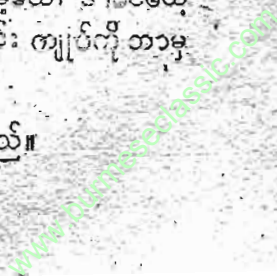
စတန်တွန်သည် သူ၏ မော့ကလေးကို ကယ်ပြန်ခြင်း သောက်ပြီး ကျွန်တော် ကို စိတ်ကုန်ယန် ဩဇာလိုက်သည်။

ဒါဖြင့် မေယာက ကျုပ်ကို လုပ်ကြံဖို့ စီမံ ပြင်းနေတယ်လို့ ခင်ဗျား ယူဆသလား

မပြောတတ်ဘူး... ခင်ဗျားကိုသိသလို မလိုတုန်းလို့ သူကဆို တာပဲ၊ ခင်ဗျားဆိုက လိုချင်တာကို ခင်ဗျားကိုမသတ်ပဲ လွယ် လွယ်ကူကူရှင်တယ်လို့ ဆိုတယ်၊ သူပြောတာလဲ ကြောင်းကျိုး ဆီလျော်ပါ တယ်၊ ခုကိစ္စမှာ ခင်ဗျားကလိမ်လိမ် သူကလိမ်လိမ် ခင်ဗျားရဲ့ကလပ်ကို အသေကိုင်နိုင်တဲ့အချိန်ထိတော့ ခင်ဗျားကို သူ အသုံးလိုနေမှာပဲ

ကောင်းပါလေ... ခင်ဗျားပြောမှ ဈေးတွက် တွက်သလို ရှင်းသွားတာပဲ၊ မေယာက အမိန့်ပေးလိုက်ရင် ကျုပ်နောက်ကို လှဆိုးတစ်သောင်းလိုက်ပြီး အပျော့ခက်ရှင်းလိမ့်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သက်ထဲကနေ ကျုပ်ရဲ့ကလပ်ကို မရမချင်း ကျုပ်ကို တာမှ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးပေါ့ ဟုတ်လား

စတန်တွန်က စိတ်ပျက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျား သူ့ကို ပါတနာအဖြစ် လက်မခံခင်က ခင်ဗျား
ဟိုမေး ဒီမေးလုပ်ခဲ့မှာပေါ့၊ လမ်းထောင့်မှာရပ်နေတဲ့သူတိုင်း
သူ အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ ပြောနိုင်မှာပဲ၊ လုံလုံလောက်
လောက် တစ်ခုခု ပြောနိုင်ခဲ့မှာပဲ

ကျွန်တော်က တွေးတွေးဆဆ မေးလိုက်သည်။

စတန်တုန်က ရှေ့သွား အားလုံးပေါ်အောင် မချိပြီး ပြီး
လိုက်သည်။

ကျုပ်က ငွေလိုနေခဲ့တာကိုး၊ သူ့ဆီကလွဲလို့ ဘယ်မှ သွား
စရာမရှိခဲ့ဘူး

ကျွန်တော် ဘောဘွန် ဘုတ်ဝံသောက်လိုက်သည်။

ထားတော့ကွာ၊ ဒီမေယာလို့ ဟိုထရမ်းပက်မှုတ်တဲ့သူရော
သူနဲ့ စကားပြောဖြစ်ခဲ့လား

စတန်တုန်က မေးလိုက်သည်။

ကျုပ် ပတ်ဆပ်ဘက်စီတိန်းနဲ့ စကားပြောဖြစ်ခဲ့ပါတယ်၊
သူ့ညီမဟာ ဘယ်ကုန်းကမှ ဆေးမစွဲခဲ့ဘူးတဲ့၊ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပက်
သက်ပြီး ခင်ဗျားလိမ်ခဲ့တယ်တဲ့၊ ရှယ်လီကို ခင်ဗျားအလုပ်ထုတ်
ပစ်လိုက်တဲ့ အဓိကအကြောင်းက ခင်ဗျား ရှေ့စံအိမ်တော်ကြီး
မှာ ခင်ဗျားနဲ့ ရွှေလက်တွဲ ချစ်ပွဲမဝင်ခဲ့လို့တဲ့၊ သူ့ဘဝ တစ်
လျှောက်လုံး နှလုံးရောဂါ သင့်လာခဲ့သော အကြောင်းကို များ
ယစ်ဆေးဝါး ထိုးသွင်းတဲ့အဆင့်ထိ ရောက်လောက်အောင် သူ
နှလုံးက ခံခဲ့မှာမဟုတ်ဖူးတဲ့

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

'သောက်ရှူးတစ်ကောင်တော့ တိုးပြန်ပြီး လုပ်စမ်းပါဦး...
နောက် ဘာတွေပြောသေးလဲ'

စတန်တုန်က ရှုပ်မြူးစွာ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

သူ့ညီမဟာ သိပ်ပြီးတော့ သေရမှာကို သိပ်စိုးရိမ်တဲ့သူ၊
အသက်ရှင်ဖို့ ဆန္ဒသိပ်ပြင်းခဲ့တယ်၊ ဆရာဝန်ကိုပြခဲ့ရင် ဆရာဝန်
ကို အသိအမှတ်ပြုရာရောက်မှာမို့ ဆရာဝန်တို့ထံသို့ မပြခဲ့ဖူး၊
အဲဒီလိုလူစားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သူ့အသက်သူ လုပ်ကြံပါ
မလဲတဲ့

'ခင်ဗျားက ဘယ်လိုယူဆသလဲ ဟိုလိမ္မန်း... သူ့စကားမှန်
တယ်လို့ ယူဆသလား'

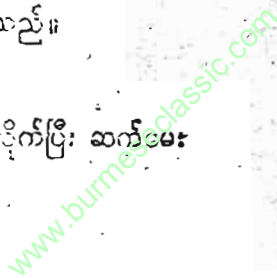
စတန်တုန်က ဖန်ခွက်လွတ်ကို လှည့်ကစားရင်း မေးလိုက်
သည်။

'သူ့စကားကို ကျားကန်ပေးစရာအချက်တစ်ချက်မှမရှိဘူး၊
သူ့အမြင် သူ့ရွှေထောင်ကနေတော့ သူ့မှန်ကောင်း မှန်နေနိုင်
တယ်၊ သူ့ညီမကို သူ့အဲဒီလိုပဲ မြင်ခဲ့တယ်၊ အဲဒီလိုဖြစ်အောင်
လဲ သူ့ညီမက သူ့ရှေ့မှာ ဘယ်လောက် ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း
နေခဲ့လဲ သေဘူး

ကျွန်တော်က ဖြည်းလေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

'ဖြစ်နိုင်တာပဲ'

စတန်တုန်က စိတ်မဝင်စားဟန် ရေရွတ်လိုက်ပြီး ဆက်မေး
လိုက်သည်။

‘ကဲ ၆၄ ဒေါ်လာတန်ခေးခွန်းကို ဆိုစမ်းပါဦး ဟိုလိမန်း-
ပက်က ကျုပ်ကို သင်္ချိုင်းကုန်းပို့ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့သူ ဖြစ်နိုင်
သလား’

‘ဖြစ်နိုင်တာပဲ...လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်က သူ့ထရမ်းပက်ထဲကို
ကော်ဖီပူပူ လောင်းထည့်လိုက်တဲ့ အရက်သမားကို သေလုပျော
ပါး ရိုက်ထည့်ခဲ့တာပဲ၊ ခင်ဗျားကို သတ်စရာအကြောင်းနဲ့
ထောက်ရင်အော့ ခင်ဗျားကို လွယ်လွယ်ကူကူ သတ်ဖို့ပဲ၊ သူ့
စကားပြောတာကို ကျုပ်နားထောင်ရင်း သူ့သဘောထားကို
သဘောပေါက်လာတယ်၊ သူ့အတွက် သူ့ရဲ့ ဂီတကသာ ဘဝ၊
လောက ကျန်တာတွေက အပယ်ကတော့ပဲ’

‘ကောင်းပါ...ကောင်းပါ၊ ဆက်ပြောပါဦး ဟိုလိမန်း’

စတန်တန်က ထောက်ပံ့သော မျက်လုံးများဖြင့် ဆိုလိုက်
သည်။

ပက်က ရှယ်လီအတွက် ကလဲ့ စားချေဖို့ စိတ်အားထက်သန်
နေတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှယ်လီအတွက် သူ ဆွေးနေတာတော့
မဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါ အလေးထားလောက်တယ် ထင်တယ်၊ စိတ်
ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲမှာ လောကအတွက် နေရာမရှိဘူး၊ လက်တွေ့
ကျတဲ့ ဆောင်ရွက်မှုတွေအတွက်ပဲ နေရာရှိတယ်၊ ကလဲ့ စား
ချေမှု၊ မုန်းတီးမှုလိုဟာမျိုးတွေအတွက်ပဲ စိတ်ကူးယဉ်လောက
ထဲမှာ လူတစ်ယောက်ဟာ ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်လိုရတယ်၊
ကေရာဇ်ကြီးဖြစ်ချင်လား၊ သူရဲကောင်းဖြစ်ချင်လား၊ ပါရမီ
ရှင် ပညာရှင်ကြီးဖြစ်ချင်သလား၊ ပါရမီရှင် ပညာရှင်ကြီး တစ်

ယောက်အတွက်တော့ လူသတ်မှုတစ်ခု စီစဉ်ရတာ အင်မတန်
လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်မှာပေါ့’

ကျွန်တော်က ပြည်းလေးစွာ ပြောလိုက်သည်။
စတန်တန် ခုန်ထလိုက်သည်။ ကျုပ်မပြည့်သူ တစ်ဦးကဲ့သို့
ပြည့်ပြည့်ကြီး ပြုံးလျက် ကျွန်တော်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။
စတန်တန် လက်မခံနိုင်တော့သောကြောင့် ရုတ်တရက်များစိတ်
ဖောက်ပြန်သွားပြီလားဟု ကျွန်တော် ထင်မှတ်လိုက်မိသည်။

‘ဟိုလိမန်း၊ သူငယ်ချင်း ခင်ဗျားကို မတရားပေးရတဲ့ အခ
ကြီးနဲ့ တစ်ပြားမကျန် ထိုက်တန်ပါတယ်၊ခင်ဗျားဟာ တကယ်
ပညာရှိတစ်ယောက်ပဲ’

စတန်တန်က စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ဆိုလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျား အရက်နောက်တစ်ခွက်လောက်သောက်ဖို့ လိုနေ
ပြီမှတ်တယ်’

ကျွန်တော်က နှိုင်းနှိုင်းချဉ်းချဉ်း ပြောလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျား အံ့ဩသွားစေမယ့် အချက်တစ်ခုရှိတယ်၊ ကျုပ်လဲ
ကျုပ်နည်း ကျုပ်ဟုန်းနဲ့ ပညာရှိပဲ’

စတန်တန်က ခပ်ကြားကြား ပြောလိုက်သည်။

‘ကောင်းတာပေါ့ဗျား၊ အဲဒါဆို ကျုပ်တို့အားလုံး ပညာ
ရှိတွေ ဖြစ်သွားကြတာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ပညာရှိတွေ ဖြစ်သွား
တာနဲ့’

ကျွန်တော်က မရေမရာ ဆိုလိုက်သည်။

ကျုပ် ဒီညနေက တတိယစာကို ကောက်ရတော့ ကျုပ်ကို ကျုပ် မေးလိုက်တယ်။ ဒီကိစ္စ ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆက်နေဦးမလဲ'

စတန်တွန်က ဇာတ်ဟန်ပါပါ ပြောလိုက်သည်။

'အဲဒီမေးခွန်းကို ခင်ဗျား ဘယ်လို ပြန်ဖြေလိုက်သလဲ'

ကျုပ်သော်က အင်မတန် ထက်မြက်သော အကြောင်းရင်းကို ကြားလိုက်ရသကဲ့သို့ ရှင်ပျစွာ မေးလိုက်သည်။

အဲဒီမှာတင် ကျုပ် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ကိုယ့်လူ၊ ဒီကိစ္စ အခုချက်ချင်း ရုပ်တန်းက ရပ်ဖို့လိုတယ်။ ကျုပ် အစီအစဉ်တစ်ခု စဉ်းစားဖို့ စာကြည့်ခန်းထဲ ဆင်းလာခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ပညာပါရမီက အစွမ်းပြတော့တာပဲ။ ကဲ...အံ့ဩစရာခွဲတိယပိုင်ကို ကျုပ် ပြောရမယ်။ ကျုပ်တို့ ဒီညပါတီ တစ်ပွဲ ကျင်းပမယ်'

စတန်တွန်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'စာကြည့်သောက်ကြ ပျော်ရွှင်ကြဆိုတဲ့ မှုနဲ့လား။ ကျုပ် သိပ် တက်ကြမ္မ မရှိရင် ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ'

ကျန်တော်က စိတ်ပျက်စွာ ပြောလိုက်သည်။

စတန်တွန် ဟက်ဟက်ပက်ပက်ကြီး ပြီးလိုက်ပြန်သည်။ ဤ တစ်ကြိမ်တော့ မှန်သော စကားကို အရှုံးပါးစပ်က ဒါရိုက် ကြားရတော့မည်မှန်း သဘောပေါက် လိုက်သည်။

'ခင်ဗျား နားမလည်ဘူး။ ပါတီပွဲတစ်ပွဲ ကျင်းပမည်ဆိုရင် လူတွေ အများကြီး လိုတယ်၊ မိန်းမတွေလိုတယ်။ ဂီတလိုတယ်၊ အရေးပါ အရာရောက်တဲ့သူတွေ လိုတယ်။ နောက် ပွဲသိမ်းစရာ အကွက်ကောင်းကောင်းလိုတယ်'

စတန်တွန်က သေးအားဖြင့် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

'အဲဒါတွေအားလုံး ခင်ဗျားရဲ့ စာကြည့်ခန်းထဲမှာ ကြာဆ တွေးတော ဆောင်ရွက်လိုက်သလား'

'ဒါပေါ့ ကျုပ်က စုသတန် ၄၀၀င်းရဲ့ စုလတန် အလကား ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျား သဘောပေါက်တယ် မဟုတ် လား။ ပါတီပွဲကို ပျော်ပျော်ပါးပါးကြီး ကျင်းပဖို့ ဧည့်မယ် တစ်ခုထက်ထက်သန်သန်လာနေကြပြီ။ ငြိမ့်ငြိမ့်ညောင်းညောင်း မတေးဂီတ တီးခတ်ဖို့ သုံးယောက် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကို စုစည်းနေပြီ။ အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ သူတွေကို ဖိတ်ခေါ် ထားတယ်။ တစ်ယောက်မှ မလာဘူးနဲ့ မပြင်းဘူး။ အားလုံး လာကြလိမ့် မယ်။ ကျုပ်ရဲ့ မယားယောင်း မယားချောကြီး မလီလီဆာဂျစ် လီတရဲ့ အိမ်ရှေ့မင်းသား မဟာ ဝက်ဆစ်တက်စ်တိန်း ကိုယ် တိုင် အမြဲတစေ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်တတ်တယ်ဆိုတဲ့ ကျုပ်ရဲ့ လုပ်ငန်း ပါတီနာကြီး ကျွန်ုပ်တို့မယားနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ အယ်ဒီ တာချုပ်ကြီးကလည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါတော့ဖြင့် အငှားမယ် တွေနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါး ပွဲနဲ့ဖို့ လာပါမယ်လို့ ကတိပြုလိုက် တယ်'

စတန်တွန်က ကျန်တော့ထံမှ အတု အပြန် မျှော်စောင့်နေ သကဲ့သို့ ကြည့်လိုက်သည်။

ကျန်တော်က သူ့ အကြိုက် မလေး ဟုတ်ရဲ့လားဖြင့် အစချီ လိုက်ပြီး သူတို့အားလုံး လာအောင် ဘယ်လိုများ မက်လုံးပေး ခေါ်လိုက်သလဲ ဆိုသော စကားဖြင့် နိဂုံးချုပ်လိုက်သည်။

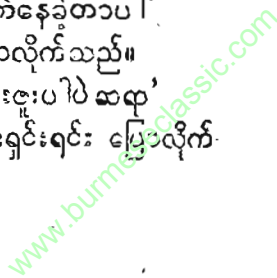
‘အဲဒါက လွယ်ပါတယ်၊ အဲဒီမှာ ပါတီ သိမ်းကွက်က အရေးပါသွားတာပေါ့၊ ကျုပ်ကို ဘယ်သူ ခြိမ်းခြောက်နေတယ်၊ ဘာကြောင့် ခြိမ်းခြောက်နေတယ်ဆိုတာကို သက်သေပြနိုင်ကြောင်း သူတို့ တစ်ယောက်ချင်းကို ပြောလိုက်တယ်၊ ကျုပ်ကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့သူဟာ ဧည့်ခံပုံမှာ ရှိမယ် အချိန်တန်ရပ် မျက်နှာဖုံး ခွာပြပါမယ်လို့ ကျုပ်က ကတိဖေးခဲ့တယ်’

စတန်တွန်က ဝင့်ဝင့်ကြားကြား ပြောလိုက်သည်။
‘စောစောက ကျုပ် ပက်ဆစ်သက်စိတ်နိုးရဲ့ စိတ်ကူးယဉ် လောကနဲ့ သိပ် ပူးကပ်သွားမိတယ် ထင်တယ်၊ ကျုပ် မတ်မတ် ထိုင်ပြီး လက်ဖျောက်တီးလိုက်ရင် ခင်ဗျား ပျောက်သွားမယ် ထင်လား’

ကျွန်တော်က ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြောလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျား ဘာမှ ပူစရာ မလိုပါဘူးကိုယ်လူ၊ ကျုပ်အသေးစိတ် အနုစိတ်အားလုံး တွက်ချက်ပြီးပြီ’
စတန်တွန်က ညှပ်ညှပ်သာသာ ပြောလိုက်သည်။
‘ခါဖြင့် ကျုပ်ကို ပြောပြစမ်းပါအုံး’
ကျွန်တော်က စိတ်တိုတိုနှင့် ဖောက်လိုက်သည်။
‘ကျုပ် ပထမ အရက် တစ်ခွက် မှာလိုက်အုံးမယ်’
သူသည် နံရံပေါ်မှ ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် တမြတ်တနိုး ကြည့်နေလိုက်သည်။
ကျွန်း ဒီအိမ်ကို ဝယ်တော့ ပထမဆုံးအဲဒီ မှမ်းမံမှုလုပ်လိုက်တယ်၊ အခန်းတိုင်း အခန်းတိုင်းမှာ လူခေါ်ခလုတ် ဆင်လိုက်

တယ်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ရဲ့အိမ်ဘယ်နေရာ ရောက်နေနေ ငတ်ပြတ် လို့တော့ မသေဘူး၊

‘ကျွန်တော် ကိုခေါ်ပါသလား မစွတာ၊ စတန်တွန်’
အလံဘတ်က အနည်းငယ် အေးစက်နေပုံရသည်။
‘အရက်ခွက်တွေ ဖြည့်ပါဦး’
စတန်တွန်က ရှစ်မြူးစွာဆိုလိုက်သည်။
‘ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ’
အလံဘတ်က သတိဆွဲရပ်သကဲ့သို့ ရပ်မြဲရပ်နေခဲ့သည်။
‘ငါ တာထွက် သေနတ်ပစ်ပေးရမှာလား’
စတန်တွန်က ယဉ်ကျေးစွာ မေးလိုက်သည်။
‘ဆရာ.... စောစောကပြောတဲ့ ဆရာ့အိမ်သာအိုးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့စကား’
စတန်တွန်က မအိမ်သာ ရေရွတ်လိုက်သည်။
အလံဘတ်က သူ့ကိုအေးစက်သော အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။
‘အဲဒီကိစ္စတစ်ခုလုံး ဆရာနောက်နေတာလို့ ကျွန်တော် နောက်တော့ သဘောပေါက်လိုက်မိတယ် ဟုတ်ရဲ့လား’
အလံဘတ်က အေးစက်သော လေသံဖြင့် မေးလိုက်သည်။
‘ဟုတ်တာပေါ့၊ အလံဘတ် ငါ နောက်နေခဲ့တာပါ’
စတန်တွန်က ထက်ထက်သန်သန် ပြောလိုက်သည်။
‘အခုလို ဖြေရှင်းလိုက်တဲ့အတွက် ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာ’
အလံဘတ်က ဟန်ပါပါ လည်ချောင်းရှင်းရှင်း ပြောလိုက်ပြီး ရုတ်တရက် အသံပြုလိုက်သည်။

'ဟား...'

စတန်တန်သည် တံခါးခါးဘက်သို့ လျှောက်သွားသော အလံဘတ်ကို ပြူးကြည့် ကျန်ခဲ့သည်။

အလံဘတ်သည် တံခါးပေါက်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်ပြီး လည်ချောင်းရှင်းလိုက်ပြန်သည်။

'ဟား...'

ထို့နောက် အခန်းပြင်ဘက်သို့ ထွက်သွားသည်။
'ဒီကောင်ကျုပ်ကို လှောင်ခနပေါ့လား၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဟိုလ်မန်း... ခပ်ဗျား ဘယ်လိုထင်လဲ၊ ရုပ်ရှင်ထဲမှာတော့ ဒီလို အကွက်မျိုး မတွေ့ကြုံခဲ့ဖူးဘူး'

စတန်တန်က ဂဏှာမငြိမ်ဟန် ပြောလိုက်သည်။

'အဲဒီအိမ်သာပုံးဇာတ်မျိုး မချိတ်ဘူးသေးလို့ နေမှာပါ'

ကျန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

အလံဘတ် ပြန်ဝင်လာသည်။ ထို့နောက် စောစောက ထူးထူးခြားခြားမည်သို့မျှ မြစ်ခဲသည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် အရက်ခွက် များ ချပေးသည်။ စတန်တန်ကမူ မြေပေါ်တစ်ကောင်ကိုကြည့် သည့်ပုံစံမျိုးဖြင့် သူ့ကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေခဲ့သည်။

ခပ်ဗျား နောက်ဆုံး အသေးစိတ် အချက်အလက်အထိ စဉ်းစားထားပုံကို ပြောမလို့ ဟန်ပြင်နေခဲ့တယ်'

အလံဘတ် အခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသောအခါတွင် ကျန် တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

'အို ဟုတ်ပါ... ဒီလို ပါတီပွဲ မြိုင်မြိုင်ကြီးဖြစ်နေတဲ့အချိန် မှာ ကျုပ်က ကြေညာချက်တစ်ခုပေးမယ်၊ ကျုပ်ကို သတ်ဖြတ်ဖို့

ကြံနေတဲ့သူ ကျုပ်နဲ့ နှစ်ကိုယ်ချင်း စကားပြောခွင့်ရအောင် ကျုပ်အခန်းထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းစောင့်နေမယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူတစ်ယောက်လာခဲ့ရင် ကျုပ် သူ့ကို ရဲလက်အင်အံ့ကလဲ့ လို့ ဟခြားလုပ်စရာမရှိတော့ဘူးလို့ ကြေညာမယ်'

စတန်တန်က ထက်ထက်သန်သန် ခေါင်းညိတ်ရင်း ပြော လိုက်သည်။

'ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံးဟာ ကျုပ်တစ်ခါက ကြည့်ဖူးတဲ့ အတော် သောက်သုံးမ ချတဲ့ ရုပ်ရှင်တစ်ကားနဲ့ တူလာနေပြီ ခပ်ဗျားကို လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့သူက တလောကလုံး မြင်မြင်ယင်ထင် အဲဒီလေကားကနေ ခပ်ဗျားနောက်ကို တက်လိုက်လာမယ်လို့ ခပ်ဗျား တကယ်ယုံကြည်လား'

ကျန်တော်က အသည်းအသန် မေးလိုက်မိသည်။

'ကျုပ် ခပ်ဗျားကိုပြောဖို့ မေ့သွားတယ်၊ မိနစ် နှစ်ဆယ်လုံး လုံး တစ်အိမ်လုံးကို အမှောင်ချထားပါမယ်လို့ပါ ကျုပ်က ကြေညာရမယ် ကျုပ်ညွှန်သည်တွေအကြောင်း ကျုပ်နောကျေ ရိုးမုန်ရပ်တော့ အဲဒီသောက်လူသတ်ကောင်ကလဲ့လို့ ကျန်တဲ့သူ တွေက အမှောင်ထဲမှာ တပျော်တပါး လုပ်စရာကို မှောင်နေ တုန်း သက်ထက်သန်သန် လုပ်နေကြရမို့ လူသတ်သမား၊ လေ့ ကားက တက်လာရင်တောင် သိမှာမဟုတ်ဘူး'

ကျန်တော်က ဘောဘွန်တစ်ပုံမျှ -သောက်၍ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားပြည့်လိုက်မိသည်။

'ကဲဗျာ...ခင်ဗျားပြောတဲ့အတိုင်း ဖြစ်တယ်ဆိုပါတော့ သူ့လူမမြင် သူမမြင် လေ့ကားဘက်ကို တက်လာနိုင်ခဲ့ပြီ ဆိုပါတော့....'

'အမှန်ပဲ'

'ခင်ဗျားအခန်းထဲမှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်းစောင့်နေလိမ့်မယ်'

'အဟုတ်'

'ခင်ဗျားကို အမှောင်ထဲမှာ ပီပီပြင်ပြင်သတ်၊ အမှောင်ထဲမှာ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း ပြန်ဆင်းသွားခွင့် မရပေဘူးလား'

'ကျုပ်က လူသတ်သမား အဲဒီလို အတေးပေါက်သွားစေချင်တာ၊ ဒီအကြံ၏ အောင်မြင်မှု တစ်ခုလုံးက ခင်ဗျားပေါ်တည်နေတယ် ကိုယ့်လူ'

စတန်တွန်က ဂုဏ်ယူဝင့်ကြားစွာ ဆိုလိုက်သည်။

'အင်း... ကျုပ်ဘက်ကို မြားဦးလှည့်လာမှာပဲ ဆိုတာကို ကျုပ်အစကတည်းက မြင်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး'

ကျွန်တော်က မျှော်လင့်ချက်ကင်းမဲ့ သူ၏ လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဘက် ပီပီပြင်ပြင်ပုံဖမ်းဖို့ လိုမယ် ကိုယ့်လူ၊ခင်ဗျား အရက်အရမ်းသောက်၊ အရက်အရမ်းမှူးနေတဲ့ပုံ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ပလူးပလဲလုပ်နေတဲ့ ဧည့်မယ်ကိုပဲ စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ပုံဖမ်းရမယ်၊ အဲဒီတုန်းမှတ်သွားတာနဲ့ ခင်ဗျား ကျုပ်အခန်းကို အသေနှင့် ပြေးလာပြီး ကျုပ်နဲ့အတူ အခန်းထဲမှာပုန်းပြီး စောင့်နေရမှာ'

'ကျုပ် အလံဘတ်လို ခံစားလာမိနေပြီ၊ ကျုပ် မကြာမှတင် ကာလမှာ အခန်းထဲက နှစ်မိနစ်လောက် ထွက်သွားပြီး 'ဒီမှာ ကိုယ့်လူ... စောစောက ခင်ဗျားပြောတဲ့ လူ့သတ်သမားဖမ်း နည်းက နောက်နေတာ မဟုတ်လား' လို့ ကျုပ်ပြန်ဝင်လာပြော မိတော့မယ့်ကိန်း ဆိုက်နေပြီထင်တယ်'

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ ဟိုလ်မန်း...ခင်ဗျား ဒါထက်ကောင်းတဲ့အကြံ အစည်များ ရှိသလား'

စတန်တွန်က မကျေမနပ် ပြောလိုက်သည်။

'အေးလေ... သောက်ရူးကို သောက်ရူးဖမ်းတတ်မှာပေါ့'

ကျွန်တော်က မပီမသ ဗလုံးဗထူးပြောလိုက်သည်။

'ဘာပြောတာလဲ'

စတန်တွန်က မသင်္ကာစွာ မေးလိုက်သည်။

'ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး... ကျုပ်ပိုပြီးကောင်းတဲ့အကြံအစည် မရှိဘူးလို့ ပြောတာ'

ကျွန်တော်က ခပ်ကျယ်ကျယ် ဖြေလိုက်သည်။

'ကဲ...ဒါဖြင့် ကိစ္စပြီးပြီပေါ့'

စတန်တွန်က ရှင်မြူးစွာပြော၍ လက်ပက်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

'အခု နာရီခွဲရှိပြီ၊ အဲဒီတော့ ညှော်သည့်တုမရောက်လောက်ခင် တစ်နာရီလောက် အချိန်ရတယ်၊ ကျုပ် ရေမိုးချို၊ အပတ်အစားလဲလိုက်မယ်'

ကျုပ် အပြစ်ကို စောသွားစရာရှိတယ်။ လုပ်စရာတစ်ခု နှစ်ခု ရှိတယ်။ ပါတိစတဲ့အချိန်ထိ ကျုပ်မဆုတ်လာသေးရင် တစ်ယောက်တည်း နဲ့ထွက်မနေမိစေအောင် သတိထားပါ။

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

အား... စိတ်ချပါ။ ကျုပ် ကြေညာချက်ပြုဖို့ အသင့်တော်ဆုံးအချိန်က သင်ခေါ်လိုသတိမှတ်သားတယ်။ ဒီတော့ ခင်ဗျား အချိန်အများကြီးရှိပါတယ်။ အခုကနဲ့ ညှိမယ်တော့ ကြားမှူးနေပုံဖမ်းဖို့ အချိန်မီတော့ ပြန်လာပါ ဟုတ်ပြီလား။

စိတ်ချပါ။

ကျွန်တော်က အာမခံလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် သူ့ကို တံခါးပေါက်အထိ လွှတ်ပေးလိုက်မှ ဟန်လိုက်သည်။

ခင်ဗျား တစ်ခုမေ့ နေသေးတယ်။

ကျုပ် စောင့်ဆို သက်စုံဘေးပြီးပြီ မှတ်တယ်။

စောင့်တုန်းက အသံမာမာနှင့် ဆိုလိုက်သည်။

ခင်ဗျား လီယွန်အကြောင်း မမေ့ခဲ့ပါလား။

အေး... ဟုတ်ပါရဲ့ ကြည့်ဖမ်း... မေ့နေလိုက်တာ။ စိတ်ချယုံကြည်ရပါလို့ ကျုပ်ရဲ့ ညာလက်ရုံးကြီး သူ့အကြောင်းမေးဖို့ မေ့သွားတယ်။ ခင်ဗျားလီယွန်ကို ဘယ်လိုသဘောပေးလဲ။ စောင့်တုန်းက မြန်မြန်ပြီးပြီ ခြေပြောလိုက် မေးလိုက်သည်။

အေးကား ဉာဏ်ထက် စိတ်မှန် ခင်မင်စရာကောင်းတဲ့ သူတစ်ယောက်ပါ။

ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်သည်။

အမြဲတမ်း အဲဒီလိုပဲ စောင့်တုန်းက ကြည့်ဖြူစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘သူ့ အပန်းဖြေမှုအနေနဲ့ ဘာလုပ်တတ်လဲ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘ခားကစားတတ်တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က အပျော်တမ်းခားခရီးပွဲ ဝင်ပြိုင်ခဲ့သေးတယ်’

ဟုတ်လား။

ကျွန်တော် ချေရွတ်လိုက်မိသည်။

‘ခင်ဗျား ကျုပ်ကို လီယွန်အကြောင်း သတိပေးတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ယုံကြည်စိတ်ချရမယ် သူ တစ်ယောက်ရှိမှန်း သိရတာ အတော်ကောင်းတာပဲ။’

‘သူ ခင်ဗျားရဲ့ အသက်အာမခံကို စိတ်ဝင်စားနေမယ် ခင်ဗျား...’

ကျွန်တော်က လေသံအေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘အသက်အာမခံ... လီယွန် ခင်ဗျားက သူ့ကို ဘယ်လိုဆင်ယင်လဲ။ အရူးလို့ မြင်လို့လား။’

စောင့်တုန်းက ပြုံးကြည့်၍ မေးလိုက်သည်။

‘သူ့ကိုယ်သူ ဘာထင်လဲ။ မလဲလီက သူ့ကို ဘာထင်လဲ။ တော့ ကျုပ်သိတယ်။’

ကျွန်တော်က ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်သည်။

‘ကဲ... ဆိုစမ်းပါဦး။ မလဲလီဆာက လီယွန်ကို ဘာထင်လဲ။’

စောင့်တုန်းက ချိန်ချိန်ဆဆ မေးလိုက်သည်။

‘သူ့ရဲ့ နောက်လူလို့ ထင်တယ်၊ အဲဒါကို ခင်ဗျားမသိဘူး
လား၊ ခင်ဗျားရဲ့ သစ္စာရှိသောလက်ရုံးက အဲဒီသတင်းကို ခင်ဗျား
ဆီ ပထမဦးဆုံး ပါးခဲ့လိမ့်မယ်လို့ မှတ်တာ’

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။
စတန်တန် အတန်ကြာ ကြက်သက်သေသွားသည်။ ထို
နောက် မျက်နှာစပေါ်တွင် အပြုံးတစ်ပွင့်က ဖြည်းဖြည်း ထင်
လာသည်။

‘ဟာ...အပိုင်ပဲ...အပိုင်ပဲ’
ရှင်ရှင်မြူးမြူး ရေရွတ်လိုက်သည်။

x x x

အခန်း (ခုနစ်)

လစ်ဗင်းအင်သည် တစ်ချိန်တစ်ခါကတော့ အတော်ပင်
ကောင်းမွန်သည့် ပုံရိပ်ဖြစ်ပုံရသော်လည်း နှစ်ကာလဒဏ်ခံရတော့
အဖြည်းဖြည်း နှမ်းလျှလာသောသရုပ်ပီပြင်နေသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘားကောင်တာတွင် ရပ်တန့်ရင်း အရက်
တစ်ပက်ကို ခပ်မြန်မြန်မော့လိုက်သည်။ ဖားမျက်နှာနှင့်တူသော
မျက်နှာပိုင်ရှင် ဆန်ဝါမတစ်ဦးက ဝက်ခြံဗသပြစ်နှင့် ဖောက်
သည်တစ်ဦး၏ ပြူးကြောင်ကြောင်မျက်လုံး၊ မျက်နှာနားကပ်
တင်လှုပ်အက ကပြနေသည်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်မိသည်။
မျှနှင့် စိတ်ကုန်မှု လုံလောက်သွားသည်။

ကျွန်တော် လမ်းပေါ်သို့ ပြန်ထွက်ခဲ့သည်။ ထိုနောက်
တစ်စပေါက်သို့ ကွေ့ပတ်လျှောက်သွားသည်။

ပွဲများတွင် ငါးအရှင်လတ်လတ် မြို့ပြခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ငန်းတူးဟန်ပေါက်နေသော ငါးအောင်ကို တွေ့ရသည်။ သူသည် ဆရဲတစ္ဆေကို ကြည့်သည့်ပုံစံ ကျွန်တော်ကို ပျိုးကြောင်ကြောင် ကြည့်လိုက်သည်။

ဆိုးနွေမှ မြန်မြန်ဆန်ဆန် ထွက်မသွားလျှင် ကျွန်တော် လက်နှစ်ဘက်ကို ဆွဲဖြုတ်ပစ်မည်ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာရှေ့တွင် ရမ်းခဲပြုလိုက်သော ငါးခေါ်လာတန်သည် သူ၏ ဖောက်ပြန်လိုစိတ်ကို ငြိမ်သက်သွားစေစွမ်းခဲ့သည်။

‘ငါ ဒီက ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်တယ်၊ ဂျီနီကိုပက်ခိနာမည်က’

ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြောလိုက်သည်။

‘တွေ့ခွင့် မရှိဘူး’

သူက အာလုတ်သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ သို့သော် မျက်လုံးများက ငါးခေါ်လာတန်မှ မခွာ။

ကျွန်တော်သည် ထိုငါးခေါ်လာတန်အား သူ့စွပ်ကျယ် အင်္ကျီလည်ပင်းပေါက်ထဲသို့ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

‘လယ်ရီ... မူလာရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ထောက်နေတယ်၊ အရေးကြီးတယ်လို့ ပြောလိုက်’

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားကို ထွက်တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး ကိုယ့်လူ’

အစောင့်က စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ငါပြောခိုင်းတဲ့အတိုင်း ပြောလိုက်ပါ၊ သူထွက်တွေ့ပါလိမ့်မယ်၊ မင်း သူ့ ခေါ်လာရင် နောက်ထပ် ငါးခေါ်လာရမယ်’ ကျွန်တော်က ခိုင်းခိုင်းမာမာ ဆိုလိုက်သည်။

‘သူ့အခု ချက်ချင်း ထောက်လာပါလိမ့်မယ်၊ သူ့အော်ဟစ်လာရင်လဲ စိတ်မပူနဲ့၊ သူ့ကို မရအရ ဆံပင်ကပြစ်ပြစ် ဆွဲခေါ်လာခဲ့မယ်’

အစောင့်က ရဲရဲကြီး အာမခံ၍ အထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ နှစ်မိနစ်လောက် အကြာတွင် တစ်ယောက်တည်း ပြန်ထောက်လာသည်။

‘သူ့ အခုပဲ လာလိမ့်မယ်၊ အဝတ်အစား ဝတ်နေတယ်၊ တကယ်တော့လဲ ဘာမှမက်လောက်စရာ မရှိပါဘူးဗျာ’

အစောင့်က တရင်းတနီး ဆိုလိုက်သည်။

နောက် ငါးမိနစ်လောက် ကြာသောအခါတွင် ခပ်သွယ်သွယ် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခု တံခါးပေါက်မှ ထွက်လာသည်။

‘ကဲ.. ထောက်လာပါပြီ ခင်ဗျာ၊ ကပဲ့ရုံရုံ ဂုဏ်ဆောင် မင်း၊ ငါ့မီးချောလေး မစွဲကျီ နို့လိုပက်ခိ’

အစောင့်က ဝင့်ကြားစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘မင်း မနာလို မပြစ်မိဘူးလား’

ကျွန်တော်က သူ့ကို မေးမြန်းလိုက်ပြီး သူ့လက်ထဲသို့ ငါးခေါ်လာတန်တစ်ရွက် ထိုးထည့်လိုက်ပြန်သည်။

မိန်းမပျိုလေးက ကျွန်တော် အနားသို့ မလာချင့် လာချင်တန်ဖြင့် လျှောက်လာသည်။

‘ရှင် လယ်ရီမူလာရဲ့ သူငယ်ချင်း ဟုတ်ပါတယ်နော်’

သူမက သံသယဖြင့် မေးလိုက်သည်။
 'အမှန်ပါပဲ... ငါ မင်းနဲ့ စကားပြောစရာရှိတယ်'
 ကျွန်တော်က သူမကို ပြောလိုက်သည်။
 'ကျွန်မ မိနစ် ၂၀ လောက်ပဲ အချိန်ရတယ်'
 သူမက အင်တင်တင်ပြောလိုက်သည်။
 'အဲဒါ အချိန်အများကြီးပဲ၊ ဒီဝန်းကျင်မှာ အစီအစဉ်သောက်
 လို့ ရမယ် ထင်တယ်'
 ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။
 'ကော်ဖီသောက်ရအောင်၊ လမ်းထောင့်မှာ ဆိုင်တစ်ဆိုင်
 ရှိတယ်'
 သူမက ဆိုလိုက်သည်။
 လက်ပက်ရည်ဆိုင်၏ မီးထောင်အောက်သို့ ထောက်သောအခါ
 တွင် ဂျွန်နီ၏မိခင်၏ မျက်နှာကို ထင်ထင် အကဲခတ်နိုင်ခွင့်ရ
 သည်။ သူမသည် အမှန်တကယ် ချောမောသော်လည်း သောက
 ရိပ် လှမ်းခနသောကြောင့် ညှိုးချုံး ရုပ်ကျနေပုံရသော ဆံပင်
 နက်မလေး ဖြစ်သည်။
 သူမသည် ကော်ဖီခွက်ထဲသို့ သကြားခပ်ထည့်ရင်း ကျွန်
 တော် ကိုသာ ပြူးကြောင်ကြောင် ကြည့်နေခဲ့သည်။ ထိုပြူး
 ကြောင်ကြောင် မျက်လုံးများထဲတွင် ကြောက်လန့်ရိပ်များ
 ထင်းထမ်းတွေ့နေရသည်။
 'ရှင် ဘာဆီချင်လဲ'
 သူမက မေးမြန်းလိုက်သည်။
 'ငါ ရှယ်လီအဆစ်ဘက်စတိန်းအကြောင်း သိချင်တယ်'

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။
 သူမတစ်ကိုယ်လုံး မတ်ခနဲဖြစ်သွားသည်။
 'ကျွန်မ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး တာမူ မသိဘူး၊ ဘာဆိုတာမှ
 သိဘူး။ ရှင်အလကား အချိန်ဖြုန်းနေတာပဲ ဖြစ်မယ်'
 သူမက အစ်တစ်တစ်အသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။
 'စိတ်မပူစမ်းပါနဲ့ ဂျွန်နီ၊ ငါလည်း မှုသာရဲ့ မိတ်ဆွေ တစ်
 ယောက်ပါ။ ငါ့ကို ပိုင်ပိုင်လင်းလင်း ပြောနိုင်ပါတယ်လို့ လယ်ရီ
 မှာလိုက်ပါဘယ်၊ သူမညွှန်ပြပဲနဲ့ မင်းရှိုတဲ့နေရာကို ငါဘယ်
 လုပ် သိမလဲ'
 ကျွန်တော်က ချော့ချော့မြူမြူ ဆိုလိုက်သည်။
 သူမ အနည်းငယ် စိတ်သက်သာရသွားဟန်ရသည်။
 'သူကပြောလို့ ပြောတယ်ပေါ့'
 သူမက ခွဲဟဖြင့် မေးလိုက်ပြန်သည်။
 'ဟုတ်တယ်... မင်းကို သူက အဲဒီလို မှာလိုက်ရက်နဲ့ မင်း
 ဘုမပြောရင် သူသဘောကျမှာ မဟုတ်ဘူး'
 ကျွန်တော်က အသံမာမာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
 သူမသည် မထိမ်းနိုင် မသိမ်းနိုင် ဟုန်ယင်သွားပုံရသည်။
 'ကျွန်မ ပြောပါမယ်ရှင်၊ ဒါပေမယ့် သူက ပြောခွင့်ပြု
 သေချာချင်လို့ပါ။ ရှင် ဘာသိချင်လဲ'
 'မိန်းမာ- ရှယ်လီနဲ့ အခင်မိတ်ဆွေ မိတ်ဆွေတွေ ဟုတ်တယ်
 ဟိလား'
 'အဲဒီလိုပဲ ဆိုရမယ်ထင်ပါတယ်၊ ကျွန်မထို့ အတော်တို့
 တယ်'

ရဲ့ နို့က အသက်မပါစွာ ပြောလိုက်သည်။
 'သူ့ အစ်ကိုပက်ကို မင်း သိခဲ့တယ်ပေါ့'
 'အဲဒီအဓမ္မက အမြဲတစေပဲ ရှယ်လီကို ဩဝါဒပေးနေတတ်
 ခဲ့တယ်။ ဒါလုပ် ဟိုဟာမလုပ်နဲ့ ဆိုပြီး သူ့ကိုယ်တိုင်ကတော့
 ဘာမှမဟုတ်တဲ့ ထောင်ထွက်၊ တစ်သက်လုံး မိန်းမနဲ့ကင်းနေတဲ့
 လေသံမျိုးနဲ့ စကားပြောတတ်သေးတယ်။ ရှယ်လီကို တစ်သက်
 လုံး အခန်းထဲပိတ်နေ၊ အိုဖမ်းသွားတာမျိုးကို လိုချင်ခဲ့တဲ့
 သူပဲ'

ရဲ့ နို့က ဒေါသတကြီး ဆိုလိုက်သည်။
 'ရှယ်လီ နှလုံးထောင့်ရှိခဲ့လား၊ ရဲ့ နို့
 ရှိခဲ့ပါတယ်... အဲဒါကတော့ အမှန်ပဲ။ တစ်ခါ သူ့ အခန်း
 ထဲ ကျွန်မဝင်သွားတော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာလဲနေတာကို တွေ့ရ
 တယ်။ နှုတ်ခမ်းတွေပြာနမ်းစပြုနေခဲ့တယ်။ ကျွန်မ သူ့ကို နည်း
 နည်း ပြုစုနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာဝန်အပေါ်တော့
 မခံဘူး'

ရဲ့ နို့က အောက်ခမ်းကိုကိုက်ရင်း ဖြေလိုက်သည်။
 'အဲဒီတုန်းက သူ့မှူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲနေလား'
 'သုံးနေခဲ့တယ်။ ရှယ်လီက ကျွန်မနဲ့ မသိခင်ကတည်းက
 ဆေးစွဲနေခဲ့တယ်။ သူ့ အစ်ကို ပက်က သူ့ အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ်
 လောက် ဆေးခြောက်စီးကရက် နှစ်လိပ်တိုက်ခဲ့တယ်။ နောက်
 နောက် ရှုတ်ရှုတ်သဘောပါပဲ။ အဲဒီအချိန်ကတည်းက အကြိမ်
 တွေ့သွားတယ်'

'ဆောင်ကြားနန်းကလပ်မှာ အလုပ်လုပ်ကိုင်တဲ့ ကိစ္စထေ...
 အဲဒီအကြောင်း တစ်ခါမှ မပြောမဆိုခဲ့ဘူးလား'
 'အမြဲတမ်းပဲ ပြောခဲ့တယ်' အဲဒီမှာ အလုပ်လုပ်ရတာကို
 သူ သိပ်သဘောကျခဲ့တယ်။ အဲဒီကလပ်ကို ပိုင်တဲ့သူသာသဘော
 မတွေ့ခဲ့ဘူး။ သူက ကောသိမလေးတွေကိုပါ သူ ပိုင်တယ်လို့
 ယူဆပုံရတယ်။ ရှယ်လီက အဲဒါကို လက်မခံနိုင်ခဲ့ဘူး။ ရှယ်လီက
 အိမ်မတန် စာန်းတဲ့သူဖြစ်နေတာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေ
 မယ့် အဲဒီလို ငါ့ခြံတွင်း ကြက်သဘောမျိုးစားတာကို သူ
 လက်မခံနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူ့ကို သွေးတိုးစမ်းလာတိုင်း ခါထုတ်ပစ်
 လိုက်လေ့ရှိခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သူ အလုပ်ဖြုတ်ခံလိုက်ရတာ
 ပေါ့'

ရဲ့ နို့က ပြောလိုက်သည်။
 'သူ့မသေခင် နောက်ဆုံး ဘယ်အချိန်က တွေ့ခဲ့လဲ'
 'မသေခင်ညကပေါ့။ အဲဒီတုန်းက သူ့အလုပ်လုပ်မနေခဲ့ဘူး
 ဖို့စတန်တွန်က သူ့ကို အလုပ်ဖြုတ် ပစ်လိုက်ကတည်းကပေါ့။
 အတော်စိတ်ဓာတ်ကျသွားခဲ့ပုံရတယ်။ သူ့ ဘဝ တစ်သက်တာ
 မှာ အဲဒီကလပ်မှာလုပ်တဲ့ အချိန်ကပဲ တကယ်ပျော်ပါးခွင့်ကြုံ
 စတယ်လို့ ဆိုရမယ်။ အဲဒါမျိုး အခွင့်အရေး နောက်တစ်ခါ
 များမဟုတ်ဘူးလို့ တွက်ဆခဲ့ပုံရတယ်။ ကျွန်မ လုပ်မသွားခင်
 အဲဒီနေ့ခင်းက သူ့ကို သွား တွေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒီညက ကျွန်မ
 တစ်ဘက်က တစ်ခြားပွဲတစ်ခုမှာ ကသိုရှိခဲ့တယ်'

'ဘာဖြစ်ခဲ့လဲ'

'အင်း...ရှယ်လီ နည်းနည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေပုံ ပေါက်ခဲ
တယ်။ သူ့ဆေးချထားမှန်းလည်း သိသာခဲ့တယ်။ မျက်အိမ်
လေးတွေက အပ်ဖျားလို ဆေးငယ်နေခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး...
စကားအများကြီး အရမ်းကာရော ပြောနေခဲ့တယ်။ အဓိပ္ပာယ်
သိပ်မရှိတဲ့စကားတွေ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်လေ။ စတုန်တုန်ကိုဒီည
တွေ့မယ်လို့ ဆူကဆိုခဲ့တယ်။ အကယ်လို့ သူ့ကို အလုပ်ပြု
မခန့်ခွဲရင် ကလပ်မှာ မူးယစ်ဆေးဝါး လက်သိပ်ထိုးရောင်
တယ်။ ကလပ်မှာ အလုပ်လုပ်နေတုန်း သူ့မူးယစ်ဆေးဝါး
လာခဲ့တယ်လို့ ရဲတွေကို သွားတိုင်မယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်'

ဂျီနီသည် စကား တန့်လိုက်ပြီး အဝေးသို့ လှမ်းမျှော်
ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထို နောက် လေသံဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မလိမ်ပြာ မလှဘူး သူ့တကမ
ပြောတာလို့ မထင်ခဲ့မိဘူး။ အဲဒီလိုပဲ ဆေးချထားတဲ့ အချိန်မှာ
ပေါက်ကရ ပြောနေကြပြီးရပ် ပြီးတပဲ ဒီတစ်ကြိမ်ခံတော့ တ
မျိုး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ ဘယ်လိုလုပ် ဆိုခဲ့ပါ့မလဲ'

'မင်းမှာ အပြစ် မရှိပါဘူး ဂျီနီ၊ မင်း အယ်လီ သိနိုင်
တာမှ မဟုတ်ဘဲ'

ကျွန်တော်က ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောလိုက်သည်။

သူမ မျက်လုံးများတွင် ကျေးဇူးတင်ရိပ်ကို တွေ့ရသည်
သူမ အမှတ်ရဟန်ဖြင့် ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

အဲဒါ ရှယ်လီကို ကျွန်မ နောက်ဆုံး တွေ့ခဲ့တဲ့ နေ့ပဲ
'သူ့ ကိုယ်သူ သတ်သေခဲ့တယ်လို့ ယူဆလား'

'ရှယ်လီ ဆစ်ဘတ်စတီနိုးလား သူ့ ကိုယ်သူ သတ်မှာ လော
ကကြီးမှာ အဆက်ရှင် နေလိုတဲ့ စိတ်အား အကြီးမားဆုံး လူကို
ပြုပါဆိုရင် ရှယ်လီကို ပြရမှာပဲ'

ဂျီနီက ခပ်လှောင်လှောင် ရယ်ပုံဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။

'ကောင်းပြီ ရှယ်လီအလောင်းကို တွေ့ပြီး သုံးရက်လုံးလုံး
မင်း ပျောက်သွားခဲ့တယ်။ တခုဖြစ်သွားခဲ့သလဲ ဂျီနီ မင်း
အမေးအမြန်း မခံနိုင်ခဲ့လို့လား'

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ မေးလိုက်သည်။

'ဒါနဲ့ ရှုပ်က လယ်မူလွှာရွဲ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်ဆို
သူ့မှက ဒု ဝါဟဖြင့် မေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်ပါတယ် အဲဒီကိစ္စဖြစ်ပြီးမင်းနဲ့သူ စကားပြောခဲ့တယ်
ဆိုတာကို ငါ သိတယ်။ ဒါ ပေမယ့် အဲဒါ လော့ ဘဲ သိတယ်
ကျွန်တော်က လျှင်မြန်စွာ ဖြော့လိုက်သည်။

'ရှုပ်က လယ်ရီလို မဟုတ်ဘူး ဂျီနီ
ဂျီနီက ကျွန်တော့ကို ခက်စေ စေ ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်
သည်။

ရှုပ်ဟာ သူ့နားဝ မတူဘူး နောက်တစ်နေ့ မနက်စော
စောမှာ သူ့နားဝအခန်းကို ရောက်လာတယ်။ ရဲတွေ ရောက်
လာပြီး ကျွန်မကိုပါ ဆေးသမားလို တွက်ပြီး မေးခွန်းပေါင်း
တစ်သန်းလောက် မေးနေလိမ့်မယ်တဲ့ ဒါကြောင့် အဲဒီက ခက်
ရှုပ်နေသင့်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော
့က အိမ်ထစ်အိမ်ကို ခေါ် သွားတယ်။ ကိုစွပ်စွဲတွေပြုတဲ့အထိ'

မင်းနဲ့ လယ်ရီ နှစ်ယောက်တည်း သုံးရက်လုံးလုံး အတူ နေခဲ့ရတယ် ဟုတ်လား။

သူမ တုန်ခါသွားသည် သွားချင်း မရိုက်မိစေရန် အံတင်း တစ် ဩဇာလိုက်ဟန် ရှိသည်။

ကျွန်မ သွားရတော့မယ်ရှင် လယ်ရီကို တော့ရှင် ပြောလိုက် ပါရှင်မေးသမျှ မေးခွန်းအားလုံး ကျွန်မဖြေလိုက်ပါတယ်လို့ သူမ တံထွေးမျှ ရင်း ပြောလိုက်သည်။

‘စိတ်ချပါ လှို နီ ငါ ပြောလိုက်ပါမယ်’

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်၍ ဖြေလိုက်သည်။

ရှင် ချွယ်ချမ်း ဖြစ်တဲ့အတွက် ကျွန်မ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် ဆက်ဆံလိုက်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး သူ ပေးခဲ့တဲ့ အကြံကောင်းကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါ သူ့လို ပြောဖြစ်အောင် ပြောလိုက်ပါနော်.....နော်’

သူမက အသည်းအသန် ပြောလိုက်သည်။

‘သူ အယ်လီ အကြံကောင်းကောင်း ပေးခဲ့သလဲလှို နီ သုံကြာပွတ်နဲ့လား’

ကျွန်တော်က သံဖြတ်ဖြင့် မေးလိုက်မိသည်။

သူမ ကျွန်တော့ကို အထိတ်တလန့် ကြည့်၍ ချက် ချက် ရှိတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်ဖက်ရည်ခွက် ခြေ ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် သူမ ခြေသံများ လုံးဝ တိုးတိတ်သွားသည် အထိ နားထောင်နေလိုက်မိသည်။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ကောင်တာမှ လူက ကျွန်တော့ကို မျက် မှောင်ကုပ်ကြည့်နေခဲ့သည်။

‘ခင်ဗျား ကောင်မလေးကို ဘာလုပ်လိုက်တာလဲ ကိုယ့်လူ၊ သေလောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်ပစ် လိုက်တာလား ဘာလဲ’ သူက ရုတ်တရက် ဆိုလိုက်သည်။

‘ကျုပ် ဘာမှ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ဟိုလူနဲ့ခဲ့တဲ့ သုံးလလောက် ကတည်းက သူ သေလောက်အောင် ခြောက်ခဲ့ရပြီးပြီ’ ကျွန်တော်က စိတ်မကောင်းစွာ ဆိုလိုက်သည်။

+ + x

စတန်တုန်၏ အိမ်ရှေ့သို့ အငှားယာဉ်ဆိုက်ဆောက်ချိန်တွင် ဆယ်နာရီထိုးရန် ငါးမိနစ်တိုင်နေသည်။ အလ်ဘတ် တံခါးပွင့် ပေးလိုက်သောအခါ တွင်အသံပလံများက အချိန်အဟုန်ပြင်းစွာ ရိုက်ခတ်လာသည်။

‘ပါတီ အချိန်ရစ ပြန်ပေါ့ပြီ၊ မစ္စတာ ဟိုလ်မန်း စား သောက်ခန်းထဲမှာ ဘတ်ဖတ်ပွဲတွေ ခင်းထားတယ်ဆရာ ဇိုက် ဆာနေရင်ပေါ့၊ အရက်ကတော့ နေရာတကာ ဖြန့်ချထား တာပဲ’

အလ်ဘတ်က ပခုံး မသိမသာတုန်၍ ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ညှော်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်။ စတန်တုန် ပြောသကဲ့သို့ ဂီတသမားက အာယာဇြိမ့်ညောင်းသော တေး များ တီးမှုတ်နေသည် မဟုတ်ချေ။ သွေးဆူသွေးကြားစသော တေးဂီတများ ဝုန်းဝုန်းခိုင်းခိုင်း လက်စွမ်းပြနေသည်။

ပက်ဆစ်စတိန်းသည်အနီးဆုံးဆိုဖာပေါ်တွင် ပက်လက် ဖြစ်နေသည်။ သူ့ပေါ်တွင် မျက်လုံးမှေးမှေးနှင့် ညွှန်ကြိုမယ် တစ်ဦးက ကားယား ဖြစ်ပေသည်။ ပက်က သူ၏ တရားပက် လက်ကွက်များကို သူပေါ် စမ်းသပ်နေကြောင်း ရှင်းနေသည်။ တရားပက် အသံမျိုး မဟုတ်သည့်တိုင်အောင် စာခပ်ခပ် ရယ်သံတော့ ထွက်လာသည်။

ကျွန်တော် အနားမှ ဖြတ်လျှောက် သွားသောအခါတွင် မျက်ခမ္မာမလေးက စိတ်ဝင်တစား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

‘အေး... ကျွန်မ နာမည် အနီနာဘလ် သူကတော့ ပက်ဆစ်ဘတ်စ်တိန်းတဲ့၊ ကျွန်မ တစ်သက် တွေ့ခဲ့တဲ့ အထဲမှာတော့ အထူးဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ’

သူမက တခပ်ခပ် ရယ်မောရင်း ရှင်မြူးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘အေး... ငါတော့ ဘိုက်ဆာနေတယ်’

ကျွန်တော်က ဝတ်ကြေတန်းကြေ တုန်ပြန်ပြောလိုက်သည်။ အခန်းထဲတွင် လူပြည့်နေဟန် ရှိသည်။ ဤအခန်းပြည့်လောက်အောင် လောကတွင် လူမရှိဟု ထိုအချိန် မတိုင်ခင် အထိ ကျွန်တော် ထင်ခဲ့မိသည်။

အလံဘတ် ပြောခဲ့သကဲ့သို့ပင် အခန်းထောင့်စွန်း တစ်ဘက်တွင် ဘတ်ဖတ်စားဆောက်ပုံများ ချထားသည်။ ယင်းတေးတိုင်မှ အရက်ကောင်တာ ခင်းထားသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘားကောင်တာရှိ လူထဲမှအရက်တစ်ခွက် ယူလိုက်ပြီး ဘတ်ဖတ်စားပွဲသို့ ကူးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော့ မျက်နှာသိ အများစု အုပ်စုသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။

‘ဟေး... ဒီမှာ ကြည့်စမ်း ငါ့မိတ်ဆွေကြီး ဟိုလံမန်း အလကား အစားသောက်နဲ့ ပွဲတော်ကြီး တည်နေတယ်’

စတန်တုန်က ရှင်ရှင်မြူးမြူး ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တုန်က အင်မတန် ဟာသမြောက်သည့် ဟားကွက်တစ်ခု ဆိုလိုက်သည်ဟု ယူဆသည့် ပုံစံဖြင့် ညွှန်မယ်များက ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မောလိုက်သည်။ လိယွန်း ဒေါက်ကလပ်ကမူ ယဉ်ကျေးစွာ ပြုံးယုံသာပြုံးလိုက်သည်။

ခင်ဗျားကို ကောင်မလေးတွေနဲ့ မိတ်ဆက် ပေးချင်တယ်၊ ကိုယ့်လူ့ အိပ်ပန်းနက်မလေး နာမည် အိုင်းနက်စ်၊ စပိန်ဘာသာနဲ့ ယုတ်ယုတ်ကန်းကန်း တတ်တယ်’

စတန်တုန်က ထက်ထက်သန်သန် ပြောလိုက်သည်။

‘အို... မစတုတာ စတန်တုန် လူတိုင်း လူတိုင်းကို ကြေညာနေရသလား’

သူမက စတန်တုန်အား မျက်တောင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ဖြင့် အပြစ်ဆိုဟန် ခြောလိုက်သည်။

‘သူကတော့ ပေါ်လာ ပေါ်လာကို မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား’

စတန်တုန်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘မှတ်မိတာပေါ့ ကျုပ် ပထမဆုံး ဆိုခဲ့တဲ့ ညွှန်မယ်ပဲ’ ကျွန်တော်က ပေါ်လာကို ပြုံးပြရင်း ပြောလိုက်သည်။ ‘တွေ့ရတာ ဝမ်းသာစရာ ဖြစ်ခဲ့ပုံပုဂါတယ်ရှင်’

မက သူ့တာဝန်ကျေကျေ ယဉ်ကျေးပြီး အံ့ကြိတ် လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ စုံစမ်း ထောက်လှမ်းမှု အခြေအနေရော ဘယ် ယုံစိတ်ခံစားခံရပါသလဲ’

လီယွန် ဒေါက်ကလစ်က ကြည်သာစွာ မေးလိုက်သည်။

‘ဟာ... အတော် ခရီးပေါက်နေပြီဗျာ’

ကျွန်တော်က သူ့ကို အစားပါးတရ ပြန်ဖြေရင်း စားပွဲ စပေါ်မှ ကြက်ပေါင်းတစ်ချောင်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျာ ပြောတာ အမှန်ပဲ အတော် မျက်နှာပြောပုံတဲ့ ကိစ္စပဲ’

မျက်မှန်များ နောက်မှ လီယွန်၏ မျက်လုံးတင် မှောင်ရိပ် ဝေး တွေ့ရသည်။

‘ခင်ဗျားက အသီးအခုတ်မှာ အိပ်စပတ်လို့ ကြားရတယ်။

ခားခတ် စားထိုး ခံားရေးပေါ့ ဟုတ်လား’

ကျွန်တော်က ကြက်သားဝါးရင်း မေးလိုက်သည်။

‘နည်းနည်းပါးပါး ကစားတာပါဗျာ၊ ရုံးစားပွဲမှာ တစ်နေကုန် ထိုင်ပြီး ကိုယ်လက် ကြုံ ခိုင်ရေး လုပ်သလိုပဲ၊ ခင်ဗျား စေ့ လေ့ကျင့်ခန်း အနေနဲ့ ဘာလုပ်လဲ’

လီယွန်က ဆိုလိုက်သည်။

‘စတန် တွန်လုပ်တဲ့ လေ့ကျင့်ခန်းမျိုးပဲ လုပ်တယ်၊ ဒါပေ

မယ့် သူလို အသာစီး ကျွန်းပိုင် မရှိဘူးပေါ့ဗျာ’

ကျွန်တော်က တမ်းတမ်းတတပုံ ပြောလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် စတန်တွန်နှင့် ပေါ်လာက တိုးတိုးပြောရမည့် စကားတစ်ခုကို ခပ်ကြယ်ကြယ်ပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေး နေပုံ ရနေခဲ့သည်။ ဘေးထောက်သွားသော အိုင်နက်စ်ကို ယင်း စိတ်ကို အေးစက်စွာ ကြည့်နေခဲ့သည်။ သူမ အပြောကြယ်သည် ဆိုသော စပိန်ဘာသာ စကားဖြင့် ယုတ်ယုတ်ကန်းကန်းများ ပြောတော့မည်လားဟု မှတ်ရသည်။

‘ကျုပ် စတန်တွန်ရဲ့ ဝါတီကို ဒီတစ်ကြိမ်ပဲ ထောက်ပံ့ ထားမယ်’

လီယွန်က ဆိုလိုက်သည်။

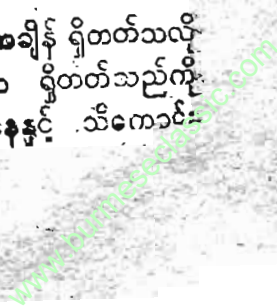
‘ဟိုဘက်မှာ မစွစတန်တွန်ရပ်နေတယ်ထင်တယ်၊ ခင်ဗျားကို လှမ်းခေါ်ဖို့ ကြိုးစားနေပုံ ရတယ်၊ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု လှမ်းဟစ်နေသလိုပဲ’

ကျွန်တော်က အခန်း တစ်ဘက်စွန်းသို့ လက်ဓမ္မယမ်းပြုရင်း ပြောလိုက်သည်။

လီယွန် မျက်စောင်း တစ်ဖျပ်ဖျပ် ခပ်မိသွားသည်။

‘အို... ဟုတ်လား၊ ဒါဆို ကျုပ် သွားကြည့်လိုက်ဦးမယ်၊ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါအုံး’

လူတစ်ယောက် စကား ပြောချင်သည့် အချိန် ရှိတတ်သလို တာမူ မပြောဘဲ စားချင်သည့် အချိန်သာ ရှိတတ်သည်ကို ထက်မြက်သော အယ်ဒီတာချုပ် တစ်ဦးအနေနှင့် သိကောင်း ပါရက်နှင့် လီယွန် ညွှန်ဟန်ပေါက်နေသည်။

ကျွန်တော်သည် ပန်းကန်တစ်ချပ်ပေါ်သို့ ပုစွန်ထုပ်ကျော်နှင့် ပုစွန်ဆိတ်တစ်ဖုံ တစ်ပုံကြီးခပ်ထည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အားရပါးရ စားပစ်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ပန်းကန်ပြောင် စားပြီးလောက်ချိန်မှာပင် ကျွန်တော့် နောက်တက်မှ ကျယ်လောင်စေးစက်သော အဆိတ်တစ်သံ ပေါ်လာသည်။

‘အော်... ရှစ်က ဒီရောက်နေတာကိုး’

ကျွန်တော် မဝံ့မရဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်တော့်ကို အေးစက်သော မျက်လုံးများဖြင့် စူးစူးရဲရဲ မှိုက်ကြည့် ကြည့်နေသော အရပ်ရှည်ရှည် ဆံဝါမလေးကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူမ၏ မျက်လုံး ဆကြည့်ကြောင့် ကျွန်တော့် စိတ်များ ရုတ်တရက် ကသောင်းအောင်း ဖြစ်သွားသောကြောင့် အချိုးအစား ကျနလှသော ခန္ဓာကိုယ်ကို အတိအကျ မြင်ရန် ငါးစက္ကန့် တိတိ ကြာသွားသည်။

အို... နီနာ အချစ် မင်း ၂၄ နာရီတိတိ အိပ်ပစ်ခဲ့သလား၊ ကျွန်တော်က အသံ အစ်အစ်ဖြင့် ဆိုလိုက်မိသည်။

ရှင် အစုတ်ပလုတ် လူယုတ်မာ ကျွန်မ အကူအညီအလိုဆုံး အချိန်မှာ ကျွန်မကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့တယ်။ သူမက စိတ်မကျေဟန် နှာခေါင်း ကရှင်ရှင် ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ၊ ရေကန်က ရေနွေးကန်မို့ မင်း အအေး ပမိဘူးဆိုတာကို ငါ သိခဲ့ပါတယ်၊ နောက်ပြီး

မင်း ရေကောင်းကောင်း ကူးတတ်မှန်း သေချာမှ ငါထွက်သွားတာပါ’

ကျွန်တော်က အောက်ကျို ကျို ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်မ အဲဒီအကြောင်း ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ ရေဆူရဲ လိုလက်မျိုးနဲ့ အလံဘတ်ရဲ့ လက်ထဲ ဝကွက်အပ်ခဲ့လို့ ပြောနေတာ၊ ကျွန်မတို့ ညှော်ခန်းထဲမှာ ပြေးပြေးလွှားလွှား တိုက်ပွဲဆင်ခဲ့ရတယ်၊ လှေကားမှာ အပြေးအလွှား အပြောအဆစ်ခန်းမကြီးမှာ တခက်တိုက်ပဲ ဆင်နှံပြီးမှ ကျွန်မ အခန်းထဲ ဝင်ပြီး တံခါးပိတ်နိုင်ခဲ့တယ်။

သူမက အေးစက်စွာ ဆိုလိုက်သည်။

ကိုယ်တကယ် စိတ်မကောင်းပါဘူး နီနာ အချစ် ကိုယ်က အလံဘတ်ကို အိမ်တော်စိုးသက်သက်လို့ မှတ်နေခဲ့တာ၊ အခုလို ဖြစ်မယ်လို့ မဆင်ခဲ့ဘူး၊ နောက်ပြီးတော့လေ မင်း ဝတ်စားထားတဲ့ ပုံစံကို အခုမှ ငါ သတိရမိတယ်။

ကျွန်တော်က ယို ယို လေး ဆိုလိုက်သည်။

ငွေထောင် ဂါဝန်ရှည်ကို ဆင်မြန်းထားသော သူမကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်ပြီး ဆက်ပြောလိုက်သည်။

ဟုတ်တယ်၊ မင်း ဝတ်စားထားခဲ့ပုံကို အခုမှ ငါ ပီပီပြင်ပြင် အမှတ်ရမိတယ်။

သူမ မျက်လုံးထဲတွင် လှောင်ရိပ်ပေါ်လာသည်။ ထို နောက် ကျွန်တော့်ကို သွားပြီးပြီး ပြေးလိုက်သည်။

ကဲလေ... ရှင်ကို ခွင့်လွှတ်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ဒီနေ့အချိန်ကတော့ ကျွန်မကိုယ်ပိုင် အချိန် ဆိုတာကိုလည်း ပြောချင်ပါတယ်။

ဒါဖြင့် တို့လွတ်လွတ်လပ်လပ်စားနိုင်သောက်နိုင် ပျော်နိုင် မါးနိုင်တယ်ပေါ့

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

ရှင် ဘယ်တော့မှများ အခုလို လက်တွေ့ကျကျ မြင်ရှု လာစမ်းပါ့မလဲလို့ ကျွန်မ စဉ်းစားနေခဲ့တာ သူမက ခပ်လှောင်လှောင် ဆိုလိုက်သည်။

နောက် မိနစ်ကိုးဆယ်တာလသည် ကျွန်တော့ရှေ့မှ နေရှု ဝေဝေဝါးဝါး ခပ်သွက်သွက် ပြသွားသော ရှစ်ရှစ်ကားကဲ့သို့ လွန်သွားသည်။ ဟိုတစ်ကွက် နှစ်တစ်ကွက်မျှသာ မရေမရာ အမှတ်ရမိသည်။

မှန်ပေါက်ပေါ်တွင် အုပ်ထားသော ကော်ဇောကို လှုပ် ထားပြီး ထိုမှန်ပေါက် အနီးတွင် မေယာကို အမှတ်ရမိ၏။

ကျွန်တော့ကို ဆဲရေး ထိုင်းထွာနေသော မလိခိဆာ စတန် တွန်၏ မျက်နှာနှင့် သူမကို အစာစား ဆွဲခေါ်သွားရန် ကြိုးစား နေသော လီယွန်-ဒေါက်ကလပ်၏ မျက်နှာပေါ်မှ အားနာ ရှိပုံ။

မလိခိဆာကို လှမ်းပစ်လိုက်သော ခွက်တစ်လုံး၊ မလိခိ ဆာ၏ နှာခေါင်းနှင့် ကပ်လွဲသွားပုံ၊ ခွက်ကိုလှမ်းပစ်လိုက်သူက နီနာ။

ညွှန်ကြိုမယ်လေး တစ်ဦးနောက်သို့ အမဲလိုက်သလိုအသည်း အသန် လိုက်နေသော လယ်ရီမူလာ၏ ရမက်ဆန်နေသော မျက်ခွက်။

လျှင်တစ်ပြက် တွေမိသော ကျွန်တော် မသိသော မျက်နှာ များ၊ နောင်လည်း ထပ်မမြင်လိုသော မျက်နှာ အများအပြား ကို မရေမရာ အမှတ်ရလိုက်မိသည်။

ထိုနောက် ရုတ်တရက် ဆူသံပူသံများ ငြိမ်သွားသည်။ ကျွန်တော် စာကြည့်ခန်းထဲသို့ ရောက်နေပြီး ကျွန်တော့ကို နီနာက ပေ့ဖက်ထားကြောင်း သတိရလိုက်သည်။

စာကြည့်ခန်းထဲတွင် ကျွန်တော်ထို့ နှစ်ဦးအပြင် စားဖွဲ့ အောက်တွင် အိပ်ပျော်နေသော အရက်သမား တစ်ဦးနှင့် သားကောင်တောတွင် ရပ်လျက်နဲ့ သာဆီ တစ်မျိုးကို ထိပ်ပြောင် ခေါင်းပေါ်တွင် လိမ်းနေသော ခပ်ကြောင်ကြောင် လူတစ် ယောက် ရှိနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့ကို ရစ်ပတ်ထားသော နီနာ၏ လက်ကို အသာ ဖြေချလိုက်သည်။ သူမ ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ အသာကျသွားသည်။ မျက်လုံး တစ်လုံး ဖွင့်၍ ကျွန်တော့ကို ကြည့်လိုက်သည်။

ရှင်ဟာ တကယ့်ကို လူကြီးလူကောင်း မပီသတဲ့သူ သူမက အသံ အေးတိအေးစက်ဖြင့် ဒေါသ ထွက်နေ ဆိုသည်။

မဆိုတတ်ဘူးလေ၊ ငါက မင်း ငါ့ကို ချစ်ဖို့ ဖက်တယ်ထား တယ် မှတ်နေတာ၊ အောက်လဲ မကျအောင် ဟိုင်အမှတ်နဲ့ တွယ် ထားမှန်းမှ မသိခဲ့တာ

ကျွန်တော်က အေးတိအေးစက်ပင် တုံ့ပြန် ဆိုလိုက်သည်။

'ဒီအောက်မှာ နေသာထိုင်သာ ရှိသားပဲ ရှင်ပါ ဒီကို ဆင်းခဲ့လေ'

သူမက မူးတူးတူး အသံပြင့် ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှို့ပြီးချိန်တွင်မူ သူမထံမှ ဟောက်သံ ထွက်လာသည်။ ကျွန်တော် လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။ ထိတ်သွားသည် ဆင်ဒရယ်လားကဲ့သို့ ခံစားလိုက်မိသည်။ သန်းခေါင်တိုင်ရန် သုံးမိနစ်သာ လိုတော့သည်။

နီနာသည် လက်ရှိ အနေအထားနှင့် နေသာဟန် ရှိနေသည် သူမကိုမိနစ် ၂၀ မျှ ပစ်ထားခဲ့ရမည်။ မုဆိုးကြီး တယ်ရီမူလာ အခန်းထဲသို့ မတော်တဆ ချောက်လာပြီး သူမကို တွေ့သွားမည် ကိုသာ စိုးရိမ်မိလိုက်သည်။

စာကြည့်ခန်း တံခါးတွင် သော့တံ တပ်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့ဖြင့် သော့ခတ်ပိတ်ပြီး ဧသုယူသွားလျှင် ကိစ္စပြုတ် ပြုဟု သဘောပေါက်လိုက်သည်။ လယ်ရီ အတွက် ပူစရာမလိုတော့။

စားပွဲအောက်မှ အရက်သမားကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဆံပင်ဖြူနေသော ချီချီနဲ့နဲ့ အဖိုးကြီးကို တွေ့ရသည်။ နီနာက သတိရလာပြီး သူ့ကို မဟားဇယား ကြံ့မဖြစ်မည်ကိစ္စမို့ ခေါင်းထဲမှ ပယ်လိုက်သည်။

သို့ဖြင့် ပြဿနာတစ်ရပ်သာ ကျန်တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ခေါင်းပြောင်ပြောင်နှင့် နံ့သာဆီ လိမ်းပြီးရမ်း လိမ်းနေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထံသို့ ချောက်သွားသည်။ နှာခေါင်းတရှုံ့ရှုံ့ဖြင့် အနံ့ခံလိုက်သည်။

ဟာ တကယ့် အနံ့ အသက်ပါလား။ အဲဒီရေမွှေး သူ့တံတံ ယောက်ျားကို မိန်းမတိုင်း ကျမ္မာ သေချာတယ်' ကျွန်တော်က သူ့နား နားကပ်ပြီး ခပ်ကျယ်ကျယ် ပြောသည်။

သူက သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

ကျုပ်ကုလား ဆိုလို့ပဲ တွက်မိတယ်။ ယောက်ျား တစ်ကောင် ဆွဲဆောင်မှု အပြည့်ရှိအောင် လေယာဉ်ဆီ ဖော်ဖော်ကို ဆင့်တယ်။ ဆံပင်လည်း ပေါက်တယ်ဗျ'

သူက ထိပ်ပြောင်ကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပွတ်ရမ်း ပြောလိုက်

လေယာဉ်ဆီလား။ ကျုပ်က အရက်ပုန်း မှတ်နေတာ' ကျွန်တော်က ခွဲဟန်နှင့် မေးလိုက်သည်။

သူက ကျန်တော့ကို မအူမလည် သူငယ်နှုပ်စားလေးဟု ခေါ်ဝဲစွာ ကြည့်သည့်ပုံ ကြည့်လိုက်သည်။

အရက်ပုန်းလောက်ကတော့ မှတ်ဆိတ်မွှေး ခိုတ်တဲ့အခါ ကျုပ် သုံးတယ်'

သူက ပုလင်းကို မှောက်ချလိုက်ပြန်သည်။

ဟိ...ကုန်သွားပြီ'

မိမိတန် စိတ်သောက ချောက်ဟန်ဖြင့် ရေရွတ်သိုက်

သွားလည်း အကြောင်း မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ အခုပဲ ရှိ ဆွဲဆောင်မှုကို မခံမရပ်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာ

ပြီး နေ့ကန်နှင့်စက်လောက်သာ လိမ်းလိုက်ရင် ကျုပ်ကိုယ်
စင်ဗျားကို ဖက်နမ်းပေး

သူသည် ကျွန်တော့ကို မျက်လုံးထောင့်မှ ခိုးကြည့်လို
သည်။ ထို့နောက် ကျွန်တော်နှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်း ထောက်အေး
ဂဏန်းလျှောက် လျှောက်သွားလိုက်သည်။

ခင်ဗျား နှစ်သက်သက်ဆွားမှ မဟုတ်ရင် လွတ်သွား
မယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးမိနစ်လောက်က စတယ်

ကျွန်တော်က စိုးရိမ်ဟန်ဖြင့် မြောလိုက်သည်။
ဘာစတာလဲ

သူက စိတ်ဝင်စားဟန် မေးလိုက်သည်။
ညော်သည် တစ်ယောက်ချင်းကို အမျိုးသမီး တစ်ယောက်

ကျွန်တော့ပေးနေတာလေ
ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

နေ့ကန် တဒဂ်တွင် လေဟုန်ကဲ့သို့ သူ အခန်းပြင်သို့ရောက်
ရှိသွားသည်။ လေယာဉ်ဆိန် သံ သံ သာကျန်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် စာကြည့်ခန်း တံခါးအတွင်းဘက်မှ
ထံကို ဖြုတ်လိုက်သည်။ တံခါးကို အပြင်ဘက်မှ သေချာ

လိုက်ပြီး သေချာကို အိတ်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်သည်။
ကျွန်တော် ညော်ခန်းထဲသို့ ထောက်သောအခါတွင်

ကံမတတ် ဆူညံသံများ ထိတ်ဆိတ်နေချေပြီး စတန်တန်
ထီးဝိုင်းစင်မြင့်ပေါ် ထောက်ရှိနေပြီး စကားပြောရန်

နေသည်။ ကျွန်တော်သည် စုဝေးရပ်တန်းနေသော
နေ့ကန်နားတွင် ရပ်လိုက်သည်။

အမျိုးကောင်းသားနှင့် အမျိုးကောင်းသမီးအပေါင်းတို့
စတန်တန်က စကားစလို့က်သည်။ ထိုအချိန်မှာမင် မြေ

ဘက် ရေကူးကန်မှ စူးစူးရှရှအော်ဟစ်လိုက်သော မိန်းမပျို
စိုး၏ အသံ ပေါ်လာသည်။

စတန်တန်က မြို့ကြီးသား အပြုံးပြုံး၍ ဆိုလိုက်သည်။
အင်း...အမျိုးသမီး တစ်ယောက် အတွက်စော့ပူစရာ

ကူးမှတ်တယ်
အို...မစွတာ စတန်တန် ရှင်က တုနယ် ရယ်ရတဲ့သူပဲ

ပေါ်လာ အားရပါးရ ဆော့ပူကာပြုသံ ပေါ်လာသည်။
စတန်တန်သည် ပေါ်လာကိုပါ ရေကန်ထဲ ကန်ချချင်စိတ်

ပါလာသည်ကို ဖုံးကွယ်သည့် အနေဖြင့် မျက်စေ့ စုံမှိတ်
ကန်သည်။ မျက်စေ့ပြန်ဖွင့်ပြီး ပေါ်လာကို မရေမရာ ဖြုံးဖြ

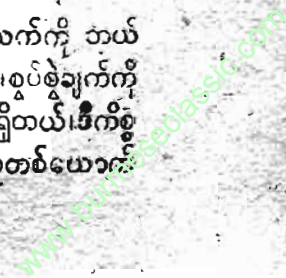
တ်သည်။
ကျုပ် တို့အိမ်နဲ့ လိုရင်းပဲ ပြောမှာပါ။ ဒီကိစ္စဟာ လူအချို့

ဘက်နဲ့ပတ်သက်တာမို့ ကျွန်တို့လူတွေသည်းခံနားထောင်
အောင်းပန်ပါတယ်

စတန်တန်သည် စုဝေး ရပ်တန်းနေသူများကို တစ်ယောက်
စေ့စေ့ ကြည့်ရင်း မျက်နှာတည်သွားသည်။

အဲဒီစာတွေကို ဘယ်သူ ရေးခဲ့လဲ ကျုပ် အသက်ကို ဘယ်
ခွိမ်ခြောက်နေတယ် ဆိုတာကို ကျုပ်သိတယ်။ စုပ်စွဲချက်ကို

ကန်ပေးဖို့ အထောက်အထား ခိုင်ခိုင်လုံလုံရှိတယ်။ ဒီကိစ္စ
တကယ်တော့ ကျုပ်နဲ့အဲဒီမှာရှိတဲ့ အခြား လူတစ်ယောက်

ရွှေကိုယ်ရေးကိစ္စ သက်သက်ပဲ။ ဒီကိစ္စကို ကျုပ်တို့ မျက်နှာ
ဆိုင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသင့်တယ် ဆင်တယ်။

စကားရင် ကျုပ်အခန်းကို ကျုပ် တက်သွားမယ်လေ
ထိပ် တည့်တည့်က အခန်းက ကျုပ်အခန်းပဲ အဲဒီမှာ ကျုပ်
၂၀ တိထိ စောင့်ပါမယ်။ ကျုပ် ဒီစင်ပေါ်က ဆင်းသက်

စက္ကန့် အနည်းငယ် အကြာမှာ ဒီအိမ်က မီးတွေအားလုံး
လိုက်ပါမယ်။ မိနစ် ၂၀ လုံးလုံး အမှောင်ချထားပါမယ်။

စတန်တန်သည် သူ့ ရွှေ ရှိ လူများ၏ မျက်နှာကို အကဲ
လိုက်ပြန်သည်။

‘အကယ်လို ကျုပ်နဲ့ ရင်ဆိုင် တွေ့သင့်တဲ့သူ ပေါ်မလာ
ကျုပ် သူ့ကို ရဲလက် အပ်ယုံကလဲ့လို တစ်ခြား လုပ်စရာ
တော့ပါဘူး။ ရဲလက်ထဲ အပ်ရရင်တော့ မလိုလား အ
လှသိရှင်ကြား ကိစ္စ ဖြစ်ကုန်မှာပါပဲ’

‘ခုလို သည်းခံပြီး နားထောင်ကြတဲ့အတွက် ကျေးဇူး
ပါတယ် လူကြီးမင်းနဲ့အမျိုးကောင်းသမီးအပေါင်းတို့နေ
မိနစ် ၂၀ အမှောင်ထဲမှာ ခပ်ဗျားတို့ လုပ်စရာ ကိုင်စရာမ
ပါဘူး ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ကိုအပ်မတန် ဂရုဏာသက်
တယ်လို့ ဆိုပါရစေ ခင်ဗျာ’

စတန်တန်သည် စင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းသက်သောအခါ
ပရိသတ် အုပ်က ရယ်မော လက်ခုပ်တီးနေဆဲ ဖြစ်သည်။
တွန့်ဖြတ်သန်းသွားစေရန် လမ်းဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

သူသည် ကျွန်တော့အနီး ဆယ်ပေလောက် အကွာမှ
သွားသည်။ ကျွန်တော့ကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။

တော်က ကျွန်တော့ အနေအခြေ ကောင်းကြောင်း ပေါ်ကျူး
သည့် အနေဖြင့် ခေါင်းတစ်ချက် ဆတ်ပြလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ညှော်ခန်းထဲမှ နေ၍ ခန်းမကြီးထဲသို့
ဝပ်ထောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ပရိသတ်အုပ် ပြန်လည်ကွဲသွားသည်နှင့် အသံနှုန်းသည်
လည်း မူလ အဆင့်သို့ တစ်တုန်ထိုး ပြန်မြင့်တက် ဇာသည်။

ကျွန်တော် တံခါးဝဘက်သို့ လျှောက်ရန်အပြုတွင် ကျွန်တော့
ကို တစ်စုံတစ်ယောက် စူးစိုက်ကြည့်နေသည်ဟု မသိမသန့်
ခံစားမိသောကြောင့် တုန်ခန် ခပ်တန်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါရှင်’

ကျွန်တော် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ အနက်ရောင် ဂါဇန်
ဝတ်ဆင်ထားသော သဲနာရီအိမ် ပုံစံ ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစား
နှင့် ဆံဝါမလေး တစ်ဦးကို တွေ့ရသည်။

‘ခွင့်ပြုပါတယ် ခင်ဗျာ’

ကျွန်တော်က ခပ်ကြောင်ကြောင် ဆိုလိုက်သည်။
သူမ၏ ချယ်ရီနီရောင် နှုတ်ခမ်းများ ထင်းသွားသည်။

ကျွန်တော်က ဘောင်းဘီကို လျှစ်မြန်စွာ ကောက်ယူပြီး
သူမကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့။ ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်။ ဟို မီးမှောင်
ခါနီးမှာ ပျောက်သွားစော့ ပြန်လင်းလာတဲ့အခါမှာ တွေ့ဖို့
ဆိုတာ သိပ် လွယ် အို...ထားပါတော့ ဒီကိစ္စကို’

သူမက ရုတ်တရက် မျက်စေ့မှိတ်၍ ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဤဆံဝါမနှစ် သူမ၏ စိတ်ဝင်စားစဖွယ် အဖြစ်နှင့် စိတ်ဝင်စားစဖွယ် အကန့်စိတ်ဝင်စားစဖွယ် ဘောင်းဘီ ကျွတ်ပုံတို့ကို အချိန်မပေးနိုင်မှန်း ရုတ်တရက် ဆတိရလိုက်သည်။

ကျွန်တော် သတိရလိုက်ချိန်မှာပင် တစ်အိမ်လုံး မှောင်ကျသွားသည်။ တံခါးဝရှိသည့်ဘက်ကို ကျွန်တော် အာရုံထဲပုံသေ သွင်းထားပြီး ဖြစ်သွားကြောင်း ကျွန်တော် လက်နှစ်ဘက် ဆန့်တန်းပြီး ထိုဘက်သို့ ဦးတည်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် အမှောင်ထဲမှာပင် ဘေးသို့ ခြေလှမ်းလိုက်သည်။ ထို့နောက် တံခါးဝ ရှိမည့်ဘက်သို့ လက်ဆန့်တန်းလျက်ပင် လျှောက်လာခဲ့သည်။

နောက်နှစ်စက္ကန့် အကြာတွင် လှေကားစွန်းကို ခူးနှင့်တိုက်မိလိုက်သည်။ ကြိတ်၍ ကျိန်ဆဲလိုက်မိသည်။

သို့သော် ပထမ လှေကားထစ်ကို တွေ့ပြီးနောက် ကျန်သည်က လွယ်လွယ်ကူကူပင်။ လှေကားလက်တန်း တစ်ဘက်ကို ကိုင်၍ အပေါ်သို့ ဆက်တက်သွားသည်။

နှစ်ထစ်သုံးထစ်၊ လေးငါးခြောက်ထစ် အမှောင်ထဲမှာပင် အဆင် အတော်ပြေနေခဲ့သည်။ သို့သော် ဒဿမမြောက် လှေကားထစ်သို့ ရောက်သောအခါတွင် ကျွန်တော့ခေါင်းပေါ်သို့ ဒုတိယထပ် တစ်ခုလုံး ပြိုကျလာသည်သို့ ခံစားလိုက်ရသည်။

x x x

အခန်း (ရှစ်)

ကျွန်တော် အမှောင်ထဲ နာကျင်မှုမှနေ၍ အမှောင်ထဲ နာကျင်မှုသို့ ကူးစက်သွားမိသည်။ ကြောင်းကျိုးအာရုံထို့လုံးဝ ကင်းမဲ့နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော့ မသိစိတ်က ခပ်ကြောင်ကြောင် ဆိုရွတ်မှုများ ပြုနေသကဲ့သို့ ခံစားမိသည်။

ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော့ မသိစိတ်ကို ဆင်ဆာမိတ်လိုက်သည်။ သိစိတ်ကို အလုပ်ပေးဆိုက်သည်။ စဉ်းစား ဘာဖြစ်တာလဲ စဉ်းစား အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ် စဉ်းစား ကျွန်တော့ ဦးနှောက်ကို ကွန်ပျူတာ မောင်းနှည်းပြင်းပြင်း ထန်ထန် မောင်းလိုက်မိသည်။

'မင်းလူ အဲဒီတော့ ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ စဉ်းစား တွေးခေါ် ဆင်ခြင် ပရမ်းပတာ အတွေးတွေနဲ့ ကမောက်ကမ ကေတုတ်ကမ်း ပြစ်မနေနဲ့'

www.burmeseclassic.com

ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော် သတိဝင်လာသည်။
နာကျင်မှုက ခေါင်းထဲမှာ ဝေဒနာတ ခေါင်းထဲမှာ မည်သည့်
အတွက်ကြောင့် ဝေဒနာ ဖြစ်နေသနည်း။

မတော်တဆ ထိခိုက်မှု တစ်ခုခု ဖြစ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်မည်။
သို့သော် ပေါ့ပေါ့သေးသေးတော့ မဟုတ်။ အတော် ပြင်းထန်
ခဲ့မည်။ သို့ကြောင့် ကျွန်တော် ယခုကဲ့သို့ ပြင်းပြင်းထန်ထန်
ခံစားနေရသည်။

ကျွန်တော် သတိရနေသည် ဆိုပါလျှင် မည်သည့်အတွက်
ကြောင့် အားလုံး မည်းမှောင်နေပါသနည်း။ ကျွန်တော့ မျက်
လုံး ဖွင့်နေပုံပိုက်နေသည်လော လက်နှင့် အသာစမ်းကြည့်လိုက်
မိသည်။ ရာစုနှစ်ရာစုလောက် ကြီးစားလှိုက်ရမိမှ လက်နှစ်
မျက်လုံး ထိတွေ့သွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရမိသည်။

ကျွန်တော့မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်နေသည်။ သို့ဖြင့် ကျွန်
တော့ကို အမှောင် လွှမ်းမိုးနေသည့် အကြောင်း တစ်ကြောင်း
သာ ရှိမည်။ ကျွန်တော် လျှင်မီ တိုက်ပြိုမှုဒဏ် ခံရပြီးမျက်လုံး
တာဝရ ကွယ်သွားခြင်းသာ ဖြစ်မည်။

ပြင်းထန်သော ပေါက်ကွဲမှု နှစ်ချက်ဆင့် ဖြစ်သွားသော
ကြောင့် ကျွန်တော် အမှတ်တမဲ့ တုန်သွားသည်။ သေနတ်သံ
နှစ်ချက်ပင်။ ကျွန်တော် လက်မြောက် အရှုံးမပေးနိုင်ခင်မှာ
ပင် စူးရှသော အလင်းရောင်က မျက်လုံးများကို ရက်စက်စွာ
တိုးဝင်လာသည်။

ထိုအခါမှသာလျှင် အဖြစ်အပျက် အားလုံး အဝင်ခွင့်ကျ
အချိုးကျသွားသည်။ ကျွန်တော် စတန်တန်၏ အခန်းဆီသို့

အတက်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျွန်တော့ကို ရိုက်နှက်ခဲ့
သည်။ ထိုအချိန်တွင် အိမ်မီးများပိတ်၊ တစ်အိမ်လုံး မှောင်ကျ
နေခဲ့သည်။ ထိုအချိန် သေနတ်သံ နှစ်ချက် ပေါ်လာသည်။

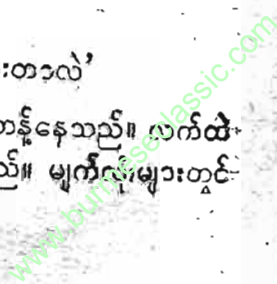
ကျွန်တော် ဒူးထောက် ထ လိုက်သည်။ လှေကားလက်တန်း
ကို ဆွဲလိုက်သည်။ မတ်တပ်ရပ်လိုက်သည်။ ကျွန်တော် လှေ
ကား လက်တန်းလို့ အသည်းအသန် ဆွဲအတက်တွင် တစ်စုံ
တစ်ယောက်၏ မလုံးပထွေး ဆဲရေးတိုင်းထွာ ရေရွတ်နေသံကို
ကြားလိုက်ရသည်။ အသံက ကျွန်တော့ အသံနှင့် အတော်
တူလှ၏။ ထို့နောက်မှ သိလိုက်သည်။ ကျွန်တော့ အသံပင်။
ကျွန်တော် ရေရွတ်နေမိခဲ့သည်။

ကျွန်တော့ ဦးနှောက် ကသောင်းကနင်း ကမောက်ကမ
ဖြစ်နေချိန်တွင် ကျွန်တော့ အမှုသည် အသတ် ခံလိုက်ရသည်။
ကျွန်တော့ အမှုသည် ဘုရားခေါ် ရာနောက် ပါသွားခြင်းကား
ကျွန်တော် ညွှန်ပင်။

စတန်တန်၏ အခန်းတံခါး ပိတ်ထားသည်။ သို့သော် တင်
တင်းမဟုတ် ကျွန်တော့ပခုံးနှင့် တိုက်ထည့်လိုက်ရာ ဟမ်းလင်း
ပူပိုသွားသည်။ ကျွန်တော်လည်း အခန်းထဲသို့ ဟပ်ထိုးရောက်
သွားသည်။

‘ဟိုလ်မန်း.....ခပ်ဗျား.....ဘာဖြစ်သွားတာလဲ’

စတန်တန်က အခန်းလယ်တွင် ရပ်တန့်နေသည်။ လက်ထဲ
တွင် သေနတ် တစ်လက် ကိုစီထားသည်။ မျက်လုံးများတွင်
တုန်လှုပ်ချောက်ချားရိပ် ကဲနေသည်။

ကျုပ် လောကားက တက်လာနေတုံး တစ်ယောက်ယောက်
က ကျုပ်ကို ချွတ်ထည့်လိုက်တယ် ထားပါ အဲဒါ အကြောင်း
မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားရော ဘာဖြစ်သေးလဲ

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

စတန်တန် ခန်းထောင်သို့ လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။ အခန်း
ထောင်တွင် လူတစ်ယောက် လဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကပြင်
ပေါ် မှောင်နေသည်။ ဗီရိုစွန်းနှင့် တစ်ဝက် ကွယ်နေသည်။

ကျွန်တော့ခေါင်း အနည်းငယ် သက်သာရာ ရသွားသည်။
တစ်ဟုန်ထိုး အံ့ကြ နာကျင်မှုက ခေါင်းကိုက်မှု အဆင့်သို့ ကျ
ဆင်း စုစည်းသွားသည်။

ကျွန်တော် အခန်းထေခင်သို့ ခြေလှမ်းထိန်း လျှောက်သွား
သည်။ မလဲမပြိုပဲ စရာက သွားသည်။ အလောင်းနားသို့ ရောက်
သောအခါတွင် အသံ ချဉ်ထောက်ပြီး ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်
နှာကို မြင်လိုက်သောအခါတွင် ကျွန်တော် အလွန်အမင်း
အံ့ဩသွားသည်။

အလံတတ် ပါလား

ကျွန်တော် စတန်တန်ကို တအံ့တဩ ညှဉ်းကြည့်ပြီး ခေရွတ်
လိုက်မိသည်။

ဟုတ်တယ်၊ အိမ်မက်ဆိုး တစ်ခုလိုပဲ၊ ဒီလို အခြေအနေမှာ
ဒီလို စကားပဲ ပြောရမယ် ထင်တယ်

စတန်တန်က ပြုံးရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။ အချိန်မဟုတ်
နောက်ရွတ်မိလိုက်သည့် အချက်ကို သဘော ပေါက်ဟန်ဖြင့်
မျက်နှာ ပြန်တည်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

ကျုပ်လည်း မသင်တာ ဖြစ်နေလို့ စိတ်ထား အထာမကျ
သေးဘူး

ဗလုံးဗသွေး ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော် မတ်တပ်ရပ်ပြီး သူ့ထံ လျှောက်သွားသည်။

ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်ပျက်သွားတလဲ

ခင်ဗျား ညနေပိုင်းက အပြင် ထွက်သွားပြီးတော့ ကျုပ်
တကယ့်ကို ထက်ထက်မြက်မြက် တွေးလာတယ်၊ အခုက အလံက
တစ်ခု မကျန်ကို အသေးစိတ်စိစဉ် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီ
ရှေးဟောင်း ရေနံဆီ မီးအိမ်က စာကြည့်ခန်းထဲက ကျုပ်က
အဲဒီမီးအိမ်ကို ဒီသယ်လာခိုင်းခဲ့တယ်၊ အလံဘတ်ကို ပြီးတော့
ရေနံဆီ အပြည့် ရှိမရှိ စစ်ဆေးကြည့်လိုက်တယ်၊ အိမ်တစ်လုံး
မှောင်ကျသွားရင် ကျုပ် အခန်းမှာ မှောင်ကျနေမှာကို ကျုပ်
ရုတ်ချင်း သတိရလိုက်တယ်လေ၊ ခင်ဗျား ကျုပ်အနားမှာ
ရှိရှိ မရှိရှိ၊ အမှောင်ထဲမှာတော့ ကျုပ် ထိုင်မနေချင်ခဲ့ဘူး

စတန်တန်က သက်မဲ့သံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်တော် စီးကရက် တစ်ဘူး ထုတ်ယူလိုက်သည်။ စီးက
ရက်ဘူးက ကြောမူနေသည့် စီးကရက် တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူ၍
ဖြောင်လိုက်သည်။ တုန်ယင်နေသော ကျွန်တော့လက်နှင့် တုန်
ယင်နေသော သူ့လက်နှစ်ခုကြားတွင် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိ
ရန် မီးခြစ်ဆံ တစ်ဒါဖြင့်မျှ ခြစ်လိုက်ရသည်။

ကျေးဇူးပဲ အလံဘတ်က အထူးတလှယ် စိတ်ဝင်စားနေ
ခဲ့မှန်း ကျုပ်က သိနေတော့ သူ့ကို ကျုပ်ကလည်း သိပ်ပြော
ပြနေချင်ခဲ့တယ် ကျုပ်ရဲ့ ဘဝကို ဖြေတယ်ပဲ ပြောပြောပေါ့

စတန်တုန်က ဆက်ဆိုလိုက်သည်။
 'အဲဒီမှာ ကျုပ်အကြံ တစ်ခု ရလိုက်တယ်။ မိန်းဆွဲပိတ်ဖို့ လူတစ်ယောက် အောက်မှာ လိုနေခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ မီးပိတ် သွားတဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်က ဒီအခန်းထဲမှာ ရှိနေခဲ့မှာ ခင်ဗျား။ အလည်း မီးပိတ်သွားမှ ညှော်ခန်းထဲက လစ်တုတ် လာနိုင်မှာ အဲဒီတော့ အလဲဘတ်ပဲ ရှိတော့တယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်ကို လုပ်ကြံ သတ်ဖြတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ လူကို ထောင်ဖမ်းဖို့ အသေးစိတ် အစီအစဉ်ကို ပြောလိုက်တယ်'

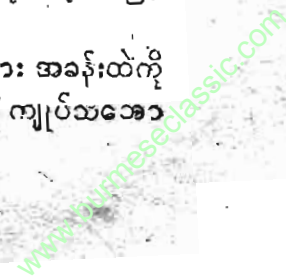
စတန်တုန်က သူ့ညာဘက်တွင် ကိုင်ထားသော သေနတ်ကို ပြူးကြည့်လိုက်သည်။ သေနတ်ကို ပထမဦးဆုံး အကြိမ် သတ် ထားမိသကဲ့သို့ ပြူးပြူးကြောင်ကြောင် ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထို့နောက် သေနတ်ကို အင်မတန် ရှုရှာစက်ဆုပ်သည့် ပုံစံဖြင့် လှုတ်ချလိုက်သည်။ ပါးစပ်ကို လက်ဖမိုးဖြင့် စက္ကန့်အနည်းငယ် ပိတ်မိလိုက်သည်။ ထို့နောက်သတိဝင်လာသကဲ့သို့ ရုတ်တရက် ဆိုလိုက်သည်။

'နေပါဦး စကား ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ ဟုတ်ပြီ အဲဒီ စင်မြင့်ထက်က စကား ပြောဆိုပြီးတော့ ခင်ဗျား သိတဲ့အတိုင်း ပဲပေါ့၊ ကျုပ် ဒီကို တန်းတန်းမတ်မတ် လာခဲ့တယ်။ ကျုပ် စရန်ဆီ မီးအိမ်ကိုထွန်းပြီးခါစမှာပဲ ကွက်တီ မီးတွေ ငြိမ်းသွား တယ်။ ဒါနဲ့ ခင်ဗျား အရောက်ကို သက်တောင့်သက်သာ ထိုင် စောင်မိလိုက်တယ်။ ခဏကြာတော့ အခန်းပြင်ဘက်မှာ လူတစ် ယောက် အသံကို ကြားလိုက်ရပြီးတော့ အလဲဘတ် ဝင်လာ တယ်'

စတန်တုန်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အံ့ဩရိပ် ကဲနေသည်။
 'သူ့ပုံစံက အိမ်တော်စိုးနဲ့ မတူတော့ဘူး။ လက်ထဲမှာ သေနတ် မပါခဲ့ရင်တောင် မျက်နှာထားက အရင် အလဲဘတ် ဟုတ်ဘူး။ လူတိုင်းလူတိုင်းဟန်ဆောင်နေဘတ်ကြတယ်ဆိုတဲ့ အချက်က အဲဒီအချိန်မှာ ထင်းထင်း ပေါ်လာတယ်။ ခုလို ဝယ်ကနဲ့ ရင်းတွဲကိစ္စတွေ ပေါ်လာတော့ တကယ် ရုပ်သွင် ပေါ်တော့တာပဲ'

'အလဲဘတ်က တံခါးကို အသေအချာ ပိတ်ပြီးတော့မှ ကျုပ်ကို သေနတ်နဲ့ ချိန်လိုက်တယ်။ သူ့အကြိုက်ပေါ့၊ ကြောင် ကိုက်ကို ကစားတဲ့ ပုံစံ ကျုပ်ကို ကစားလာတယ်။ ကျုပ်ကို နှင့်အလမ်း ဝီပီပြင်ပြင် ဖောက်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် ကျေး စင်ပပါတယ်တောင် ဆိုလိုက်သေးတယ်။ ခွေးမသား သူက ကိုယ်သူ ကျုပ်ကက ညာဏ်ရည်သာတယ်လို့ ထင်မိခဲ့ရတယ်' နောက် ငါးမိနစ်လောက် ကြာကြာမှာတော့ လူသတ်ဖို့ ခံဆောင်ရွက်လာခဲ့တဲ့ တွေ့လို့ အသေးစိတ် အနုစိတ် စိမ်းပြေ ပြု ရှင်းပြနေခဲ့တယ်။ အဲဒီနောက်တော့ ဘာလို့ ကျုပ်ကို သတ်ရတယ်ဆိုတာကို ရှင်းပြတယ်။ 'နောက် ကျုပ် ဘိုးစဉ် ဘာပဲဆတ် တစ်မျိုးလုံးကို စော်ကားတယ်လို့ ဆိုရမယ့်ဆဲရေး ဝေးထွာမှုနဲ့ ကျုပ်ကို ထောပနာပြုတယ်'

စတန်တုန်က သူ့လက်ဖမိုးနှင့် ပါးစပ်ကို သုတ်လိုက် ပြန် စစ်ကြည့်သည်။
 'အဲဒီတော့ ကျုပ် ဘာတတ်နိုင်မလဲ ခင်ဗျား အခန်းထဲကို ရောက်လာတော့ ခင်ဗျား တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီလို့ ကျုပ်သဘော

ပေါက်လိက်တယ်၊ ကျုပ် အိမ်မှာ ထိုင်နေလည်း ပစ်သတ်ခံရမယ်အတိုင်း သူ့ကို ခုန်အုပ်ပြီး ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရင်း ပစ်သတ်ခံရတာ တော်သေးတယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ခုန်အုပ်လိုက်တယ်။

စတန်တွန်က တဒဂ် မျက်လုံး မိုက်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်တစ် ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ အရေးအရာ အပါအဝင် ဖြစ်ခဲ့ အသံသုံးချက်ကြားလိုက်တယ်၊ မောင်းတင်ဖို့ မေ့နေပြီ၊ ခလုပ်ညှစ်တဲ့ အသံရှိကံသံ။ အလဲဘတ်က သေနတ်မောင်းတင်ဖို့ မေ့နေခဲ့တယ်၊ ကျုပ် သူ့ အကျိုးစကိုဆွဲပြီး တစ်ခါတည်းအခန်းထောင့်ကို မေ့ ထည့်လိုက်တယ်။’

စတန်တွန်က အလောင်းရှိနေရာဘက်သို့ မေးဆတ်ပြလိုက်သည်။

အလဲဘတ် အိမ်မှာတင် လေးဘက်ထောက်ပစ်သွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ လက်ထဲမှာ သေနတ်ကို တင်းတင်း ဆွတ်ကို ထားတုန်းပဲ၊ သေနတ်မောင်းတင်ဖို့ နောက်တစ်ကြိမ် သူ့ မှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ် သဘောပေါက်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကို တစ်ခါခုန်အုပ်လိုက်ပြန်တယ်၊ သူ့ ကျောပေါ် ကျသွားတယ်၊ ကျုပ်တို့ သေနတ်ကို အသည်းအသန် လှလိုက်ကြတယ်၊ ကျုပ် သူ့ လက်ကောက်ဝတ်ကို တအား ညှစ်ဖမ်းထားတဲ့ သေနတ်ကို ကျုပ်ဘက်ကနေ သူ့ဘက်ကို ဝိုက်ဆွဲ လှည့်ပစ်တယ်၊ သူ့ဘက်ကို သေနတ်တည်ထားတဲ့ အနေ ရောက်သွားတယ်။’

စတန်တွန်က သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။

‘ကျုပ် သူ့ လက်ညှိုးပေါ် လက်ညှိုးထပ်တင်ပြီး ခလုတ်ကို ညှစ်လိုက်တယ်။ နှစ်ဆင့်ဆက်ပြီးတော့ ကျုပ် အတော်ကို ကြောက်လန့်နေခဲ့တယ် ကိုယ်လူ့ အဲဒီနှစ်ချက်ကို သူတို့စိတ်စနိုးစနောင့် ဖြစ်မလား။’

‘တယ်သူတွေ့လဲ ရဲ့ဒေတုလား၊ လူတစ်ယောက်က သူ့ အသက်အန္တရာယ်ကို သူ့ အောင်အောင် မြင်မြင် ကာကွယ်ဖြစ်တာကို အပြစ်တင်လို့ မရဘူးလေ။’

ကျွန်တော်က ခေါင်းခါ၍ ပြောလိုက်သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်မိနစ်လုံးလုံး မည်သည့်အချက်ကို သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေခဲ့စေမုန်း ထိုအချိန်ကျမှ ကျွန်တော် အဘေးပေါက်လိုက်သည်။

‘ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ ဘာဖြစ်လို့ ကျန်တဲ့ သူငါးဆယ်လောက် ပါ ဒီအခန်းထဲ ရောက်မလားကြသေးတာလဲ။’

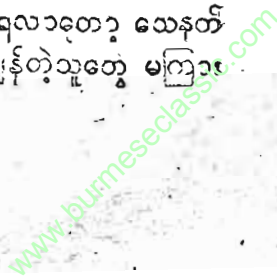
ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘ဟ ဘာတွေပြောနေတာလဲ ဟိုလ်မန်း...ခင်ဗျားကို ကျုပ် အလိုရှိဆုံးအချိန်မှာ ခင်ဗျား ကြောင်သွားပြီလား။’

စတန်တွန်က ထအော်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် လှေကားထစ်ပေါ်မှာ သတိရလာတော့ သေနတ်သံနှစ်ချက်ကြားလိုက်ရတယ်၊ ဘာလို့ ကျန်တဲ့သူတွေ မကြားတာလဲ။’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

အဲဒါက လွယ်ပါတယ်

စတန်တန်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် တံခါးပေါ်ထဲသို့လျှောက် သွားပြီး တခက်ခဲပွင့်လိုက်သည်။

အောက်ထပ်မှ အသံဗလံများ ဆူညံစွာ လျှံတက်လာ သည်။ တံခါးပြန်ပိတ်လိုက်သောအခါ တိတ်ဆိတ် သွားပြန် သည်။ ညှော်ခန်းထဲတွင် မည်မျှညှော်နေမည်ကို ကျွန်တော် တွေ့ပင် မတွေ့ရဲဘဲအော့ချေ။

လောကားထပ်ပေါ်မှာတောင် ကြားမိတယ်မထင်ဘူး

ကျွန်တော်က ချေခွတ်လိုက်သည်။

အလံဘတ်က ခင်ဗျားကို ရိုက်လဲခဲ့တယ်လေ... မှတ်မိတယ် မဟုတ်လား၊ ခင်ဗျားသတိရလာတော့ အဲဒီထဲမှာ ဖြစ်ပျက်နေ တာကိုပဲ ခင်ဗျားအာရုံက စိတ်စောထောက်နေခဲ့တယ်။ ဓမ္မာနတ် သံနှစ်ချက်ကိုပဲ အာရုံခံနေသလို ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ အောက်ထပ် က အသံတွေက အရေးမပါခဲ့ဘူး။ ခင်ဗျားက သူတို့ခေါ်ကြ တဲ့ တစ်ယူသန်လူစားမျိုးပဲ

စတန်တန်က ဆိုလိုက်သည်။

တားပါအော့လေ

ကျွန်တော်က ခေါင်းဒဏ်ရာကို အသာကိုင် ကြည့်လိုက် သည်။

ကျုပ်တို့အခု တာလုပ်ကြမလဲ

စတန်တန်က အသံအစ်အစ်ဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ညွတ်ကွင်း

ကျုပ်တို့ ရဲကိုအကြောင်းကြားသင့်တယ်၊ အချိန် ဆွဲထား ပြီးဆုံးလေ ဖြစ်နိုင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့ကိုမခေါ်ရင် ဘာတွေကို ကျုပ် ကြားချင်သေးတယ် အလံဘတ် အဲဒီ ထ် ဘယ်ကရခဲ့လဲ

ကြွလမ်းအဆုံး ကျုပ်ရဲ့သီးသန့်ခန်းဘီရိုထဲက ရတာပဲ...

သနတ်ကို ခိုးယူလာခဲ့တာလေ ခွေးမသား

စတန်တန်က နာကြည်းစွာဆိုလိုက်သည်။

ကောင်းပြီ... ဒီကိစ္စရဲ့ မေးခွန်းကြီးကို မေးရမှာပဲ၊ တာ

ပဲ ခင်ဗျားကို သတ်လေခက်တဲ့အထိ ဖြစ်အောင် တာ

ရဲ့အထက်က မေးလိုက်သည်။

ဗျား စီးကရက်ရှိသေးလား

စတန်တန်က စီးကရက်ဘူးကို ကမ်းပေးလိုက်သည်။ သူ

စီးကရက်ကို ဂရုတစိုက် မီးညှိုလိုက်သည်။ ပြပွဲတစ်ခု

နေသည့် ပုံစံမျိုးဟန်ပန် အပြည့်အဝနှင့် မီးညှိုလိုက်

ပုံ ခင်ဗျားကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြမယ်ဗျာ၊ ကျုပ်

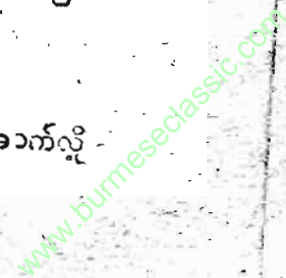
ကျုပ်ရဲခဲတွေကို ဘယ်လောက်ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော

ရိတာကို ခင်ဗျားအကြံပြု ဟုတ်ပြီလား

စတန်တန်က ဖြည်းလေးစွာဆိုလိုက်သည်။

ပေါ့ပြီ... ဒါပေမယ့် နောက်မှ ရဲက အစစ်အကောက်လို့

တွေ့ပွက်မထားပါနဲ့

မဝှက်ပါဘူး... ခုကိစ္စဖြစ်ရတာ ရှယ်လီဆစ်ဘတ်စ်
ကြောင့်ပဲ ကျုပ်က သူ့ဆေးသမားဖြစ်လို့ အလုပ်ထုတ်
တယ်လို့ ပြောခဲ့တာအမှန် ဒါပေမယ့် သူ့အိမ်ကို
ပြောခဲ့တာအမှန်။ အမှန်ကို သူ့ရိပ်ကဲရမိခဲ့တယ်။ ကျုပ်က
ကို ကျုပ်အိမ်ကိုဖိတ်ခံတာ ကျုပ်ကိုအပြတ်သရော် လွှတ်
ခဲ့တယ်

စတန်တန်က ကျွန်တော် ကို မျက်လုံးချင်းဆိုင်မကြည့်
ရန် ကြိုးစားရင်းဆက်ပြောလိုက်သည်။

ကဲ...အဲဒီလို ကျုပ်နဲ့ အဲ ပျော်ဖို့ပြင်းခဲ့တဲ့အပြင် ကလေး
လည်း ရှယ်လီ လျှောက်အာချောင်နေခဲ့တယ်။ ကျုပ်က
ကို ကျုပ်ဘာကောင်များမှတ်နေသလဲ။ ဘာညာပေါ့
ဆို ကျွန်တို့သို့တွေ့ပါ ကျုပ်ကို ကန်တန်တန် လုပ်လာလို့
လို့ သဘောပေါက်လာပြီး သူ့ကို စောစောစီးစီး အလုပ်
ပစ်လိုက်တယ်

သူ့သေတဲ့ညက ဒီအိမ်ကို သူ့ အလိုအတိုင်း သူ့လာ
အဲဒီအချိန်မှာ ညဉ့်သည်တစ်ယောက်မှ ရှိမနေခဲ့ဘူး။
အိမ်ဖော်တွေပဲ ရှိခဲ့တယ်။ အလံဘတ်စ်က တံခါးဖွင့်ပေး
တော့ အထဲဝင်လာတယ်။ ကျုပ်ဘယ်မှာလဲ မေးတယ်
ကို အပြတ်ပြောမလို့ပေါ့။ အလံဘတ်စ်က သူ့ကို စာကြာ
ထဲ ပို့နိုင်ခဲ့ပြီး ကျုပ်ကို လာပြီး အကြောင်းကြားခဲ့
ရှယ်လီ အရက်မူးနေသလား။ ဆေးမူးနေသလား မသိဘူး
ခုခုတော့ မူးနေတာပဲတဲ့

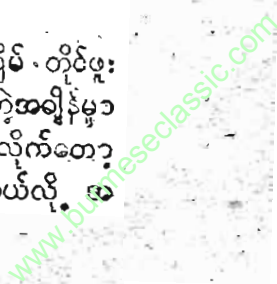
ကျုပ်က ရှယ်လီကို မတွေ့ချင်ဘူးလို့ အလံဘတ်စ်ကိုပြော
တယ်။ ဒီတော့ပြဿနာမတက်ဘဲနဲ့ သူ့ကိုရနိုင်သလိုပထုတ်
လိုက်တယ်။ ကျုပ်တို့အခု စကားဖြတ်ပြီးတော့ အလံဘတ်စ်
ကို သုံးသပ်ကြည့်ရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်

ခင်ဗျားအပြောပဲလေ...အဲဒီတော့ ပြောချင်တာ ပြော

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

ပုံမှန်အိမ်တစ်အိမ်မှာ အိမ်ထောင်စိုးလုပ်နေရတာ အတော်
စရာကောင်းမှာပဲ။ ကျုပ်လို လူတစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်မှာ
အိမ်ထောင်စိုးလုပ်ရတာ တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ခြားလိမ့်
အတူးသဖြင့် သူ့လို တက်ထက်ခြက်မြက်ကျန်းကျန်းမာ
ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် လူတစ်ယောက်အတွက်
ကျုပ်ဆီမှာ ကျင်းပတဲ့ပါတီတွေ စည်းလွတ် ဝါးလွတ်
လွှားနေကြတဲ့ ကောင်မလေးတွေ ရေကူးကန်တွေထဲမှာ
ပါးနေတဲ့ လူတွေအားလုံး တပ်မက်စရာတွေ ချည်းပဲ...
မယ် အိမ်ထောင်စိုးအတွက် မဟုတ်တဲ့အခြေအနေရောက်
တယ်

ကျွန်တော် အလံဘတ်စ်အကြောင်း တစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ် တိုင်ဖူး
ဖူးကျုပ်အရေးမဆာခဲ့ဘူး။ သိပ်နှောင်းသွားတဲ့အချိန်မှာ
ညဉ့်မယ်တွေကို တီးခေါက် မေးမြန်း ကြည့်လိုက်တော့
အလံဘတ်စ်က သူတို့အားလုံးကို သွေးတိုးစမ်းခဲ့တယ်လို့ အ

ဖြေထွက်လာတယ်။ သူတို့က ကျုပ်ကို မပြောချင်ခဲ့လို့
ဘာသာသူတို့ အုပ်အုပ်ဆိမ်းဆိမ်း ခုခံခဲ့ကြတယ်ပေါ့။
တော့ ရှယ်လီဆစ်ဘတ်စ်တီနိုး၊ ဇောက်လာတဲ့ ဉာဏာ
အလဲဘတ်စ်ကို လုပ်ချင်ရာ လုပ်ခွင့် ကျွန်တော်က ပြုလိုက်မိ
ရောက်သွားတယ်။

ကျွန်တော်က စိတ်မရွည်စွာပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်ပြောတတ်သလို ပြောပြနေတာပဲ။

စတန်ဟုန်းက အမြင်ကပ်စရာကောင်းသော အသံနှင့်တော
ပန်လိုက်သည်။ စကားဆက်လိုက်သည်။

အလဲဘတ်စ်ကြည့်ခန်းထဲဝင်သွားတယ်။ တံခါးကိုအ
ကပ်တံလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ရှယ်လီကို ကြွမ်းတော့တာ
ရှယ်လီက တကယ်ကို ကြောင်ရိုင်းလို အသည်းအသန် တ
တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ အလဲဘတ်စ်က နောက်တော့ကျုပ်ကို ခြေ
ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုတိုက်ခိုက်နေရင်း ရုတ်တရက်မှာပဲ ရှယ်
ရုတ်တရက် ပျော့ရွေ့သွားတယ်။

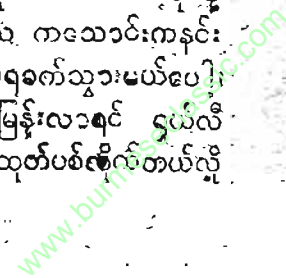
ကျုပ်က အဲဒီညက အိမ်မှာ အေးအေးဆေးဆေးနေ
စာရင်းဇယားလေးတွေ ပြုစုမယ်လို့ ယူဆခဲ့တယ်။
အလဲဘတ်စ် အခန်းထဲပြေးဝင်လာတယ်။ စက္ကန့်သုံးဆယ်
တော့ ကျုပ်စာကြည့်ခန်းထဲရောက်နေပြီ။ မိန်းမပျိုအလေ
ရယ်... အရွေးလိုရေရွတ်နေတဲ့ အလဲဘတ်စ်နဲ့။

အဲဒီအဖြစ်သာ ပေါ်သွားခဲ့ရင် ကျုပ်ဘဝ အပျက်ပဲ...။
မဂ္ဂဇင်းဆရာ ကလပ်ဆရာ အားလုံးပျက်ကိန်းပဲ။ အဲဒီတော့ကျုပ်
အနေနဲ့ အလဲဘတ်စ်ကို ကူညီယုံကလဲ့လို့ တစ်ခြားဘာမှမလုပ်နိုင်
ခဲ့ဘူး။ အလောင်းကို အိမ်ထဲက ထုတ်ဖို့လိုခဲ့တယ်။

အရင်က အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က အပေါ်ဝတ် ကုတ်
အင်္ကျီတစ်ခုကို အိမ်မှာ ထားရစ်ခဲ့တယ်။ ရှယ်လီကို အဲဒီ ကုတ်
အင်္ကျီနဲ့ ထုတ်ပိုးပြီး ကားဆီကို ထုတ်လေခဲ့တယ်။ သူ့ အခန်းကို
ပြန်လိုက်ပို့ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ တစ်ခြား ဘယ်မှ သွားစရာ စဉ်း
စားလို့ မရလို့ သူ့ကို သူ့ အခန်းထဲ ပြန်သွင်းခဲ့ရတာ တကယ်
သက်စွန့်ကြိုးပန်ကိစ္စကျနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မမြင်
မတွေ့ဘဲနဲ့ အခန်းထဲ ရောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

သူ့ အဝတ်တွေက စုတ်ပြတ်နေခဲ့တာ လုံးဝ ချွတ်လို့
ရတယ်။ နောက်တော့ အလဲဘတ်စ်က သူ့ လက်နဲ့ ခြေထောက်က
အပ်ပေါက်တွေကို ယောက်ပြုလိုက်တယ်။ အဲဒီမှာ အကြံတစ်ခု
ရလိုက်တယ်။

ခါနဲ့ သူ့ကို ရေနှေးဇယားထဲ ထည့်ပြီး သူ့ လက်ကောက်
ဝတ်တွေကို ဖြုတ်လိုက်တယ်။ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေတဲ့ပုံစံနဲ့
တူအောင် ရေနှေးကြောင့် သွေးခဲမှု ကာလ ကသောင်းကနင်း
ဖြစ်ပြီး သေဆုံးချိန်ကို တိတိကျကျတွက်ဆရခက်သွားမယ်ပေါ့။
တကယ်လို့ ရဲတွေက ကျုပ်ကို ထာမောမြန်းလာရင် ရှယ်လီ
ဆေးသမား ဖြစ်နေလို့ ကျုပ် အလုပ် ထုတ်ပစ်ဖို့လိုက်တယ်လို့
ဖြေမယ်ပေါ့။

‘သု၊ သူငယ်ချင်း ဂျီနီကို ပက်အကြောင်း ဘယ်လိုလုပ်
သိတာလဲ’

‘အလ်ဘတ်နဲ့ လုံးနေတုန်းမှာ သု၊ သူငယ်ချင်း ဂျီနီကို ပက်
က သူ ဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ သိတယ်၊ တစ်ခုခုဖြစ်ရင် ရဲတွေကို
အကြောင်းကြားလိမ့်မယ်လို့ ပြောခဲ့တာကိုး၊ ကျုပ် အိမ်ပြန်
ရောက်တော့ မတတ်နိုင်ခဲ့တော့ဘူး၊ ဂျီနီမေယာကို ဖုန်းဆက်
ပြီး အကျိုးအကြောင်း အားလုံး ပြောပြလိုက်တယ်၊ ကျုပ်အ
တွက် အခြား လမ်းလည်း မရှိခဲ့ဘူးကိုး၊ အဲဒီတော့ မေယာက
ဂျီနီကို ပက်ခံကိစ္စကို သူ့ရှင်းလိုက်ပါမယ်လို့ ပြောတယ်’

‘ဒီတော့ ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်တော်စိုးက ပူးပေါင်း
ကြံစည်သူ နှစ်ဦး၊ သူက ခင်ဗျားကို ဘာလို့ သတ်ချင်ရတာလဲ’

ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

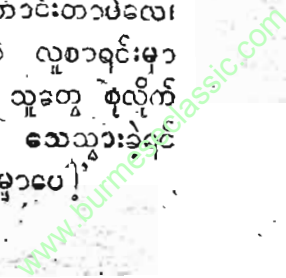
‘ဖြင့်ပျက်သမျှတွေ အားလုံးကို သု သိနေခဲ့တယ်၊ ရှယ်လီ
ခေတ္တကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပုဂံဆစ်အက်စ်တိန်းက ကျုပ်ကို
အပြစ်ဖို့တာကိုလည်း သူ သိတယ်၊ အဲဒီ ကျွဲပေါက် တစ်ခုကောင်
လို့ငတ်ကို ကျုပ် သေမလောက် ကြောက်မုန်းလည်း သူ
သိတယ်၊ မေယာက အဲဒီ ဂျီနီကို ပက်ခံကို အပိုင်ကိုင်ပြီး ဒီက
လုပ်ကို ကျုပ် ရောင်းအောင် ဖိအားပေးနေခဲ့တယ်၊ ကျုပ် ဖြစ်
ရပ်မှန်သာ ဖွင့်ပြောလိုက်ရင် အာဖြစ်သွားမလဲ ဆိုတာကို အလ်
ဘတ် တွေးလာမိတယ်’

‘ယောကျ်ား တစ်ယောက်ဟာ သူ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ မျှမမြင်
ဖူးတဲ့ မိန်းမနဲ့ အခန်းထဲမှာ တံခါးပိတ်ပြီး အဲဒီမိန်းမက သု

ကိုယ်သူ ကာကွယ်ရင်း နှလုံးရောဂါနဲ့ သေသွားတယ်လို့ ဂျူရီ
လူကြီးတွေကို ပြောလိုက်ရင် နောက်ပြီး အဲဒီမိန်းမပျိုအလောင်း
ကို အခန်း ပြန်သယ်သွားပြီး သူ့ကို... သူ သတ်သေတဲ့ပုံစံ
ရောက်အောင် လုပ်တယ်လို့ ဆက်ပြောလိုက်ရင်’

‘အဲဒီလိုသာ ဖြစ်လာရင် သူတော့ လျှပ်စစ်ကုလားထိုင်ကို
တန်းတန်းမတ်မတ် ဆိုက်တော့မယ်လို့ အလ်ဘတ် သဘော
ပေါက်တယ်၊ သု ကိုလျှပ်စစ်ကုလားထိုင်ပေါ် ရောက်အောင်
ပို့နိုင်တဲ့သူကလည်း ကျုပ်မဲလေ၊ တကယ်လို့ ကျုပ်အန္တနဲ့
ကျုပ်ဖြစ်ဖြစ် မေယာ ဒါမှမဟုတ် ပက်ရဲ့ ခင်ကို မခံနိုင်တော့
လို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့၊ နောက်ဆုံး ကျုပ်ကို အန္တရယ်ကွက်ကို
အသက်ရှင်လျက် လွတ်ထွားလို့ မဖြစ်ဘူးလို့ သူသဘောပေါက်
တာခဲ့တယ်’

‘ကျုပ်ကို သတ်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့ စာတွေနဲ့ အစပြုလာ
တယ်၊ အလ်ဘတ်က ကျုပ်ကို ကောင်းကောင်း ရိမ်ကဲဖမ်း
တွက်မိတယ်၊ ကျုပ်အရိပ်ကို ကျုပ်လန့်တဲ့ကိန်း ဆိုက်မယ်ပေါ့၊
အဲဒီတော့ ကျုပ်အလှူအညီ ရှာမယ်ပေါ့၊ ကျုပ်ရဲကို အကြောင်း
ကြားနိုင်တော့ ခင်ဗျားလို့ လူတစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာမယ်
ပေါ့၊ အဲဒါလည်း အလ်ဘတ်အတွက် ကောင်းတာပဲလေ၊
ဘာလို့ ဆိုတော့ ကျုပ်ကို သတ်နိုင်ကောင်းတဲ့ လူစာရင်းမှာ
သူမှ မပါဘဲ၊ ကျုပ်တို့ သံသယဖြစ်လောက်တဲ့ သူတွေ စုလိုက်
ဖမ်းအလ်ဘတ် လက်ချက်နဲ့ ကျုပ်တကယ် သေသွားခဲ့ရင်
တော့က မသင်္ကာသုတေ့ထဲမှာပဲ တရားခံ ရှာမှာပေါ့’

တန်တန်က ကျွန်တော့ကို မျက်လုံးထောင့်ကပ် ခိုးကြည့်လိုက်သည်။

ဒီအပြစ်တွေထဲက ဘယ်လောက် ရဲကို ပြောရမလဲ'

အဲဒါကတော့ ခပ်ဗျားရွဲကိစ္စပဲ ကိုယ်လူ၊ ခပ်ဗျား ပြောချင်သလောက်ပေါ့၊ သူတို့ ကြားနေကြအပုတ်နဲ့ ဟောဝင်နေတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေနဲ့ မြဲခြားနားလှပါဘူး။

ကျွန်တော်က အေးဆေးစွာ ပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်ကို ဒီအချိန်မှာ လှုပ်လျှူမရှုထားပါနဲ့ ဟိုလိမန်း၊ ခပ်ဗျားအကူအညီလိုတဲ့ အချိန်မှာ ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့'

တန်တန်က အသည်းအသန် ဆိုလိုက်သည်။

'ခပ်ဗျား ရှေ့နေကောင်းကောင်း လိုတယ် ကိုယ်လူ၊ ကျုပ်သာ ခပ်ဗျား နေရာမှာဆိုရင် ကိုယ်ကိုကိုယ် ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ အလံတတ်ကို သတ်လိုက်ပါတယ်လို့ ပြောပြီး ရှေ့နေ ရောက်လာတဲ့အထိ ရေငုံနှုတ်ပိတ် နေမှာပဲ'

ကျွန်တော်က တကယ် လေးလေးနက်နက် ပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်...ကျုပ် ရှေ့နေကို ချက်ချင်း - အကြောင်းကြားလိုက်မယ်၊ နေဦးကျုပ် မေယာနဲ့ စကားပြောချင်တယ်မေယာကို ဒီ လွတ်လိုက်ပါလား ဟိုလိမန်း၊ ကျေးဇူးပြုပြီးတော့ ကျုပ်အောက်ဆင်းသွားရင် အရက်သမား တစ်ရာလောက် ကျုပ်ကို ဝိုင်းထားမယ်၊ ကျုပ် ဘာမှ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

တန်တန်က အလျင်အမြန် ပြောလိုက်သည်။

'ကျုပ် ပြောလိုက်ပါမယ်'

ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်သည်။ အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။

ကျွန်တော် ညှော်ခန်းသို့ ပြန်ရောက်သော အခါတွင် အာဖဲဗလံ အနည်းငယ် ငြိမ်သက်နေစေ ပြုနေသည်။ တေးဂီတအဖွဲ့က ဤတွင် ခြိမ်းခြိမ်းညှောင်းညှောင်း တေးဂီတများ တီးမှုတ်နေခဲ့သည်။ ဆိုစာများပေါ်တွင် ကိုးလီးကန်လန် လဲလျောင်းနေသော ပရိသတ်ထုကို ကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ဂီတသမားအနေဖြင့် ခြိမ်းခြိမ်းညှောင်းညှောင်း တေးမုလဲ့၍ တစ်ခြားတေးတီးခတ်စရာ မရှိတော့ကြောင်း သဘောပေါက်မိသည်။

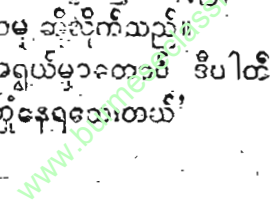
မေယာသည် မြေအောက် ခရကန်ပေါ်သို့ စီးပိုးနေသော ဓူန်ပေါက်ပေါ်တွင် ထိုင်၍ ရှုနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ ခရကန်ထဲတွင် မိန်းမပျို နှစ်ဦး ဆော့ကစားနေကြဆဲပင်ဖြစ်သည်။

'မေယာ'

ကျွန်တော်က သူ့ကို ခေါ်လိုက်သည်။

သူသည် ကျွန်တော့တက်သို့ မကြည့်ချင် ကြည့်ချင်ဟန် ခေါင်းလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ စကားတစ်ခွန်းမျှ မတုံ့ပြန်ဘဲ စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်သည်။ အကန်ကြာမှ ခေါ်လိုက်သည်။

ဝတ်အိုးဖနင်း ဟိုလိမန်း ကျုပ်အရှယ်မှာတော့ပဲ ဒီပါတီပွဲတွေက ပညာယူစရာ အများကြီး ကြုံနေရသေးတယ်'

ကိုယ်ဖိရင့်ဖိ ပညာယူရခြင်းလောက်အောင်နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ပညာရနိုင်တာ ဘယ်မှာ ရှိပါမလဲ။ စတန်တုန်က ခင်ဗျားကို တွေ့ချင်ဆို့ အပေါ်ထပ်မှာ စောင့်နေတယ်။ သိပ် အရေးကြီး ထုံးကိုစွဲပဲ

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

ဒီကောင် အရက်မူးနေပြီ ထင်တယ်။ ကျုပ်ကိုတွေ့ချင်ရင် သူ ကျုပ်ဆီကို လာရတယ် ဟိုလမ်းနဲ့

မေယာက အသာအယာ ဆိုလိုက်သည်။

သူ့မျက်နှာ ဒီထဲပြလိုက်ရင် နောက် မိနစ်သုံးဆယ်အတွင်း ပြန်ထွက်ခွင့် ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ ခပ်ကြောင်ကြောင် အကြံ စာညွှတ် အလုပ်ဖြစ်သွားတယ် မေယာ အိမ်ပေါ်ထပ်မှာ အလောင်းတစ်လောင်း ရောက်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် ရဲတွေကို မခေါ်ခင် ခင်ဗျားကို ကေး ပြောချင်သတဲ့

ကျွန်တော်က စိတ်ချည်လက်ရှည် ပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်သဘောပေါက်ပြီ ခင်ဗျား လယ်ရီနဲ့ ချားလီကို လိုက် ချာပြီး ကျုပ်နောက် လွတ်လိုက်ပါ

မေယာက တုလားထိုင်မှ ဖြည်းလေးစွာ ထရင်း ပြောလိုက် သည်။

စိတ်ချ

ကျွန်တော်က ခေါင်းဆတ် ဖြေလိုက်သည်။

သူသည် မှန်ပေါက်ဘက်သို့ တစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။

အခု အချိန် သွားရမှာ ဆိုးတာပဲ အဲဒီ ဆန်မလေးက တကယ် မောဒန်တာ မဟုတ်ဘူး မော့ချင်ရောင် ဆောင်းနု တာလို့ ကျုပ်က ကျုပ်ကို စာပေါ်လာအောင် လောင်းထား တာ။ ဘယ်သူနိုင်မလဲလို့ ပွဲပြီးအထိ ကြည့်ချင်သား

ကျွန်တော် အခန်းတစ်ဘက်သို့ လျှောက်သွားသည်။ အဲဒီအစစ်ပေါ် သီးခြားချောင်းကြည့်ပေါက်မှ နေ၍ ချောင်းကြည့် နေသော ချားလီကို ဆွဲထုတ်လာခဲ့သည်။ သူသည် လက်ကိုင် ပဝါကြီးဖြင့် ချွေးတသုတ်သုတ်ဖြင့် ဧည့်ဆောင်ဘက်သို့ တက် သွားသည်။

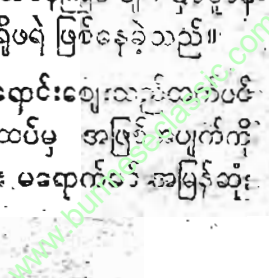
လယ်ရီမူလာကိုမူ နည်းနည်း လိုက်ရှာလိုက်ရသည်။

မေယာ၏ နာမည်ကို ပြောလိုက်သည်နှင့် လယ်ရီ ရှေ့လိုမူ သည် ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမှတစ်သက်သို့ ချက်ချင်း ကြေးပျက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ကျွန်တော်သည် ထင်သည်ထက် ပို၍ အားစိုက် ကြိုးစား လိုက်ရသည်။ သို့သော် နောက်ဆုံး ပက်ဆစ်ဘက်စံကို လီမုန် ဖောက်နှင့် မလ်လီဆာ စတန်တုန်ကို ဆွဲထုတ်လာနိုင်ခဲ့သည်။

ပက် အရိုက်မူးနေခဲ့သည်။ လီယုန်အနေကြပ် မျက်နှာပူနေ ခဲ့သည်။ မလ်လီဆီက အဝတ်အစား ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် နယ်လှည့် အရောင်းဈေးသင်္ဘက်ပင် မြန်မြန်သွက်သွက်ပြောရင် အိမ်ပေါ်ထပ်မှ အပြစ်ပျက်ကို အကြမ်းဖျင်း ရှင်းပြလိုက်သည်။ ရဲများ မဆရာကော် အမြန်ဆုံး

လစ်တော့ရန် ဆော်ကြည့်လိုက်သည်။ ကျွန်တော့ စကား မဆုံးခင် မှစပင် ယင်းတို့ အပြေးလွှား ထွက်ခွာသွားကြသည်။

ကျွန်တော်သည် မျက်လုံးများ ဝေရီနေသော ဘားကောင် တာ တာဝန်ခံထံမှ တောဘုန်းခွက်ကြီး တစ်ခွက် ယူလိုက်ပြီး ခန့်ခက် ခန့်မကြီးဘက် သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန် မှာပင် မေယာသည် လောကားပေါ်မှနေ၍ ဆင်းသက်လာ၏။ သူ၏ လက်ရုံးနှစ်ဦးရံ၍ ပါလာသည်။

ကျုပ်တို့ သွားတော့မယ် ဟိုလိခန်း။ ကိစ္စအားလုံး အေးအေးသွားပြီ မှတ်တယ်

မေယာက အသာဆိုလိုက်သည်။

ဟုတ်ကဲ့...သူ့ ရဲကို အကြောင်းကြားလိုက်ပြီလား

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘ဤအခန်းထဲက အထွက်မှာ ဆက်နေပြီ ဒါနဲ့ ဖိုကောင်မလေးကို ခပ်ဗျား သွားတွေ့မဲ့ ကိစ္စ

မေယာက နှာခေါင်းထိပ်ကို ကုပ်ရင်း ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ဂျီနီကိုပုဂံကိုလား’

‘ဒါပေါ့...သူ့ကို သွားတွေ့ဖို့ မလိုတော့ဘူး ဟိုလိခန်း’

မေယာက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က သူ့ကို တွေ့ပြီးပြီ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနာရီလောက်က’

ကျွန်တော်က ယဉ်ကျေးစွာ ဖြေလိုက်သည်။

‘အို...ဟုတ်လား အေးကွာအဲဒါကြားရတာစိတ်မကောင်းပါဘူး’

မေယာက သက်မဲ့ မျက်လုံးများဖြင့် ကျွန်တော့ကို ဝေဝေကြည့်ရင်း ဖြေလိုက်သည်။

‘သူ့ကြည့်ရတာ မိန်းမကောင်းလေးပါ။ နည်းနည်းတုန်လှုပ်နေပုံတော့ ရတယ်’

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆိုပင် သူ၏ ပခုံးကိုကျော်၍ လယ်လွှာလွှာကို ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဂျီနီက မင်းကို နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ မင်းပေးတဲ့အကြံကောင်းကို သူ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူးလို့ ပြောလိုက်ပါတယ်’

လယ်ရီ၏ ပိန်လှီသော ပခုံးများ ကြုံသွားသည်။ ကျွန်တော့ကိုအယုတ်ဘာမှ နာမည်များ စိတ်ထဲမှ ဝေငါ့နေကြောင်း မျက်လုံးတောင် ထင်းထင်းပေါ်သည်။

‘အဲ...သူ့ အမှိုက်သက်သက်ပေါ့’

လယ်ရီက နှာခေါင်းရှုံ့ ဆိုလိုက်သည်။

‘မင်းတောင်မှ အယ်သူ့ကိုမှ အမှိုက်ဖြစ်အောင် လုပ်လို့ရဘူး ချာတိတ် မင်းကို မွေးကတည်းက အမှိုက်ဖြစ်နေမှ ဖြစ်တာ’

ကျွန်တော်က ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

သူ့ မျက်နှာ ရုတ်တရက် ရဲသွားသည်။ ကျွန်တော့ဘက်သို့ ခြစ်လှမ်း တိုးဟန်ပြုပြီး ရုတ်တရက် တန့်သွားသည်။

လယ်ရီ...

မေယာက လက်ညှိုးတစ်ချောင်းကို အသာအယာ ယမ်းလှိုက်သည်။ ထို နောက် ကျွန်တော့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့ကို မိလိ စကားတွေ မပြောသင့်ဘူး ဟိုလ်မန်း၊ လယ်ရီ စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ကယ်လို့ ကျုပ် ပြောခဲ့သားပဲ

မေယာက သတိပေးစကား ဆိုလိုက်သည်။

ကျုပ် စဉ်းစားမိတယ်လေမေယာ၊ ခင်ဗျား သူ့အသုံးမကျ လို့ များ သူ့ကို အနားမှာ ထားတာလား၊ ချာလိက် အသုံး ကျပြီး တစ်ခြားလူတွေရဲ့အသုံးပေါ်မှာ ချာတိတ်က ကျည်း ထိုးလာကို ကြည့်ရတာ ဖြစ်လင်လာလို့ များ ထားပေးတာလားလို့

ကျွန်တော်က ခပ်လှောင်လှောင် ဆိုလိုက်သည်။

မစ္စတာ မေယာ ကျွန်တော် ကန့်ကွက်ရမယ် မစ္စတာ မေယာ

ကျွန်တော့ကိုစော်ကားတာပဲ၊ မစ္စတာမေယာ ကျွန်တော် ချာလီ၏ လက်ကိုင်ပင်ပါသည် စိတ်ဖောက်ပြန်သွားသော ငှက်ပြုတ်တစ်ကောင်ကဲ့သို့ ပရမ်းပတာ လှုပ်ယမ်းသွားသည်။

မေယာ၏ လှုပ်ရှားသွားသော လက်ညှိုးက သူ့ကိုလည်း နှုတ်ပိတ်သွားစေသည်။

မင်း စောဒိက မတက်နဲ့ချာလီ၊ မင်းတစ်သက်လုံး စောဒိက မတက်ပဲ လာခဲ့တာ အခုမှ စောဒိကတက်လို့ မရဘူး

မေယာက ဆိုလိုက်သည်။ ထို့ နောက် လက်ညှိုးထောင်လာ ပြန်သည်။ ဤတစ်ကြိမ် လက်ညှိုးက ကျွန်တော့ ရင်ဘတ်ကို တည့်တည့်ထိုးလာသည်။

ခင်ဗျားဟာ ခုလို စိတ်ကို အလိုလိုက် နှုတ်ကျွန်နှုတ်လွန် ပြောလေ့ရှိတဲ့သူ မဟုတ်ပါဘူး ဟိုလ်မန်း၊ အချိန် သီလ်မရှိပေ မယ့် ကျုပ်ထို့နဲ့စဉ်းကြား အရေးတကြီး ပြောစရာ ရှိတယ်

ခင်ဗျား ပြောတာ မှန်နိုင်ပါတယ် မေယာ

ကျွန်တော်က အသာပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်တို့အပေါ်ထပ်က လူဝကြီးနဲ့ ကျေနပ်လောက်စရာ အစီအစဉ်လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ ပြဿနာမရှိတော့ဘူး

မေယာက ဆိုလိုက်သည်။

ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား

ရှိတယ်လို့ ခင်ဗျား ထင်သေးတယ်ပေါ့... ကျုပ် ပြဿနာ လား... ခင်ဗျား ပြဿနာလား ဟိုလ်မန်း

အဓိကကတော့ ကျုပ်ပြဿနာပါ ဒါပေမယ့် ဟိုနေရာ ဒီနေရာမှာ နှယ်ဟုတ်နေတယ်လို့ မှတ်တယ်

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

ဂျီနီဟိုပက်ကိစ္စလား

မေယာက ခပ်ပြတ်ပြတ် မေးလိုက်သည်။

ချာတိတ်ကို သူ့နားမကပ်ပါစေနဲ့ မေယာ... ဒီကောင်ကို တစ်ယောက်ယောက်ဟာ အနှေးနဲ့ အမြန် သတ်ပစ်တော့မှာ ပါ။ ဒီကောင် အသတ်ခံရလို့ ကလဲ ဘယ်သူမှ အရေးထားမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကောင်မလေးနား နောက် တစ်ကြိမ် ကပ်သွားလို့ကတော့ ဒီကောင်ကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင် သတ်မယ်

လယ်ရီသည် နှုတ်သံတစ်ရှူးရှူးဖြင့် ကျွန်တော့ကို ဒေါ သတကြီး ပြူးကြည့်လိုက်သည်။

ခင်ဗျား ဒီလောက် မတောင်းဆိုဘူးလို့ ကျုပ်မှတ်နေတာ၊ ခင်ဗျား ခလုပ်မဖြစ်ချင်ဘူး မဟုတ်လား ဟိုလဲမန်း

မေယာက ဆိုလိုက်သည်။

ခင်ဗျားမှာ ခလုပ်တွေ၊ အရွှပ်တွေများတာ အသေအချာပဲ ဒါပေမယ့် ကျုပ်အရွှပ်အထွေး တစ်ခုဖြစ်ရ မယ် ဆိုရင်လဲ အယ်တတ်နိုင်မလဲ၊ ပြစ်ယုံပေါ့

ကျွန်တော်က တည်ငြိမ်စွာပင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

မေယာသည် ဆယ်စက္ကန့်လုံးလုံး ကျွန်တော် မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် အသာအယာသက်ပြင်း ချလိုက်သည်။

လယ်ရီ
ဟုတ်ကဲ့ မစ္စတာ မေယာ

လယ်ရီက တက်တက်ကြွကြွ အနားကပ်လာသည်။

မစ္စတာ ဟိုလဲမန်းကို သေချာ ကြည့် ထားစမ်း လယ်ရီ သေသေချာချာ ကြည့်ထားပါ

မေယာက ပြောလိုက်သည်။

မေယာက ကျွန်တော် ကို ရန်လိုအကြည့်ဖြင့် စေ့စေ့ကြည့် စည်။

တစ်လောကလုံးကို မစ္စတီယံစိတ်ပွားနေသော မျက်နှာထား စိုက်ဆိပ်ကို ခပ်နှိပ်ထားသော မျက်နှာပေးဖြင့် စေ့စေ့ကြည့် နဲ့ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်ကြည့်နေပါတယ် မစ္စတာမေယာ

မင်း ဘာတွေ့ဆဲလဲ ပြောစမ်း

မေယာက မေးလိုက်သည်။

ဗလသန်တဲ့ သေခွက်ရူးတစ်ကောင်ကို တွေ့ပါတယ်

လယ်ရီက ဆိုလိုက်သည်။

အဲဒီလို စကားတွေကို ငါသဘောမတော့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် အရေးကြီးနိုင်တယ်၊ ခင်ဗျားလူဘယ်နှစ်ယောက် သတ်ဖူးလဲ-ဟိုလဲမန်း

ကျွန်တော် မျက်ခုံးပင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအချက်ကို သူ ဥပက္ခာပြုလိုက်သည်။

ငါးယောက်

ကျွန်တော်က ပေါ်ပြတ်ပြတ်ဖြေလိုက်သည်။

သူတို့ကို ဘယ်လိုသတ်ခဲ့သလဲ ဟိုလိမ္မန်း

သုံးယောက်ကို သေနတ်နဲ့၊ တစ်ယောက်ကိုမားနဲ့၊ တစ်ယောက်ကို လက်ချည်းသက်သက်နဲ့

ကျေးဇူးပါပဲ

မေယာက ပြောပြောဆိုဆိုပင် လယ်ရိကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

တွေ့လားလယ်ရိ သူညာနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ငါ့သိတယ်... လူတစ်ယောက်ကို သောက်ရူးလို့ ခေါ်လိုက်တာနဲ့ အရှုဖြစ်မသွားဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ လျော့မတူကံနဲ့

ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါတယ် - မစွတာမေယာ၊ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါပြီ

လယ်ရိက ထက်ထက်သန်သန်ဆိုရင်၊ ကျွန်တော် ကိုလှောင်ကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။

ငါးယောက် ဟုတ်လား... မှောင်မဲတဲ့ ညတွေမှာ ခပ်ပျားနဲ့ စဝးစဝးနေရမယ်ထင်တယ်... ဟုတ်လား မစွတာဟိုလိမ္မန်း

မင်း ငါ့နားကပ်ချင်တဲ့အချိန် ကပ်ချင်သလောက်ကပ်ပါ၊ အဲဒီ ကိုပက်ကောင်မလေးနားသွား မကပ်နဲ့

ကျွန်တော်က ကောင်းမွန်စွာပင် ပြောလိုက်သည်။

ကဲ... ငါ့တို့ သွားကြမူ နောက်ငါးပိနစ်ဆို ရဲတော့ရောက်လဲလိမ္မန်း

မေယာက ဆိုလိုက်သည်။

့ဝတ်နီက မေယာ

ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

သူ လက်တစ်ဘက် အသာမြှောက်လာသည်။ ကျွန်တော်လက်ကို အသာဖမ်းကိုင် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

့ဝတ်ဘိုင် ရစ်

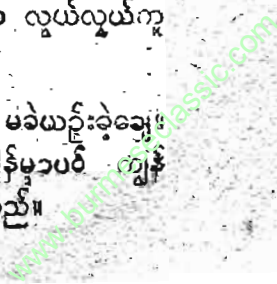
မေယာက ဆိုလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ကို သေခက်ချမှတ် နှုတ်ဆက်လိုက်သည့် စကားဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ကျွန်တော် နှော့ခန်းတဲသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော်သည် ခပ်သွက်သွက် လှုပ်ရှားလျှင် ရဲများရောက်လာခင် အရက်တစ်ခွက် သောက်ချိန် ရှုပေအုံးမည်ဟု တွက်စလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ဘားကောင်ဘာသို့ ရောက်သည့် အခါတွင် ကောင်ဘာဝန်ထမ်းက အရက်မှူး မှောက်နေချေပြီ။ သို့သော် လိုအပ်သော ပုလင်းများက ကမ်းသာလှမ်းသာ လွယ်လွယ်ကူကူ ရှိနေခဲ့သည်။

ကျွန်တော် စိတ်ကြိုက် အရက်ပျော်စပ်ရန် မခဲယဉ်းခဲ့ချေ။ ကျွန်တော် အရက်သောက်ရန် ဟန်ပြိုင်လိုက်ချိန်မှပင် ကျွန်တော် ပခုံးတစ်ဘက်ကို အသာပုတ်ခံလိုက်ရသည်။

ကျွန်မကို ခွင့်ပြုပါရှင်
ကြည့်လင်သော အသုတစ်သံက ဆိုလိုက်သည်။
ကျွန်တော် အသာလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
အနက်ထောင်ဂါဝန် စက်ဆင်ထားသော ဆံဝါမလေးကို
တွေ့လိုက်ရပြန်သည်။

‘ဟ ကမ္ဘာကြီးက ကျွန်းကျွန်းလေးပါလား’
ကျွန်တော်က ရေရှုတ်လိုက်မိသည်။

သူမက ကျွန်တော် ရင်ဘတ်ကို မရေမထ ပြုံးပြလိုက်
သည်။

ရှင် တွေ့ဖူးသလားလို့ မေးကြည့်မိတာပါ၊ ကျွန်
မ အပျိုစင်ကျွန်းက အပျိုစင်တွစ် အကကနေတာ....

သူမက တအံ့တဩ ပြောလိုက်သည်။
‘တစ်ချိန်မှာ ငါ့ခြေထောက်နဲ့ တက်နှင်းထားခဲ့တယ်လေ
ကျွန်တော်က ဖြေလိုက်သည်။

သူမ မျက်တောင် တဖျပ်ဖျပ် ခတ်သွားသည်။ ကျွန်တော်
မျက်နှာကို စေ့စေ့ ကြည့်ပြီး စဉ်းစားရန် ကြိုးစားလိုက်တာ
ရှိသည်။

‘အား....တားလိုက်ပါတော့’

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်လုံး သံပြိုင်ရွတ်လိုက်သည်။

သူမ ခြေဖျားထောက်၍ ကျွန်တော့ မျက်နှာကို စေ့စေ့
ကြည့်လိုက်သည်။

သူမ ဝမ်းသာစားရ ဆိုလိုက်သည်။

‘နောက် မီးတွေ ပိုတ်သွားတော့ ရှင်’
သူမ ထပ်ဆင့် သတိရချက်ကြောင့် မျက်လုံး ဝိုင်းသွား
သည်။

သူမ ပြန်ပြောင်း အမှတ်ရ တုန်ယင်လျက် ပြောလိုက်
သည်။

တစ်အောင် အကြာတွင် ရွှေလောင်အိမ် ပုံစံ ပြုလုပ်ထား
သော ဓာတ်လှေကားကို ရှင်ပျံစွာ စကား ဆိုနေသည်ကိုနောက်-
ဆုံး တွေ့လိုက်မိသည်။

ကျွန်တော် အရက်ခွက်ကို လက်စသစ် မော့လိုက်ချိန်မှာပင်
ရိက္ခား ဥဩသံ ပျံ့ပျံ့ကြားလိုက်ရသည်။

ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသော ဆံနက်မတစ်ဦးက ကျွန်တော့ ရင်ဘတ်
ကို ဝင်တိုက်လာသည်။

ထို့နောက် မူးမူး ထွေထွေနှင့် နောက်ပြန် လန်သွားသည်။
ယင်းသို့ ပစ်တိုင်းထောင်လို ဘောလုံး ခုန်ပျံ့စွမ်းရှိသော
ညှော်မယ်တစ်ဦးသာ ရှိသည်။

သူမ အမြင် ကြည့်လင်စောင်း မနည်း ကြိုးစားနေပုံပေါက်
နေသည်။

‘ဟေး....ပေါ့လဲလား အချစ်’

ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

အို...ရှင်ပါလား မစ္စတာဟိုလ်မန်း
သူမက ဝမ်းသာအားရ ဆိုလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုယ်ပါ မစ္စတာဟိုလ်မန်းပါ’
ကျွန်တော်က ခပ်ကြောင်ကြောင် ပြောလိုက်သည်။

‘ရှင် မစ္စတာ စတန်တုန်ကိုများ တွေ့မိဆဲလား။ ကျွန်မ သူ့ကို
ရှာနေတာ ကြာပြီ အနွဲ့မီး တွေ့ကိုမတွေ့ဘူး။ တစ်ခါတည်း
ပျောက်သွားပြီ’

သူမက ကြောင့်ကြောင့်ကျိကျဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘မင်း အိုအေစစ်မှာ ရှာကြည့်ပြီ ပြီလား’

ကျွန်တော်က ထောက်ပေးလျက်သည်။

သူမ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘တစ်ခြား နေရာမှာ ရှာမတွေ့ အဲဒီမှာ သွားရှာခဲ့တယ်၊
အဲဒီမှာ မစ္စတာ စတန်တုန် သုံးယောက်စောင် တွေ့ခဲ့တယ်၊
တစ်ဖောက်ပြီး တစ်ယောက်ပါ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ရှာနေတဲ့
အစစ်မ မဟုတ်ဘူး။ စတန်တုန်ဆိုတဲ့နာမည် အတော်ပေါ်တယ်၊
ထင်တယ်နော်၊ မစ္စတာဟိုလ်မန်း’

‘ဆာဟာရထဲက နွားရတစ်ခွင် ရှိရှိသမျှ အိုအေစစ်တွေမှာ
စတန်တုန်တွေ ပွဲနေတာပဲ၊ မင်းရဲ့ မစ္စတာ စတန်တုန် အိမ်ပြန်
သွားပြီ ထင်ကယ်’

ထိုစကားတွင် ချွတ်ယွင်းချက် ရှိနေကြောင်း သူမ ရိပ်ကဲ
ဖမ်းမိပုံ ရသည်။

သို့သော် မည်သည့် အချက် ချွတ်ယွင်းနေကြောင်း တွက်ဆ
ရဟန် မတူချေ။

‘ကျွန်မရဲ့ မစ္စတာ စတန်တုန်က ဒီလိုလူ မဟုတ်ပါဘူး။ ပွဲပြီး
တဲ့အထိ နေတဲ့လူပဲ’

သူမက အပြတ် ပြောလိုက်သည်။

‘ပွဲပြီးနေပြီလေ ပေါလ်လား၊ တီးဝိုင်းက ပါတီ ပြီးပါပြီလို့
တီးမှုတ်နေတဲ့အကြားတူးလား၊ သေသေချာချာ နားထောင်’

သူမ ငါးစက္ကန့်မျှ နားစွင့်လိုက်ပြီး ခေါင်းခါလိုက်သည်။

‘ဘယ်ကလေး တီးဝိုင်းရဲ့မှာလဲ အဲဒါ ရဲဥဩသံပဲ’

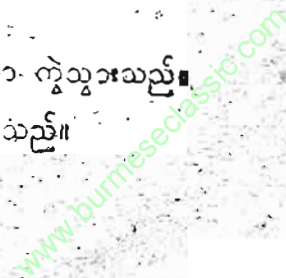
‘ဟုတ်ကယ်၊ ဒါပေမယ့် ပါတီ ပြီးပြီးဆိုတဲ့ တေးသွားမှုတ်
နေတာပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

ဤတစ်ကြိမ် မျက်လုံး နှစ်လုံးစလုံး ဆုံတာ ကဲ့သို့သားသည်။

ခပ်ကြောင်ကြောင် အကြည့် ပေါ်သွားသည်။

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’

သူမ လျှာလေးအားလေးဖြင့် မေးလိုက်သည်။
'မင်းရဲ့ မစ္စတာ စတန်တန်လား။ သိပ် ရယ်စရာကောင်းတဲ့
သတ္တဝါမို့ သူတို့ပါ လာပြီ၊ အားပေးကြတာလေ'
ကျွန်တော်က ဆိုဖြစ်လိုက်သည်။

x x x

အခန်း (ကိုး)

ကျွန်တော်သည် တိုနေမို့ မှန်တိုင်းကြီး မွေခတ်ခံထားရ
သည်နှင့် တူသော လူသူကင်းမဲ့ နေပြီ ဖြစ်သော ခန့်မ တစ်
လျှောက် ဖြည်းလေးစွာ လျှောက်သွားမိသည်။

စောစောက အသံဗလံ ဆူညံနေခဲ့သော နေရာသည် ယခုမူ
ချောက်ချားဖွယ် ကောင်းလောက် အော့ပပ် တိတ်ဆိတ်
ငြိမ်သက်နေလှန်းသည်။

အပျက်အစီး ကြီးကြီးမားမားကို အတူး ဝန်ထမ်းများက
သယ်ထုတ်သွားကြချေပြီ။

၁၈၈

ဇော်ထက် (မြန်မာပြန်)

သို့တိုင်အောင် ဆိုဖာ အများစုမှာ စီးကရက်မီး လောင်
ထားပြီး စီးကရက် ပြုခွက်များ မောက်နေသည်။

အရက်များ ဖိတ်စင်စွန်းပေကွက်အိုင်နေသည်။

ငှက်လောင်အိမ် ဓာတ်လှေကားဖြင့် မြေညီထပ်သို့ ဆမ်း
သက်ခဲ့သည်။

ရေကူးကန်က သိပ် အခြေအနေ ပျက်ဟန် မရှိချေ။

ငှက်တစ်ထောင်လောက် အကုန်ခံလိုက်လျှင် အကောင်း
ပကတိ ဖြစ်သွားရန် အလားအလာ များသည်။

အိုအေစစ်မှ အုန်းပင်တူ နှစ်ပင်သည်မိုဝ်း ၄၅ ဇီဂရီ တိမ်း
စောင်းနေခဲ့သည်။

ယင်းသို့အုန်းပင်နှစ်ပင်တိမ်းစောင်းသွားရသည့်အကြောင်း
ရင်းကို တွေ့မြင်စရာ အချက် အများအပြား ရှိသည်။

သို့သော် ယင်းနှစ်ပင်ကြားတွင် ပေါ့လဲလာ ရပ်ပြီးအသက်
ပြင်းပင်း ရှူ့လိုက်သောကြောင့် တိမ်းစောင်း သွားသည်ဟု
ကျွန်တော် ထင်မြင်မိသည်။

လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

အချိန်က မနက် ၄ နာရီ။

စတန်တုန်အတွက် အားလုံး အဆင်ပြေခဲ့ပါလျှင် သူ ယခု
အချိန်လောက် ပြန်ရောက်လိမ့်မည်။

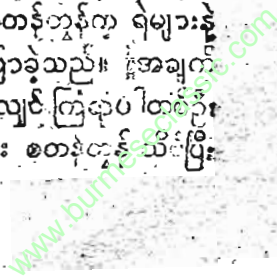
ယူနီဖောင်းဝတ် ရဲများသည် ဧည့်ကြိုမယ်များကို ကြုံကြံ
ဖန်ဖန် ချောင်ကြိုချောင်ကြားများမှ ဆွဲထုတ်၍ တစ်ခပ်တစ်
ဘောကျနေခဲ့သည်။

စတန်တုန်ကို ယင်းတို့ အတော်သဘောကျပေမည်။ သူလူ
ထတ်ချပ်သလောက်သတ်၊ သူ့ပါတိပဲ့ကြီးများနှင့် သပိတ်
အံ့ကိုက်အောင် သတ်စွမ်းခဲ့လျှင် ရဲများတစ်ဘက် မျက်စေ့
ထောက်ကိန်းဆိုက်၍ သူလွတ်ကောင်း လွတ်နိုင်သည်။

ကျွန်တော်သည် အပေါ်ထပ်သို့ ဓာတ်လှေကားဖြင့် ပြန်
တက်ခဲ့သည်။ အိမ်စင်ပေါက်ခန်းမှသို့ လျှောက်ခဲ့သည်။

အိမ်ဖော်များသည် အလဲတတ် အကြောင်းကြားလိုက်သည်။
နှင့် တညီတူညွတ်ထဲ အလုပ်ထွက်သွားခဲ့ကြသည်။ ယင်းတို့ကို
အပြစ်မဆိုသာချေ အိမ်ရှင်က ညထန်းခေါင်ဝန်းကျင်တွင် အိမ်
တော်စိုးကို ဘတ်ဖြတ်ပစ်လိုက်လျှင် မနက်စာစားချိန်တွင် စားပွဲ
ထိုးမလေးကို သတ်ချင်သတ်လိုက်မည်။ သိပ်အစိုးရသည်မဟုတ်
ချေ။ သို့ကြောင့် စတန်တုန် ပြန်မရောက်မချင်း အိမ်ထဲတွင်
ကျွန်တော်တစ်ယောက်ထဲ ရှိနေသည်။

စတန်တုန်၏ အခန်းသို့ရောက်ချိန်တွင် ရှေ့နေအသင့်ရောက်
နေစေရန် မေယာ စိစဉ်လိုက်မည်ဟု စတန်တုန်က ရဲများနှင့်
လိုက်ပါမသွားစင်က ကျွန်တော်ကို ပြောခဲ့သည်။ အချက်
အလက် အကြီးအကြောင်းပေါ်မူ တည်လျှင် ကြုံပုံပါတစ်ဦး
အဖြစ် စွဲချက်တင်ခံရကိန်းရှိနေသော်လည်း စတန်တုန် သိပြီး

ပူပန်ဟန်မပြုခဲ့ချေ၊ ရဲတပ်ဖွဲ့လုံးကို သူ၏ဆောင်ကြားနန်းကလပ်
သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ယင်းနေရာကို မူးယစ်ဆေးဝါးဖြန့်
သည့်နေရာ ဖြစ်နိုင်မဖြစ်နိုင် မျက်ဝါးထင်ထင် ကြည့်စေရန်
ရည်ရွယ်ပုံရသည်။

ယင်းတို့ ထွက်ခွာသွားသည်နှင့် အိမ်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်
တစ်ယောက်ထည်း ကျန်နေခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တစ်ယောက်
ထည်းကျန်သည်နှင့် အိမ်ပေါ်ထပ်တက်သွားပြီးနောက် ကျန်
တော် ခရီးဆောင်အိတ်ထဲတွင်ထိုးထည့်ထားသော သေနတ်ကိုဆွဲ
ထုတ်ခဲ့သည်။ ယခု ထိုသေနတ်က ကျွန်တော် ချိုမီးအိတ်ထဲတွင်
အသာ ကိန်းအောင်းနေခဲ့ပြီး သေနတ်ရှိနေ၍ တအားဖြစ်မိ
သည်။ ထိုတအားဖြင့် စောင်မီသည်။ မိနစ်အနည်းငယ်အကြာ
တွင်မူ အိမ်ရှေ့တွင် ကားတစ်စီးရပ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်တံခါးဝနားသို့ အရောက်တွင် သော့ပေါက်ထဲ
သော့တံထိုးထည့်သံကို သံ့ဟဲ ကြားလိုက်ရပြီး တံခါးဟစ်လစ်
ပွင့်သွားသည်။ ခရစ်ပင်စတန်တွန် အခန်းထဲသို့ ခပ်ကြားကြား
ဝင်လာသည်။ သူသည် တံခါးကို တအားဆောင့်ပိတ်လိုက်ပြီး
နောက် ကျွန်တော်ကို သွားပြီးပြုလိုက်သည်။

ကျန်တဲ့ ညော်သည် ကိုးဆယ်ကိုးယောက် ဘာဖြစ်သွား
သလဲ

ညော်ခန်းထဲမှာ ကေဘွန်အရက်တစ်လုံး တွေ့ထားတယ်၊
အပြင်ခိုးထုတ်သွားမှယ့် သူတစ်ယောက် မေ့ပြီးကျန်ခဲ့တာ ဖြစ်
မယ်၊ ခင်ဗျားသောက်မယ်ဆို ငွေထည့်လိုက်မယ်

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။
သောက်ချင်သလား... မမေးနဲ့ သူငယ်ချင်း၊ ကန္တာရကို
မြှတ်သန်းလာသလို ခံစားမိတယ်

စတန်တန်က ရွှင်မြူးစွာ ဆိုလိုက်သည်။
ကျွန်တော်သည် ဖန်ခွက်နှစ်ခွက်ကို ဟိုနေရာ ဒီနေရာမှ ရှာ
ဖွယ်လိုက်သည်။

မီးမိသောက်မှ ရေခဲစားအနည်းငယ်ရှာဖွေလာခဲ့ပြီး ညော်ခန်း
ထဲသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ထိုနောက် အခြေအနေကောင်းနေသေးဟန်ရှိသော ဆိုဖာ
ပေါ်တွင်လိုက်သည်။

‘ဆိုစမ်းပါဦး... ဘာတွေဖြစ်ပျက်ခဲ့လဲ’
ကျွန်တော်က မေးမြန်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကို ဧဇုတစ်သောင်းတန် အာမခံနဲ့ လွတ်ပေးလိုက်
တယ်၊ မဆိုးလှပါဘူး’

စတန်တန်က သွားပြီးပြီး၍ ပြောလိုက်သည်။
‘မေယာရဲ့ ဝတ်လုံက အတော် တော် လှပနေမယ်’

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်၍ ဆိုလိုက်သည်။
‘ခင်ဗျားမေယာအကြောင်းသိတယ်မဟုတ်လား၊ အကောင်း
နဲ့မှ အသုံးပြုတာ’

စတန်တန်က အတော်ကျေနပ် အားရဟန်ဖြင့် ပြောလိုက်
သည်။

ဒီည မေယာပြန်သွားတော့ ကျုပ် စိတ်ပူနေခဲ့တယ်
ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ ဟန်ဆိုလိုက်သည်။

‘မေယာအကြောင်း ဟုတ်လား... ဘာဖြစ်လို့လဲ
စတန်တန်က သိပြတ်နှင့် မေးလိုက်သည်။’

‘စိတ်အေးအေးထားစမ်းပါဗျာ၊ သူ သေသွားခဲ့ရင် သူ
အလောင်းက အမှုန်အစ ဖြစ်သွားမှာမို့ ခေါင်းတလားထဲ
တောင် ထည့်ဖို့ အချိန်ရပါစေလားလို့ တွေးမိတာ’
ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

စတန်တန်က စိတ်သက်သာရာရသွားဟန်ဖြင့် ဆိုဖာကိုမိုမိုခိုင်
လိုက်သည်။

ထိုနောက် ကျွန်တော် ကို မျက်မှောင်ကုပ် ကြည့်လိုက်
သည်။

‘ခင်ဗျားဟာလေ ပေါက်ပေါက် ရွာရွာတော့ တကယ်
ပေါက်တတ်တယ်’

ကျွန်တော်သည် ညှော်ခန်းကို မျက်လုံးတစ်ချက် ကစားလိုက်
သည်။

‘ခင်ဗျား ပါတီပဲ့ ကျင်းပပြီးတိုင်း ဒီလိုပဲ ဖြစ်ကျန်ခဲ့လေ
ရှိလား’

စတန်တန်က ညှော်ခန်းကို တစ်ချက် ကြည့်လိုက်သည်။

‘အေးလေ၊ အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်လဲ မနက်ကျရင် ကန်ထရိုက်
က သူ့လူတစ်စုနဲ့ လာပြီး ရှမ်းလင်းရေး လုပ်တယ်လေ၊ နေ
လယ်လေးကဆို အားလုံး အကောင်းပဲကတိ ဖြစ်နေပြီ’

‘ဆင်းရဲသားတွေနဲ့ သားတစ်ယောက်အတွက် တစ်ခုခုထုတ်
ပေးပါစတန်တန်၊ ဒီကိုပါတီ ကျင်းပလိုက်ရင် ခင်ဗျားတွေ
ဘယ်လောက် ကုန်သလဲ’

‘ခင်ဗျားက ဘာကိစ္စ သိချင်ရတာလဲ’

‘သိချင်တာ သက်သက်ပါကျုပ်က ဒီလို သုံးဖြုန်းဖို့ဆိုတာ
အိမ်မက်တောင် မမက်ရဲဘူး’

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

‘မပြောတတ်ဘူး၊ ဒေါ်လာ ၁၅၀၀ လောက်ကျရင် ကျ
မ္မာပေါ့၊ ခင်ဗျား ရေကန်ကို ကြည့်ရဲလား ဘယ်လိုနေလဲ’

‘ပြောမပြုစွမ်းအောင်ပဲ’

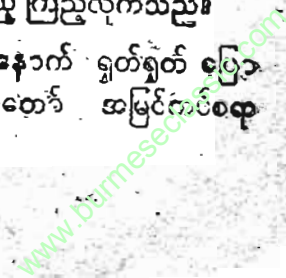
ကျွန်တော်က မှန်မှန်ကန်ကန် ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒီရေကန် သန့်ရှင်းရေးပါ လုပ်ရတော့ နောက်ထပ်
ဒေါ်လာ နှစ်ထုလောက် ကုန်လေ့ ရှိတယ်၊ ရေစစ်ပေါက်တော့က
စိတ်ဆိုး သွားတတ်တယ်’

‘ဘာနဲ့ ပိတ်ဆို့ သွားတာလဲ စွန့်ပစ် ညှော်မယ်တော့နဲ့လား’

စတန်တန်က ကျွန်တော့ကို ဘုကြည့် ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခဲလို မနက်သေးနာရီမှာ နောက်နောက် ရှုတ်ရှုတ် ပြော
ထုတ်တဲ့သူ အနေနဲ့ ခင်ဗျားဟာ အတော် အမြင်ကပ်စရာ
စကားတဲဘူးပဲ ဟိုလိုမန်း’

ခင်ဗျားက ကျွန်တော့ကို အတော် ရယ်စရာကောင်းတဲ့ သူလို့ မှတ်နေသားပေါ့လိလက ခင်ဗျားကိုရယ်စရာကောင်းတဲ့သူ အဖြစ် မြင်တဲ့မြင်ပုံမျိုးနဲ့လား။

ကျွန်တော်က သူ့ကို မေးလိုက်သည်။

စတန်တန်သည် သူ၏ ဆံပင်ကို မိတ်မရှည်စွာ ကုပ်ဖုလိုက်သည်။

ထို့နောက် အရက်ခွက်ကို မော့ချလိုက်သည်။

သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် နှမ်းနယ်ခိပ် ကောင်းကောင်း သင့်နေသည်။

သူ့ကို ပထမအကြိမ် တွေ့ဆုံခဲ့စဉ်ကထက် ငါးနှစ်မျှ အိုသာ သွားပုံရသည်။

နှစ်ရက်တာကာလ အတွင်း၌ ထိုမျှ ရှင်ကျသွားခြင်းက ဩချလောက်၏။

ခုလို ကိစ္စမျိုးက ခင်ဗျားအတွက် တစ်နေ့တာ ကြုံဆုံလေ့ရှိတဲ့ အဆုပ်မျိုး ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ် ကိုယ်လူ့ ကျုပ်အတွက် တော့ တစ်ဘဝတစ်ကြိမ် ကြုံရတာ တော်ပြီ၊ ကျုပ် သွားအိပ်တော့မယ်။

စတန်တန်က ဒေါသသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

နေပါအုံး စတန်တန် ခင်ဗျား ပြဿနာထဲ ကျုပ်ကြားညှပ်နေအောင် ခင်ဗျား လုပ်ခဲ့ပြီးပြီ၊ အဲဒါကို အရင် ဖြေရှင်းရဦးမယ်။

ကျွန်တော်က အေးစက် မာကြောစွာ ပြောလိုက်သည်။ စတန်တန်က ကျွန်တော့ကို တအံ့တဩ ကြည့်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ’

‘ရယ်လီ ဆစ်ဘက်စတိန်း ကိစ္စ နောက်ပြီး ဆယ်ဘတ်... ဟ် ဂျီနီမေယာနဲ့ ခင်ဗျားကျုပ်ကို ပဲလော်ကြားဆားညှပ်စင် လုပ်ခဲ့ပြီ’

ကျွန်တော်က ပြောလိုက်သည်။

‘အဲဒါတွေကို ခင်ဗျားဘိလ်မှာ အပိုအဖြစ် ထင်ပြလိုက်ဗျား၊ ဟ် ထည့်သွင်း၊ စဉ်းစားပေးမယ်’

‘ရယ်လီကို ခင်ဗျား ထည့်သွင်း၊ စဉ်းစားခဲ့တဲ့ ပုံစံမျိုးလား’

ကျွန်တော်က အသာအယာ ဆိုလိုက်သည်။

မျက်လုံးပြာများ တစ် ဝေ့ သွားသည်။

ကိစ္စက ဖြစ်ခဲ့ပြီးပြီပဲ၊ ကျုပ် မကူညီခဲ့ရင် အလ်ဘတ် သူ့လောင်းကို အိမ်ထဲက ထုတ်နိုင်ခဲ့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ သူ့ ကြောင့်ပဲဘဝ မျက်မှာ’

စတန်တန်က ဒေါနဲ့ဒေမာနဲ့ ထုဟစ်လိုက်သည်။

ခင်ဗျားဟာ အဲဒီအဖြစ် မကြုံခင်ကတည်းက အဝပျက် ဆိုက်ခဲ့တာပါ၊ စတန်တန်နဲ့ မေယာနဲ့ လုပ်ငန်း ဖက်စပ်ကတည်းက အဝပျက်ခဲ့တာ။

ကျွန်တော်က ခပ်အေးအေးပပ် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

ခင်ဗျား ရူးနေသလား၊ ကျုပ်နဲ့ မေယာက အဆင်ကို လို ကျုပ်တို့ နားလည်မှု လွဲမှားနေခဲ့တာတွေအားလုံး ပေါ်ထင်မှာ ဒီညပဲ ဖြေရှင်းခဲ့တယ်။

အလီဘတ်က အခု သေပြီဆိုတော့ အလီဘတ် ငွေညှာ ကို မခံရတော့တဲ့ အတွက် သူ့ရဲ့ ငွေငါးသောင်းကို ဆပ်နိုင်ပါ့မယ်လို့ ခင်ဗျား ကတိပေး ပြောခဲ့တာလား။

စတန်တုန်က မျက်နှာ ရုတ်တရက် သွေးဆုပ်ဖြူရော်သွယ် သည်။

ဘာ...ခင်ဗျား ဘာပြောလိုက်သလဲ။

သူ့ အဆင်က လေသံ သဲ သဲ သာ ထွက်လာသည်။

အခြေခံအားဖြင့် ခင်ဗျားဟာ အင်မတန် စက်ဆုပ်ရွံ့ ရှာ ကောင်းတဲ့သူပဲ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျား အခု ရောက်နေတဲ့အဆင် ရောက်အောင် ခင်ဗျား အတော့ကို ကြိုးစားလာခဲ့တာဖြစ်မယ်။ အခုတော့ ခင်ဗျားက ပုတ်သင်ညိုလို ကျင့်နေပြီ ခင်ဗျား ပုတ်သင် ဝန်းကျင်နဲ့ အဝင်အောင် အမြဲတစေ ပြောင်းလဲ နေရမယ့် ရှိတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးမိနစ်က လူတိုင်း မုန်းတီးစက်ဆုပ် စတန်တုန်က လူတိုင်းအပေါ် အံ့ဩလောက်အောင် ကောင်းတဲ့သူ ဖြစ်သွားတယ် ခင်ဗျားကို သတ်ဖို့ ခြိမ်းခြောက်တဲ့လူက ထောင်ဖမ်းဖို့ဆိုတဲ့ ခင်ဗျား အကြံအစည်ကြီးနဲ့ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ကောင်းကောင်း နှစ်ပေါက် တစ်ပေါက် ချိတ်ခဲ့တယ်။

စတန်တုန်က စီးကရက် အစ်လိပ် မီးညှိဆိုက်သည်။

ယာညွတ်ကွင်း

သူ့ လက်များ အတော် တုန်ယင်နေခဲ့သည်။

ခင်ဗျား ကျုပ်ကို သဘောကျကျ၊ မကျကျ ကျုပ် လုံးဝ ချစ်မထားဘူး ဟိုလိမ့်နန်း၊ ခင်ဗျားကို အလုပ်တစ်ခု လုပ်ဖို့ ခဲ့တယ်ဆိုတာကို သတိပေါ့၊ အခု အလုပ်က ပြီးသွားပြီ၊ တော့ ခင်ဗျား ကျုပ်အိမ်က အခုချက်ချင်း ထွက်သွားလို့ သိမယ်။

စတန်တုန်က ကျွန်တော့ကို မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။

သို့ကြောင့် သူ့ စကားက သူ့ နားတွင်ရော ယဉ်ပါးခဲ့လား ကျွန်တော် တွေးမိသွားသည်။

ကျုပ်ပြောတာကို ကောင်းကောင်း နားထောင် ကိုယ့်လူ၊ ဖိတ်တို့ အချိန် သိပ်ရှိမယ် မထင်ဘူး။ အလီဘတ်က ရှယ်လီ အက်စတိုးကို သတ်ခဲ့တယ်၊ ပြီးနောက် ခင်ဗျားက တစ် ဘက်ယောက်ကို ရင်ဖွင့်လိုက်မှ ခုံးလို့ ခင်ဗျားကို သတ်ဖို့ ခဲ့တယ်။

ကျွန်တော်က တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။

ကျုပ်တို့ ဒီကိစ္စကို တစ်ခါ ပြောခဲ့ပြီးပြီ၊ တစ်ပတ် ထပ် ပြောနေလို့ ဘာထူးမလဲ။

စတန်တုန်က မကျေမနပ် ပြောလိုက်သည်။

ဒီလို ပုံစံမျိုးနဲ့ မပြောရသေးပါဘူး။

ကျွန်တော်က တုံ့ပြန် ဟောပြောလိုက်သည်။

ခြိမ်းခြောက်စာတွေနဲ့ ဝရအောင်၊ ခင်ဗျားဆီကိုရောက်
ခြိမ်းခြောက်စာတွေ အားလုံး အတွင်းလူမှ ပေးနိုင်မယ်ဆို
အချက်ကို ခင်ဗျား ပါးစပ်က မပြောဘဲ ကောင်းကော
ထောက်ပြခဲ့တယ်။ ခြိမ်းခြောက်စာတွေကို ခင်ဗျားရဲ့ အံ
ရုံးစားပွဲ၊ နောက်ဆုံး ခင်ဗျားရဲ့ သီးဆန်အိမ်သာခန်းက ရတ
စွာ၊ ခင်ဗျား ဆိုလိုချက်ကို ကျွန်တော် သတိမမူ မဖြစ်အောင်
စီညှဉ်းပိုင်းက အလံဘတ်ကို ကျုပ်ရှေ့မှာ ခမးမြန်းခဲ့သေးတ
ဟုတ်ပြီလား။

အဲဒီစာတွေကို အလံဘတ်ရေးခဲ့တယ်ဆိုရင် သူ့ အိမ်ထဲ
လျှောက်ချခံမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘာလို့ဆို အိမ်ဖော်တွေကို မသတ်
ရင် သူ့ကို ထိပ်ဆုံးက သံသယဝင်မယ်ဆိုတာကို သဘော
ပေါက်မိတယ်။ အဲဒီစာတွေကို ဆူဒရူးရိုးမှန်ခဲ့ရင် မြို့ထဲက
စာစိုက်ကတစ်ဆင့် ပို့ နေခဲ့မှာပဲ။

အလံဘတ် သေပြီပဲ။ ခင်ဗျား အဲဒါကို ပြောင်းလဲချင်
မရဘူး။

စတန်တန်က ဟောက်လိုက်သည်။

ရှယ်လီဆစ်ဘတ်စတိန်း ဒီကိုလာတဲ့ညက ခင်ဗျား က
သုံးတဲ့ မှုဝါဒပဲ။ ရှယ်လီအသက်ပျောက်သွားမှန်း သိရ
ကယောင်ကတန်းဖြစ်ပြီး အလံဘတ်ကို အကူအညီပြေးတော
ခဲ့တာက ခင်ဗျား။

ခင်ဗျား ရှယ်လီအဆန်းကပြန်လာပြီး မေယာခဲကောားပြော
တော့ ရှယ်လီ သူငယ်ချင်းကိစ္စကို မေယာတာဝန်ယူလိုက်
တော့ ခင်ဗျား သိပ်ပျော်သွားတယ်။ ရှယ်လီနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ခင်ဗျား ပြဿနာတစ်ခုမှမရှိခဲ့တော့ဘူး။ အလံဘတ်က ခင်ဗျား
ကို ငွေညှစ်တဲ့အလုပ် မလုပ်စာခင်အထိပေါ့။ ခင်ဗျားက သူ
တောင်းဆွဲငွေကို ကြည့်ကြည့်သာသာမပေးရင် သူ လိပ်ပြာ
မလှဖြစ်လာပြီး တစ်စုံတစ်ဦးကို အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောချင်
ပြောမယ်ပေါ့။ ရဲကိုမြှော့မယ်လို့ ဖော်ကောင်လုပ်မယ်လို့ အတိ
အကျကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားသေမလောက်ကြောက်တဲ့
ပက်ဆစ်ဘတ်စတိန်းကို ပြောချင်ပြောမယ်ပေါ့။

စတန်တန်သည် သူ့ရှေ့တည့်တည့်သို့သာ စူးစိုက်ကြည့်
နေခဲ့သည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် ခံစားချက်ကင်းအောင် ကြီး
စားနေသော်လည်း အင်မတန် တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေပြီ
ဖြစ်ကြောင်း မဖုံးကွယ်ထားနိုင်ခဲ့ချေ။

မေယာက စာရင်းစာအုပ်ထွေအကြောင်း ပြောပြခဲ့တယ်။
ခင်ဗျား သူတို့ကို ပထမဦးဆုံးအကြိမ် စာရင်းလိမ်ပြတာ
ရှယ်လီ သေပြီး ပြီးမှပဲ။ ခင်ဗျားဘက်က အဲဒီလို ငွေစာရင်း
ပျောက်တာနဲ့ အလံဘတ် တစ်နေရာရာမှာ ငွေသွင်းတာနဲ့
တိုက်ဆိုင်မှုရှိမယ် ထင်တယ်။

ကျွန်တော်က အေးခက်စွာဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘာအထောက်အထားမှ မရှိဘူး၊ ဟိုလိမန်း ခင်ဗျား စကားပုံပေါ်နေတာပဲရှိတယ်’

စတန်တုန်က ဟောက်လိုက်သည်။

‘သက်သေ အထောက်အထားရှာလို့ ရပါတယ် ကိုယ့်လူ ဒါပေမယ့် အဲဒီအထောက်အထားတွေကို လိုတယ်လို့ မထင်ပါနဲ့တော့’

ကျွန်တော်က အကြိတ်ဆိုလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ’

‘ဒီည ခင်ဗျားအခန်းကို မေယာတက်လာတော့ ခင်ဗျား အလံဘတ်ကို ဘယ်လို ပညာသားပါပါ ရှင်းလိုက်တဲ့အကြောင်း ရှယ်သီကိစ္စမှာ ခင်ဗျားကြုံရာပါဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံလည်း လွတ်ဖို့ အားအလွန်ကောင်းတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်၊ ထိပ်တန်းဝတ်လုံတစ်ယောက်က ခင်ဗျား ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်အောင် လျှောက်လဲချက် ပေးနိုင်ခဲ့လိမ့်မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ထော်စိုးကြောင့် ခင်ဗျား စီးပွားပျက်ကိန်းကို ကာကွယ်ရတဲ့ အဖြစ်နဲ့ ခိုင်ခိုင်ပြိုင်ပြိုင်ခဲ့မယ်၊ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျား နာမည်ပျက်ကိန်း လုံးဝကင်းလိမ့်မယ်’

‘ငွေညစ်တဲ့ကိစ္စ တစ်ခါတည်းချင်းသွားပြီဆိုတော့ မေယာရဲ့ ငွေငါးသောင်းကို ခင်ဗျားပြန်ဆပ်နိုင်မယ့် အချက်လေးထချက်ပဲ ရှင်းဖို့ကျန်နေခဲ့တယ်၊ ရှယ်လီရဲ့ သူငယ်ချင်း ဂျီနီကို ပက်စ်က ခင်ဗျားကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်သေးတယ်၊ သူ့ပုံကို တစ်

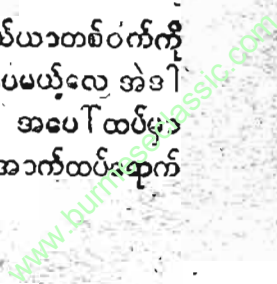
စုံတစ်ရာက မေးမြန်းလာခဲ့ရင် ရှယ်လီဟာ ပိုင်ရှင်ရဲ့ အလိုမလိုက်လို့ အလုပ်ထုတ်ခံရတဲ့အကြောင်း ရှယ်လီ သေသွားပြီး ချင်းမှာပဲ လယ်ရိမ္မလာက ဆူကိုတော့ အတွင်းဘက် ခေါ်သွားတဲ့အကြောင်း ပြောနိုင်တယ်၊ ရှယ်လီ အကြောင်း တစ်ယောက်ယောက်ကိုပြောရင် သူ့ကို ဘယ်လို လုပ်မယ် ဆိုပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက် ရိုက်နှက် ခြိမ်းခြောက်ခဲ့တာတွေကို ဖွဲ့ပြောနိုင်တယ်’

‘ဘဲဒီတော့ မေယာ ချက်ချင်းလက်ငင်းဖြေရှင်းသင့်တဲ့ အချက်လေးရှိတယ်လို့ ခင်ဗျားက ယူဆလိုက်တယ်၊ အဲဒါကတော့ ခင်ဗျားရော လယ်ရိမ္မာ ပြဿနာအေးအောင် ဂျီနီကို ကို ဖြောင့်ပစ်လိုက်ဖို့ပဲ၊ အဲဒီ လိုဆောင်ရွက်ခကို မေယာက တောင်းခံမှာပဲ၊ ခင်ဗျားဘယ်လောက်ပေးလိုက်ရလဲ စတန်တုန်’

‘ခင်ဗျား ရှူးနေပြီ၊ ကျုပ် ခင်ဗျားစကားကို နားမထောင်တော့ဘူး’

စတန်တုန်က လေသံထက်မကျယ်နိုင်သော အသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

‘ခင်ဗျားရဲ့ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဆောင်ကြားမြိုင် ရှယ်ယာတစ်ဝက်ကို အောက်ကြေးနဲ့ ပေးလိုက်မယ်မှတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်လေ အဲဒါကို ကျုပ်စိတ်မဝင်စားပါဘူး၊ ခင်ဗျားက အပေါ်ထပ်မှာ မေယာနဲ့ အပေးအယူလုပ်ခဲ့တယ်။ မေယာ အောက်ထပ်မှာတော့ ကျုပ်သူ့ကို စကားပြောခဲ့တယ်’

ကျွန်တော့စကားကြောင့် စတန်တုန် ခုန်ထလိုက်သည်။

'ခင်ဗျားဘယ်လိုလုပ်တာလဲ'

'အဲဒီ ဂျီနီပက်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို မထိခွဲလို့ သတိပေးလိုက်တယ်'

စတန်တုန်က လှောင်ရီ ရီလိုက်သည်။

'မေယာက ခင်ဗျားကို ကြောက်မယ်ထင်လား'

ကျွန်တော် စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိလိုက်သည်။

ကျုပ်တို့ ဈေးတွက်တွက်ပြီး စွန့်စားတဲ့အကြောင်း မပြောခဲ့ဖူးဘူးလား။ မေယာဟာ သူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဈေးတွက်တွက်ပြီး ပိုင်မှု စွန့်စားခဲ့တဲ့သူပါ။ ပိုင်လောက်တဲ့အကွက်ကို နှစ်စဉ်လှူပါ။ ပြိုင်ဖက်အုပ်စုတစ်စုက မွှေးခိုင်ခိုင်အရက်တွေ ကြားဖြတ်အလစ်သုတ်တာဟာ ဈေးတွက်တွက် စွန့်စားတာပဲ။ အက်ဖ်ဘီအိုင် အမှုထမ်းတစ်ဦးကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်တာလဲ အဲဒီလိုပဲ။ ဂျီနီပက်ကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ဖို့ကိုစွဲ၊ အကျိုးအမြတ်ကိစ္စကို သူ့ဈေးတွက်တွက်မှာ သေချာတယ်။

ကြီးမားတဲ့သော ညှော်ခန်းကြီးအလယ်တွင် ထိုင်နေရခြင်းသည် အချိန်အကန့်အသတ်မရှိသော နေရာတွင် အကျဉ်းသားဖြစ်နေပုံနှင့် တူသည်ဟု ကျွန်တော်ခံစားမိလိုက်သည်။ စတန်တုန်ကို အဖော်အဖြစ် ရထားခြင်းကား ကံဆိုးလေစ။

'ခင်ဗျားသဘောပေါက်အောင် အနှစ်စိတ် ခွဲခြမ်းပြပါရစေကိုယ်လူ၊ မေယာဟာ ခင်ဗျားဆီက ထွက်သွားတော့ ကောင်မ

လေးကိုသတ်တာ အကောင်းဆုံးလို့ ဈေးတွက် တွက်သွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သူနဲ့စကားပြောလိုက်တော့ သူ့အချက်အလက် တစ်ချို့ထပ်သိသွားရတယ်။ ဒါက ဘာလဲဆိုတော့ အယ်လ်ဘတ်ကို ခပ်ဗျား လုပ် ကြံ သတ် ဖြတ် တာ မြစ် ကြောင်း ကျုပ်သိတယ်ဆိုတာ သူ့ကောင်းကောင်း နားလည်သွားတယ်။ နောက်ပြီး သူ့ကောင်မလေးကို သတ်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်ဆိုတာပါ နားလည်သွားတယ်။

'အဲဒီတော့ သူ့ ဈေးတွက်တွက် စွန့်စားမှုကို ပြန်လည်တွက်ဆရမဲ့ အခြေအနေ ဆိုက်သွားတယ်'

စတန်တုန်က မျက်လုံးများ ရှိတ်တရက် တောက်ပသွားသည်။ ကျွန်တော့ကို ခပ်ကြားကြားကြည့်လိုက်သည်။

လေး...ခင်ဗျားကိုလဲ ကျုပ်တစ်ခုပြောလိုက်မယ်။ အဲဒီကသောင်းကနင်းဖြစ်သွားတဲ့ ဈေးကွက်ကို ပြန်ညှိဖို့ လွယ်လွယ်လေး။ ခင်ဗျားကို အရင်ဆုံးသတ်လိုက်ရင် ပြီးတာပဲ။ ခင်ဗျားဘယ်လိုမြင်သလဲကိုယ် လူ'

ကျုပ် အဲဒီအချက်ကို တွက်ဆကြည့်ပြီးပါပြီ။ မောယာရဲ့ ရှုထောင့်ကကြည့်ရင် ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကိစ္စကို လေးလေးနက်နက် သုံးသပ်လိုက်ရင် ပြန်ချင်ချိန်လာမယ်။ သူ့ရှုထောင့်ကကြည့်ရင်တော့ ခင်ဗျားဟာ အဘော်ညီ ဟု ဟာတူပုံပဲ။ ခင်ဗျားဘက်က ပုံခြာလို့ သူ့အတွက် အကျိုးသိပ်မရှိနိုင်ဘူး။

ခင်ဗျား ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျုပ်ကလုပ်မှာ သူ့ကို ရှယ်ယာဝင်အဖြစ် လက်ခံခဲ့တယ် မဟုတ်လား၊ ကလပ်က ငွေ ခလကြမ်းဝင်နေတာပဲ မဟုတ်လား

စတန်တန်က မကျေမနပ် အော်ဟစ်လိုက်သည်။

‘ခင်ဗျား စာရင်းဇယားတွေ ဖျောက်နေခဲ့တာ ခင်ဗျားကို ချာတီဆာပေါ့ ခုစီးလိုက်မှ ဓာန်ထွက်လာတဲ့ ငွေတွေလား’

ကျွန်တော်က လေအေးဖြင့် ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘မေယာဘက်ကကြည့်ရင် ခင်ဗျားကိုထားရတာ မြေပေး ခါးပိုက်ပိုက်သလို ဖြစ်နေမှန်း မေယာကောင်းကောင်းသဘော ပေါက်တယ်။ ခင်ဗျားရဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့လုပ်ရပ်မျိုးကြောင့် အခု အခြေအနေပြောင်းလဲတောင် နောင်တစ်ချိန်ချိန် အချိန်မရွေး ပြဿနာတက်လာနိုင်တယ်ဆိုတာ မေယာ ကောင်းကောင်း တွက်ဆမိတယ်။

‘ရှယ်လီမှာ နှလုံးရောဂါရှိမှန်း ကျုပ်ထယ်လို့လုပ်သိမှာလဲ’

စတန်တန်က ဂီလာနကဲ့သို့ ညည်းညည်းတွားတွားဆိုလိုက် သည်။

‘သူ့မှာ နှလုံးရောဂါရှိ မရှိ မလုပ်အပ်တဲ့ ကိစ္စတစ်ရပ်လို့ ခင်ဗျားက စကတည်းက တွက်ဆမိသင့်တယ်၊ မေယာက ဒီကိစ္စ ကို အခုလို မြှုပ်မှာသေချာတယ်၊ ခင်ဗျားမရှိရင် ပိုကောင်း မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ကောင်း ဆုံးဖြတ်နေလိမ့်မယ်’

ကျွန်တော်ကရှင်မြူးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘ဒါမှမဟုတ် ခင်ဗျားမရှိရင်ကောင်းမယ် ယူဆပြီး ခင်ဗျား ကို ထာဝရရှင်းထုတ်ပစ်ဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို အမိန့်ပေး နေလိမ့်မယ်ထင်တယ်’

စတန်တန်က ဒေါသတကြီး တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

‘ဖြစ်နိုင်တာပဲ စတန်တန်၊ ခင်ဗျား ပြောတာမှန်နိုင်တယ်၊ ဂျီနီမေယာက ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ကြား ရွေးချယ်ရမှာ၊ အခု လဲ ရွေးချယ်နေမယ် မှတ်တယ်’

ကျွန်တော်က အေးအေးဆေးဆေးပစ် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။

စတန်တန်၏ မျက်လုံးများတွင် ထိတ်ပြာထိပ်လျှံ ထက်လာ သည်။

‘ခင်ဗျားလား ကျုပ်လား’

တုန်တုန်ချီရိဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

‘တကယ်ပဲ ခင်ဗျား ဒီလိုမြှုပ်သလား ဟိုလိမန်း’

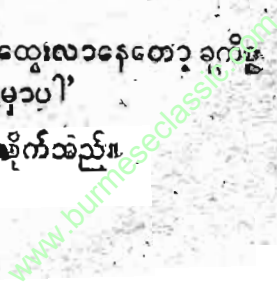
‘အတိအကျပဲ၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့အဲဒီအချက်ကို သိဖို့ ဒီမှာထိုင်စောင့်နေတာ’

ကျွန်တော်က ခေါင်းညိတ်၍ပြောလိုက်သည်။

‘ဘာ...’

‘အချိန်နဲ့အမျှ အခြေအနေက ရှုပ်ထွေးလာနေတော့ ခုကိစ္စ ကို မေယာက မြန်မြန်ထက်ထက် ရှင်းရမှာပေါ့’

ကျွန်တော်က ချိန်ချိန်ဆဲဆဲ ပြောဆိုက်သည်။

အဲဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်ကိုဒီမှာ ဘာထိုင် လုပ်နေကြတာလဲ
 ဟဲ့၊ ကျုပ်တို့လေယာဉ်ပျံ တစ်စင်းငှါးပြီး.....
 စတန်တွန်က ချောက်ချောက်ချားချား အော်လိုက်သည်။
 'ခင်ဗျားဒုံးဗုံးစီးပြီး ထွက်ပြေးတောင် မေယာခွဲလက်က
 လွတ်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒီတော့ဒီမှာ ထိုင်စောင့်နေတာကပဲ
 အကောင်းဆုံးပေါ့၊ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်
 ဖြစ်ရမှာ၊ ငါးဆယ် ရာခိုင်နှုန်းလွှတ်ဖို့ အခွင့်အရေးရှိပါတယ်
 မဆိုးလှဘူး မဟုတ်လား ကိုယ့်လူ
 ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။
 'ခင်ဗျား ဖြစ်ပါစေလို့ ကျုပ်တို့တောင်းနေတယ်'
 'ဘာလို့များ ဒီလောက်တောင် စိတ်ပူနေတာလဲ စတန်တွန်၊
 ခင်ဗျားက သေလှဖြစ်နေပြီပဲ၊ ခင်ဗျားကို မေယာမသတ်ရင်
 ခွဲတော့ကမ်းမှာပဲ၊ ရဲတူက မပမ်းဖြစ်ရင် ပက်ဆစ်ဘက်စတီနီး
 က သတ်မှာပဲ၊ စိတ်အေးအေး ထားစမ်းပါကိုယ့်လူ ခင်ဗျားက
 အရေးမပါတဲ့ အသေးအမှားကိုစွန့် ခေါင်း ငွှပ် ခံနေတယ်၊
 ဘယ်သူ ကျည်ဆံနဲ့ထိထိ ကျမှပဲ၊ မဟုတ်လား
 တော်ဗျာ....ခင်ဗျားပါးစပ်ပိတ်ထား
 'ကိုစွစိစွပြီးသွားရင် ခင်ဗျားရဲ့မဂ္ဂဇင်း ဘယ်သူ့လက်ထဲ
 ဧကန်သွားမှာလဲ စတန်တွန်'
 ကျွန်တော်က အလာပသလ္လာပ လေသံဖြင့် ပြောလိုက်
 သည်။
 'ပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်းဗျာ'
 စတန်တွန်က သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။

ဪ...လီမုန်ခေါက်ကလပ်သာ ရသွားရင် သိပ်ကောင်း
 မှာပဲလို့ ကျုပ်တို့တောင်းနေမိခဲ့တယ်၊ အဲဒီနောက် ခင်ဗျားရဲ့အသက်
 အာမခံ ဇွေတစ်သိန်းကိုရမယ့် မလ်ဆီဆာနဲ့ လက်ထပ်ပြီးရင်....
 စတန်တွန် ကျွန်တော် ဘက်သို့ ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်
 သည်။
 မျက်နှာတပြင်လုံး ဇောချွေးများ စီးနေသည်။
 'ကျုပ်သွားတော့မယ် ဟိုလ်မန်း....ကျုပ် အသတ်ခံရဖို့ ထိုင်
 စောင့်မနေနိုင်ဘူး၊ ကျုပ်ကို မတားနဲ့၊ မတားနဲ့'
 စတန်တွန်က ကယောင်ကတမ်း အော်ဟစ်လိုက်သည်။
 စူးစူးရှရှပေါ်လာသော တံခါးခေါင်းလောင်းသံကြောင့်
 စတန်တွန် ငယ်သံပါးအောင် ဟစ်လိုက်သည်။
 ပါးစပ်ကို လက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ပိတ်လျက် ဆိုဖာပေါ် ခြေပစ်
 ထက်ပစ် ကျသွားသည်။ တကိုယ်လုံး ထိန်းကွပ်မရ တုန်ထင်
 နေခဲ့သည်။
 'ခင်ဗျား တံခါးသွားမဖွင့်ဘူးလား စတန်တွန်'
 'မဖွင့်ဘူး'
 စတန်တွန်က ဆိုဆို ကြပ်ကြပ်အသံဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။
 'သူတို့ သုံးလေ့ သုံးထ နည်းစနစ်ဒဟောင်းကြီးသုံးနေတာ
 နှစ်နိုင်တယ်၊ တစ်ယောက်က ခင်ဗျားအာရုံ ရှေ့ဘက်ဧကန်
 အာဝံ အိမ်ရှေ့တံခါးကခေါ်တယ်၊ အဲဒီအချိန်မှာ နောက်

အေး ပြတင်းပေါက်ကနေ တစ်ယောက်က ဝင်လာတတ်တယ်

စတန်တုန်သည် ဆိုဖာပေါ်တွင် အလျားလိုက် ပစ်မှောက်လိုက်သည်။

ကုရှင်ကြားထဲသို့ သူ့ခေါင်း ထိုးမြှုပ် ထားလိုက်သည်။ မိခင်ပျောက်နေသော ကလေး သူငယ်ကဲ့သို့ ရှိုက်ကြီးတင် ဝိုကြွေးလိုက်သည်။

ကျွန်တော် ဆိုဖာပေါ်မှ ထလိုက်သည်။ အိမ်တံခါးဝသို့ လျှောက်သွားသည်။

x x x

အခန်း (တစ်ဆယ်)

ကျွန်တော်သည် အိမ်ရှေ့တံခါးကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပညာအားပါပါ ဖွင့်လိုက်သည်။

ဒဿမ ၃၈ ကို ညာလက်တွင်ကိုင်၍ ဘယ်လက်ဖြင့် တံခါးလက်ကိုင်ဘုကို ဖွင့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တေးသို့ အသာကပ်ရပ်မြဲရပ်နေခဲ့သည်။ အပြင်ဘက်မှလူ ဆက်လှုပ်ရှားရန် ထားလိုက်သည်။

အပြင်ဘက်မှ သာမန်လူတစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ချေ။ ပေါက်ကွဲလုလု အနုမြူဗူးတစ်လုံး တစ်ဟုန်ထိုး ဝင်ရောက်လာသည်။

စိမ်းရှေ့ကံခါး ဝှန်းခနဲ ပွင့်သွားသည်။ ကျွန်တော် စဉ်းစား ချိန်မရခပ်မှာပင် ကျွန်တော် ပေါ် လူတောင် ပြိုကျလာသည်။

တင်းပုတ်ကြီးနှင့်တူသော လက်သီးချက်တစ်လုံး ရင်ဘတ် ကို ဝပ်လာသည်။

ဝမ်းဗိုက်ကို ဝင်လာသည်။

ကျွန်တော် အခန်းထောင့်သို့ ကားယား လှင့်ထွက်သွား သည်။ လက်ထဲမှ သေနတ် လှင့်သွားသည်။ သုံးလေးပတ်မျှ လိမ်သွားပြီးနောက် ပက်လက်ဖြစ်သွားသည်။

ကျွန်တော်ထရန် မကြိုးစားမိချေ။ မထနိုင်မှန်း သဘော ပေါက်မိသည်။

စက္ကန့်ပိုင်းအကြာတွင်မူ ခြောက်ပေ လေးလက်မ မြင့်မား သော အမျက်ဒေါသကြီးက ကျွန်တော် ပေါ် အုပ်မိုးရပ်လာ သည်။ ပက်ဆစ်ဘတ်စတိန်း၏ မျက်နှာသည် သူ့ဆံပင်ထမျှ နက်မှောင်နေသည်။

မျက်လုံးများမှာမူ ချော်ရည်ပူကဲ့သို့ တောက်ပနေသည်။

ခင်ဗျားက ရှေ့ထောက်နေခဲ့လို့ တွယ်ခံရတာ ဟိုခါမန်း... ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ် ဘာရန်စမှ မရှိဘူး။ ဒီတော့ ကြားဝင်မရှုပ်နဲ့။ ကျုပ်ကို ဘယ်သူမှ မတားနိုင်ဘူး။ ဘယ်သူမှ မတားနိုင်ဘူး။

ပက်က တောင်းပန်မှုကင်းမဲ့သော အသံဖြင့် ပြောလိုက် သည်။

ကျွန်တော် ပါးစပ်ဖွင့်လိုက်သည်။ သူ့ကို စကားပြောရန် စူးစူးစူးစူးလိုက်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော် ရင်ထဲ ဝင်သွားသော အင်းပုတ် လက် သီးခက်ကြောင့် အသက်ရှူပင် မမှန်နိုင်ခဲ့သေးချေ။ သူသည် ကျွန်တော် ပါးစပ် လှုပ်စေ လှုပ်စေ ဖြစ်နေသည်ကို စက္ကန့်ပိုင်း သာ ကြည့်လိုက်သည်။

သူ့ကို မမြိုက်ရန် ကျွန်တော် ဟန်တားချက် အသံထွက် ကား ဖြစ်လာနိုင်ခင် သူ လှည့်ထွက်သွားသည်။

စတန်တန်သည် လူမဟုတ်တော့။ ကိန်းဂဏန်းတစ်ခု အချိန် နှင့်ပြုဖြစ်သော စက္ကန့်ပိုင်း၊ မိနစ်ပိုင်း အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုပင် ဖြစ် တပြည်ပြည်းလုံးပါး ပါးနေပြီဖြစ်သည်။ ဘာမျှလှုပ်ရန် လိုတော့ဟု ဟန်တားချိန် မရလိုက်ချေ။

ပက်သည် ဧည့်ခန်းထဲသို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်ဝင် သွားသည်။

အသည်းအသန် အသက်ရှူရန်ကြိုးစားနေသော ကျွန်တော် အသက်ရှူမှန်သွားသည်။

ကျွန်တော် ပက် လက်မှ မောက်ထလိုက်သည်လောဟု စဉ်း လိုက်သည်။

သူ့လက်ချက်ကြောင့် ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက်သွား သည်ဟု ခံစားမိသော အကြောင့် မောက်ထိုက်သည်နှင့် နှလုံးက ချောက်မှ ပေါက်ကုန်မည်ဟု ကြောင့်ကျမိသည်။

ညော်သို့ပင်ဆီဝေ တစ်ပတ်လှိုမ့်ဖြစ်လိုက်သည်။ ဗိုက်ပေါ်
မွှေးကံလိုက်နိုင်ခဲ့သည်။

ပလပ် ဟူသော ပျော့ပျော့အရာတစ်ခုခုပြတ်ကျသံကြောင့်
သောကြောင့် ကျောမပေါက်သွားကြောင်း သိလိုက်သည်။

ဒူးထောက် လက်ထောက် ထန်ရန် စက္ကန်အနည်းငယ်
ကြာသွားသည်။

ထိုလက်သီးနှစ်ချက်က ကျွန်တော် သက်တမ်း သုံးနှစ်တာမျှ
ချော့သွားသည်ဟု ခံစားမိလိုက်သည်။

ညော်ခန်းထဲမှ အသံတစိုးတစေ့ မျှ မကြားရချေ။ သို့ကြောင့်
မည်သို့ဖြစ်နေပြီဟု ကျွန်တော် ထင်မြင်မိသည့်အချက်ကို မမြင်
သောကြောင့် ညော်ခန်းထဲသို့ကြည့်ရန်ပင် တွန့်မိသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် သေနတ်ကို အသည်းအသန်ရွာ
လိုက်သည်။

ကျွန်တော် ညာလက်နှင့် တစ်ပေလောက် အကွာအဝေး
တွင် တွေ့လိုက်သည်။

ကျွန်တော် လူးလဲ ထလိုက်သည်။ ဒဿမ ၃၀ ကို ဆုပ်ကိုင်
လိုက်ပြန်သည်။

ထိုနောက် ကြိုးတန်းလျှောက်နေသော အရက်မူးနေသည့်
သင်္ဘောသားခြေလှမ်းဖြင့် ညော်ခန်းဘက်သို့ ဦးတည်လျှောက်ခဲ့
သည်။

ပက်ဆစ်ဘက်စတိန်းက မလှုပ်မရွား ရပ်တန့်နေ၍ ကျောက်
ရုပ်ကြီးတစ်ခုနှင့်ပင် တူနေသည်။ သူသည် ကုရှင်ထံမျက်နှာအပ်
၍ ဆိုဖာပေါ် မွှောက်နေသော စတန်တုန်၏ သဏ္ဍာန်ကို စီးမိုး
ကြည့်နေသည်။

ကျွန်တော် ဆိုဖာနားသို့တပြည်၊ ပြည်းအလျှောက်တွင် ခန္ဓာ
ကိုယ် ပို၍ပို၍ မတ်လာနိုင်ခဲ့သည်။ နောက်နှစ်လှမ်းလောက်အကွာ
ပြီးနောက် အကောင်းပကတိ မတ်တတ်ရပ်နိုင်မည်ဟု ကျွန်
တော် ယုံကြည်လိုက်မိသည်။

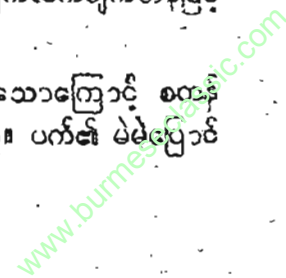
ဆိုဖာနှင့် နီးလာသည်နှင့်အမျှ စတန်တုန် ငိုရှိုက်နေသော
အသံက ပို၍ ကျယ်လောင်လာသည်။

ဆိုဖာနှင့် ဆယ်ပေလောက်အကွာသို့ ရောက်သောအခါတွင်
ပက်ဆစ်ဘက်စတိန်းက ကျွန်တော် ဘက်သို့ အံ့အံ့ဩဩ လှမ်း
ကြည့်လိုက်သည်။

‘ကျုပ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လာသတ်တာ၊ ခုတော့
ဒါကြီး ဘာလဲဗျ’

ပက်က ဆိုဖာပေါ်မှ သဏ္ဍာန်ကို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဟန်ဖြင့်
လက်ငွေ့ယမ်းပြရင်း မေးလိုက်သည်။

ပက်အသံကို ရုတ်တရက် ကြားလိုက်ရသောကြောင့် စတန်
တုန် ရုတ်ခနဲ ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်သည်။ ပက်၏ မဲမဲပြောင်
ပြောင် မျက်နှာကို မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုတဒင်တင် သူ့စိတ် ဒဏ်ခံမှုအဆင့် လွန်သွားသည် ထင်သည်။

အိပ်မက်ဆိုးနှင့် ဖြစ်ရပ်မှန် အတင်းအကြပ် ပူးသွားသည်ကို ခံလိုက်ရပုံရသည်။

စတန်တန်သည် ဆိုဖာပေါ်မှ တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ထလိုက်သည်။ ညွှန်စိုးတစ်ဘက်စွန်းသို့ အသည်းအသန် ပြေးသွားသည်။

တကယ်ပင် ရှေ့တံခါးပေါက်မှ တစ်ဦး ဝင်ရောက်လာပြီး နောက် တံခါးပေါက်မှ တစ်ဦး ဝင်ရောက်ခဲ့သည်ကို ထိုအချိန် ကျမှ ကျွန်တော် သိလိုက်သည်။

သို့သော် ယင်းတို့ တစ်ဖွဲ့တည်း မဟုတ်ချေ။

ပက်က ရှေ့တံခါး လှေခေါင်းခေါင်းလောင်း နိုင်ချိန်တွင် လယ်ရိမူလဒသည် နောက်ဘေးတံခါးမှနေ၍ အိမ်ထဲသို့ဝင်လာခဲ့သည်။

ညွှန်စိုးမှနေ၍ နောက်ဘေး စင်္ကြံလမ်းသို့ ပေါက်သော တံခါး ဖွင့်သွားပြီး လယ်ရိ မြေတစ်စကောင်ကဲ့သို့ ဝင်လာသည်။

လယ်ရိ လျင်မြန် သွက်လက်စွာ ရှေ့လျှားသည်။

ဘဲလေး အကသမား တစ်ဦး၏ ညက်ညောမှုမျိုးဖြင့် သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

စတန်တန်သည် လယ်ရိကို ရုတ်ခနဲ လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ လယ်ရိထံသို့ သွက်လက်စွာ လှမ်းသွားသည်။

‘ဟေး...လယ်ရိ သူတို့ ငါ့ကို သတ်မလို့ထဲ့၊ သူတို့ကို တားပါ၊ ငါ့ကို ကယ်ပါ၊ လယ်ရိ...လယ်ရိ’

စတန်တန်က သံကုန်ဟစ်လိုက်သည်။

လယ်ရိ၏ မျက်နှာကား မရဏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ပြောင်းလဲတောက်ပနေသည်။

မျက်လုံး နှစ်လုံး နေရာမှာ အရှိုးခေါင်း မျက်တွင်း ဖောက်ပက်ကဲ့သို့ နှက်မွှောင်နေသည်။

ပါးစပ်ဟလိုက်သောအခါ အဖြူတွင် အနက်ဝန်းလေး ထင်းသွားသည်။

‘စိတ်ချပါ မစွတာ စတန်တန် ခင်ဗျား သူတို့သက်က လူတ်မြောက်အောင် ကျုပ် ကယ်ပါမယ်’

လယ်ရိက တစ်ခပ်စစ် ရယ်မောရင်း ဆိုလိုက်သည်။

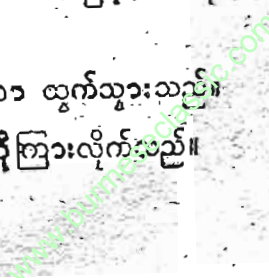
‘ပက်’

ကျွန်တော်က မမှန်နိုင်သေးသော အသံဖြင့် ဟစ်လိုက်သည်။

အသံအစ်တစ်တစ်၊ လေသံထဲထဲ သာ ထွက်သွားသည်။

သို့သော် ပက်က ကျွန်တော့ အသံကို ကြားလိုက်သည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

'ဘေးရွှေဘင်္ဂါ၊ နာသွားချင်သလား၊
ပက် ချက်ချင်း သဘောပေါက်သည်။
ချက်ချင်းပင် ဆိုဖာနားတွင် ဒူးထောက် မှောက်ချလိုက်
သည်။

လယ်ရီသည် စတန်တန် သူနှင့် ဆယ်ပေအကွာ ရောက်သွား
သည်အထိ စောင့်နေလိုက်သည်။

'ဒါ အသောဏ်အကူ ဖြစ်နိုင်ကောင်းပါတယ် မစ္စတာ
စတန်တန်'

လယ်ရီ၏ လက် ရုတ်တရက် မြောက်တက်သွားသည်။

နုလုံးပြူးသေနတ်မှ တစ်ပြောင်းကို စတန်တန်၏ ရင်ဘတ်
တည့်တည့်ချိန်၍ မောင်းဖြုတ်လိုက်သည်။

စတန်တန်သည် အရုပ်တစ်ခုကဲ့သို့ တစ်ဘက် ချာချာလည်
သွားသည်။

ထို့နောက် ခက်လောပေါ်သို့ ခြေကားယား၊ လက်ကား
ယား ပစ်ကျသွားသည်။

သူ့မျက်နှာ နေရာတွင် မျက်နှာ မရှိခဲ့တော့။

လယ်ရီသည် တမင်တကာပင် ချုပ်ပျက်ဆင်းပျက် ဖြစ်အောင်
ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်ကြားတွင် ပေ ၃၀ မျှ ခြားနေ
ခဲ့သော်လည်း လယ်ရီသည် စတန်တန်၏ မျက်နှာကို ကြည့်နေ

ခိုက်တွင် ကျွန်တော်သည် ဆယ်ပေမျှ သွက်သွက် တိုးသွားနိုင်
ခဲ့သည်။

လယ်ရီ မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

'လာလေဗျာ၊ ကျန်တဲ့ ပြောင်းက ခင်ဗျား၊ အတွက်ပဲ'

'စိတ်အေးအေး ထားစမ်းပါ၊ လယ်ရီ မင်းတစ်ချက်ပဲ ပစ်ဖို့
အခွင့်အရေး ရှိတော့တယ်၊ လွဲလို့ကတော့'

ကျွန်ုပ် မလွဲပါဘူး ကိုယ်လူ၊ ကျုပ်အဖိုးကြီးကိုတန်းတူပုံစံ
စကား ပြောဆိုနေတာကို ကြုံတဲ့ ပထမနေ့ကတည်းက ခင်ဗျား
ကို ကျုပ် ကြည့်မရခဲ့ဘူး၊ ခုလို ပစ်သတ်ဖို့ အခွင့်အရေးရမှ
ရပါမလားလို့ တွေးပူခဲ့တယ်

လယ်ရီက သူ့ ကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝဖြင့် ဆိုလိုက်
သည်။

'အော်...အဲဒါ မင်းကို မှတ်လောက် သားလောက် ဒူးနေ
ရာဒူး သိတတ်အောင် သေနတ်ဒင်နဲ့ နယူး သမပေးလိုက်တဲ့
နေ့ကလား၊ ငါ ကောင်းကောင်း မှတ်မိတာပေါ့၊ အဲဒီနေ့
ကလောက် ရယ်စရာကောင်းတာ မရှိခဲ့ဘူး'

ကျွန်တော်က အေးအေးဆေးဆေး ဆိုလိုက်သည်။

လယ်ရီ၏ မျက်နှာတစ်ခုလုံး ညိုမဲသွားသည်။

မင်းဟာ အရှုံးပဲ ချာတိတ်၊ အဲဒါကို မင်း သိရောသိရဲ့လား

ကျွန်တော်က ခက်ထန်စွာ ဆက်ဆိုလိုက်သည်။

လယ်ရီသည် မြေတစ်ကောင်၏ အဆံ့မျိုး ပြုလိုက်သည်။

သေနတ်မောင်းပေါ် တင်ထားသော လက်ညှိုး တင်းလာသည်။

တည့်တည့်မတ်မတ်ချိန် လယ်ရီ၊ မင်းမှာ အခွင့်အရေး တစ်ခါပဲ ရှိတယ်

ကျွန်တော်က အားပေးစကား ပြောလိုက်သည်။

လယ်ရီ ကျွန်တော့ကို မမှိတ်မသန် ကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ဒဿမ ၃၈ ကို ညာဘက်သို့ အသတ်တည့် လိုက်သည်။

သေနတ်ကို သူ သတိပြုမိယုံသက်သက်။

မင်းမှာ တစ်ချက်တည်း ရှိပေမယ့် ငါ့မှာ ခြောက်ချက် ရှိတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်

ခပ်ဗျား၊ ပထမ တစ်ချက်တောင် ပစ်ခွင့်ရမှာ မဟုတ်ဘူး သူ့ စကားက ဟုတ်တော့ ဟုတ်သည်။

ကိစ္စက သူ့ထက်ပိုပါ သေနိုင်သည်ကိစ္စ ဖြစ်နေသည်။

ပိုပြီး သေချာသွားအောင် ရှေ့လေး နည်းနည်း ဆက်တိုး လာပါလား၊ ခပ်ဗျား မျက်လုံးနှစ်လုံးကြား တည့်တည့်ကို မလှဲတမ်း ပစ်ချင်တယ်၊ တိုးလေဗျား၊ ရှေ့လေး တိုးစမ်းပါ

လယ်ရီက အံ့ကြိတ်လျက် ဆိုလိုက်သည်။

ထို နောက်-တစ်ခစ် ရယ်မောလိုက်သည်။

သူ့ အလျင်စလိုပစ်ခတ်မှုပြုအောင် သွေးတိုးနိုင်မည်ဆိုမှသာ ကျွန်တော့ ယူဆချက် တဖြည်းဖြည်း ပျောက်သွားသည်။

လတ်တလော ကျွန်တော် အကူအညီလိုနေခဲ့သည်။

ခြေခြန်တပ်မကြီး တစ်တပ်လောက် အကူအညီ လိုနေသည်။

ဟိုလ်မန်း.....

ပက်ဆစ်ဘတ်စတိန်း ရုတ်တရက် ခေါ်လိုက်သော အသံ ကြောင့် ကျွန်တော့ လိပ်ပြာ လှင့်မတတ်ပင် ဖြစ်သွားသည်။

သူ့ အခန်းထဲမှာ ရှိနေသည်ကိုပင် ကျွန်တော် မေးနေခဲ့သည်။

ဘာလဲ ပက်

ကျွန်တော်သည် လယ်ရီပေါ်မှ မျက်လုံးတစ်ချက် မလှဲပဲ မေးလိုက်သည်။

ကျုပ်နဲ့ခင်ဗျား တညီတည်းလောက် ရှိတယ်၊ နှစ်ယောက်ပေ ၂၀ လောက် ခြားနေတယ်

ပက်က အေးဆေးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

အဲဒီတော့

‘အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်လုံး သူ့ ဆီ တစ်ချိန်တည်း၊
ဝင်ရအောင် သူ့ နှစ်လုံးပြူးက တစ်ပြောင်းတည်း၊ ကျည်ဆန်
ရှိတယ်၊ နောက်ထပ် ကျည်ဖြည့်ဖို့အချိန်မရနိုင်ဘူး၊ သူ့ကျုပ်ကို
ပစ်ခွင့်ခင်ဗျား သူ့ကို ပစ်တည့်လို့ ရတယ်၊ ခင်ဗျားကို
ပစ်ခွင့် ကျုပ်က သူ့ ခန္ဓာကိုယ်က တစ်ခုခု ကျိုးသွားအောင်
သူ့ကို နောက်ပြန် ကျွေးပစ်လိုက်မယ်’

‘သူ့ ကျောရိုး ကျိုးအောင်လား’

ကျွန်တော်စာ ခွင်မြူးစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘ဇော်ဖြစ်ရင်လည်း ဖြစ်မှာပေါ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပေါ့ဗျာ၊
ကျုပ်က ဘယ်အင်္ဂါရယ်လို့မှ သိပ် ဇီဝာမကြောင်ပါဘူး၊
အသက် ထွက်သွားရင် ပြီးတာပဲ’

ပက်က လေးလေးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

အဲဒီတော့ တို့နှစ်ယောက်လုံး ရှေ့ကို သုံးလှမ်းစီတိုးမယ်၊
တစ်...နှစ်...သုံး’

ခြေလှမ်း သုံးလှမ်း လှမ်းလိုက်သည်နှင့် ကျွန်တော့အား
တည့်မတ်စွာ ချိန်ရွယ်ထားသော သေနတ်ပြောင်းနှင့် ၁၅ ပေ
အကွာသို့ ရောက်သွားသည်။

လယ်ရီ၏မျက်လုံးများသည် ပက်ဘက်သို့ တစ်ချက် ဝေဝေ
သွားသည်။ ထိုနောက် ကျွန်တော့ဘက်ဆီပြန်ရောက်လာသည်။
သူ့ပါးစပ် ရုတ်တရက် တုန်သွားသည်။ နဖူးပြင်တွင် ချွေးစို့
လာသည်။

‘အဲဒါမျိုး နောက်တစ်ကြိမ်လုပ်ရင်တော့ အသေပဲ
လယ်ရီက ဒေါသတကြီး ဆိုလိုက်သည်။

‘ဘယ်သူသေမှာလဲ’
ကျွန်တော်က ယဉ်ကျေးစွာမေးလိုက်သည်။
လယ်ရီ နှုတ်ခမ်းကိုက်လိုက်သည်။ ကြံရာမရဖြစ်နေခဲ့သည်။

‘ပက်...အဲဒီကောင် ဘာနဲ့တူသလဲ’
ကျွန်တော်က ခပ်လှောင်လှောင် မေးလိုက်သည်။

‘မဆိုတတ်ဘူး၊ ပါးစပ်နဲ့ပြောလို့ သရုပ်ဖော်ဆို့တောင် ဖိ
ပြင်ဗွာမဟုတ်တဲ့ သတ္တဝါပဲ’

ပက်က တွေးတွေးဆဆ ဆိုလိုက်သည်။

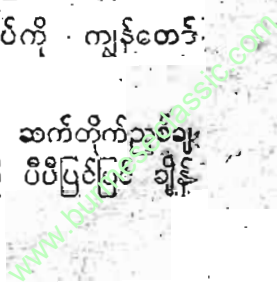
နှစ်လုံးပြူးသေနတ်ပြောင်းက ပက်ဘက်သို့ ဝဲသွားသည်။
လမ်းတစ်ဝက်နေ၍ ကျွန်တော့ဘက် ပြန်တည့်လာသည်။

‘သိပြီ...သိပြီ၊ ဒါ ပဲ့ခမ်း ပြပွဲကလွတ်လာတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့
သတ္တဝါတစ်ကောင်ပဲ၊ မျောက်လို အသံပြုပေးမဲ့ မျောက်လုံး
အမွှေးအမျှင်မရှိတော့ မျောင်ပဲဖြစ်မယ်’

ကျွန်တော်က ခပ်မြူးမြူးပြောလိုက်သည်။

လယ်ရီမူလာ ဒေါသအိုး ပေါက်ကွဲရိပ်ကို ကျွန်တော်
ဖျတ်ကန် တွေ့လိုက်သည်။

ကျွန်တော်သည် ၃၀ ဒဿမ၏ခလုပ်ကို ဆက်တိုက်ညှစ်ချ
ရင်း တစ်ဘက်သို့ထိုးခွန်လိုက်သည်။ သူ့ကို ပီပီပြင်ပြင် ချိန်

ရွယ်ပစ်ချခွင့်မရသည်တိုင်အောင် ပဏာမအားဖြင့် ထိကောင်းသည်ဟု ယူဆလိုက်မိသည်။

ခုန်အရှောင်တွင် ဆိုဖာစုန်းတစ်ခုနှင့် ထိပြီးရပ်သွားသည်။ နောက် တစ်စက္ကန့်တွင်မူ ကျွန်တော့လက် အမှန်ကောင်းသွားသည်ဟု သိလိုက်သည်။ ဒဿမ ၃၈ ကျည်ဆံသည် လယ်ရီ၏ နှာခေါင်းကိုထိမှန်ပြီး ဦးနှောက်ထဲတစ်နေရာသို့ ဖောက်ထွင်း ဖင်ရောက်သွားသည်။ သူ့ ခန္ဓာကိုယ် ကြမ်းပေါ်ပြုတ်ကျသော အခါတွင် ကော်ဇောကြောင့် အသံပင် သိပ်မမြည်လှခဲ့ချေ။

ပက်က ကျွန်တော်ထိခိုက်မှု ရှိ မရှိကြည့်ရန် အပြေးအလွှား အလာတွင် ကျွန်တော်လုံးလဲထလိုက်သည်။ သူ၏ မိနက်သော မျက်နှာက သွေးလုံးဝကင်းနေပုံရပြီး ဆံပင်က ချွေးစိုစို ထိုင်နေပုံရသည်။

'ဝူး... ဒီလိုအဖြစ်မျိုးတော့ တစ်သက်မှာ တစ်ခါလောက်ပဲ ကြုံတာနဲ့ လုံလောက်ပါပြီ'

ပက်က သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်ရင်း ပြောလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား... သူ့ ဆီကို လက်နက်မဲ့ချဉ်းကပ်ရဲတာ တကယ့် ဆတ္တိပဲ... ကျုပ် ဒီအတိုင်း တသက်လုံး ရပ်နေရတော့မယ်လို့ မှတ်နေတာ'

ကျွန်တော်က တလေးတစားဆိုလိုက်သည်။

'ဟ... ကျုပ်သတ္တိရှိတာ မဟုတ်ဘူး... ကျုပ်သာ သူ့ဆိုရင် သေနတ်သမားကိုပဲ ပစ်မှာလို့ တွက်မိပြီးသေး... ဒီတော့ သိပ်ပူလှခဲ့စာယ် မဟုတ်ဘူး'

မက်က သွားပြီးပြုး၍ ပြောလိုက်သည်။
'ရဲကိုအကြောင်းကြားလိုက် ပက်... ကိုယ်ကိုကိုယ် ကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ ပစ်ခတ်တာဖြစ်ကြောင်း ခင်ဗျားကို သက်သေထုတ်မှာမို့ စောင့်နေအုံး'

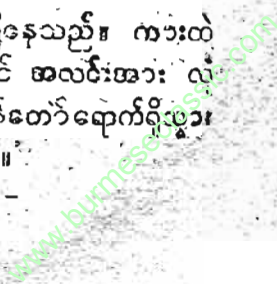
ကျွန်တော်က သူ့ကိုပြောလိုက်သည်။
'စိတ်ချ ကျုပ် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်'

'ကျုပ်လုပ်စရာရှိသေးတယ်၊ သိပ်မကြာဘူး၊ အခုပဲပြန်လာခဲ့မယ်'

ကျွန်တော်က ပြောပြောဆိုဆို အပြစ်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် အိပ်ထဲမှ ထွက်လာသည်။ လမ်းပေါ် သို့ခရောက်သောအခါ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

'သိပ်ကြာကြာ မရှာထိုက်ရချေ။ ကိုက် ၅၀ လောက် အကွာတွင် ရပ်တန့်နေသော အနက်ရောင်ကား ဒီလက်စံ ကားတစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။

ကားအနီးတွင် လမ်းမီးတိုင်တစ်တိုင် ရှိနေသည်။ ကားထဲတွင်ထိုင်နေသူကို မြင်တွေ့လောက်အောင် အလင်းအား လုံလောက်သည်။ ကားတံခါးအနီးသို့ ကျွန်တော်ရောက်ရှိသွားချိန်တွင် ကားပြတစ်ပေါက်ပွင့်သွားသည်။

မေယာ၏ဘေးတွင် ထိုင်နေသူထံမှ အသံသံသံ ထွက်လာသည်။ လက်ကိုင်ပဝါဖြူဖြူဖြင့် ချွေးတသုတ်သုတ် လုပ်နေသော ချာလီဆာဂါ၏သဏ္ဍာန်ကို ရေးရေးမြင်လိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်စကားတစ်ခွန်းမှ မဟုတ်ခိုင်းခင်မှာပင် ချာလီ ရှေ့သို့ကိုင်ညွတ်၍ မေးလိုက်သည်။

‘လယ်ရီရော’

အဖြေကို ကြိုတင်တွက်ဆထားမိဟန်ဖြင့် သူ့အသံတုန်နေသည်။

‘လယ်လီ သေပြီလေ ချာလီ၊ ဒါကြောင့် ဟိုလမန်း၊ ဒီရောက်လာတာပေါ့’

‘မေယာက အေးဆေးစွာ ဖြေလိုက်သည်။’

ချာလီကား ထိုင်ခုံကို နောက်မှီထိုင်ချလိုက်သည်။ လယ်ရီ သေဆုံးသွားသည်ကို ဝမ်းနည်းသည့် ပုံစံ တစ်ချက်နှစ်ချက် ရှိုက်သံပေါ်လာသည်။

‘မေယာ... စတန်တန် သေပြီ၊ လယ်ရီက ပစ်သတ်လိုက်တယ်’

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

‘ဒါဖြင့် သူတာဝန်ကျေသွားခဲ့တယ်ပေါ့၊ ဒီနံကောင် စိတ်လှုပ်ရှားလွယ်ပေမဲ့ မဆိုးလှပါဘူး၊ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား’

မေယာက ကျွန်တော့်ကို မေးလိုက်သည်။

‘မဆိုးလှပါဘူး မေယာ၊ ဟို... ကိုပက်ကောင်မလေး သူ့ဟာ ပြဿနာမဟုတ်တော့ဘူး မတုတ်လား’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘သယ်က ကိုပက်ကောင်မလေးလဲ၊ အဲဒီလို ပေါက်ကရနာမည်မျိုးနဲ့ လူ့ဘစ်ယောက်မှ ငါ့မသိပါဘူး’

မေယာက မျက်နှာပြောင်းဆိုလိုက်သည်။

‘ကျေးဇူးပဲ’

ကျွန်တော် ပြုတစ်ပေါက်မှ နောက်ပြန် ယိုလိုက်သည်။ ချာလီဆာဂါ အသည်းအသန် ရှေ့သို့ကိုင်ညွတ်၍ မေးလိုက်သည်။

‘မစ္စတာ ဟိုလမန်း...’

‘ဘာလဲ ချာလီ’

‘စတန်တန် ခင်ဗျားကိုငှါးခဲ့တာ မဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

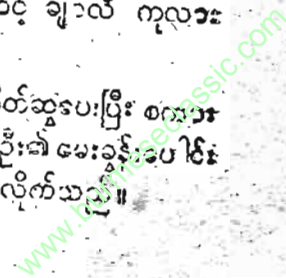
ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

‘ဒါဆို... အခု ခင်ဗျားရဲ့ လုပ်အားခကို ဘယ်သူပေးမှာလဲ’

ချာလီက ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဝမ်းသာအားရ တခစ်ခစ် ရယ်မောလိုက်သည်။

ကား ရုတ်တရက်ထွက်သွားသောကြောင့် ချာလီ ကုလား ထိုင်နောက်မှီပေါ် လန်ကျသွားသည်။

တထူးခံများကို ဒေါသထွက်အောင် စိတ်ဆွဲပေးပြီး စကားအစ်ထုတ်မှု၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဲအရာရှိတစ်ဦး၏ မေးခွန်းပေါင်း အစောင့်များများကို လက်မှတ်ရေးထိုးပေးလိုက်သည်။

မကြာမီကတည်းက လူများပင် ရဲစခန်းမှနေ၍ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြန်လွှတ်လာနိုင်ခဲ့သည်။

စောင့်တန်း၏ အိမ်ရှေ့သို့ အငှားကား ပြန်ဆိုက်ချိန်တွင် မနက်ဆယ်နာရီထိုးနေသည်။ နေကောင်းကောင်းသာနေသည်။ ကျွန်တော့လက်ဆွဲအိတ်ကိုယူရန် ပြန်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကုန်ကျစရိတ်ကိုမူ ထည့်သွင်းစဉ်းစား၍ အပိုပစ်၊ အမှုသည်များသည် လူဆတ်သမားများဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ကိုယ့်ကိုကိုယ်တော့ အသေမခံဆင်သေးကြောင်း တွေးမိလာခဲ့သည်။ အနည်းဆုံး အမှုလိုက်ခရှင်းပြီးမှ သေသင့်ကြသည်။

တံခါးခေါက်သံ သံသံ ကြားလိုက်ရ၍ ကျွန်တော့တစ်ကိုယ်လုံး ကြက်သီးမွေးညှင်းထသွားသည်။ ဤအိမ်တွင် အလောင်းကထပ်ခဲ့တော့ တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူရဲက ညအချိန်အထိ မစောင့်နိုင်၊ နေခင်းကြောင်တောင် ခြောက်နေရပြီလားဟု ထင်မှတ်လိုက်သည်။ သူရဲက တော်များနေလျှင် ခွဲတန်းချနေဆိုင်၊ ညဆိုင် ခွဲခြောက်ရမည်ကိန်းကိန်း။

အသံလာရာသို့ စူးစိုက်ကြည့်လိုက်မိသည်။ စာကြည့်ခန်းတံခါးခေါက်သံမှန်း သိလိုက်တော့မှ စိတ်သက်သာရာ ရသွားသည်။ နောက် သတိရလိုက်မိသည်။

ကျွန်တော်သည် အင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ ကမန်းကတန်း မွေနှောက်လိုက်သည်။ သော့ ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ စာကြည့်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်သည်။

မာယာညွတ်ကွင်း

ဆံပင်ဖြူနေသော အဖိုးကြီးတစ်ဦး အခန်းထဲမှ ထွက်လာသည်။ ကျွန်တော်တို့ စာကြည့်ခန်းထဲဝင်သွားစဉ်က စားပွဲအောက်တွင် အရက်မှူးအိပ်ပျော်နေသူဖြစ်မှန်း အမှတ်ရလိုက်သည်။

အဖိုးကြီးက ယဉ်ကျေးစွာ ပြုံးပြောလိုက်သည်။

‘ဝွတ်ဘိုင်....ကျေးဇူးတင်များကြီးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ တကယ်တော့ပါပဲ’

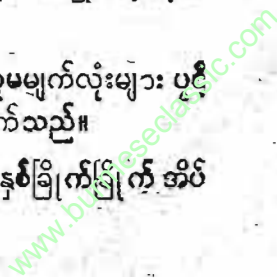
သူသည် ဧည့်ခန်းကို ဖြတ်လျှောက်ပြီး အိမ်ရှေ့ပေါက်မှ ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော် သတ္တိမေး၍ ဧည့်ခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ နီနာအား ဆယ်နာရီလုံးလုံး မေ့လျော့ထားခဲ့သည့် ကိစ္စ၊ နီနာကျေနပ်အောင် မည်သို့ဆင်ခြေပေးရမည်နည်း။

သူမသည် မနေ့ညသန်းခေါင်က ကျွန်တော်သူမကို ထားရစ်ခဲ့သောနေရာတွင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး အိပ်မောကျနေပုံရသည်။ သူမ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးသံသယပင် တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော်ဩချ အံ့ဩနေစဉ်မှာပင် သူမမျက်လုံးများ ပူပူသွားသည်။ ကျွန်တော် ကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

‘ဝွတ်မောနင်း....ရစ် ကျွန်မတော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတယ် ရှင်ဧရာ’

သူမက လက်နှစ်ဖက်ဆန့်တန်း အညောင်းဖြေရမ်း ပြော
လိုက်သည်။

‘အို...ကောင်းသလား မမေးနဲ့’

ကျွန်တော်က ဆိုလိုက်သည်။

‘အိပ်လို့ အရမ်းခက်ောင်းတာပဲ၊ အသံပလံ တစ်စီးတစ်စေ့မှ
မကြားရဘူး၊ အားလုံး ဆေးဆေးဆေးဆေး ငြိမ်ငြိမ်ချမ်းချမ်း
ပဲ၊ ပါတီက တော်တော်ကောင်းခဲ့လား ရစ်’

သူမက ကျေနပ်ရောင်ရဲစွာ ဆိုလိုက်သည်။

‘အို...အမျှင်မပြတ် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဆက်ဖြစ်နေခဲ့တဲ့ကိစ္စပဲ၊
ခပ်မယ် မမ်းမကြုံလိုက်ရချင်လို့ တမ်းတမ်းတတ ဖြစ်စရာ
တစ်ခုမှ မဖြစ်ခဲ့ပါဘူး’

ကျွန်တော်က ပြောမစ်လိုက်မိသည်။

သူမကထိုင်ပြီး ကိုယ်လက်ဆန့်လိုက်ပြန်သည်။

‘ကျွန်မကတော့ ပြည့်ပြည့်ဝဝ ကျန်းမာသလို ခံစားမိတယ်’
‘ဝမ်းသာပါတယ်ကွာ’

နိန္ဒာက သူမခေါင်းကို ဘယ်ညာလှည့်ခါလိုက်သည်။ ဇော်
ကြောပြောအောင်ပြုသည့်ပုံ ပြုလိုက်သည်။

‘ဟေး...ရစ်’

သူမ၏အသံက ရုတ်တရက် ညှုတ်တုတ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ဘာလဲ’

ကျွန်တော်က မေးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မအကြံကောင်း ညဏ်ကောင်း တစ်ခုရတယ်၊ အပြစ်
အက်မှာ ဘယ်သူရှိသလဲ’

သူမက အသံတိုးတိုးဖြင့် မေးလိုက်သည်။

‘စောစောက အလောင်း နှစ်လောင်းသုံးလောင်းရှိခဲ့တယ်၊
ဒါပေမယ့် ခုလောက်ဆို ယူသွားကြပြီ မှတ်တယ်’

‘ဟာ...ရှင်တကယ်ပဲ စောစော စီးစီး အသောအရှမ်း
ပေါက်လို့ အတော်ဝမ်းသာနေတယ် ထင်တယ်၊ ပြောစမ်းပါ
အုန်း၊ ဘယ်လိုအလောင်းတွေလဲ’

‘သက်မဲ့ အလောင်းတွေပေါ့၊ အစ်ခြားဘယ်လို အလောင်း
မျိုးမျိုးရှိတတ်လို့လဲ’

ကျွန်တော်က အော်လိုက်မိသည်။

‘မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်လို သေတာလဲလို့ မေးတာ’

‘နှစ်လောင်းကတော့ ခြောက်လုံးပြု၊ ကျည် မှန်ပြီးသေတာ၊
နောက်တစ်လောင်းကတော့ နှစ်လုံးပြု၊ မှန်တာ’

‘တကယ်ပဲ...တကယ်ပဲ၊ ရစ် ရှင် တကယ်ပဲစိတ်ကူးယဉ်တတ်
လွန်းတယ်၊ ရှင် ပေါက်ကရ ပြောတာနဲ့ ကျွန်မ အကြံကောင်း
တောင် မေ့ မလို့’

‘ဟုတ်လား’

ကျွန်တော်က ခပ်ကြောင်ကြောင်ပင် မေးလိုက်သည်။

‘မသွားဘူး’

ဇော်ထက် (မြန်မာမြန်)

ကျွန်တော်က ဟောက်ထည့်လိုက်သည်။
'ဘာ'

ကျွန်တော်သည် ငါးစက္ကန့်မျှ မျက်လုံးတင်းတင်း စေ့လိုက်
သည်။

'ကိုယ်ပြောတာ တစ်မျိုး မထင်နဲ့ နီနာအချစ် တစ်ခြား
အချိန်မှာဆို မင်းအကြံ သိပ်ကောင်းတယ်လို့ ငါ တွက်မှာ
ခါပေမယ့် မနေ့ညက ငါ တမေးမှ မအိပ်ရဘူး၊ လုပ်စရာတွေ
ထားပ။ ဘယ်နာရီလုံးလုံး မရပ်မနား လှုပ်ရှားနေခဲ့ရတယ်
လို့ သာ သဘောပေါက်'

ကျွန်ကော်က သူ့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ပြေပြေပြစ်ပြစ် ပြော
လိုက်သည်။

နီနာကမူ ကျွန်တော့ စကား နားထောင်နေဟန် မရှိချေ။

ကျွန်တော့ ကွတ်အင်္ကျီအိတ် တစ်အိတ်ကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်
နေပုံရသည်။

'နားလည်တယ် မဟုတ်လား အချစ်'

ကျွန်တော်က အသာ မေးလိုက်မိသည်။

'ကျန်မ ကောင်းကောင်း နားလည်တယ်ပေါ့၊ နှစ်ပေါက်
တစ်ပေါက် မိဖိတ်ဆွေကြီးရယ်'

သူမက ရုတ်တရက် ဒေါသဖြင့် ဆိုလိုက်သည်။

သူမ၏ လက်များသည် မြေထက် လျှပ်မြန်စွာ လှုပ်ရှား
သွားသည်။

ကျွန်တော့ ကွတ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ တစ်စုံတစ်ရာကို ဖျတ်ခနဲ
ဆွဲလိုက်သည်။

'အို သနားစရာ ရစ်သီလေးရယ် ဒါကြောင့် ရှင် နှမ်းနေ
တာကိုး၊ ဒါကြောင့် အိမ်ချိန် မရခဲ့တာကိုး၊ တော်တော်ပန်း
ဆွားတယ် ဆယ်နာရီပေါ့'

'အဲဒါ ဘာလဲ'

ကျွန်တော်က မျက်မှောင်ကုပ် မေးလိုက်မိသည်။

'ပြောစမ်းအုံး သူ့နာမည်လေးက အချောလှကညာရဲ့
နာမည်လေး'

'ဘာလဲ'

ကျွန်တော်က သူမကို တုံ့ပြန်ဟောလိုက်သည်။

နီနာ ရုတ်တရက် လက်ဝါး ဖြန့်လိုက်သည်။

သူမလက်ထဲတွင် အတွင်းခံ တောင်ဘီအနက် တစ်ထည်။

ထိုအခါကျမှ ကျွန်တော် သတိရလိုက်သည်။

စတန်တွန် ပြန်လာရန် စောင့်ဆိုင်းနေခိုက် ကောက်ရခဲ့သည့်
အမှတ်တမဲ့ အင်္ကျီအိတ်ထဲ ထိုးထည့်လိုက်မိဟန် ရှိသည်။

ကျွန်တော်ပြောရင်း ပြောရင်းကပင် နီနာ၏ မျက်နှာပေါ်
တွင် မယုံရိပ်မျှစး ပိုမိုကဲလာ၍ စကား ပြတ်လိုက်သည်။

'ဟာ...နေတော့ကွာ'

ကျွန်တော် စာကြည့်ခန်း အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

စာကြည့်ခန်းတံခါးကို ဆော့ ပြန်ခတ်လိုက်သည်။
နေစေတော့ ကျွန်တော့လို လူကြီးလူကောင်း တစ်ယောက်
ကောင်းကို မယုံတဲ့ မိန်းမလောက် မှတ်လောက် သားလောက်
တစ်နာရီလောက် ပိတ်လှောင် ထာ လိုက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်
သတည်း။

x x x

ပြီးပါပြီ။

ထွန်းထင်းတောက်စာပေမှ ရရှိနိုင်သော
ပညာပေးတက်ကျမ်းစာအုပ်များ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဘာလောင်းတော်၏နှလုံးသား(နိဗ္ဗာန်ပြည်ထူ) ထွက်ပြီ
- ၂။ ရွှေရတနာပြင်များ (ဦးလှဝေ) ထွက်ပြီ
- ၃။ ချစ်မေတ္တာနဲ့ ဖိုမ ပြဿနာ (ဦးအောင်လွင်) ထွက်တော့မည်
- ၄။ သားစကောင်း မွန်ပုံပြင်များ (ဆုလှရည် ပြုစုသည်)